Gülücük

2. KİTAP



1.BÖLÜM







BU BÖLÜMDE NELER VAR ?

Benim İnsan Şeklinde Açmış Çiçeklerim Vardır!

Ercüment TAHA

Ta uzaklardan bir yerlerden, papatya yüzlü bulutların, bilmediğim ülkelerden getirdiği rüzgârlar vardır.
Kırmızı bir ilkyaz güneşiyle kol kola gelir, saçlarıma otağlarını kuruverip giderler.
Ben değişirim!
Bu kadar kolay, bu kadar çabuk, bu kadar hızlı değişirim.
Ama yine de benim değişmeyen yanlarım vardır.
Taze sevda misali ağzımdan dökülen şarkılarım vardır.
İçimde sonunun nereye çıkacağını bilmediğim tüneller vardır.
Her gördüğümde, ama her gördüğümde, kaybettiğim rüyalarım vardır.
Gönlümden çağlayan ve nereye döküldüğünü hiç göremediğim ırmaklarım vardır.
Geceyi de gündüzü de bitimsiz kanat sesleriyle süsleyen kuşlarım vardır.
Benim, bu yazıyı okuduktan sonra sizde kalacak yanlarım vardır:
Arkadaşlık gibi...
Hayâl gibi...
Benim, gecenin saçlarına uzayan mutluluk kuşlarım vardır:
Dua gibi...
Benim, sesini sekiz yüz yıl öncesinden duyduğum şarkılarım vardır:
Yunus Emre gibi...
Ve benim, vefatından sonra bile en pembe hâliyle burcu burcu kokan, insan şeklinde açmış çiçeklerim vardır:
Mevlâna gibi...



Sevda İNANÇ

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde iyiliğin, sevginin, saygının çok, yalanın ve dolanın az olduğu bir dönemde, iyilikleriyle gönüllere taht kuran bir genç varmış. Bu genç, rüyasında ne görse uyandığı zaman aynen gerçekleşirmiş.

Günlerden bir gün genç, rüyasında bir ses duymuş, sesin sahibi:

– Uyandığında; birinci gördüğünü yiyecek, ikinci gördüğünü gizleyecek, üçüncü gördüğünü koruyacak, dördüncü gördüğüne de vereceksin, demiş.

İnsanlara yardım etmekten hoşlanan genç, rüyanın tesiriyle gözlerini açtığında hayretler içerisinde kalmış, Çünkü ilk gördüğü, kocaman bir dağmış. Rüyasını hatırlayarak ben bu dağı nasıl yiyebilirim diye düşünmeye başlamış. Sonra dağa doğru yürümeye karar vermiş. O yürüdükçe dağ gitgide küçülüyormuş. Küçüle küçüle baldan tatlı bir lokma olmuş. Ağzına atarak afiyetle yemiş.

Yoluna devam ederken çok geçmeden karşısına elmaslarla, yakutlarla süslü altın bir tas çıkmış. İkinci gördüğünü gizlemesi gerektiğini hatırlayan genç, hemen bir çukur kazmış. Altın tası içine koyarak üstünü bir güzel örtmüş. Tam yoluna devam edecekken altın tası toprağın üzerinde görmüş.

– Nasıl olur, ben bu tası az önce gömmemiş miydim, diye kendi kendine söylenip daha derin bir çukur kazmış, altın tası koyarak üzerini de iyice kapatmış.



– Tamam! Bu kez çıkamaz, diye düşünürken altın tas yine çıkmış toprağın üstüne. İyi kalpli genç, üçüncü kez altın tası gizlemek için daha derin bir çukur kazmış. Altın tası koyup üzerini de iyice kapatmış. Kapatmış kapatmasına ama nafile! Altın tas yine çıkmış toprağın üzerine. İyi kalpli genç, "Ben bana söylenileni yaptım." diyerek yoluna devam etmiş.

Çok geçmeden bir kartalın bir güvercini avlamak için kovaladığını görmüş. Herkes ama herkes bu gencin yaptığı iyilikleri anlatıyormuş çocuklarına. Öyle ki kurtlar, kuşlar bile onu tanır olmuş. Güvercin Allah'ın izniyle konuşmaya başlamış.

– Ne olur beni saklayın, yoksa bu acımasız kartal beni yiyecek, demiş. Genç, üçüncü gördüğünü koruması gerektiğini hatırlayarak güvercini alıp gömleğinin içine koymuş. Kartal, büyük bir hızla gelip gencin karşısındaki kayanın üstüne konmuş.

– O benim öğlen yemeğimdi. Onu saklayarak yardım ettin ama vermezsen ben aç kalacağım, demiş.

Genç, düşünmüş, dördüncü gördüğüne vermesi gerektiğini biliyormuş, fakat yanında kuru ekmek parçalarından başka bir şey yokmuş. Çaresiz kartala yanındaki son yiyeceğini vermiş, bununla karnını doyurmasını istemiş. Karnı doyan kartal uçarak hızla oradan uzaklaşmış. Bunu gören güvercin saklandığı yerden çıkıp gence teşekkür ederek oradan ayrılmış.

Genç, yaşadıklarının etkisiyle dalgın dalgın yürürken koca bir çınar ağacının gölgesinde, çimenler üzerinde oturmuş, kuş sesleriyle yemeğini yiyen nur yüzlü, ak saçlı, ak sakallı bir ihtiyar görmüş, selam vermiş. İhtiyar, iyi kalpli genci sofrasına davet etmiş. Oturup birlikte yemeklerini yerlerken genç, yaşadıklarını bir bir anlatmış nur yüzlü dedeye. Nur yüzlü ihtiyar dinlemiş, dinlemiş; sonra konuşmaya başlamış:

– Bak evladım! İlk gördüğün koca dağ var ya işte o öfkedir. Sabır ve soğukkanlılık öfkenin en iyi ilacıdır. Öfkenin büyüklüğünü sabırla yenmek gerekir. İnsan, sakin olup yumuşak davranarak öfkesini yatıştırmalı, kendi kendine yenmesini bilmelidir. Eğer böyle yaparsa sonucu senin yediğin lokma gibi tatlı ve lezzetli olur, demiş.





Genç heyecanla,

– Altın tasın sırrı nedir dedeciğim, diye sormuş.

Dede, açıklamalarına devam etmiş.

– Yakutlarla, zümrütlerle süslenen, pırıl pırıl parlayan altın tas insanların yaptığı iyiliklerdir. İnsanoğlu iyilikleri yalnızca Allah'ın rızasını kazanmak için yapar ve gizli tutarsa Allah da (Celle Celalûhü) onları güç anında kulunun karşısına çıkarır, zorluk çektirmez. Unutma evladım! En iyi yatırım, yapılan iyiliklerdir. İyilikten iyilik doğar, demiş.

Nur yüzlü dedenin anlattıkları karşısında iyi kalpli gencin içi heyecanla dolmuş.

– Peki dedeciğim, kuşların hâli bize neyi anlatıyordu, diye yeni bir soru sormuş.

Dede gülümseyerek anlatmaya başlamış:

– Güvercinin hâli; senden yardım isteyen birine yardım etmenin, korunmaya ihtiyacı varsa korumanın önemini anlatıyor. Kartalın hali ise; senin ihtiyacın varken elindekini zor durumda kalanlarla paylaşmanın çok güzel bir davranış olduğunu bizlere bildiriyor, demiş.

Genç, yaptığı bu güzel açıklamalardan dolayı nurlu yüzlü dedeye teşekkür ederek elini öpüp izin istemiş. Masalımız da burada son bulmuş.

Gökten üç elma düştü. Biri, öfkelendiği zaman öfkesini yenenlere; ikincisi, karşılık beklemeden iyilik yapanlara; üçüncü elma ise, kendisinden yardım isteyenlerin yardımına koşanlara.



UHUD DAĞI'NDAN DAHA AĞIR

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

Allah, insanların dış görünüşlerine değil, yaptıkları işlerin güzelliğine bakar. Abdullah İbni Mesud, ilk Müslüman olanlar arasında yer alır. Bir rivayete göre altıncı Müslüman'dır. Çocuk yaşta Müslüman olmuştur. Ömrünü İslam yolunda çalışmaya adamıştı. Oldukça zayıf biriydi. Kolları ve bacakları çöp gibiydi. Bu yönüyle hemen dikkat çekerdi. Dillere destan bir imanı vardı. O, cılız bir insan olmasına rağmen amelleriyle bir dev gibiydi.

Sevgili Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vessellem) bu yüzden onu çok severdi. Bir gün İbni Mesud'un da aralarında bulunduğu sahabîler topluluğuna Sevgili Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vessellem) sohbet etti. Sohbetten sonra İbni Mesud ayağa kalktı. Paçalarını sıvadı. Sevgili Peygamberimiz için misvak kesmek üzere yanı başlarında duran ağaca tırmandı. Onu aşağıdan seyreden sahabîler, gülmeye başladılar. İbni Mesud'un onların ne bakmalarından ne de gülüşmelerinden haberi vardı. Aklı fikri Efendimiz için keseceği misvaktaydı. Sevgili Peygamberimiz, (sallallahu aleyhi vessellem) sahabîlerin İbni Mesud'a bakıp bakıp güldüklerini görünce,

– Neye gülüyorsunuz, diye sordu. Sahabîler, yukarıyı işaret ederek,

– İbni Mesud'un bacaklarının inceliğine, diye karşılık verdiler. Sevgili Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vessellem) onlara şöyle dedi.

– Canımı elinde bulunduran Allah'a yemin olsun! Kıyamet günü, terazide onun ayakları, Uhud Dağı'ndan daha ağır olacaktır, dedi. Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi vessellem) bu sözleri karşısında neye uğradığını şaşıran sahabîlerin yüzleri mahcubiyetten kıpkırmızı oldu. Allah ve Resulünün nazarında İbni Mesud'un ne kadar değerli biri olduğunu anladılar.



İstiklâl Marşımızın şairi Mehmet Akif Ersoy ne şartlarda olursa olsun sözünü tutardı. Balkan Harbi'nin yaşandığı zor günlerdi ve Akif memuriyetten istifa etmiş, henüz geçimini temin edecek yeni bir iş de bulamamıştı. İşte tam da bugünlerde yakın arkadaşı şair Mithat Cemal ziyaretine gitti.

Selâmünaleyküm Mithat. Hayrola nereye böyle acele acele.

Aleykümselâm Süleyman Efendi. Akif'in yanına gidiyorum. Biliyorsun bu ara işsiz. Hâlini hatırını bir sorayım.

Benden de selâm söyle.

Olur, söylerim.

TAK TAK TAK

Hayırdır inşallah, cuma namazına da az kaldı. Bu dar vakitte kim acaba?

Selâmünaleyküm Akif, misafir kabul ediyor musun?

Ooo aleykümselâm Mithat sen misin?Buyur, gel içeri

Cuma namazı için çıkmıştım. Sana da bir uğrayıp hâlini hatırını sorayım,dedim.

Çok iyi yaptın dostum hoş geldin sefalar getirdin.

Bize daha sık gelmelisin Mithat. Görüyorsun çocuklar seni ne kadar özlemişler.

Gel bakalım seni gidi yumurcak seni. Atla bakalım amcanın kucağına.

Mithat amca Mithat amca

Aaa bakın Mithat amca gelmiş çocuklar


Sen biraz dinleniver Mithat, ben sana bir kahve getiriverevim.
Zahmet etmeseydin Akif. Birazdan cumaya çıkarız zaten.
Merak etme bir kahve içecek kadar vaktimiz var.


Durun çocuklar durun, sakin olun biraz. Bakın Mithat amcanız gelmiş; hadi gidip biraz da onunla güreşin bakalım. Hadi gelin çocuklar.
Baba baba
Beni de sırtına al baba hadi baba hadi.


Hah hah ha
Mithat amca ne güzel kulakların var.
Yavaş olun biraz çocuklar yavaş. Teker teker gelin; sizi gidi keratalar sizi.


Akif'in beş çocuğu var, ama burada tam tamına dokuz çocuk var. Hayırdır inşallah! Belki de komşuların çocuklarıdır.


İşte kahven her zamanki gibi az şekerli.
Hiç unutmazsın değil mi Akif. Sağ ol.
Peki baba tamam
Haydi çocuklar bu kadar yeter. Bırakın amcanızı da rahat rahat kahvesini içsin.


Hayırdır Akif bu çocuklar da neyin nesi?
Onlar benim çocuklarım Mithat.


Ne! Senin çocukların mı? Neler söylüyorsun sen Akif. Burada fazladan tam dört çocuk var.


Anlatayım Mithat. Hem sessiz ol biraz; yoksa çocuklar alınabilir.
Anlat hele Akif anlat da meraktan çatlatma adamı.
Haydi bakalım çocuklar biraz da bahçeye çıkıp orada oynayın haydi.


Biliyorsun, ben baytar mektebinde okudum. Orada çok samimi bir sınıf arkadaşım vardı. Onunla bir anlaşma yaptık.
İyi de bu ne anlaşması? Çocuklarla ne alâkası var Akif
Allah ona rahmet etsin. Onu çok ama çok severdim.
Ne, öldü mü arkadaşın?
Evet, öldü.
Onunla okulda iken kim önce ölürse, ölenin çocuklarına sağ kalan baksın diye sözleşmiştik.


Anlaşıldı, sen de bu çocukları yanına aldın.
Evet...
Ama ama Akif sen kendi geçimini bile zor temin ediyorsun. Üstelik şu anda da işsizsin.
Allah kerimdir Mithat, Allah kerimdir.
Verilmiş söz tutulmalıdır değil mi? Hem biliyorsun ben çocukları çok severim.
Evet haklısın Akif. Allah yardımcın olsun.

PEYGAMBER TORUNU

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

Giyim kuşamlarından fakir oldukları belli olan birkaç adam yere serdikleri basit sofralarında kalan ekmek kırıntılarıyla karınlarını doyurmaya çalışıyordu. Tam o sırada Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi vessellem) torunu Hazreti Hüseyin (radıyallahu anh) oradan geçiyordu. Gülümseyerek onlara selam verdi.

– Esselamü aleyküm!

– Ve aleyküm selam ve rahmetullahi ve berekâtüh!

Selamlaşma sonrasında, oturanlardan biri,

– Gel, soframıza ortak ol ey Peygamber torunu, dedi.

Hâlleri çok perişan gözüken bu insanların davetine Hazreti Hüseyin (radıyallahu anhüm) "Olmaz" demedi. Mütevazı sofraya:

– Allah, başkalarını hor gören kibirli insanları sevmez, diye mırıldanarak oturdu.

Hep birlikte ekmek kırıntılarını yediler.

Hazreti Hüseyin kalkmadan önce adamlara şöyle dedi.

– Siz beni sofranıza davet ettiniz, ben de geldim. Şimdi de ben sizi evime davet ediyorum, haydi siz de buyurun bana gelin, dedi.

O garibanlar Hazreti Hüseyin'in (radıyallahu anh) bu teklifini büyük bir sevinçle kabul ettiler. Hep birlikte eve gittiler. Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi vessellem) sevgili torunu Hazreti Hüseyin (radıyallahu anhüm) onlara ikramda bulundu. Karınlarını iyice doyurdu.





Sütannenin Yanında Geçen Yıllar

M. Kâmuran ÖZCAN

Mekke'nin iklimi sertti. Sıcak ve kuru havası yeni doğan çocuklara ağır geliyordu. Ayrıca o yıllarda Mekke'de veba hastalığı yayılmıştı. Bu yüzden insanlar yeni doğan çocukları Medine'deki sütannelere teslim ediyordu. Bir sene sütannenin yanında kalan çocuklar, daha sonra öz annelerine teslim ediliyorlardı.

Medine ise daha sakin bir şehirdi. Kültür olarak daha saf ve temizdi. Cahiliye âdetlerinden fazla etkilenmemişti. Dilin güzelliklerini muhafaza etmişti.

Medineli on anne, yeni doğmuş çocuk bulmak için yola çıkmıştı. Onlarla birlikte Halime ve Haris çifti de yola çıkmıştı. Fakat bu ailenin bineği zayıf olduğu için arkadaşlarından geri kalmışlardı. Bu yüzden Mekke'ye geç ulaşmışlardı. Mekke'ye vardıklarında yol arkadaşları birer çocuk almış geri dönüyorlardı.

Halime Ana, Mekke'de yeni doğmuş çocuk arıyor, fakat bir türlü bulamıyordu. Sadece bir yetim çocuk vardı. Yetim çocuğun ücretini ödeyemezler diye diğer anneler yanlarına almak istememişlerdi. Halime bu yetimi sahiplendi. Onu bağrına bastı. Çocuğun dedesi Abdulmuttalib ve annesi Âmine ile vedalaşıp yola çıktı.

Daha yola çıkar çıkmaz harika olaylarla karşılaşmaya başlamıştı. Göğsü sütle dolup taşıyordu. Yürümekte güçlük çeken bineği hızla yürüyordu. Hatta kendisinden bir gün önce yola çıkan arkadaşlarını yolda geçmiş, herkesten önce Medine'ye varmıştı.

Harika olaylar Medine'de de devam etti. Halime Ana'nın koyunları diğer koyunlardan daha fazla süt veriyordu. Onun develeri diğer develerden daha fazla süt veriyordu. Aile bir anda bolluk ve berekete ermişti.

Sütananın yanında bir sene kalan çocuklar, bir sene sonra tekrar Mekke'ye götürülüyordu. Fakat Abdulmuttalib, torununun iki sene kalmasını istemişti. Böylece hem daha güzel bir dil öğrenecek, hem de Mekke'de salgın hastalık olan veba hastalığından uzak duracaktı.

İki sene sonra Halime Ana emanetini alarak Mekke'ye getirdi. Fakat Mekke'de veba hastalığı daha da artmıştı. Dedesi ve annesi onun yeniden biraz daha Medine'de kalmasına karar verdiler. Halime Ana tekrar emanetini alıp Medine'ye döndü.

Bir gün Halime Ana'nın oğlu ve peygamberimizin sütkardeşi Abdullah soluk soluğa eve geldi. Başlarından geçen şu olayı anlattı.

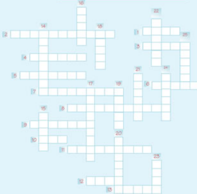
– Sütkardeşim Muhammed'le bahçede oynuyorduk. Bembeyaz elbiseli iki adam geldi. Kardeşimin kalbini yardılar. İçinden siyah bir şey çıkardılar. Sonra da kalbini kar suyu ile yıkadılar.

Bu olaya Halime - Haris çifti bir anlam veremedi. Çocuğun başına bir şey gelmesinden korktular ve onu tekrar Mekke'ye getirip ailesine teslim ettiler.



KARE BULMACA

Ahmet ŞENLİK



1. Vücudu çöl şartlarına uygun yaratılmış bir binek hayvanıdır. Gücünden yararlanılır, eti de yenir.
2. Namaza başlarken ve namazdaki her hareketimizde söylediğimiz tekbir sözü "Allah en büyüktür" anlamındaki söz.
3. Bir çiçekli bitkinin bütün programını içinde bulunduran taneciktir. Toprağa atıldığında uygun şartlarda çimlenirse ondan yeni bir bitki yaratılır.
4. İnek, sinek, arı, karınca, koyun, at, tavşan, yılan, balık gibi canlıların genel adıdır.
5. Canlı bilimi dediğimiz biyoloji ile uğraşan bilim adamıdır.
6. Kur'an-ı Kerim'de adı geçen bir peygamber adıdır. O peygamberi, bir duasıyla kayanın içinden çıkan mucize devesi ile hatırlarız.
7. Gözle görülemeyecek kadar küçük varlıkları görmeye yarayan araçtır.
8. "Allah'ım, Sen kusursuzsun. Sen noksan sıfatlardan, hatalardan uzaksın." anlamındaki sözdür. Namaz sonrası söylenen tesbihatta ilk söylenen söz odur.
9. Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi vessellem) isimlerinden biridir.
10. İnsanlara bal üretmekle görevlendirilmiş çalışkan bir böcektir.
11. Bilimde, sanatta elde edilen bilgilerin teknik olarak uygulanma alanıdır. İnsan hayatını kolaylaştıran alet ve makinelerin üretimiyle ilgili tekniklerin bilimi : T……..
12. Etinden, sütünden, derisinden yararlanılan otçul bir hayvandır. (Tersinden)
13. Allah dostlarından, Mevlana Celaleddin Rumî'nin türbesinin bulunduğu şehrimizdir.
14. Balıkların yaşaması için oluşturulan etrafı camla çevrili, içi su dolu suni ortamdır.
15. Kış mevsiminin en soğuk aylarından biridir.
16. Soğan, sarımsak, maydanoz, ot, çiçek, ağaç gibi canlıların genel adıdır.
17. Namazın ilk rekâtında Fâtiha'dan evvel okunan, güzel bir duadır.
18. Günlük hayatta işlerimizi yaptığımız değerli organlarımızdır.
19. Ayılara çok benzeyen sevimli bir yabani hayvandır.
20. Pek çok eşya ve oyuncak yapımında kullanılan paslanmaz bir maddedir.
21. Süresi 365 gün olan yıl güneş yılıdır. Süresi 354 gün olan yıla ne denir?
22. 4000 yıl kadar yaşayabilen ve boyu 100 met reye varan dev bir ağaç türüdür.
23. Saatte 112 kilometre hızla koşabilen yırtıcı bir kara hayvanıdır.
24. Kur'an-ı Kerim'de ilk sırada yer alan ve namazın her rekâtında okunan suredir.
25. Şu an kullandığımız, Hazreti İsa'nın doğumunu başlangıç olarak alan takvim türüdür.



BİR DİKİŞTE 200 LİTRE SU İÇEN DE KİM?

Hasan AYDIN

Kızgın çöllerde deveyle yolculuk yaptınız mı hiç? Yapmamışsanız bile çöllerin ne kadar sıcak ve kurak olduğunu duymuş, kitaplarda okumuş ya da filmlerde görmüşsünüzdür... Bir yudum suyun bile bulunmadığı geniş çöllerde, uzun süre su içmeden yolculuk yapabileceğimiz bir binek gereklidir. İşte bu binek, bir dikişte 200 litre suyu içebilen ve sonra 15 gün boyunca su içmeden yaşayabilen devedir. Âdeta çölün güçlü bir trenidir develer... Yakıtını aldığı zaman onu 15 gün kadar kullanabilir.

Devenin besinlerinden biri olan dikenli bitkiler, çölde bolca bulunur. Devenin bu dikenli bitkileri kolayca yiyebilmesi için dikenlerden etkilenmeyecek bir ağız yapısına ihtiyacı vardır. Devenin üst dudağının yarık olması, dikenli bitkileri kolayca yemesini sağlar. Hiçbir deve, "Ben dikenli bitkileri kolayca yiyebileyim." diye gidip dudaklarını ameliyatla yardırmamıştır.

Devenin dudaklarını, çöldeki dikenli besinlere uygun olarak yaratan, Allah'tır.

Devenin sırtında şişkince duran kısım, onun hörgücüdür. Develer, hörgüçlerinde besin depo ederler. Bu besini uzun süre besinsiz kaldıklarında kullanabilirler.



Ya kum fırtınaları! Çölde şiddetli rüzgârlar estiğinde, kum fırtınaları olur. Devenin gözlerini bu kum fırtınalarından korumak için gözlük takması gerekir. Develerin gözlüğü yoktur ama Allah onlara kum fırtınalarından korunmaları için uzun kirpikler vermiştir. Deveyi kim yarattıysa, onun ihtiyaçlarını gören, bilen ve bu ihtiyaçlara cevap veren de O'dur.

Yumuşak kumlarda yolculuk yapmanın zorluğunu tahmin edersiniz. Ayaklar hemencecik kumlara gömülür. Bu durumda yürümek de güçleşir tabii ki. Peki, sırtımızda yük varsa yürümemiz daha da güçleşmez mi? Ya çölde uzun süre sırtındaki yükle yürümek zorunda kalan develer ne yapsınlar? Hemen onlara acımaya kalkmayın. Deveyi yaratan, onlara bizden daha şefkatlidir. Kumlara batmasın ve yürüme zorluğu çekmesin diye devenin ayaklarının tabanını oldukça yumuşak ve esnek yaratmıştır Allah. Öyle yumuşak ki yürürken kumlara batmak yerine kum yüzeyine kolayca yayılan bir taban...

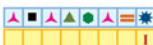
Şimdi bir çölün hayat şartlarına bakalım, bir de devenin yapısına... Hörgücüyle, midesiyle, kirpikleriyle, ayak tabanlarıyla devenin tam çöle göre yaratıldığını hemen fark ederiz. Her canlıyı yaşadığı ortama uygun yapıda yaratan Allah, devenin bütün vücudunu yaşadığı ortama uygun şekilde yaratmıştır. Sonra da bunu fark etmeyenleri uyararak, kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur bizlere: "Bakmıyorlar mı o deveye; nasıl yaratıldı?" (Gaşiye sûresi, 17)



Şifreli Hadis Bulmacası
































Anahtar







HANGİSİ UZAK?





Öğretmen, Zeynep'e sorar.

– Söyle bakalım yavrum, Hindistan mı daha uzaktır, Ay mı?

– Hindistan efendim.

– Nasıl olur kızım?

– Öğretmenim, bazı geceler Ay'ı görebiliyoruz, ama Hindistan'ı hiç gördüğümüz yok ki...

MATEMATİK DERSİNDE





Öğretmen, hayvanlardan söz ederken Nizami'ye bir soru sormuş.

– Dört ayaklı hayvanlardan birkaçının adını söyler misin?

Nizami çok kısa bir süre düşünmüş ve cevap vermeye başlamış.

– At, kedi, köpek ve iki tavuk...

Öğretmen sözünü kesmiş.

– İki tavuk mu dedin? Ne ilgisi var konumuzla?

Nizami cevap vermiş.

– İki tavuğun dört ayağı vardır öğretmenim!

DENEY



Temel pireler üzerine araştırma yapıyordu. Pirenin bir ayağını kopardı.

– Hopla bakayım, dedi. Pire hopladı.

Temel raporuna "Bir ayağı kopan pire hoplayi." yazdı.

Sonra iki ayağını kopardı. Pire yine hoplamıştı. Üçüncü ayağını kopardı.

– Zıpla, dedi. Pire zıpladı. Temel raporuna "Üç ayağı kopan pire zıplayi." yazdı.

Sonra dördüncü ayağını da kopardı.

– Hopla, dedi. Pirede hareket yoktu.

– Zıpla, dedi. Pirede yine hareket yoktu.

Temel raporunun sonucunu yazdı.

"Dört ayağı kopan pirenin kulakları duymayi."

ONU GÖRMÜŞLER





Afrika'da bir fil ile karınca arkadaş olmuş. Devamlı birlikte geziyorlarmış.

Bir gün bunların canı sıkılmış. Ne yapacaklarını düşünmeye başlamışlar.

Karınca başka bir ülkeye gitmeyi teklif etmiş. Bu fikir filin de aklına yatmış ve o gece sınıra gelmişler. Karınca, file: "Ben önden gideyim; sen de beni geriden takip et. Bir şey olursa sana bağırırım." demiş.

Başlamışlar yürümeye... Ve bir müddet sonra karıncanın olduğu yerden sesler gelmiş. Karınca olanca gücüyle bağırmış: "Fiiil yere yaaaat; beni gördüler!"

YAĞMUR



Öğretmen o günkü konusunu bitirmişti. Dersin bitmesine de on dakika kalmıştı.

Hem bu zamanı değerlendirmek hem de çocukların konuyu ne kadar anladıklarını yoklamak için, herkese birer soru soruyordu.

– Nalan sen söyler misin yavrum? Yağmur nasıl ve ne zaman yağar?

Nalan çok duygulu bir cevap verdi.

– Bulutlar üzülüp ağladıkları zaman, öğretmenim.



İSRAF

Işık GÜN

Annem bu sözü dilinden neredeyse hiç düşürmez: "Oğlum ye, iç ama israf etme!" Bir defasında sordum.

– Anne neden bu sözü defalarca tekrar ediyorsun?

– İsraf etmememizi Allah istiyor oğlum. Bütün nimetleri bize Allah verdi. Karşılığında hiçbir şey almadan hem de. Şimdi O, nimetlerini nasıl kullanmamızı istiyorsa öyle kullanacağız.

Annem doğru söylüyor. Annemin israftan kaçma konusunda ne kadar dikkatli olduğunu bildiğim için sözleri beni etkiliyor. Mesela ekmek parçalarını kesinlikle çöpe atmaz. Hatta küçük parçacıkların bile atılmasına gönlü razı olmaz. Anneme,

– İsraf yaparsak nimetleri elimizden kaçırırız değil mi, dedim.

– Evet, israf rızkın azalmasına sebeptir. Fakat sadece bunun için değil. Mesela Peygamber Efendimiz "Deniz kenarında bile olsanız suyu israf etmeyin." buyurmuş. Denizdeki suyu ne kadar kullanırsan kullan su tükenmez. Fakat o kadar bollukta bile israf etmemek gerekir.

İsraf konusunda annemden öğrendiklerimi öğretmenime anlatmak istedim. Dersten önce beş dakika herkes



öğrendiği yeni bir bilgiyi paylaşıyordu. Ben de bunu anlatabilirdim. Böylece bu güzel bilgileri arkadaşlarım da öğrenmiş olacaktı. Bir müminin kendisi için istediğini kardeşleri için de istemesi gerektiğini biliyordum.

Anlattıklarım arkadaşlarımın çok hoşuna gitti. Benden sonra öğretmenimiz israfın sadece yeme içme ile ilgili olmadığını söyledi. Başka nasıl israf yapılırdı ki?

– Başka nasıl israf yapılır ki öğretmenim, dedim.

– Mesela, dedi, insanın gerekmediği hâlde çok konuşması, çok uyuması ve gereğinden fazla yemesi israftır. Sonra şu olayı anlattı.

– İslam büyüklerinden Hatim, israf konusunda çok titiz davranırdı. Kendisine savurganlık yapan bir bilginden bahsettiler. İnsanların örnek aldığı bu insan savurgan yaşar, israfta bulunurdu. Bu duruma üzülen Hatim, bu insanı kırmadan uyarmanın yollarını düşündü. Sonunda bu bilginin evine gitmeye karar verdi.

– Ben buraların yabancısıyım. Dinimi öğretmen için sana geldim, dedi. Bilgin zat;

– Önce, ne öğrenmek istediğini söyle, deyince Hatim,

– Abdest almayı öğrenmek istiyorum, dedi. Bilgin onu kabul etti. Sonra abdest organlarını üçer defa yıkadı. Hatim de bilginin nasıl abdest aldığını seyretti. Adam abdestini tamamlayınca Hatim,

– Ey bilgili kişi, dedi. Şimdi bir de ben abdest alayım. Bak bakalım abdest almayı doğru öğrenebilmiş miyim? Ama yanlışım olursa, çekinme ne olur. Hemen düzeltiver, dedi.

Hatim abdest almaya başladı. Ellerini ve yüzünü üçer defa yıkadı. Sıra kollarına gelince onları dörder defa yıkadı. Bilgin kişi hemen araya girdi.

– Dur, dedi, yanlış yaptın.

– Neyi yanlış yaptım.

– Kollarını dörder defa yıkamakla israf ettin. Üç defa yıkaman yeterliydi.

Bilgine yanlışını göstermenin tam zamanı gelmişti. Hatim de zaten böyle bir fırsat kolluyordu. Abdestini bırakarak ayağa kalktı. Ve konuşmaya başladı.

– Ey bilgili kişi, doğru söylüyorsun. Ben kollarımı yıkamakla bir avuç suyu israf ettim. Fakat görüyorum ki sen pek çok şeyi savurganca kullanıyorsun. Abdest suyuna gösterdiğin dikkati neden diğerlerine de göstermiyorsun. Bu, senin gibi ilim sahibi bir insana yakışmıyor.

Bu söz üzerine âlim kişi hatasını anladı. O günden sonra savurganlık yapmayı terk etti. Abdest alırken olduğu gibi diğer işlerinde de tutumlu olmaya başladı.

Öğretmenimiz olayı anlatırken sınıftan çıt çıkmıyordu. Herkes kulak kesilmiş öğretmeni dinliyordu. Tabii ki ben de dinliyordum. İsrafın sadece yeme içme konusunda olmadığını, her konuda israf olabileceğini öğrendik.

Ben bunları düşünürken öğretmenimizin sesini duydum.

– Evet, çocuklar isterseniz zamanımızı israf etmeyelim. Hadi hemen derse başlayalım. Yoksa siz de israf yapmamak için birileri tarafından uyarılmayı mı bekliyorsunuz?

Bütün arkadaşlar gülüştük ve zamanı israf etmeden derse başladık.



Ahmet AKBAŞ

Su İçme Adabı

Çölde susuz kalmış bir zengin olsa ve bu adamın onlarca kilo altını olsa bir bardak su için bütün servetini gözünü kırpmadan verir. Çünkü o an bir bardak su bütün altınlardan daha değerlidir. Aslında su her zaman bu kadar değerlidir.

Belki de değerini verip de bir ücret karşılığında almadığımız için kıymetini tam bilemiyoruz. Hiçbir ücret vermesek de bulduğumuz suyu içerken uymamız gereken bazı kurallar vardır. Bu, suyun sahibi Allah'a karşı bir saygı ve şükür anlamına gelir. Bunlar neler mi?

- Besmele ile içmek
- Sağ el ile içmek
- Oturarak ve üç yudumda içmek
- Bardağa nefesimizi vermemek
- Suyu içtikten sonra "Elhamdülillah" demek.

Yemek Yeme Adabı

Akşam olmak üzereydi. Güneş kaybolmadan evde olmalıyım. Sebebi belli. Evde böyle bir kural var. Oyuna çıktığımda gün batmadan eve dönmek zorundayım. Bunu ailecek kararlaştırmıştık. Eve vardığımda sofrayı hazırlanmış buldum. İçeri girmeden yemek kokuları burnuma gelmişti bile. Çok da açıkmışım. Kendimi tutamadım. Doğrudan sofraya oturdum.

Biri bitmeden ikinci lokmayı ağzıma atmıştım ki annemin uyarısıyla kendime geldim. Yaptığımın yanlış olduğunu ben de biliyordum. Ama her şeyde bir hayır varmış. Bu hatamı annem sayesinde iyiye kullandım. Yemek yeme adabını da öğrenmiş oldum. İşte öğrendiklerim:

- Sofra hazırlanırken mümkünse annemize yardım etmeliyiz.
- Yemek öncesinde ve sonrasında elleri yıkamalıyız.
- Büyüklerin sofraya oturmasını beklemeliyiz.
- Besmele ile başlamalı ve nimetleri düşünerek şükretmeliyiz.
- Sağ elle yemeliyiz.
- Aldığımız lokmayı yutmadan ikincisini almaya kalkmamalıyız.
- Başkasının yediğine bakmamalıyız.
- Yemek seçmemeliyiz.
- Kendi önümüzden yemeliyiz.
- Lokma ağızdayken konuşmamalıyız.
- Kahkaha ile gülmemeliyiz.
- Aldığımız yemeği bitirmeli ve bitireceğimiz kadar almalıyız.
- Herkes yemeğini bitirmeden sofradan kalkmamalıyız.
- Kalkarken "Elhamdülillah" demeyi unutmamalıyız.
- Sofra toplamaya yardım etmeliyiz.
- Acıkmadan yemek yememeliyiz.





FERZAN İLE TEZCAN CANLILAR DÜNYASINI GEZİYOR

Dilek Üstün ÖZALP



Bir pazar sabahıydı. Ferzan ve Tezcan bugün ailece pikniğe gideceklerdi. Yani bugün birbirlerini göremeyeceklerdi. Oysaki iki arkadaşın birbirlerini görmedikleri tek gün bile yoktu. Ne yapıp etmeli görüşmenin bir yolunu bulmalıydılar. Ferzan bu işin de kolayını bulmuştu. İcat ettiği bir alet birbirlerine daha yakın olmalarını sağlayacaktı. Adını ''zaman metre'' koyduğu bu aleti bir an evvel Tezcan'a ulaştırmalıydı. Zaman metre sayesinde, görüntü ve ses nakli ile birlikte ışınlama da yapabilecekler, birbirlerinin koordinatlarını belirleyebileceklerdi.

Ferzan koşarak Tezcanlara geldi. Kapıyı kıracakmış gibi çalıyordu. Çok geçmeden Tezcan panik bir şekilde kapıyı açtı:

– Hayırdır Ferzan, bu ne hâl?

– Sana zaman metreyi getirdim.

– Ne işe yarıyor bu alet?

– Birbirimizle irtibata geçebileceğiz bu sayede. Yeşil düğme yanıp sönünce anla ki ben irtibata geçmek istiyorum. Tamam mı?

– Galiba evet. Diğer düğmeler ne işe yarıyor.

– Sen onları boş ver şimdi. Dediğimi yap, ekranda beni göreceksin zaten.

İki arkadaş iyi vakit geçirme temennileriyle birbirlerinden ayrıldı.

Ferzanlar orman kenarında, dallarını yere sermiş bir söğüdün gölgesinde piknik yaparken, Tezcanlar ise dere kenarında serinlemeyi tercih etmişlerdi. Her ikisinin de aklı birbirinde kalmıştı. Tezcan dere kenarında bulunan yemyeşil yosunlarla kaplı bir kayanın üzerine çıkmıştı. Ayaklarını soğuk suya sarkıtmış, suda süzülen yaprakları seyrediyor, ayaklarına değen balıklarla oynaşıyordu. Suda ayağıyla oluşturduğu minik girdaplardaki yaprakçıkların girdabın içine doğru kaçışı çok hoşuna gitmişti.

"Her şey iyi güzel de keşke Ferzan da yanımda olsaydı. Birlikte derede yüzerdik.'' demesine kalmadı, ayağında bir acı hissetti. Minik bir yengeç başparmağını tutmuş, O'nunla oynamak istiyordu. Korku ve acı arasında gidip gelirken telaştan yosunlar üzerinde ayağı kaydı. "Cluuup!" diye suyun içine düştü. Az önce yaprağın içinde dönüp durduğu girdaba şimdi kendisi düşmüştü. Ne kadar da garipti. O ufacık girdap nasıl olmuş da bu kadar büyüyebil-



mişti. Çok geçmeden zaman makinesinde ışınlandığının farkına vardı. Muhtemelen suya düşerken zaman metre kayaya çarpıp ışınlanmasını sağlamıştı.

Suda tek hücreli ufacık ufacık canlılar yüzüyordu. Kamçıya sahip olan tek hücreli canlı Tezcan'ı görünce atladı:

– Hoş geldin ufaklık, dedi.

Tezcan, hâliyle bozuldu biraz. Tek hücreli bir canlı kendisine ufaklık demişti. Ferzan'ın nasihatlerini hatırlayıp sabırlı olmaya çalıştı ve fazla üzerinde durmadı.

– Merhaba, sen kimsin?

– Ben öğlenayım. Fotosentezle kendi besinimi yapan tek hücreli tatlı su canlısıyım. Yanımdaki arkadaşım ise terliksi hayvan.

Tezcan'ın bu isim çok komiğine gitmişti. Gerçekten de terliğe benziyordu bu canlı. Dere içinde muhabbet iyice ilerlemişti. Ev sahibi canlılar Tezcan'a yaşadıkları ortamı gezdirdiler. Gördüğü çeşitlilik karşısında Tezcan zaman metreyi bile unutmuştu. Birden aklına geldi. Aleti cebinden çıkardı. Yeşil düğmeye bastı. "Vuuuup!" diye bir yerlere ışınlandı. İki baba penguen ayaklarının üzerinde tuttukları yumurtalarını birbirlerine göstererek aralarında konuşuyorlardı.



– Bu kış çok çetin geçti kardeş. Yavrular yumurtadan çıkmak üzere. Anneleri okyanustan bir an evvel gelse de açlıktan ölmeseler.

Gerçekten de burası çok soğuktu. Hadi penguenlerin kalın tüyleri onları koruyordu. Allah her canlıya yaşadığı ortama göre bir çok özellik vermişti. Peki, Tezcan bu soğukta ne yapacaktı? Kısa kollu tişörtü ile tam pikniklikti. Soğuk olmasa buzullar çok güzeldi aslında. Güneş de vurunca kristal bir avize gibi pırıl pırıl parlıyorlardı. Karşıdan yüzerek gelen buz kütlesinin üzerinde esir kalmış bir kutup ayısı gördü. Çok çaresiz görünüyordu. Zavallı ayıcık biz insanların sebep olduğu küresel ısınma yüzünden evsiz barksız kalmıştı.



Zaman metrenin yeşil ışığı yanıp sönmeye başladı. Nihayet Ferzan Bey kendisini hatırlamıştı. Aletin düğmesine bastı. Ferzan karşısındaydı. Hem de bir devenin üzerinde…

– Heeey! Ferzan sen piknikte değil miydin?

– Ben de ışınlandım işte Arabistan'da bir çöle.

– Peki, devenin üzerinde işin ne?

– Kumlar çok sıcak, basamıyorum. Develerin ayakları çöle uyumlu yaratılmış. Hem yanmaktan hem de kuma batmaktan kendilerini koruyor.



– Başka hangi canlılar yaşıyor çölde?

– İlk olarak bir akrep karşıladı beni. Allah'tan fazla samimi olmadan kurtuldum. Biliyor musun burası kaktüs kaynıyor?

Çocuklar canlı çeşitliliği karşında şaşırıp kalmışlardı. Tezcan fokları, balinaları anlatırken, Ferzan yılanlardan, böceklerden söz ediyordu. Bir de insanların çevreyi kirletme çabaları olmasa kim bilir ne kadar çok canlı çeşitliliği olacaktı. Eve döner dönmez Çevre kirliliğine savaş açacaklardı. Kimyasal tesislerden, evsel atıklardan çıkan deterjanlı ve zararlı atıkların olumsuz etkilerini, ormanların yok olmasının ne gibi zararlara sebep olabileceğini herkese anlatacaklardı.



İşte eve dönüş zamanı gelmişti. Kulübedeki, zaman makinesinin kırmızı düğmesi yanıp sönmeye başlamıştı. Vuuuup! Artık mucidin yerinde sevimli kulübeciklerindeydiler.



YANGIN
(Bencillik Yangını)

Orhan BİLİR



İslam büyüklerinden Sırr-ı Sekati hazretleri kendisini ibadet ve duaya adamış bir insandı. Günboyu dünya işleriyle olur, hem de namazını kılardı. Geceleri ise tövbe istiğfar getirir, yine namazını kılardı. Ondaki ibadet ciddiyetini görenler ona hayran kalırdı.

Bir gün yakın dostlarından birisi ile aralarında şöyle bir konuşma geçti.

– Efendim, gördüğümüz kadarıyla ibadet üzere bir hayat yaşıyorsunuz. Acaba sizin de hiç kusurunuz var mıdır?

Bu soru karşısında Sırr-ı Sekati hazretlerinin gözleri yaşardı. Başını öne eğdi. Bir süre hiç konuşmadı. Sonra da başından geçmiş olan şu olayı anlattı.

– Bundan otuz sene önce Bağdat çarşısında büyük bir yangın çıktı. Ben o zamanlar ticaretle uğraşıyordum. O çarşıda büyük bir dükkânım vardı. Yangın günü böyle bir mecliste oturuyorduk. Bir adam kapıyı açıp, "Bağdat Çarşısı yandı." dedi. Ben telaş içinde, "Eyvah." dedim. Sonra birden bana yönelip, "Efendim sizin dükkânınız kurtuldu." dedi. Ben derin bir oh çektim, ardından,

"Elhamdulillah." dedim.

Bu söz üzerine büyük bir pişmanlık duydum. Allah'a karşı ne kadar büyük bir kusur ettiğimi fark ettim. Etrafımda insanların ne kadar rencide olduğunu anladım. Etraftaki dükkânların yangınına üzülmek yerine kendi dükkânımın kurtulmuş olduğuna sevinmiştim. Günlerce tövbe ettim. Fakat içimin yangını hiç sönmedi.

O günden sonra ne zaman elimi açıp dua etsem o söz dilime dolanır. Belki Allah da beni affetmiş olabilir. Fakat bu söz, bir kez ağzımdan çıkmıştı. İşte otuz yıldır bu günah için ağlayıp gözyaşı dökerim.

"Olgun bir mümin cehennemden çıkarken ve cennete girerken kardeşine 'Buyrun' demesini bilendir."

Hadis-i Şerif

Mehmet ÖZSOY

Müjdelenen Nikâh

Abdullah da tıpkı Hazreti İsmail gibi kurban edilmekle imtihan edildi ve bu zor imtihanı kazandı. Hazreti İsmail, İbrahim peygamberin önünde nasıl eğilmişse, Abdullah da aynısını yaptı. Ümitlerin bittiği anda gökten indirilen koç İsmail'i nasıl kurtardıysa yüz deve de Abdullah'ın imdadına yetişti. Çünkü O, peygamber babası olmaya namzet bir insandı.

Abdulmuttalib de onu işte bu yönüyle çok seviyordu. Bu sevgisini hiç vakit kaybetmeden, o gün, oracıkta develeri kurban ederek gösterdi. Fakir, zengin, kuş, kurt bütün mahlûkat deve etlerinden faydalandı. Kâbe'nin etrafı bir şölen alanına döndü.

Herkes Abdullah'ın kurtulmasına sevinmişti. Onun kurtulmasına en çok sevinenlerden birisi ise Varaka'nın kız kardeşi olan Ümmü Kattal'dı. Ona evlenme teklifinde bulununca Abdulah,

– Ben babamla birlikteyim. Onun sözünden ayrılamam! Babamdan izin almak zorundayım, dedi ve oradan ayrıldı. Abdullah ardına bile bakmadan babasının yanına gitti. Olanları Abdulmuttalib'e anlattı. Abdulmuttalib de onu Abdimenafoğullarından Vehb'in evine götürdü. Ona Hazreti Amine'yi isteyecekti.

Vehb, onların gelişindeki hikmeti hemen sezdi. Abdulmuttalib, oğlu Abdullah için Hazreti Amine'yi istemeye gelmişti. İzzet ikramdan sonra Abdulmuttalib,

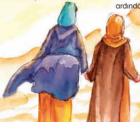
– Ey Vehb, münasip görürseniz kızınız Hazreti Amine'yi oğlum Abdullah için istiyorum. Bir an evvel bu gençleri bir yuvaya kavuşturalım, dedi.

Bu dönemde Arabistan'daki hayat katlanılacak gibi değildi. Kölelik başını alıp gitmişti. Zayıflar, fakirler, yetimler ve öksüzler köle olarak alınıp satılıyordu. Toplumdan dışlanan insanların sayısı günden güne çoğalıyordu. İnsanî ilişkiler iyice azalmış, insanlara güven kalmamıştı. Cehalet öylesine artmıştı ki kimin dost kimin düşman olduğu seçilemez olmuştu. Kavga hiç eksik olmuyor, hak hukuk gözetilmiyordu. Putlara tapanların sayısı bir hayli fazlaydı.

Abdülmuttalib, İbrahim aleyhisselamın getirmiş olduğu Hanif dinine mensuptu. Puta tapmıyordu. Evine gelin girecek olan kızın kendi dininden olmasını istiyordu. Hazreti Âmine'nin güzelliğini, iffet ve hayâsını, dinine bağlılığını işitmişti. Üstelik uzaktan akrabaydılar. Abdulmuttalib'in, oğlu için Âmine'yi istemesi Vehb için büyük bir şeref ve gurur kaynağıydı.

– Ey amcaoğlu! Kızımız Abdullah için daha önceden istendi, dedi.

Abdulmuttalib'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Neye uğradığını bilemedi. Vehb, önce bu sözler üzerine gözleri iri iri açılmış olan Abdullah'a, ardından da Abdülmuttalib'e baktıktan sonra,



– Âmine'nin annesi, geçen gün bir rüya görmüş. Her yer aydınlanmış. Anlattığına göre, evimize bir nur girmiş. Ben de daha bu gece rüyamda, dedemiz İbrahim Aleyhisselâmı gördüm. Bana: "Abdulmuttalib'in oğlu Abdullah'la Âmine'yi nikâhladım." dedi. Gün boyunca bu rüya aklımdan çıkmadı. Hep sizi bekleyip durdum, dedi.

Bunları duyan Abdulmuttalib, yerinden fırladı.

– Allahuekber! Allahuekber, diyerek haykırdı.

Abdullah'ın beyninde şimşekler çaktı. Sevgi ve hürmetle önce babasına ardından Vehb'e baktı. Mutluluğu yüzünden okunuyordu. Bu arada Hazreti Âmine de sevinç ve saadetinden dolayı âdeta bir kuş tüyü gibi odadan odaya uçuyordu.

Söz kesilince Hazreti Âmine, kendi elleriyle hazırladığı şerbetleri misafirlere ikram etti. Sıra düğün tarihinin belirlenmesine gelmişti. Her iki aile de düğünün geç olmasını istemediklerinden anlaşmak kolay oldu.

Kureyş kızları bir araya toplanıp kendi aralarında Abdullah'a hayranlıklarını dile getiriyorlardı. Kızlardan biri,

– Onun yüzünde parlayan bir hayır vardı. Onun aydınlığında kara bulutlar ak olur ki ben ona göz ucuyla bakınca yüzünün aydınlığı aya benziyordu, dedi. Bir diğer kız:

– Ben onu elde ederek ebediyen bana bahşedilen bir şeref kazanmak istiyordum, lakin her kıvılcımdan ateş çıkmaz ki, deyince bir başka kız öne atılıp,

– Hazreti Âmine'nin elindeki hayır ve saadet oldukça büyük, ama o bunu bilebilir mi , dedi.

Mekkeli kızlar, düğüne kadar hiç durmadan Abdullah'la Hazreti Âmine'nin nikâhını konuştu. İki ailenin şanına layık bir düğün yapıldıktan sonra Kureyş asillerinin geleneğine göre Abdullah, evlendikten sonra üç gün Vehb'in evinde kaldı. Üçüncü günün ardından kendi evine taşındı. Böylece Hazreti Âmine, on dört yıl hiç ayrılmadığı baba ocağından ayrılmış oldu.

Hazreti Âmine'yle Abdullah mutlu yuvalarına kavuştular. Odalarında hoş bir koku vardı. Hayallerinde bahar çiçekleri geziniyordu. Çok yakışmışlardı birbirlerine. Huyları da, güzellikleri de uygundu. Sevinçten uçacak gibiydiler. Dualar ettiler Allah'a. Huzur istediler, saadet istediler, hayatlarının kolaylaşmasını istediler.



Gülgün KARA

İmandan Sonra Abdest ve Namaz

Cahiliye döneminde bazı insanlar, insanların gittiği yolun yanlış olduğunu biliyordu. Ebû Necîh veya Ebû Şuayb olarak da tanınan Amr bin Abese de bunlardan biriydi. Efendimiz'e peygamberlik görevi verildiğini, insanları sapıklıktan ve puta tapmaktan vazgeçirmeye çalıştığını duyunca bineğine binip derhal Peygamberimizi görmek için yola çıktı. Mekke'ye gelince Efendimiz'in baskı altında yaşadığını öğrendi. Efendimiz'le görüşmenin yolunu araştırdı ve sonunda Efendimiz'e ulaştı. Efendimizi karşısında görünce söze nasıl başlayacağını bilemedi.

– Sen kimsin, necisin, dedi.

Peygamberimiz, o yumuşacık ses tonuyla,

– Ben peygamberim, cevabını verdi.

Amr, merak dolu bakışlarla:

– Peki, peygamber ne demek, dedi.

Bu soruya Peygamber Efendimiz'in cevabı kısa ve net oldu.

– Beni Allah gönderdi!

Bu cevap üzerine Amr, Peygamberimizin görevlerinin neler olduğunu sordu. Peygamberimiz:

– Allah beni hısım ve akrabanın gözetilmesi, putların kırılması, Allah'ın bir bilinmesi, O'na hiçbir şeyin ortak koşulmaması vazifesiyle gönderdi!

Efendimizin bu cevabı, onun sormayı tasarladığı soruların tamamını aydınlatıvermişti. Amr'ın

vicdanı Efendimiz'in Peygamber olduğuna hükmetti. Hemen karar verdi, iman etti. O güne kadar Müslüman olan Efendimiz'le (sallallahu aleyhi vesellem) birlikte üç erkek vardı. Onunla birlikte Müslüman erkek sayısı dörde çıktı. Kalbine düşen iman tohumları onu şöyle bir soruya yöneltti.

– Senin davetine uyan, sana bu konuda yardımcı olacak yanında kim var?

– Hür bir erkek ve bir köle...

Amr, heyecanla Efendimiz'e,

– Sana ben de tâbi olup yardım etmek için yanında kalmak istiyorum, dedi.

Sevgili Peygamberimiz, onun bu yaklaşımından dolayı çok memnun oldu. Lakin müşriklerin Mekkeli olmayan birine daha büyük zulümler edeceklerinden endişe ediyordu. Bu yüzden Amr'a kabilesine dönmesi gerektiğini anlattı.

– Sen bugün, bu dediğini yapamazsın. Benim halimi ve ortalığın durumunu görmüyor musun? Şimdi sen ailene dön. Ne zaman benim meydana çıktığımı, İslâm'ı açıktan tebliğ ettiğimi duyarsan, yanıma gel buyurdu.

Bunun üzerine Amr bin Abese, geri döndü. Sevgili Peygamberimiz vahiy geldikten sonra üç yıl boyunca insanları gizlice İslam'a davet etti. Hazreti Ömer'in Müslümanlığı kabul etmesi üzerine Mekke'de İslâmiyet'i duymayan kalmadı. Bir köşede Ebubekir, diğerinde Zeyd, ötekinde Osman, halkı İslâmiyet'e davet etmeye koyuldular. Fakat müşriklerin işkencesi durmak bilmiyordu.

Allah tarafından Medine'ye hicret izni çıkınca Medinelilerden birkaç kişi geldi. Hemen onlara.

– Medine'ye gelen o zat ne yaptı, diye sordu.

– Halk ona koşuyor; kavmi onu öldürmek istemiş, başaramamış, cevabını verdiler

Bunun üzerine Medine'ye gelip Peygamber'in huzuruna çıktı.

– Ey Allah'ın Resulü, beni tanıdınız mı, dedi.

– Evet, Mekke'de sen benimle görüşmüştün, buyurdu.

– Ya Resulullah! Allah'ın sana öğrettiği ve benim bilmediğim şeyleri bana öğret, dedikten sonra namazı sordu.

Onun isteğini hemen yerine getiren Sevgili Peygamberimiz, (sallallahu aleyhi vesellem) önce namaz vakitlerini nafile namaz kılınabilecek zamanları kendisine anlayacağı biçimde anlattı.

– Yâ Nebiyallah! Bana abdestten de bahset, dedi.

– İçinizden her kim, abdest suyunu hazırlayıp ağzına burnuna su verir ve burnunu temizlerse, mutlaka yüzünün, ağzının ve burnunun günahları dökülür! Sonra Allah'ın emrettiği gibi yüzünü yıkarsa, yüzünün günahları su ile birlikte sakalının etrafından dökülür. Sonra dirsekleriyle birlikte ellerini yıkarsa, elinin günahları su ile beraber parmak uçlarından akar gider. Sonra başını meshederse, başının günahları su ile birlikte saçlarının ucundan dökülür. Sonra topuklarıyla beraber ayaklarını yıkarsa, ayaklarının günahları su ile beraber ayak parmaklarının ucundan akar. Böyle abdest alan bir adam, kalkıp namaz kılar, Allah'a hamd ve sena eder, O'nu layık olduğu vasıflarla yüceltir ve gönlünü tam anlamıyla Allah'a bağlarsa, mutlaka anasından doğduğu günkü gibi günahlarından arınmış olur, dedi.

Böylece Sevgili Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem), usulüne uygun şekilde abdest alıp namaz kılan bir Müslüman'ın günahlarının affı için ettiği duanın kabul olunacağı müjdesini vermiştir. Böyle bir imkân hiç şüphesiz, Müslümanlar için en büyük ümit kaynağıdır.



Cennet

Bu hayattan sonra
Bir başka dünyaya doğacağız

Bir uykudan uyanır gibi
Sonsuzluk denizine dalacağız

Yeni bir evimiz olacak
Cennet olacak adı

Melekler doluşacak içine
Kolları kanatlı

Orada ne çekse çocukların canı
Onun ile dolacak avuçları.

Kadriye ÇABUKCAN

Şiir

İyilik Kuşu

Zorda kalana
Yardım edince
Muhtaç olana
Bir şey verince
Sevap hanem
İyiliklerle
Bir bir dolunca
Sevinçten kuş olup
Uçuyor kalbim
Cennet ülkesine
Göçüyor kalbim

Mustafa TOPÇU



İTİNAYLA HAZIRLANAN İÇECEK

SÜT

Abbas ÖZDEMİR

Baharla gelen bereket hayvanlara daha çok yarar. Çayırlarda otlayan inekler, keçiler, koyunlar bol bol süt verirler. Hem yeni doğan yavrular hem de insanlar için mükemmel bir içecektir süt. Sabah kahvaltımızda bir kaşık balla içeceğimiz süt sağlımız için oldukça önemlidir.

İnek yeşil ot yer, su içer, fakat yavrusuna süt verir. Bilim adamları ineği inceledikten sonra süt verebilecek bir robot yapmaya karar vermişler ve ineğin vücut sistemine uygun bir robot yapmışlar. Sonra ot, yem, saman, su vermişler ve bembeyaz süt beklerken süt yerine yemyeşil bir su elde etmişler. Teknolojik olarak ne kadar uğraşırsak uğraşalım bir inekten sağdığımız sütü elde etmemiz mümkün gözükmüyor. Oysa Yüce Allah yeni doğacak yavrular için anne vücudunda mükemmel bir tasarım ve programla sütü hazır hâle getiriyor ve:

"Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz."buyuruyor. *(Nahl Suresi, 66)*

Anne karnındaki bebeğin organlarının oluşumu hakkındaki çok yakın bir dönemde edinilen bilgiler Kur'an ayetlerinde verilen bilgiler ile birebir uyum içindedir.

Vücudun beslenmesini sağlayan temel maddeler, sindirim sistemindeki kimyasal dönüşümler sonucunda oluşur. Sindirilen bu besin maddeleri daha sonra bağırsak duvarından kan dolaşım sistemine geçerler. Kan dolaşımı sayesinde ilgili organlara sevk edilmiş olurlar.

Süt bezleri de diğer vücut dokuları gibi kan yoluyla kendilerine getirilen sindirilmiş

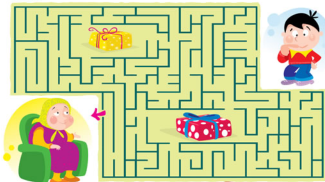


gıdalarla beslenirler. Bu nedenle kan, besinlerden gelen gıdaların toplanıp iletilmesinde çok önemli bir rol oynar. Süt de tüm bu aşamalardan sonra süt bezleri tarafından salgılanır ve sindirilmiş besinin kan dolaşımıyla taşınması sonucunda oluştuğu için besin değeri oldukça yüksektir. İnsanlar ne hayvanın karnındaki yarı sindirilmiş besini ne de hayvanın kanını doğrudan tüketebilirler. Bunları doğrudan tüketmeleri ciddi zehirlenmelere hatta ölüme yol açabilir. Ama Allah, yarattığı son derece kompleks biyolojik sistemler sayesinde, bu sıvıların içinden temiz ve sağlıklı bir gıdayı insanların faydasına sunmaktadır. Böylece insanların doğrudan tüketemeyeceği kan ve yarı sindirilmiş besinden içilir nitelikte, besleyici süt üretilmiş olur.

Görüldüğü gibi Nahl Suresi'nin 66. ayetinde, sütün biyolojik oluşumu ile ilgili tarif edilenler, günümüz biliminin ortaya koyduğu bilgilerle büyük bir uyum içindedir. Memelilerin sindirim sistemine yönelik uzmanlık gerektiren böyle bir bilginin Kur'an-ı Kerim'in indirildiği dönemde insanlar tarafından bilinmesinin mümkün olmayacağı ise son derece açıktır.

Bilmece Bildirmece

Labirent Osman, ninesini ziyarete gidecek, ama önce hediye paketlerini alıp labirenti geçmesi gerekiyor. Yardım eder misiniz?



Eksik Aşağıda, Peygamber Efendimiz'in(SAV) bir hadis-i şerifi yazılı. Fakat yazarken sesli harfleri koymayı unutmuşum. Elimdeki sesli harfleri uygun yerlere yerleştirirseniz cümleyi okuyabileceksiniz.

_K_ G_N_ _Ş_T _L_N Z_Y_ND_D_R



İ Ü İ A
O E İ
A A
İ I Ü

7 Alttaki iki resim arasındaki tam yedi fark var. Bakalım bulabilecek misiniz?



Var-Yok

İpuçlarından yararlanarak, her satırdaki harfi bulun ve boşluklara yazın. Yukarıdan aşağıya doğru okuyun. Ne buldunuz?

- ◯ İlk harfi MEKKE'de var MEDİNE'de yok
- ◯ İkinci harfi KUL da var KAL da yok
- ◯ Üçüncü harfi SABIR da var ŞÜKÜR de de var
- ◯ Dördüncü harfi ARAFAT da var MİNA'da da var
- ◯ Beşinci harfi ESKİ de yok YENİ de var
- ◯ Altıncı harfi YAREN de yok YARIN da var
- ◯ Yedinci harfi TAŞ ta yok KAYA da var
- ◯ Sekizinci harfi SEHER de var SABAH ta yok
- ◯ Dokuzuncu harfi HİRA'da da var SEVR'de de var
- ◯ Onuncu harfi DOKUZ da yok SEKİZ de var
- ◯ Onbirinci harfi MUSA'da var İSA'da yok

Gölgeler

Soldaki resmin gölgesi acaba hangisi, bulabilir misiniz?





Sıraya

Alttaki kelimelerin harfleri birbirine karışmış. Harfleri doğru yerleştirip kelimeleri bulun ve altlarındaki boşluklara yazın. Bulduğunuz kelimeleri alttaki sayılarla eşleştirin. Bakalım hangi cümle ortaya çıkacak?

inidn ....

dirdiğier ....

anzma ....

1 ______ 2 ______ 3 ______

Tıpatıp

Aşağıdaki resimler birbirinin aynı gibi görünüyor, ama sadece iki tanesi tıpatıp aynı. Acaba hangileri?



Kelime Avı

TAİF · YEMEN · KUDÜS · HAYBER · MEDİNE · HİRA · MEKKE · AKABE · ARAFAT · HUDEYBİYE

N	H	Z	R	A	F	B	S	E	R	E	B	Y	A	H
İ	U	A	R	I	K	Ü	R	K	T	Ü	O	R	İ	K
H	D	E	K	R	D	U	S	A	H	İ	R	A	N	I
Y	E	S	E	U	R	B	A	N	E	Y	R	G	Ü	E
E	Y	N	K	İ	L	A	R	K	I	N	A	Ö	C	N
M	B	A	K	L	F	Y	A	R	A	F	A	T	E	İ
E	İ	K	E	E	A	İ	D	E	S	B	N	E	L	D
N	Y	A	M	Ü	L	E	A	O	L	E	E	A	S	E
T	E	E	L	E	D	U	R	T	E	E	F	E	L	M

Saniye MERT

İki Kardeş

İki kardeş babalarından kalma büyük çiftlikte tarım yaparak geçimlerini sağlardı. Kardeşlerden biri evli idi ve iki çocuğu vardı. Diğeri henüz evli değildi. Kardeşler beraber çalışırlar, gelirlerini ortadan bölerlerdi. Bu hesap iki kardeşin de hoşuna gitmemişti. Küçük olanı,

– Ben tek başımayım ama ağabeyimin eşi ve çocukları var. Ona daha fazla ürün düşmesi gerekir, dedi.

Her akşam gizlice kendi ambarından aldığı bir çuval buğdayı ağabeyinin ambarına götürmeye başladı.

Büyük kardeş de,

– Bence burada haksızlık var. Ben evliyim. Eşim ve çocuklarım var. Bana bir şey olsa onlar bakarlar. Fakat kardeşim tek başına yaşıyor. Ona bakacak kimse yok. O daha fazla ürün almalı, diyordu.

Büyük kardeş de her akşam sırtladığı bir çuval buğdayı gizlice kardeşinin ambarına bıraktı. Aradan günler ve haftalar geçti. Fakat anlaşılmayan bir şey vardı. İki kardeş de her gece çuvallarla tahılı taşımasına rağmen tahıllarda bir eksilme olmuyordu. İkisi de buna bir anlam veremiyordu.

Bir akşam aniden karşılaştılar. Sırtlarındaki çuvalları görünce işin sırrını anladılar. Çuvalları bırakıp ikisi de böyle güzel bir kardeş verdiği için Allah'a şükrettiler.





Ana Hakkı Ödenmez

Ayşegül DOĞAN

Zamanın en güzelinin yaşandığı bir çağdı. Çünkü Peygamberimiz dünyadaydı. Bu altın çağda bir gün, Nur İnsan mescitte ashabıyla beraber sohbet ederken bir sahabî içeri girdi.

– Ya Resullullah size bir şey sormak istiyorum, dedi. Yaşlı annemin bakımını ben yapıyorum. Yemeğini yedirip onu temizliyorum. Abdestini de aldırıyorum. Yani bir annenin çocuğuna bakması gibi ben de anneme öyle bakıyorum.

Hazreti Muhammed Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem) sabırla sahabînin soru sormasını bekliyordu: "Acaba ne diyecekti?"

– Bütün bu yaptıklarımla annemin hakkını ödemiş sayılır mıyım?

Peygamber Efendimiz tane tane konuşarak cevap verdi:

– Senin bu yaptıkların annenin hakkının yüzde birini bile ödemez.

Sahabî şaşırdı. Verdiği emeklerin büyüklüğünü de düşünerek sormadan edemedi:

– Ey Allah'ın Resûlü neden?

İnsanların en hayırlısı Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi vessellem), sahabîye bunu şöyle açıkladı.

– Senin annene bakman onun sana bakmasına asla yetişmez. Çünkü annen sana büyüyesin diye bakıyordu. Sen ise onun ölmesini bekleyerek hizmet ediyorsun. Bu yüzden annenin hakkını ödemen mümkün değil. Ama bu hizmetinle çok büyük sevaplar kazanırsın.

Bu söz üzerine sahabî, annesinin hakkını neden ödeyemeyeceğini daha iyi anlamış oldu.

ESKİ ÇORAPLAR

Hazırlayan: Sedat YAVUZ / **Çizen:** İsmail ÖZEN















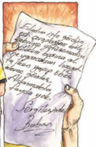




Cenaze defnedilip, mezarlıktan eve dönüldükten sonra komşulardan biri elinde bir mektupla çıkagelir.







Zekeriya ULAŞLI

Beklenen Misafir

Gece, simsiyah bir örtü gibi şehrin üstüne çökerken Halime Nine "Beşinci gün oldu, hâlâ gelmedi." diyerek isteksiz adımlarla evine doğru yürüdü. Beş yıldır haber alamadığı çocuklarından ümidi kesmişken torunu mektup göndermiş, birkaç gün içinde ziyaretine geleceğini yazmıştı. Bu sevindirici haberden sonra otogarı yol edinmiş, akşam son otobüs gelene kadar torununu bekler olmuştu.

Bu gün de öyle olmuş, son otobüs gelene kadar bekledikten sonra misafir gelmeyince düşünceli bir şekilde evine doğru yürümüştü. Öyle düşünceliydi ki yanlış yola girdiğini fark etmemişti bile. Kavaklık Parkı'nı geçip de Ordu Caddesi'ne çıkınca "Eyvah!" dedi. "Nereye gidiyorum ben?" Gerisin geri dönerken "Bunadım galiba." diye söylendi. Taksi çağırmayı düşündü. "Yok yok." dedi. "Yavaş yavaş yürürüm. Hem erken varsam ne olacak. Bir bekleyenim mi var sanki?" Bir müddet yürüdü ama ayakları, ağırlaşan vücudunu daha fazla taşıyamadı. Önüne çıkan ilk bankın üzerine yığılır gibi oturdu. Elindeki bastonu bankın üzerine dayadıktan sonra yılların yükünü taşıyan omuzlar öne doğru çöküverdi. Kısılmış gözleriyle etrafı süzerken sokakta kendisinden başka kimsenin olmadığını fark etti. Yaşlı çınarın kollarına tüneyen güvercinlerin "gug guk" sesine mahzun kalbi daha fazla dayanamadı. Gözyaşları sel olup akarken yalnızlığı iliklerine kadar hissetti. Anneciğim diyen, nineciğim diyen bir sese ne kadar da ihtiyacı vardı şu an. İki çift söz, dayanacak iki çift omuz onu hayata yeniden bağlamaya yeterdi ama nafile, kimsecikler yoktu yanında. Bütün çocukları bırakıp gitmiş, eşini de kaybedince koskoca dünyada yapayalnız kalıvermişti. Torununu düşünüp "Nerede kaldın a yavrum?" diye söylenerek kalkmayı denedi ama muvaffak olamadı. Bacakları titriyor, yaşlı kalbi küt



küt atıyordu. Yardım edecek birilerini görebilme ümidiyle sağına soluna bakınırken hızla geçen bir arabanın üzerine sıçrattığı çamurlu suyla birlikte üstü başı sırılsıklam oldu. Aklından birçok şey geçirdi ama hiçbir şey söyleyemedi. Kalkmalıydı. Yoksa ıslak elbiseler esen rüzgârla birlikte hasta edecekti. Bu çaresizliğe bir de hastalık eklenirse ne yapardı? Bastonuna dayanarak güçlükle kalkabildi. Sokak lambalarının loş ışığında yavaş adımlarla parkın içine doğru yürüdü. Bir yandan soğuk bir yandan açlık… Bir apartman dairesinin kapısının zilini çalmayı düşündü. Hayatı boyunca kimseye el açmadığından gururuna yediremedi. Yürüdükçe yol gözünde büyüdü. Bir an yolun hiç bitmeyeceğini sandı. Parkın sonundaki küçük bankın üzerine uzanırken "Az kaldı." diye mırıldandı. "Alleben deresini geçti mi evdeyim."

Vücuduna aşağı yayılan bir sıcaklık hissetti. Gözünün önündeki sis perdesi aralanınca pembe panjurlu bir evde buldu kendini. Her taraf pırıl pırıl parlıyor, beyaz önlüklü kırmızı kurdeleli hizmetçi kızlar fır fır dönüyordu evin içinde. Bütün çocukları karşısında el pençe divan durmuş: "Buyur anneciğim, peki anneciğim, sen nasıl istersen anneciğim…" bir dediğini iki etmeden bütün isteklerini yerine getiriyorlardı. Torunlarından biri kucağından inerken diğeri çıkıyor, olmadık şaklabanlıklarla ninelerini güldürmeye çalışıyorlardı. Hep birlikte bahçeye çıktılar. Rengârenk çiçekler arasındaki küçük şirin kamelyanın altında, yüzlerce çeşit yemek dolu masada yemekler yiyip çaylar içtiler. Akşam olup da kuş tüyü yatağına uzandığında üzerindeki bütün ağırlıkların kalktığını kelebekler gibi hafiflediğini hissetti. "Mutluluk" denilen şey bu olsa gerek diye düşündü. Ömrünün son anlarında böyle bir güzelliği lütfettiği için Rabbine şükürler etti. Kendini uykunun derin kollarına bırakıyordu ki çok uzaklardan gelen bir sesle huzuru kaçtı. "Teyze" diyen ses ısrarla uyanmasını söylüyordu. Ne yaptı ne ettiyse sesten kurtulamadı. Binbir güçlükle gözlerini açtı. Başucuna dikilmiş hayal meyal yüzler gördü.

– Kendine geliyor, kendine geliyor!

– Haydi arabaya. Acele edin. "Neredeyim ben?" diye sordu. "Güvendesin." dedi kalın bir erkek sesi. Üşüdüğünü hissetti. Çok geçmeden de bütün bedenini bir titreme aldı. Sesler tekrar yükseldi.

– Battaniye var mı? Yoksa donacak.

– Palto var.

– Getirin, getirin. Acele edin.

Üstüne örtülen palto titremesini biraz olsun azaltmıştı. Biraz kendine gelince her şeyi daha net görmeye başladı. Tanımadığı insanlar onu bir arabaya koymuş, götürüyordu. Güçlükle başını kaldırdı. "Beni nereye götürüyorsunuz?" diye sordu. "Doktora teyze." dedi genç bir delikanlı. "Beni evime götürün." diyecekti. Evde yiyecek tek lokma olmadığını düşününce vazgeçti. Belki hastanede verilecek sıcak bir yemek, kendine gelmesini sağlardı. Kimsesizlik, çaresizlik… Gözleri nemlendi yine. "Ah çocuklarım!" diye inledi. Verdiği emekleri, uykusuz kaldığı geceleri düşündü. "Bir hakkım varsa…" dedi. Gerisini getiremedi. Annelik şefkati bir sebep buluverdi yine. "Mutlaka bir nedeni vardır aramamalarının." dedi.

…

Tahlillerle, tedavilerle geçen birkaç günün sonunda taburcu oldu ama çocuksuz, torunsuz evde ancak birkaç hafta dayanabildi. Evin yeni sahipleri eşyalarını indirirken Halime nine, nemli gözlerle bütün hatıralarını içine gömdüğü evini son kez süzüyor, "Hayatımın geri kalanı Darülacezede geçmemeliydi." diye mırıldanıyordu.

CANLILARIN ORTAK DİLİ

Yalçın MIZRAK

Öğrenciler, bitkilerin gelişimini görmek amacıyla küçük kutulara fasulye tohumları ekmişlerdi. Bir gün, beş gün derken fasulye tohumları büyüdü. Yemyeşil yapraklar çıkardı. Öğrencilerin mutlulukları gözlerinden okunuyor, dereceye girenlerin belirleneceği günler yaklaştıkça heyecan da artıyordu. İşte tam o günlerdi. Öğleden sonraki derslerden birine girmiştik. Arka sıralarda oturan bir öğrencinin hüngür hüngür ağladığını gördüm.

Ayağa kaldırıp nedenini sordum. "Fasulyemin yaprakları kurumak üzere öğretmenim." dedi. Pencere kenarına yaklaşıp çocuğun fasulyesine baktım. Gerçekten yaprakları yerlere kadar eğilmiş, dalları buruş buruş olmuştu.



Diğer penceredeki fasulyelere baktık. Yaprakları yemyeşildi. Nasıl olduğunu öğrenmeye çalışırken öğrencilerden biri parmak kaldırıp söz istedi. Sınıfın iyi öğrencilerinden biriydi.

– Buyur, dedim. Seni dinliyoruz.

Öğrenci biraz da mahcubiyet içinde:

– Öğretmenim ben yaptım, dedi.

Bütün sınıf ona bakıyordu. Öğrenci o bakışlar altında biraz daha sıkılarak devam etti.

– Babam ziraat mühendisidir. Bitkilerin de bir canlı olduğunu, sevgi dolu sözcükler söylendiğinde gelişiminin daha güzel olacağını söylemişti. Ben de kendi kendime madem güzel sözlerden etkileniyor, kötü sözlerden neden etkilenmesin ki dedim ve denemek amacıyla sabahtan beri o fasulyeye kötü söz söyledim. Sonuç gördüğünüz gibi. Çok üzgünüm öğretmenim. Böyle olsun istememiştim.

Yanlışının farkına vardığı için o öğrenciye kızamadım. Başka bir öğrenci müsaade isteyerek söz aldı.





– Madem öyle. Fasulyeye tekrar güzel söz söyleyelim. Belki tekrar kendini toplar, dedi. Mantıklı gelmişti.

– Peki çocuklar, dedim. Bu dersten itibaren fasulyeye herkes güzel sözler söyleyecek. Bakalım tekrar kendine gelecek mi?

Öğrenciler kadar ben de merak ediyordum. O gün son derse kadar fasulyeye güzel sözler söylendi. Ertesi sabah sınıfa girdiğimizde fasulyenin tekrar canlandığını, eski hâline döndüğünü gördük. Kurumak üzere olan fasulyenin yeniden hayat bulması beni çok etkilemişti.

Öğrencilere büyüklerin de sizi anlamalarını, dinlemelerini, sevmelerini, güzel sözler söylemelerini ister misiniz diye sordum. Hepsi birden "Evet." cevabını verdi.

Aldığım cevaptan sonra:

– Bakın çocuklar, dedim. Annenin sesini tanıyıp peşinden gelen koyun; güzel sözlerden etkilenen fasulye; sevilmeyi, sayılmayı isteyen küçükler ve büyükler. Hepsinin de ortak dili aynı. Sevgi ve güzel söz. Bir atasözü vardır, "Küpün içinde ne varsa dışına o sızar." Sevgi varsa sevgi. Kötülük varsa kötülük…

– En çok sevgiyi hak edenler kimler?

Öğrenciler susmuş beni dinliyordu. Kendi soruma kendim cevap verdim.

– Tabii ki çocuklar.

– Neden?

– Çünkü akıl küpünün içi sevgiyle, saygıyla, güzelliklerle doldurulursa büyüyünce de dışına onlar sızar.

– Ha unuttum! Bir de sevgiye, ilgiye, şefkate en çok ihtiyacı olanlar yaşlı çocuklar.

Öğrenciler hep bir ağızdan.

– O da ne demek öğretmenim, dediler.

Ağır ağır konuştum.

– Yüce Allah "Kime uzun ömür verirsek, onu yaratılış itibariyle tersine çeviririz, (gücünü azaltırız) Hâlâ düşünmeyecekler mi?" (Yasin suresi, 68) diyor. Yani Allah bize, yaşlıların zamanla çocuklaştıklarını; çocuklar gibi ilgiye, sevgiye, saygıya, anlayışa, dinlenmeye ihtiyaçları olduklarını anlatmak istiyor. Yaşlı çocuklar demekle neyi anlatmak istediğimi şimdi anladınız mı?

– Evet, dediler.

Konuşmama kaldığım yerden devam ettim.

– Dünyanın gelmiş geçmiş en güzel sözlüsü, Sevgili Peygamberimiz de "Merhamet edenlere Allah da merhamet eder.

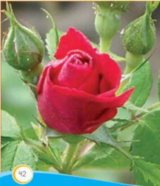


Yaratılanlara merhamet ediniz ki, Allah da size merhamet etsin." diyor. Demek ki yaşlı ninelerimize, dedelerimize saygılı, merhametli olacak, onların bir sözünü iki etmeyeceğiz ki, Allah bize merhamet etsin. Bizi sevsin.

Unutmayalım ki Allah çok adaletlidir. Yapılan hiçbir iyilik ya da kötülüğü karşılıksız bırakmaz. Belki, bu dünyada olmaz, öbür dünyada olur. Ama mutlaka olur.

Halife Harun Reşit, bahçıvanlarından birine bir gülü emanet eder ve çok iyi bakmasını söyler. Bir zaman sonra gülün yapraklarını bülbül parçalar. Bahçıvan durumu halifeye ilettiğinde halife "Merak etme, bülbülün yaptığı yanına kalmaz." der. Bahçıvan söylenilenlerden pek bir şey anlamaz ve işine geri döner. Bir zaman sonra yılanın birinin bülbülü yuttuğunu görür.

Yine heyecanla halifeye koşar. Halife yine gayet sakin "Yılanın da yaptığı yanına





kalmaz" der. Bahçıvan tekrar işine döner. Aradan geçen zaman içinde olayı unutur ve bahçede gördüğü yılanı küreğiyle öldürür. Yılanı öldürünce halifenin söyledikleri gelir aklına.

Hemen halifenin huzuruna koşar ve yılanı öldürdüğünü söyler. Halife "Merak etme senin de yaptığın yanına kalmaz." der. Huzurdan ayrılan bahçıvan düşüncelidir. Derken işler pek iyi gitmez. Hatalar yapar ve halife artan şikâyetler üzerine onu hapse atar.

Bahçıvan hikâyesinde olduğu gibi yapılanlar mutlaka karşılık bulur. Öyleyse çocukluğunda ve gençliğinde büyüklere saygı duymayanlar, yaşlandıklarında küçüklerinden saygı bekleyemezler.

Sevgili Peygamberimiz başka bir zaman "Küçüklerimize merhamet etmeyen ve büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir." der. Eğer gerçekten Allah'a inanıyor, Sevgili Peygamberimizi seviyorsak küçüklere merhametli, büyüklere saygılı olmalıyız.

Dilek ÖZALP



Sivrisinek

Uykunuzun en keyifli yerinde "Vıııız" "Vıııız" diye bir ses... İnsanı çileden çıkartıyor âdeta. Ne kadar bizi çıldırtsa da bir annenin yavruları için yardım çığlıklarıdır bu vızıltılar. Annenin; sivrisinek larvalarının hayatta kalmasını sağlayabilmesi için taze kan bulması gerekmektedir.

Bazı dişi sivrisinekler ise çok gururludur. Bu tür ev sivrisinekleri ölecek bile olsalar katiyen insan kanı emmemektedir. Erkek sivrisinek ise genellikle şekerli suyu tercih etmektedirler. Şeker yoğunluğu ne kadar fazla ise damak tatlarına da o kadar hitap etmektedir.

Sivrisineklerin diğer besin kaynakları ise bakteriler, çiçek tozları, tek hücreli bitkisel organizmalardır.

Tabiatta 3 bin farklı sivrisinek türü bulunmaktadır. Sıtma ve sarı humma, sivrisineklerden kaynaklanan iki hastalıktır. Kan emmek için deriyi delmeleri sırasında bazı virüsler ve zararlı mikroorganizmaların kana geçmesine sebep olmaktadırlar.

1 cm uzunluğundaki 6 ayaklı bu canlılar, iğne gibi tüylü bir hortumun iki yanında, başın büyük bir kısmını kaplayan, kocaman iki petek göz taşımaktadırlar. Bu devasa gözler sayesinde milyonlarca çiçeği ayırt etmekte, sadece belirli türdeki çiçeklerin özlerini toplamaktadırlar.

Sivrisineklere verilmiş olan muhteşem görme kabiliyetinin yanı sıra müthiş bir de koku duyuları vardır. Canlıların vücutlarından salgılanan laktik asit sivrisinekleri cezbeder. Dikkatini çeken cisme iniş yapmaları ise 5-30 saniye kadar sürmektedir.

Ve hedef vurulduğunda salgıladıkları kimyasalın sizi çıldırtacak şekilde kaşındırması sadece 3 dakika sürmektedir. Kaşıntı ne kadar mı sürecek? Bu sizin cinsiyetinize, yaşınıza, ısıran sineğin türüne göre değişmektedir. Hadi size kolay gelsin!

Akif MERT

Mü'min



Mü'min; doğrulayan ve emin kılan yani koruyan gibi manalara gelir. Allah, peygamberlerini mucizelerle doğrulamıştır. O'na inanan kullarını da yanıltmayacak, söylediklerinin doğru olduğunu ispatlayacaktır. Onların ümitlerini boşa çıkarmayacak ve ahirette vereceğini söylediği cenneti onlara verecektir. İnanmayan kullarını da söylediği şekilde cezalandıracaktır.

Allah, kendisine sığınanları koruyup rahatlatandır. Dua edenleri korktukları şeylerden emin kılıp koruyandır. İnanmış kullarını da öbür dünyada azaptan koruyacaktır. Bu ismin bir manası da şudur: Allah, insan kalbini şüphelerden kurtararak gönüllerde iman ışığı uyandırandır. Kalbimizi imanın ışığıyla aydınlatan ve bizleri küfrün karanlığından kurtarandır.

Bizler de bu ismin manasına uygun şekilde Allah'ı gönülden doğrulayalım. O'nun indirdiği her şeye içtenlikle inanalım.





Hâfıd: Dilediğini al-aşağı eden, firavunları, cebbarları, kâfirleri hor ve hakir eyleyen.

Râfi: Dilediğini, yücelten, yükselten

Mu'iz: Dilediğini aziz kılan.

Müzil: Dilediğini zelil eden.

Asil Duygu

Yaşar NARI

Türk ordusu kahramanlığı kadar şefkatiyle de tarihteki yerini almıştır.

Birinci Dünya Savaşı'nda Türk ordusuna karşı savaşan ve bu savaşta bir kolu ile ayağını kaybeden Fransız generalinin anlattıkları bunun en güzel örneklerindendir. Generalden, yurduna döndüğünde savaş anılarını anlatmasını talep ettiler. Generalin söze: "Fransızlar böyle mert bir milletle savaştıkları için daima iftihar edebilirler!" cümlesiyle başlaması üzerine, bir gazetecinin daha ziyade milliyetçilik etkisi altında sorduğu,

"Neden iftihar edebilir mişiz?" sorusuna o, insanlık tarihine altın harflerle yazılacak vasıfta manidar bir menkıbeyle cevap vermişti:

"Çünkü, Türkler tam bir erkek gibi dövüşüyor ve savaş şartlarına riayet ediyorlar. Hiç unutmam, savaş sahasında dövüş bitmişti. Yaralı ve ölülerin arasında dolaşıyorduk. Az evvel aynı topraklar üzerinde Fransızlarla Türkler süngü süngüye gelip her iki taraf da ağır zayiat vermişti. Bu sırada gördüğüm bir sahneyi ömrüm boyunca unutamayacağım. Yerde bir Fransız askeri yatıyordu, onun yanı başında da bir Türk askeri kendi gömleğini yırtmış, Fransız askerinin yaralarını sarıyor, kanlarını temizliyordu. Tercüman vasıtasıyla aramızda şu konuşma geçti:

– Niçin öldürmek istediğin düşmanına yardım ediyorsun?

Mecalsiz bir hâlde bulunan Türk askeri,

– Bu, yaralanınca cebinden yaşlı bir kadın resmi çıkardı. Bir şeyler söyledi. Dilinden anlamıyorum, ama herhâlde annesi olacak. Demek ki, onun bekleyeni vardı. Benim ise kimsem yok. Ölsem ne çıkar? Onun için istedim ki, o kurtulup anasının yanına gitsin!

Bu asil duygu üzerine hüngür hüngür ağlamaya başladığımda, emir subayım Türk askerinin ceketinin yakasını açtı. O anda gördüğüm manzaranın yanaklarımdan sızan yaşlarımı dondurduğunu hissettim. Türk askerinin göğsünde, bizimkinden çok ağır bir süngü yarası vardı ve bu yaraya bir avuç ot tıkamış, kanamasına mâni olmak istemişti. Az sonra ikisi birden öldüler.

İşte, kendi temiz gömleğinden yırttığı bezlerle, kendi yarasından vazgeçip düşmanın yarasını saran böyle kahraman bir milletle dövüştüğümüz için daima iftihar edebiliriz efendiler."



KUNUT DUALARI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيكَ

وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتُوبُ اِلَيْكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ

وَنُثْنِى عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ

نَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ

وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Allah'ım! Yalnız senden yardım isteriz, günahlarımızı bağışlamanı isteriz ve razı olacağın işleri yapmak için Sen'den hidayet isteriz. Sana inanır, Sana tevbe ederiz. Bütün işlerimizde Sen'den destek alır ve Sana güveniriz. Bütün başarı ve muvaffakiyetlerimiz, sahip olduğumuz nimetler, ancak Senin ihsânın iledir. Onun için başkasına değil, sadece Sana şükreder, nankörlük etmeyiz. Sana âsi olanları da bırakır, onunla birlik olmayız.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّى وَنَسْجُدُ

وَاِلَيْكَ نَسْعٰى وَنَحْفِدُ نَرْجُوا رَحْمَتَكَ وَنَخْشٰى

اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Allah'ım! Biz sadece Sana kulluk eder, Senin için namaz kılar ve ancak Sana secde ederiz. Her işimizde Sen'in rızanı ve hoşnutluğunu kazanmayı hedefler, onu elde etmeye çalışırız. Hep rahmetini ümit eder, azâbından korkarız. Çünkü biliriz ki, Sen'i tanımayanlara ve nimetlerine nankörlük edenlere azâbın ulaşır.

MÂUN SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

أَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يُكَذِّبُ بِالدّ۪ينِۜ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذ۪ي يَدُعُّ الْيَت۪يمَۙ ﴿٢﴾

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۜ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلّ۪ينَۙ ﴿٤﴾

اَلَّذ۪ينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَۙ ﴿٥﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ يُرَٓاؤُ۫نَۙ ﴿٦﴾

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Baksana şu dini, mahşer ve hesabı yalan sayana!
2. O, yetimi şiddetle itip kakar.
3. Muhtacı doyurmayı hiç teşvik etmez.
4. Vây haline şöyle namaz kılanların:

5-7. Ki onlar namazlardan gafildirler. (Kıldıkları namazın değerini bilmez, namaza gereken ihtimamı göstermezler). İbadetlerini gösteriş için yaparlar; zekât ve diğer yardımlarını esirger, vermezler.

MÂUN SÛRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

1. Mekke'de nazil olmuştur.
2. Toplam 7 ayettir.
3. "Yardımlaşma" anlamına gelir.
4. Yetim ve yoksulları korumanın önemini vurgular.
5. Namazı duyarak ve zamanında kılmanın öneminden de bahseder.

Bilal YORULMAZ

Hazreti İbrahim (Aleyhisselâm)

Babilliler yıldızlara, aya, güneşe ve bunlar adına yapılan putlara taparlardı. Büyük puthanelerde putları yapar ve bu yaptıkları putlara ibadet ederlerdi. Hatta hiçbir şey yiyemeyeceklerini bildikleri hâlde onların önüne yiyecekler koyarlardı. Babil devletinin putlardan sorumlu bakanı bile vardı. Allah Babillileri bu kötü durumdan kurtarmak için onlara Hazreti İbrahim'i (Aleyhisselam) gönderdi.

Hazreti İbrahim (Aleyhisselam) uzun süre Babil halkına Allah'ın dinini anlattı. Onları hak yola davet etti. Tatlı bir dille anlatmasına rağmen babası Azer'i de diğer Babillileri de ikna edemedi. Fakat babasına kızmadı ve ona şöyle dedi: "Senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim."

Hazreti İbrahim halkın iman etmediğini görünce Babil kralı Nemrud'a gitti. "Onu ikna edersem halk da iman eder." diye düşündü. Fakat Nemrud zenginliğinden ötürü şımarmış bir kişiydi. Kendini Babillilerin ilahı sanıyordu. Bu yüzden Hazreti İbrahim'in (Aleyhisselam) dinini kabul etmedi ve onunla tartışmaya başladı. Kendinin ilah olduğunu Hazreti İbrahim'e ispat etmeye çalışıyordu. Hazreti İbrahim (Aleyhisselam) de onu ikna etmek için şöyle dedi.

– Benim Rabbim hem öldürür hem diriltir. Sen böyle bir şeyi yapabilir misin?

– Ben de öldürür ve diriltirim ey İbrahim! Bak şimdi!

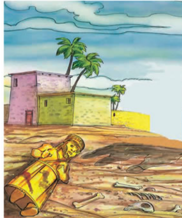
Firavun hemen adamlarını gönderdi ve fakir, kimsesiz birini getirtti. Zavallı adamı askerlerine öldürttü. Sonra da başka bir fakir adamı getirtti. Ona da altınlar vererek geri gönderdi. Böylece yaşatanın da öldürenin de kendisi olduğunu aklınca kanıtlamıştı.

Hazreti İbrahim onun ne kadar mantıksız biri olduğunu görünce bu sefer daha kuvvetli bir delil getirdi.

– Ey Nemrud! Benim Rabbim güneşi doğudan doğurur. Sen de ilah isen güneşi batıdan doğursana.

Nemrud bu sözler karşısında şaşırıp kaldı. Diyecek hiçbir şey bulamadı. Yüzü kıpkırmızı oldu. Askerlerinin ve vezirlerinin yanında küçük düştü.

Bir süre sonra Babillilerin bayramı oldu. Bayram günü herkes putlara çeşitli yiyecekler sunduktan sonra eğlenmek için şehrin dışına çıktı. Hazreti İbrahim (Aleyhisselam) de bunu fırsat bilerek hemen puthaneye koştu. Eline bir balta aldı ve en büyükleri hariç bütün putları kırdı. Sonra da baltayı en büyük putun boynuna astı.



İnsanların ilah zannettikleri putların kendilerine faydası olmamıştı.

İnsanlar eğlenceden döndüklerinde putları paramparça olduğunu gördüler. Çok sinirlendiler. Öfkeden çılgına dönmüşlerdi. "Bu işi yapsa yapsa İbrahim yapmıştır. Şehirde sadece o kalmıştı." dediler. Hemen Hazreti İbrahim'i yanlarına çağırdılar. Putları kıranın kim olduğunu sordular. Hazreti İbrahim (Aleyhisselam) bu insanları putlar hakkında düşündürmek için bir fırsat bulmuştu. Onlara şöyle dedi.

– Belki de şu büyük put kırmıştır onları. Bakın, baltası da boynunda asılı.

– Ey İbrahim alay etme bizimle. Putların hareket edemediğini, cansız varlıklar olduğunu sen de biliyorsun.

– Öyleyse hareket edemeyen, canı olmayan, kendilerini bile koruyamayan bu taş ve odun parçalarına niçin ibadet ediyorsunuz? Niçin aklınızı kullanmıyorsunuz?



Putperestler bu cevap karşısından şekilden şekle, renkten renge girdiler ama söyleyecek bir söz bulamadılar. Hazreti İbrahim'e (Aleyhisselam) uymak yerine ona zarar vermeyi tercih ettiler.

Olanları hemen Nemrud'a bildirdiler. Nemrud da Hazreti İbrahim'i (Aleyhisselam) yakalattı ve onun için büyük bir ateş yaktırdı. Bu büyük ateşin alevleri göklere ulaşıyordu. Sıcaklığından kimse yanına yaklaşamıyordu. Bu yüzden ateşin uzağında bir yere mancınık kurdular ve Hazreti İbrahim'i (Aleyhisselam) o mancınıkla ateşe attılar. Bütün şehir bu manzarayı seyretmek için toplanmıştı. Hazreti İbrahim'in (Aleyhisselam) öldürülüşünü görmek istiyorlardı. Ama Allah peygamberini korudu. Ateşe, "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve zararsız ol!" diye emretti. Bunun üzerine o şiddetli ateş Hazreti İbrahim'in (Aleyhisselam) kılına bile zarar vermedi. Babil halkının kalbi öylesine katılaşmıştı ki bu büyük mucize bile onları imana getiremedi. Hazreti İbrahim'i (Aleyhisselam) büyücü olmakla suçladılar.

Babillilerin iman etmeyeceklerini anlayan Hazreti İbrahim, yanına mü'minleri de alarak Şam'a doğru yola çıktı. Onlar Babil'i terk ettikten sonra, kalabalık bir sivrisinek sürüsü Babil'i dört bir yandan sardı. Bu sivrisinekler Babillilerin büyük bir kısmını öldürdüler. Bazı Babilliler ise şehirden kaçmak zorunda kaldı.

Sivrisinek sürüsünün en küçüklerinden biri de Nemrud'un peşini bırakmıyordu. Bu minik hayvancık ilahlık iddia eden Nemrud'a bir ders vermek istiyordu. Küçücük bedeniyle Nemrud'un askerlerine, malına mülküne meydan okuyordu. Askerler bütün uğraşlarına rağmen bu minik sineği öldürmeyi başaramadılar. O da bulduğu ilk fırsatta Nemrud'u öldürdü ve ona cezasını verdi.

ABDEST

Ahmet Nazif YAVUZ

Abdest alınırken mümkünse kıbleye karşı durulur. Önce kollar dirseklerin yukarısına kadar sıvanır. "Niyet ettim Allah rızası için abdest almaya." diye niyet edilir. "Eûzübillahimineşşeytanirracîm, Bismillahirrahmanirrahîm" denilir.

Eller bileklere kadar üç kere yıkanmalıdır. Parmak aralarının yıkanmasına dikkat edilmelidir. Yıkanırken bir elin parmakları diğer elin parmakları arasına geçirilerek hilallenir. Yüzük varsa oynatılarak altına su geçmesi temin edilir.





Sağ avuç ile ağza üç kere ayrı ayrı su alınır. Ağız, her defasında iyice çalkalanır. Dişler, baş ve şehadet parmağı ile oğuşturulur.

Yalnız oruçlu olanlar, boğazlarına kaçmaması için ağızlarına suyu dolu dolu almazlar.

Sağ avuç ile burna üç kere ayrı ayrı su çekilir. Sol el ile sümkürülerek burun temizlenir.

Oruçlu olanlar burna suyu çok hızlı çekmezler.





Alında saçların bittiği yerden itibaren kulakların yumuşağına ve çene altına kadar yüzün her tarafı üç kere yıkanır. Su yüze çarpılmaz.

Sağ avuca su alınıp dirseğe doğru akıtılır, dirseklerle beraber üç kere yıkanır. Yıkarken kolun her tarafı, kuru bir yer kalmayacak şekilde iyice ovulur.

Sol avuca su alınıp dirseğe doğru akıtılır, sol kol dirseklerle beraber üç kere yıkanır.

Önce sağ ve sonrada sol kol yıkanır.



Sağ el yeni bir su ile ıslatılır. Sağ elin içi ve parmaklar başın üzerine konularak, başın ön tarafı saç bitiminden itibaren ıslak elle bir kere meshedilir.





Eller ıslatılarak, sağ elin serçe parmağı ile sağ kulağın içi, baş parmağı ile de kulağın dışı; sol elin serçe parmağı ile sol kulağın içi, baş parmağı ile de kulağın arkası meshedilir.

Elleri yeniden ıslatmaya gerek yoktur. Baş ve işaret parmakları hariç, diğer üç parmağın dışıyla boyun meshedilir.

Eller öne doğru çekilirken, çene altına doğru değil, kulak altından yüze doğru getirilir.





Önce sağ ayak, sonra sol ayak, topuk kemikleriyle beraber, sol elle yıkanır.

Parmak araları sağdan sola doğru hilallenir.

Sonra sol ayak, topuk kemikleriyle beraber, sol elle yıkanır.

Parmak araları sağdan sola doğru hilallenir.

En sonunda eller tekrar güzelce yıkanır



ÇÖPÜNE BAK KIZINI AL

Şefik UMUCU

Delikanlının biri evlenme çağına gelmişti. Evlenmek istediği kızda dış güzelliği kadar iç güzelliği de arıyordu. Çok kişiyle görüşmesine rağmen bir türlü istedikleri gibi bir kısmet bulamadılar.

Bu delikanlının ailesinin büyük bir meyve bahçesi vardı. Aile burada çok çeşitli meyveler yetiştirirdi. Delikanlının anne ve babası bir gün düşünüp şöyle bir karar aldı: Çevresindeki insanları denemek için onların getirdiği çöpleri alacaklardı. Karşılığında ise çöp ağırlığınca elma vereceklerdi.

Baba etrafındaki insanlara şöyle bir duyuru yaptı.

– Kim evinden çıkan çöpleri bahçeme getirirse ona çöp yığını kadar elma vereceğim.

Haberi alanlar, evlerinden çıkan çöpleri bir poşete doldurup bahçeye götürüyordu. Baba ise gelen çöp miktarınca bahçesinden elma veriyordu. Çok çöp getiren çok elma alıyor, az çöp getiren de az elma alıyordu.

O gün genç bir kız elinde azıcık bir çöple adamın yanına geldi. Adam kızın elindeki çöplerin miktarına baktı:

– Kızım sizin evinizden çöp çıkmaz mı, dedi. Kız,

– Amca biz iktisatlı bir aileyiz. İsraf etmeyi sevmeyiz. Bu yüzden çöp çıkmaz, dedi.

Bu cevap, adamın çok hoşuna gitti. Babasının adresini alarak bu aileyi ziyarete gitti.

Evdeki tertip düzene baktı. Evdeki hayır bereketi gördü. Evin reisini de kendi evlerine davet etti. Samimiyet ilerledi. Bu evin kızı ile adamın oğlu bir süre sonra anlaşıp evlendiler.





Değerlendirme Testi

1. Altın tasın sırrı neymiş?

A. İnsanın yaptığı iyilikler
B. İnsanın yaptığı kötülükler
C. İnsanın uzun ömürlü olması
D. İnsanın sabırlı olması

2. Peygamber Efendimiz'in, bir olay üzerine "Kıyamet günü terazide onun ayakları Uhud Dağı'ndan daha ağır olacaktır." **buyurduğu sahabî efendimiz kimdir?**

A. Abdullah İbni Mesud
B. Enes Bin Malik
C. Ebu Hüreyre
D. Hazreti Ali

3. "Böyle Bir Arkadaş Lâzım" başlıklı çizgi hikâyede Mehmet Akif'i kim ziyaret ediyor?

A. Şair Mithat Cemal
B. Kardeşi
C. Akrabası
D. Arif Nihat Asya

4. Peygamber Efendimiz'in süt annesi kimdir?

A. Hazreti Halime
B. Hazreti Âmine
C. Hazreti Nesibe
D. Hazreti Fatıma

5. 200 litre su içebilen, 15 gün boyunca su içmeden yaşayabilen, daha çok çöl şartları için yaratılan hayvan aşağıdakilerden hangisidir?

A. Deve
B. Fil
C. Su aygırı
D. Zürafa

6. "Eski Çoraplar" adlı çizgi hikâyede zengin adam ölmeden önce oğlundan ne istiyor?

A. Güzel bir mezar yaptırmasını
B. Ölünce çorapla gömülmesini
C. Paralarını yemesini
D. Ağlamamasını

7. Aşağıdakilerden hangisi yemek yeme adabına uygun değildir?

A. Büyüklerin sofraya oturmasını beklemek
B. Kendi önümüzden yemek
C. Lokma ağızda iken konuşmamak
D. Sofradan büyüklerden önce kalkmak

8. Canlıların ortak dili nedir?

A. Sevgi
B. Gıda
C. Su
D. Güneş

9. Abdestin farzları dörttür. Buna göre aşağıdakilerden hangisi doğrudur?

A. Elleri yıkamak, yüzü yıkamak, başın dörtte birini meshetmek, ayakları topukları ile birlikte yıkamak
B. Elleri yıkamak, yüzü yıkamak, başın dörtte birini meshetmek, bütün vücudu kuru yer kalmaksızın yıkamak
C. Yüzü yıkamak, burna su vermek,başın dörtte birini meshetmek, bütün vücudu kuru yer kalmaksızın yıkamak
D. Kolları dirseklerle beraber yıkamak, yüzü yıkamak, başın dörtte birini meshetmek, ayakları topukları ile birlikte yıkamak

10. "Beklenen Misafir" adlı hikâyede anlatılan ninenin yaşadıkları size hangi mesajı vermez?

A. İhtiyarları yalnız bırakmamalıyız.
B. İhtiyarlayan anne babamızı veya büyüklerimizi yalnız kalmamaları için huzur evine bırakmalıyız.
C. Küçükken onlar bize nasıl bakmışlarsa, biz de onlara öyle bakmalıyız.
D. Bir gün biz de ihtiyarlayacağız, bunun farkında olmalıyız.

Zekeriya ŞEN

Yurdumu süsleyen ümit çiçeğim,
Allah esirgesin nazardan seni.
Bugünüm, yarınım ve geleceğim,
Allah esirgesin nazardan seni.
...
Baldan tatlı özlü çocuğum
Gül misali melek yüzlü çocuğum
Yuvamızın süsü nazlı çocuğum
Allah esirgesin nazardan seni.



* İlk iki soruyu şiire göre cevaplayınız

1. şiirde çocukla ilgili hangi gerçekten söz edilmemiştir?

A. Yuvaların süsü olmasından
B. Vatanımızın süsü olmasından
C. Geleceğimizin ümidi olmasından
D. Anne ve babanın yardımına muhtaç olmasından

2. şiirin konusu aşağıdakilerden hangisidir?

A. Allah sevgisi
B. Vatana özlem
C. Çocuk sevgisi
D. Mutlu yuvalar

3. Aşağıdaki güzel davranışlardan hangisi diğerlerinden farklıdır?

A. Sözünde durmak, dürüst ve güvenilir olmak
B. Dişlerini düzenli olarak fırçalayıp temizlemek
C. Çöpleri daima çöp kutusuna atmak
D. Tırnak temizliğine özen göstermek

Ağaçlar, kuşlar, çiçekler, meyveler
Bal yapan arılar, desen desen kelebekler
Sudaki balıklar, çalışkan karıncalar
Her an O'nun yüce sanatını fısıldarlar...

4. Şiirin ana duygusu aşağıdakilerden hangisidir?

A. Karıncalar kelebeklerden daha çalışkandır.
B. Bazı canlılar karada, bazıları suda yaşar.
C. Çevremizdeki varlıkların yaratılışındaki güzellik bize Allah'ın sanatını hatırlatır.
D. Dünyamız güzelliklerle dolu olsa da bunu pek çok insan fark edemiyor.

5. Aşağıdaki güzel sözlerden hangisinin konusu diğerlerinden farklıdır?

A. Temizlik imandandır.
B. Kötü şeyleri terk et.
C. Sağlık temizlikten gelir.
D. Allah, çok temizlenenleri sever.

Düşünmez misin çiçeği açtıranı,
Böcekleri kuşları uçturanı?
Rahmet dolu yağmurları,
Bunu bir indiren var elbet.

6. şiirde anlatılmak istenen nedir?

A. İnsanlar, böceklere ve kuşlara bakarak uçmayı hayal etti.
B. Tabiattaki işlerin mutlaka bir yapanı vardır.
C. Çiçeklerin güzelliği kuşları ve böcekleri kendine çeker.
D. Yağmur yağmazsa canlılar yaşayamaz.

7. **Aşağıdaki güzel sözlerden hangisinin konusu, diğerlerinden farklıdır?**

A. Yalan sözden kaçın.
B. Dosdoğru ol.
C. Hiç düşünmez misiniz bu güzel canlıları kimin yarattığını?
D. Doğruluğa yapışın, çünkü doğruluk iyiliğe götürür.



8. **Aşağıdakilerden hangisi, "çalışmak ve dua" ile ilgili hatalı bir davranış olur?**

A. Sınavdan önce iyi çalışıp sonra Allah'tan yardım istemek
B. Toprağın bakımını iyi yapıp sonra Allah'tan bereket beklemek
C. Hastalanınca hem Allah'tan şifa istemek hem de tedavi olmak
D. Hiç çalışmayıp "Allah'ım rızkımı ver." diye dua etmek

9. **Aşağıdaki güzel sözlerden hangisi çevremizi korumakla ilgilidir?**

A. İyilik eden, iyilik bulur.
B. Allah'a inanmayan, mutlu olamaz.
C. Kıyamet koparken dahi elinizde bir fidan varsa onu mutlaka dikiniz.
D. İnsan için ancak çalıştığının karşılığı vardır.

Emekleyen, düşe kalka yürüyen bebeğe gülümseyerek bakarız. Hatalarını kusurlarını tebessüm ederek izleriz. Kesinlikle kızmayız. Çünkü onların kusur yapabileceğini, kusurlarının da bağışlanmaya lâyık olduğunu baştan kabul etmişizdir.

10. **Yukarıdaki metinde işlenen tema nedir?**

A. Hoşgörü
B. Cömertlik
C. Konukseverlik
D. Çalışkanlık

İyiliği çoğaltmanın ve huzuru arttırmanın kurallarından biri de sürekli hayır yapmaktır. Hayır yapan insanlar mutlu yaşarlar. Başka insanların mutluluğu bu insanlara huzur verir. Onlar fakirlerin, yetimlerin, yaşlıların elinden tutarlar. Onların yüzü gülsün diye her şeyi yaparlar. Ne mutlu böyle hayırseverlere!

11. **Metinde, aşağıdakilerden hangisinden söz edilmemiştir?**

A. Başkalarının mutluluğu için yaşamak insana mutluluk verir.
B. Hayır yapanlar, ihtiyaç sahibinin elinden tutup yardımcı olurlar.
C. Hayırlı işler, yılın bazı özel günlerinde yapılmalıdır.
D. Hayırseverler, toplum huzurunun artmasına vesile olurlar.

12. **Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem)'in güzel sözlerinden her birine ne ad verilir?**

A. Âyet
B. Hadis
C. Atasözü
D. Vecize

BİRİNCİ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece - Bildirmece

Labirent



Eksik Harfler

İki günü eşit olan ziyandadır

7 Fark



Var-Yok

KUR'ÂN-I KERİM

Gölgeler

2 numaralı gölge

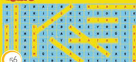
Sıraya Diz

Namaz dinin direğidir.

Tıpatıp Aynısı

c ve e tıpkısının aynısıdır

Kelime Avı



KARE BULMACA



Değerlendirme Testi

1. A 2. A 3. A 4. A 5. A
6. B 7. D 8. A 9. D 10. B

Düşündüren Testler

1. D 2. C 3. A 4. C 5. B
6. B 7. C 8. D 9. C 10. A
11. C 12. B

Şifreli Hadis Bulmaca

1. Hadis : Tekrar Etmek Güzeldir.

2. Hadis: Cennetin Anahtarı La İlahe İllallah Sözüdür.

3. Hadis : Doğruluk İyiliğe Götürür İyilik de Cennete İletir

4. Hadis : Yalandan Kaçının Zira Yalan Kötülüğe Götürür Kötülük de Cehenneme İletir

2.BÖLÜM







BU BÖLÜMDE NELER VAR ?

Kalbimiz Sizinle Atıyor Efendim

M. Cemil ERDEM

Minik kalbimizi titreterek dua etmek için açınca ellerimizi kalbimize düşer adın.
Sizin küçük ümmetiniz olarak, a dınızı da anarak dileriz Rabbimizden dileyeceğimizi.
Sizi rüyalarımıza çağırırken adınızı adınıza odalarımıza seccadeler sererken,
Sizin adınıza soframıza bir kaşık, bir tabak ilave ederken,
Sizin adınıza salâvat-ı şerif getirirken, dünyamızı doldurursunuz Efendim.
Dünyamız baştanbaşa Siz olursunuz.
Kalbimiz öyle genişler öyle genişler ki… Büyür, kocaman oluruz.
Sünnetinizi yaşamaya, yaşatmaya başlarız sonra.
Yolda duran taş, sokakta ağlayan çocuk, kuşu ölen bir arkadaşımız, eziyet görmüş bir deve-
cik… Doluşur dünyamıza. Her şeye güzel bakarız. Her şeyi Yunusça hoş görmeye başlarız.
Hep iyimser, sabırlı, dayanıklı, cesur, emin, sevecen oluruz.

Hayatın içindeki aynamız olursunuz Efendim.
Aynaya bakınca ne görürsek onu gösteririz çevremize.
Güzellik olur çevremiz, evimiz, sokağımız, sınıfımız, ailemiz…
“Nimetleriyle sizi beslediği için Allah'ı sevin. Beni de Allah sevgisi için sevin.” buyuruyorsunuz.
Biz sizi çok Seviyoruz Efendim. Biliyoruz ki birçok şey sizi sevince başlar.
Birçok şey Sizi bilince başlar. Birçok şey Sizi rehber kabul edince başlar.
Birçok şey Sizin adınızı anınca, iki damla gözyaşı dökünce başlar.
Efendimizsiniz, sultanımız, rehberimiz, önderimizsiniz.
Ya Sizi sevmeseydik! Ya Sizi bilmeseydik! Ya Sizi rehber edinmeseydik!
Ya Sizi anınca kalbimiz titremese, gözümüzden iki damla yaş düşmeseydi Efendim!
Dünyanı kana bulayanlardan olmaz mıydık? Küçük kızlar kum çukurlarına düşmez miydi?
Sokaklar ağlayan kimsesiz çocuklarla dolmaz mıydı? Sizi sevmek için o kadar çok sebep var
ki…Sizi sevmekle öyle çok güzelliğe kavuşuyoruz ki Efendim…

Ah Bir Gece Gelseydin…

Hasan AHMET

Efendim…
Sen bir gece gelseydin,
güneş görmüş kar tanesi olur, erirdim.
Sen göğüm olurdun, ben de yıldızın…
Gündüzlere döner, yürür giderdim.
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
çok çiçekli bahar olur, sana koşardım.
Sen dalım olurdun, ben tomurcuğun…
Rüyasına girerdim binbir çocuğun…
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
ılık bir meltem olur,
köşe bucak demez eser dururdum.
Sen gülüm olurdun. Ben de bülbülün…
Sana söyleyecek binlerce
nağme bulurdum…
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
bulutuna kavuşmuş yağmur olur,
seni arardım.
Sen yuvam olurdun, ben yavru kuşun…
Uçar gelir, kenarına konardım…
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
kuru ağaçta sallanan yaprak olur,
titrer dururdum.
Sen toprağım olurdun ben de yaprağın…
Dalda durmaz düşer, sana dokunurdum…
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
sahilini bulmuş dalgalar olurdum.
Sen denizim olurdun,
ben de tek damlan…
Büyüklüğünde küçüklüğümü bulurdum…
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
yıldız yüzlü bir çocuk olur, yine beklerdim.
Sen çiçeğim olurdun, ben kelebeğin…
Kırılsa kanadım gölgende emeklerdim.
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
parmaklarından akan suyu kana kana içerdim.
Sen pınarım olurdun, ben yanık kuzun…
İçtikçe kendimden geçerdim.
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
aşkınla hilâl olur, parçalanırdım.
Sen güneşim olurdun, ben de yıldızın..
Işığını aldıkça aydınlanırdım.
Efendim…

Sen bir gece gelseydin,
bir kerecik gelseydin…
Yok Yok! Keşke her gece gelseydin…


İllüstrasyon: Osman TURHAN

Mustafa OĞUZ

Gül Gibi Hayat

Allah Resûlü (sallallahu aleyhi ve sellem) otururken, kalkarken daima Allah'ı anardı. Oturmak için belirli bir yeri yoktu. Halkı da böyle bir yer edinmekten menederdi. Bir topluluğun yanına vardığında boş bulduğu yere oturur ve bunu emrederdi. Huzurunda oturan herkesle ilgilenirdi. Öyle ki hiçbir fert başkasına kendisinden daha çok iltifatta bulunduğu düşüncesine kapılmazdı.

Herhangi bir ihtiyacı için birlikte oturduğu veya ayakta dikildiği kimse kendiliğinden ayrılmadıkça onu bırakıp gitmezdi. İhtiyaçlarını iletenlerin ya isteklerini kabul edip yerine getirir yahut tatlı sözlerle yol gösterirdi.

Müsamahasına ve güzel huylarına güvenen halk O'na sığınmıştı, onların babası olmuştu. Herkes, hak konusunda huzurunda eşitti. Meclisi hilm, haya, sabır meclisi idi.

O'nun bulunduğu yerde sesler yükselmez, kimsenin şerefiyle oynanmaz, kimsenin ayıbından söz edilmezdi. Halk eşitti, aralarındaki üstünlük takva ile idi. Ashabı alçak gönüllü idi. Yaşlıya hürmet, küçüğe sevgi gösterirlerdi. İhtiyaç sahiplerini nefislerine tercih eder, yabancıyı korurlardı.

Daima güler yüzlü, iyi ve yumuşak huylu idi. Kaba ve katı yürekli değildi. Bağırıp çağırmaz, kötü laf etmez, başkalarını ayıplamazdı.

Hoşlanmadığı şeyleri görmezlikten gelirdi. Ondan bir şey uman, hayal kırıklığına uğramazdı. Nefsini üç şeyden menetmişti: Münakaşa, mübalağa ve gereksiz konuşma.

Şu üç hususta da halk ile münasebeti kesmişti: Kimseyi ayıplamaz, başkasının kusurlarını araştırmaz, sevap ümit ettiği konunun dışında konuşmazdı. Konuştuğunda dinleyenler sanki üzerinde kuş varmış gibi başlarını eğerek ve dikkatle O'nu dinlerlerdi. O konuştuğunda meclistekiler susar, O sustuğunda da halk konuşurdu.

Resûlullah'ın huzurunda çekişilmezdi. Ashabının güldüğüne güler, hayret ettiğine de hayret ederdi. Yabancı birisi konuşma ve isteğinde kaba davrandığında sabır gösterirdi. Arkadaşları böyle bir yabancıya çıkıştıklarında kendilerine: "İhtiyaç sahibini gördüğünüz vakit ona yardım ediniz." buyururdu.

Konuşanın sözünü kesmezdi. Övgüde aşırılığa kaçmayanların iltifatlarını kabul ederdi. Konuşan haktan saptığında ya sözünü keser yahut kalkıp giderdi.



Dili hayırda kullanmak

Bir gün Peygamber Efendimiz, ashabı ile beraber yola çıkmıştı. Resûlullah devesinin üzerinde yol alırken arkadaşlarından hiçbiri Efendimizin önüne geçmiyordu. Bir ara Efendimizin arkadaşlarından birisi olan Muaz b. Cebel,) "Yâ Resûlallah!" dedi, "Allah için en çok hangi ibadeti yapmamızı tavsiye edersiniz?"

Resûlullah Efendimiz:

– Allah yolunda cihat güzel şey, fakat insanlar için bundan daha üstünü var, buyurdu.

Muaz b. Cebel:

– Oruç ve zekât mı diye, sorusuna bir yenisini daha ekledi.

Resûlullah Efendimiz:

– Oruç ve zekât da güzel şey! Fakat, insanlar için bunlardan daha üstünü var, buyurdu.

Bunun üzerine Muaz, bildiği bütün hayırları saydı.

Hepsine de Resûlullah Efendimiz:

– İnsanlar için bundan daha hayırlısı var, buyurdu.

Muaz:

– Yâ Resûlullah, insanlar için bunlardan daha hayırlı olan nedir, dedi.

Resûlullah Efendimiz ağzını işaret ederek:

– Susmak! Konuşunca da hayır konuşmak, buyurdu ve devam etti.

– İnsanları Cehennem'e yüzüstü düşürecek olan şey, dillerinden başkası değildir. Zira Allah'a ve ahiret gününe inanan kişi ya hayır söylesin ya da sussun.



SIR

Orhan BİLİR

Bilge adam yüksek bir tepenin üzerine çıkmış, etrafı seyre dalmıştı. Çevresinde gördüğü canlıları izliyor, bir yandan da tefekkür ediyordu.

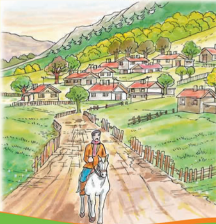
Bir süre sonra aşağı patikadan bir adamın yürüyerek geldiğini gördü. Adam tepenin alt tarafındaki bir kayanın gölgesine oturdu. Yüklerini indirdi. Dinlenmek için uzandı. Bilge adam tekrar etrafı seyre daldı.

Bilge adam, zehirli bir yılanın uyuyan adama doğru yaklaştığını fark etti. Yılan adamın yattığı ağacın dibine doğru kıvrılarak gidiyordu. Bilge adam yolcuya seslendi. Fakat yolcu bir türlü uyanmadı. Bilge adam yerinden kalkıp yolcunun yanına doğru harekete geçti ki tam o anda iki zehirli kertenkele yılana saldırdı. Yılanı orada öldürdüler. Bilge adam derin bir nefes aldı.

Yolcu kısa bir zaman sonra uyandı. Yüklerini alıp yoluna devam etti. Yolcu yerinden henüz ayrılmıştı ki az önce gölgesinde uyuduğu kaya büyük bir gürültü ile yuvarlandı. Aşağıdaki uçuruma doğru parçalandı.

Yolcu her iki olayı da kıl payı atlatmıştı. Bilge adam gördüğü bu olayların mutlaka bir sebebi olmalı diye düşündü. Tepeden aşağıya doğru koşarak indi. Yolcuya yetişti. Ona uyku hâlinde iken olanları anlattı. Sonra da iki büyük tehlikeden yara almadan kurtulmasının hikmetini sordu. Yolcu:

"Hayatım boyunca kötülük yapmadım. Kimsenin de bana kötülük yapmasına izin vermedim. Dostlarımla hep iyi geçindim. Aramızda bir problem çıktığında bunu tatlı dille çözdüm. İçimde kırgınlığa ve düşmanlığa yer bırakmadım. Galiba işin sırrı bu olmalı." dedi.



Bir bardak sütün hatırı

Orhan BİLİR

Ayşe fakir bir ailenin çocuğu idi. Bu yüzden çalışmak zorunda idi. Aile bütçesine katkıda bulunmak için kapı kapı dolaşıp eşya satardı. Ayşe o gün hiçbir şey satamamıştı. Morali çok bozuktu. İçindeki açlık duygusu ile birlikte ümitsizlik de büyüyordu. Sonunda ilk çalacağı kapıdan bir eşya istemeye karar verdi. Çaldığı ilk kapıyı bir bayan açtı. Ayşe utana sıkıla,

– Affedersiniz bir bardak su alabilir miyim, diyebildi.

Genç kadın Ayşe'nin aç olabileceğini düşünerek ona büyük bir bardak içinde süt getirdi. Ayşe sütü kana kana içti. Kadına teşekkür etti. Ardından borcum ne kadar diye sordu.

Kadın:

– Borcunuz yok, dedi. Annem bize yapılan iyiliklerin karşılığında asla ücret almamamızı söyledi, dedi.

Ayşe, kadına teşekkür ederek oradan ayrıldı. Ruhuna ve bedenine taze bir güç katıldığını hissetti.

Aradan yıllar geçti. Ayşe okuluna devam etti. Başarılı bir öğrenci oldu. Sonunda tıp fakültesini bitirerek iyi bir doktor oldu. Ama kendisine yapılan bu iyiliği hiç unutmadı.

Bir gün Ayşe'nin çalıştığı hastanenin acil servisine durumu ağır bir hasta getirildi. Doktor Ayşe bu hastanın hangi kasabadan geldiğini öğrenince hemen hastayı görmeye gitti. Hastayı bir görüşte tanıdı. Evet, kendisine yıllar önce bir bardak süt veren kadından başkası değildi. Şimdi iyilik yapma sırası Ayşe'deydi. Ayşe hasta kadınla özel olarak ilgilendi. Onu sağlığına kavuşturmak için ne gerekiyorsa çekinmeden yaptı. Sonunda kadın sağlığına kavuştu. Haftalar sonra hastaneden taburcu edildi.

Çıkış işlemleri tamamlanmıştı. Hastane giderleri fatura edilmişti. Faturalar bir zarfın içine konularak kadının bulunduğu yere getirtildi. Kadın, iyileştiğine seviniyordu. Fakat hastane borçlarını ödeyebilmek için ömür boyu çalışacağını düşünüyordu. Titrek ellerini zarfa doğru uzattı. Zarfı açtı. İçinde küçük bir not vardı. Üzerindeki notta bütün masrafların ödendiği yazılıydı.



Çizgi Hikâye

BİR FAZİLET ABİDESİ

Hazırlayan: Sedat YAVUZ

Çizen: İsmail ÖZEN

Çanakkale Savaşı'nda kahramanca savaşan Türk askerleri düşmanlarını bile kendilerine hayran bırakmıştır. Bu savaşta bir kolunu ve bir bacağını kaybeden Fransız generalinin yurduna döndükten sonra anlattığı bir savaş hatırası şöyledir:

Fransızlar Türkler gibi bir milletle savaştıkları için daima iftihar etmeliler dostum.

Nedenmiş o, kolunu ve bacağını sakat bıraktıkları için mi?

Hiç unutmam bir gün yine bir çarpışmanın ardından muharebe meydanında dolaşıyorduk.

Şuraya bak Jan ne kadar da çok insan ölmüş. Umarım savaş buna değer.

Haklısınız generalim bizden de Türklerden de çok kayıp var.

Bak Jan şu taraftaki cesetler arasında bir hareket var galiba değil mi? Yoksa yanılıyor muyum?

Evet evet haklısınız generalim. Orada bir hareket var, ben de görebiliyorum.

Hadi hemen gidip oraya bir bakalım.

Emredersiniz generalim, ama tehlikeli olmaz mı?

Boş versene Jan, zaten tehlikenin içinde yüzmüyor muyuz?

Bana yardım et lütfen. Bu resi... ahhg resimdeki benim annem. Onu tekrar görmek... ahhg...

Ne yazık ki ben senin dilini bilmiyorum asker. Söylediklerinden hiçbir şey anlamadım.

Ver bakalım şu cebinden çıkardığın resmi neyin nesiymiş.

Hımm yaşlı bir kadın resmi. Yavuklusu olamaz. Herhâlde anası. Demek seni bekleyen birisi ahhg... birisi var ha. Sana yardım edeceğim. Umarım annene kavuşursun.

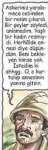

Öncelikle gömleğimizden bir parça yırtalım.


Şimdi yarana tampon yapacağım. Sakin ol tamam mı?


Bak çok acıdığını biliyorum, ama buna dayanmak zorundasın asker.
Ahhh....


Dur biraz Jan bana hiç de zarar veriyormuş gibi gelmedi. Hatta sanırım ona yardım ediyor.
Generalim galiba yaralı bir askerimizin yanında bir Türk var ve ona zarar vermek üzere.


Hey sen ne yapıyorsun o askerin başında öyle.
Sen neden bir düşman askerine yardım ediyorsun.
Sakin ol Jan görmüyor musun askerimize yardım ediyor. Onların dilini az çok biliyorsun. Sor bakalım neden bir düşman askerine yardım ediyor.


Askeriniz yaralanınca cebinden bir resim çıkardı. Bir şeyler söyledi, anlamadım. Yaşlı bir kadın resmiydi. Herhâlde annesi diye düşündüm. Beni bekleyen kimse yok. İstedim ki ahhgg... O, o kurtulup annesinin yanına gitsin.


Ahhgg göğsüm ahhg...
Ne oldu bu askere birdenbire böyle.


Bir dakika sen de yaralısın şu göğsüne bir bakalım.
Eşhedü ellâ ilâhe illallah ve eşhedü enne...
Ooo, hem de bizim askerimizden daha kötü bir yarası var generalim.


Ne! O asker de mi yaralı Jan.
Bu ne asil bir duygu Allah'ım. Kendi yarası düşmanınkinden daha kötü ve ona yardım ediyor. Bu ne güzel bir duygu, ne güzel!

Sahabe Hayatından

Misafiri Kim Ağırlayacak?

Mehmet TERZİ

Bir gün, uzaktan gelen bir misafir, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) yanına geldi. Güllerin Sultanı olan Peygamberimiz'e şöyle dedi.

– Ya Resûlallah! Birkaç günden beri yiyecek bir şey bulamadım. Üst üste aç olarak oruca niyetlendim.

Gül kokulu Efendimiz etrafına baktı. Fakat onu evine götürüp misafir edebilecek kimse göremedi. Neden sonra Allah Resûlü'nün çok sevdiklerinden Ebu Talha ayağa kalktı.

– Ya Resûlullah onu ben misafir edeyim, dedi. Sonra da alıp evine götürdü.

Her şeylerini, İslâm uğrunda harcayan bu insanların ellerinde avuçlarında hiçbir şey kalmamıştı. Ara sıra evlerinde bir çorba ya pişerdi veya pişmezdi. O gün, hanımı Ümmü Süleym biraz çorba yapabilmişti. Ve onu çocuklarına içirecekti. Misafir eve gelince karı koca aralarında konuştular.

– Bu gece çorbayı Allah Resûlü'nün misafirine yedirelim. Biz nasıl olsa bugün de aç olarak oruç tutabiliriz. Çocuklar, ikna edilip yatırılmalı... Onları nasıl doyuracağımızı yarın sabah düşünürüz, diye sözleştiler.

Gecenin ve gündüzün aydınlık gönüllüleri, misafirin yanında ne yapacaklarını da düşündüler. Yemek sofraya konunca, hanım yanlışlıkla mumu söndürecekti. Ev sahibi de kaşığını çorba tasına boş getirip götürecek. Zira çorba iki kişiyi doyuracak kadar değildi. Böylece misafir karnını doyurmuş olacaktı. Plânladıkları gibi de yaptılar.

Derken sabah oldu ve sabah namazında da Allah Resûlü'nün arkasında yerlerini aldılar. Allah Resûlü sabah namazını kıldırdı. Yüzünü onlara döndü, sonra da gözleriyle Ebu Talha'yı ve Ebu Hureyre'yi arayarak onlara sordu.

– Bu gece ne yaptınız ki, hakkınızda şu âyet nazil oldu.

"Kendileri sıkıntı içinde bulunsalar dahi başkalarını kendi nefislerine tercih ederler." (Haşr Suresi, 9.ayet)

Başkasını nefsine tercih etme, aç olanı doyurma, çıplakları giydirme gibi hususlar İslâmiyet'ten önceki insanların düşüncesinde yoktu. Yoktu, ama Allah Resûlü anlattı. Sesini duyurdu ve onları bu duygularla bütünleştirdi.

Karanlıklara nur gibi düşen bu fedakârlıktan sonra cevap gelmişti. Silinmez bir yazı ile tarihin sayfalarına yazılmıştı artık.



Sahabe Hayatından

yardım

Yusuf KARAGÖL

Peygamber Efendimiz'in torunları Hazreti Hasan ile Hazreti Hüseyin hasta olmuşlardı. Peygamberimiz, kendilerini ziyarete geldi. Onları sevip okşadı. Geçmiş olsun, dileğinde bulundu. Yanlarından ayrılırken de babaları Hazreti Ali ile anneleri Hazreti Fatıma'ya,

– Çocuklar için adakta bulunun, buyurdular.

Onlar da, çocukları iyileşirse üç gün oruç tutmaya niyet ettiler.

Birkaç gün sonra, ikisi de iyileşti. Hazreti Ali ile Hazreti Fatıma ise Allah'a verdikleri söz üzerine ertesi gün oruca niyetlendiler. Fakat, evlerinde yiyecek bir şeyleri kalmamıştı. Bir komşularından bir miktar borç arpa alarak ekmek yaptılar. Oruçlarını onunla açacaklardı.

Akşam olmuş, iftar vakti yaklaşmıştı. Biraz sonra, oruçlarını açacakları sırada kapıları çalındı. Kapıyı çalan, yoksul bir Müslüman'dı. Yiyecek bir şeyler istiyordu. Bu istek karşısında hiç tereddüt etmeden iftarlık ekmeklerini bu yoksul kardeşlerine verdiler. Oruçlarını su ile açtılar.

Ertesi gün, yine oruca niyetlendiler. Bu defa da başka bir komşularından ödünç un almışlardı. Ekmeklerini onunla yapmışlar, yine iftar saatinin gelmesini bekliyorlardı.

Akşam ezanı okunacağı sırada kapıları tekrar çalındı. Bu defa da yoksul bir yetim çocuk kapılarına gelmiş, onlardan yiyecek istiyordu. O günkü yiyeceklerini de ona verip oruçlarını yine su ile açtılar.

Üçüncü gün de aynısı oldu. Bu defa kapılarına Müslüman olmayan bir esir gelmişti. O da diğerleri gibi kendilerinden Allah rızası için yiyecek istiyordu. Allah'ın adını duyar duymaz, o günkü ekmeklerini de o esire verdiler. Oruçlarını yine su ile açtılar.

Ertesi gün Allah Resulû onlara şu müjdeyi verdi.

"Onlar, yemeğe olan sevgilerine rağmen, fakiri, yetimi ve esiri doyururlar." İşte bu âyet sizin hâlinizle ilgili olarak indi. Onlar için asıl mutluluk buydu. Yaptıklarından Allah'ın razı olmasıydı.

Allah ise, onların yaptıklarını karşılıksız bırakmadı. Sabırlarının ve fedakârlıklarının mükâfatını bu şekilde verdi.



İLK NAMAZ

Selim YOZGAT



Peygamberliğin ilk günleri idi. Cebrail ile Peygamber Efendimiz Mekke dışında bir yerde buluştular. Cebrail ayağı ile bir yeri eşti. Oradan su çıktı. Çıkan sudan önce kendisi abdest aldı. Cebrail'in her hareketini Peygamberimiz büyük bir titizlikle takip ediyordu. Ardından Peygamberimiz de abdest aldı. Cebrail namaz kılmaya başladı. Peygamberimiz de namaz için hazırlık yaptı. Ardından Peygamberimiz de namaz kıldı.

Namazdan sonra Peygamberimiz evine geldi. Yaşadıklarını, Hanımı Hazreti Hadîce'ye anlattı. Ona namazı öğretti. Hadîce Validemiz Peygamberimiz'in her sözünü büyük dikkatle dinliyor, sonra da dediklerini birer birer uyguluyordu. O gün ilk namazını birlikte kıldılar. Onlar namaz kılarken Hazreti Ali içeri girdi. Hazreti Ali Peygamberimiz'in amcasının oğlu idi. Peygamberimiz'in evine rahatça girip çıkıyordu. Onlara az önce yaptıkları şeyin ne olduğunu sordu. Peygamberimiz:

– Âlemlerin Rabbi için namaz kılıyorduk, dedi. Bunun üzerine Hazreti Ali,

– Alemlerin Rabbi kimdir, diye sordu.

Peygamber Efendimiz Hazreti Ali'yi dizine oturttu. Ona kendisinin peygamberlikle görevlendirildiğini anlattı. Ardından:

– O, bir ve tek olan Allah'tır. O'nun ortağı olmaz. Tüm varlıkları O yaratmış, rızkını da O vermektedir. Her şey O'nun emrindedir. Hayatı veren ve alan O'dur. O'nun gücü her şeye yeter, buyurdu.

Hazreti Ali'nin Peygamberimize karşı sonsuz bir güveni vardı. Duyduklarından çok etkilenmişti. O gün akşama kadar yerin göğün Rabbini düşündü. Duydukları şeyler onu çok etkilemişti. Artık Müslüman olmaya karar vermişti. Bir aralık babasından izin almayı düşündü. Daha sonra babasından izin almaktan vazgeçti.

Ertesi gün peygamberimizin yanına gelip kelime-i şehadeti getirdi ve Müslüman oldu. Artık Hazreti Ali Peygamberimizin yanından hiç ayrılmıyor, gelen âyetleri hemen yazıp ezberliyordu. Ezberlediği âyetlerle namaz kılmaya başladı.

Böylece Hazreti Ali İslâm dinini seçen ilk çocuk olarak tarihe geçti.

Şifreli Hadis Bulmacası

N N N

T T I

C Ö

M

S S

Anahtar:

A B C Ç D E F G Ğ H I İ J

Aydınlık



Nasreddin Hoca kapısının önünde bir şeyler arıyormuş.

Komşuları,

– Hayrola Hoca efendi, demişler, bir şey mi yitirdin?

– Mühürüm düştü de...

– Nerede düşürdün? Söyle, biz de bakıverelim.

– İçerde düşürdüm, avluda.

– Avluda yitirilen şey sokakta aranır mı be Hoca?

– Avlu karanlık. Burası daha aydınlık da onun için burada arıyorum!

Hangisi Büyük?



Öğretmen, sosyal bilgiler dersinde bir öğrenciye sorar:

– Söyle yavrum, denizler mi büyük, karalar mı?

– Karalar öğretmenim.

– Ama nasıl olur?

– Denizlerin altı da karalarla kaplı değil mi öğretmenim?

Saat



Baba oğluna,

– Oğlum, dedi. Saatim durmuş, yarın hatırlat da saatçiye bırakıp temizlettireyim.

– Ah babacığım, saatçiye kadar yorulmana hiç lüzum yok. Biz saatini bugün kardeşimle beraber temizledik.

– Nasıl temizlediniz?

– Annem çamaşır yıkıyordu. Bir tas sıcak sabunlu su aldık. Saatinizi güzelce yıkadık.

Kaplumbağa

Dört kaplumbağa pikniğe çıkmaya karar veriyorlar. Erzakları hazırlayıp yola koyuluyorlar. Bir yıl, iki yıl, beş, on yıl derken otuz yıl sonra piknik yerine varıyorlar. Hemen erzakları çıkarıyorlar, gazozlar yiyecekler herşey ortaya çıkıyor.

Gazozlarda şişe gazoz. Ve açacak YOK! Tek çözüm birinin eve gidip açacağı alıp gelmesi. Doğal olarak en genç kaplumbağayı seçiyorlar. Genç eleman,

– Giderim, ama bir şartım var der ve ekler. Buradaki yiyeceklerin hiçbirine ben gelinceye kadar dokunulmayacak.

Diğerleri de bunu kabul eder. Kaplumbağa yola çıkar. Aradan bir, iki, on, yirmi yıl geçer.

Bu arada yaşlı kaplumbağalardan birisi fenalaşır, ölmek üzeredir. Arkadaşlar ne yapsa faydasız. Kaplumbağanın son dileği olup olmadığını sorarlar. O da,

– Gerçi genç kaplumbağaya söz verdik ama, şuradaki sarmalardan bir tanesini yesem olur mu, der. Diğerleri de kıramaz ve,

– Elbette diyerek, sarmalardan birini verirler.

Tam ağzına atacağı sırada genç kaplumbağa çalıların arasından fırlar ve bağırır,

– Gitmiyorum işte, gitmiyorum.

Ne Yapar?



Öğretmen, Fatma'ya sordu.

"Altı elma ile beş portakal ne yapar?"

Fatma:

"Vitamin yapar öğretmenim." diye cevap verdi

Üzüntünün Nedeni



– Beni ne kadar seviyorsun abi?

– Dünyalar kadar!

Çocuk üzüldü, suratı asıldı. Ağabeyi sordu.

– Neden üzüldün kardeşim?

– Geçen gün babam, "Bu dünya beş para etmez." demişti de…

Bilmece Bildirmece

Bir Kare Git

Tabloda 13 harfli bir kelime gizli. Mavi kutudan başlayıp harhangi bir yöne doğru bir kare ilerleyip kelimeyi bulur musunuz? İşte ipucu: Gizli kelime, Peygamberimizle ilgili bir yapının adı.

S	R	E	A	A
E	B	A	V	İ
N	O	M	E	S
A	İ	D	A	C
Ğ	G	Z	İ	A

Balonlar

Aşağıdaki balonlardaki karışık harflerin içindeki Kur'ân-ı Kerim'den bir âyetin anlamı yazılı. Dört kelimeden oluşan bu âyeti bulur musunuz?



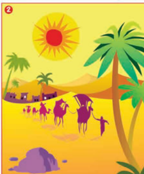
7 Fark

Alttaki iki resim arasındaki tam yedi fark var. Bakalım bulabilecek misiniz?

❶



❷



Tıpkısının Aynısı

Aşağıdaki kelebekler küçük farklarla birbirinden ayrılıyor. Kelebeklerden birbirinin aynı olanları işaretler misiniz?



Eşleştir

Sol tarafta, Kur'ân-ı Kerim'deki surelerden üçünün adı var. Her biri sağdaki sayılardan birisiyle gösteriliyor. Her harf bir rakamla gösteriliyor. Hangi sayının, hangi sure adına karşılık geldiğini bulup eşleştirir misiniz?

FELAK
KALEM
FETİH

21746
34589
34712

Kelime Avı

Alttaki karışık harfler arasında Ramazan ayını hatırlatan bazı kelimeler var. Bakalım bulabilecek misiniz?

BAYRAM	ORUÇ	SABIR
RAMAZAN	SAHUR	TERAVİH
İFTAR	İMSAK	EZAN

N	E	Z	A	N	Z	İ	R	S
İ	Z	E	N	E	E	L	N	A
F	E	B	E	R	A	İ	H	H
T	E	S	A	R	R	I	B	U
A	R	N	Z	Y	A	N	E	R
R	R	T	B	A	R	Y	A	R
E	V	A	E	S	N	A	A	Z
S	H	V	İ	R	H	E	M	E
K	İ	N	A	R	A	E	T	R
A	R	K	A	S	A	V	B	I
S	Y	A	S	Z	M	İ	İ	M
M	Y	I	Ç	L	A	K	V	H
İ	I	U	N	A	Z	M	T	I
N	R	A	B	Y	R	O	A	L
O	N	S	I	S	A	B	I	R

Labirent

Bahçıvanı ortadaki çiçeklere götüren en kısa yolu bulur musunuz?



Sayılar



Soldaki sayılar yerine, alfabede o sırada olan harfi yazın. Örnek: *B harfi alfabede 2. sıradadır. Burada da 2 ile gösterilmiştir.* Harfleri ok yönünde okuyun. Hangi kelimeyi buldunuz?

Eksik Harfler

Altta, Peygamber Efendimizin(s.a.s.) bir Hadis-i Şerifi yazılı. Fakat sesli harfleri yok. En alttaki sesli harfleri uygun yerlere yerleştirirseniz doğru okuyacaksınız. NOT: Bazı harfleri birden fazla sayıda kullanacaksınız.

B*N G*Z*L *HL*K* T*M*ML*M*K *ÇN G*ND*R*LD*M

Ö E I İ A Ü

Kıssadan Hisse

Dirvas

Safahat'tan uyarlanmıştır.

Eskilerin söylediklerine göre Emevî Hükümdarı Hişam Abdülmelik zamanında, Şam civarında üç yıl hüküm süren bir kıtlık olmuş. Halk sefalet içerisinde kalır. Bedevîlerin çoğu açlıktan ölür. Kabile önderleri hükümdardan yardım istemeye karar verirler. Hükümdarın yanına gidenler arasında Dirvas da vardır.

Bu yıllarda çölde yaşayan bedevîler, yiyecek hiçbir şey yetiştirememişler. Ölümle yüz yüze gelmişler. Açlıktan birer birer ölmeye başlamışlar. Her çadır, bir mezara dönüşmüş. Sağ kalanlar da iskeleti andıran canlı cenazeler hâline gelmişler.

Bu iş için yaşlılardan bir heyet oluşturmuşlar. Aralarına genç olarak da Dirvas'ı almışlar. Dirvas, henüz çocukmuş; ama çok güzel konuşan ve karşısındakini inandırma yeteneği bulunan birisiymiş.

Melik, Şam'da oturduğu için oraya doğru yola çıkmışlar.

Günler süren yolculuktan sonra Şam'a varıp Hişam'ın huzuruna girmişler.

Melik Hişam, dertlerini sormuş. Onlar da,

– Efendimiz, demişler. İzin verin de derdimizi size Dirvas anlatsın. Onun küçük oluşuna bakmayın siz. Derdimizi size en iyi o anlatabilir.

Melik Hişam, bu duruma şaşırmış. Heyette yaşlı insanlar varken bir çocuğun konuşması garibine gitmiş. Bu sırada sözlerine Melik Hişam'a dua ederek başlayan Dirvas'ı susturarak,

– Sus, ey çocuk! Yanında büyükler dururken senin konuşman uygun olmaz, demiş.

Dirvas, sözünü hiç esirgemeyen bir çocukmuş:

– Efendimiz demiş; beni böyle azarlamanız haksızlıktır. Zekânın yaşla hiç ilgisi olur mu? Siz, bana izin verin ve beni bir dinleyin. Sözlerimde bir uygunsuzluk görürseniz, beni o zaman susturun.

Dirvas'ın bu etkileyici konuşması üzerine Melik Hişam, onun konuşmasına izin vermiş. Dirvas, sözlerine şöyle devam etmiş.



– Bölgemizde üç yıldır kuraklık hüküm sürüyor. Üstelik kavurucu bir sıcaklık var. Bu felâket hepimizi mahvetti. Elimizdekiler çoktan bitti. Yeni ürün yetiştiremediğimiz için açlık tehlikesiyle karşı karşıyayız. Aramızdan pek çoğu öldü. Çadırları kapandı. Sağ kalanlar, şurada burada dilencilik yapmak zorunda kaldılar. Bir zamanlar cömertlikte ün salmış halkımız, şimdi bir parça ekmeğe muhtaç durumda. Gençlerimiz kocamış ihtiyarlara döndü. İhtiyarların her biri mezarı andırıyor. Annelerin sütü kurudu. Kısacası açlık ve ölüm, bölgemizde kol geziyor. Bütün bunlara karşılık hiçbir yerden yardım sesi gelmiyor.

Düşündük ki, melikimize gidelim. O yardımsever bir meliktir. Merhametiyle tanınmıştır. Yani biz, size kabilemiz adına yardım ricasında bulunmaya geldik.



Görüyorum ki, bolluk içinde ihtişamlı bir hayat sürüyorsunuz. Mutlu bir hayat yaşıyorsunuz. Biz ise mutsuz ve perişanız. Demek ki bir yanda fazlalık var, öbür yanda hiçbir şey yok. Bu adaletle bağdaşan bir durum değil. Adalet, dengeyi sağlamakla gerçekleşir. Lütfen bu sözlerimi iyi dinleyin.

Elinizde bulunan bu büyük serveti nereden buldunuz? Bu servet halkın mıdır; yoksa sizin mi? Allah'ın mı? Bunu öğrenmek isteriz. Eğer bu servet Allah'ın ise -ki öyledir- bizler de sizler gibi onun kulu olduğumuza göre bu servette hakkımız vardır.

Şayet bu servet halkınsa o zaman bizim hissemizi lütfen bize verin.

Yok, eğer bu servet sizinse, biz de sizin tebaanız isek bunda hakkımız vardır. Fakir halka sadaka vermeniz gerekir.

Dördüncü bir yol aklıma gelmiyor. Eğer siz biliyorsanız lütfen söyleyin.

Hayatında böyle bir durumla hiç karşılaşmayan Melik Hişam, hayretler içinde kalmış. Dirvas'a verecek bir cevap bulamamış. Adamlarına emrederek:

– Bu çocuk haklı demiş. Ne istiyorlarsa hemen verin, demiş.

Konuşurken dikkat edeceklerimiz

Bir zaman adamın biri dostuna ziyarete gitmiş. Ev sahibi bir koyun kestirmiş aşçısına. Sonra da emretmiş:

– En güzel yerini pişir, getir.

Adam koyunun dilinden bir parça pişirip sofraya getirmiş. Sonra bir emir daha almış. Bu kez en kötü yerini pişirmesi gerekiyormuş. Çok uzun sürmemiş, aşçı elindeki tabakla çıkagelmiş. Dilin diğer parçası varmış bu sefer tabakta. Ev sahibi bekleyedursun misafir sabredememiş sormuş,

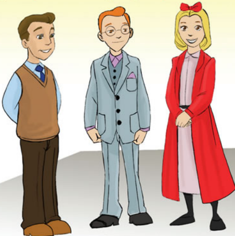
– Bu ne iş ben anlamadım. En kötü deyince de en iyi deyince de koyunun dilini getirdin. Aşçı, beyinden izin alarak şöyle demiş.

– Efendim. Dil öyle bir şeydir ki iyiye kullanılırsa en iyi organ odur. Fakat kötüye kullanırsanız ondan daha kötü, daha zararlı bir organ bulmak da mümkün değildir.

Biz insanlar hayatta başkalarıyla iletişim kurarken dilimizi kullanırız. İhtiyaçlarımızı, derdimizi, düşüncelerimizi konuşarak ifade ederiz. Konuşmada gereken nezaketi göstermezsek insanları kırar, üzebiliriz. Oysa tatlı dil ile yılanı bile deliğinden çıkarabiliriz. Dili iyi kullanabilmemiz için şunları yapmalıyız:



- Sözümüzü söylemeden iyice düşünmeliyiz.
- Kırıcı ekilde konuşmamalıyız.
- Konuşanın sözünü kesmemeliyiz.
- Rahatsız edici sesle konuşmamalıyız.
- Gereksiz yere sadece konuşmuş olmak için konuşmamalıyız.
- Anlatacağımızı en kısa şekilde anlatmalıyız.
- Başkasının sözlerinde kusur aramamalıyız.
- Kaba ve küfürlü kelimeler kullanmamalıyız.
- Sır verilmişse onu saklamalıyız.
- Sözümüzde yalan olmamalı.
- Dedikodu ve gıybet etmekten uzak durmalıyız.
- Alay etmemeli ve kötü lâkap takmamalıyız.
- Hataları herkesin içindeyken söylememeliyiz.
- İnsanları dinlemeliyiz. Düşüncelerine katılmıyor olsak bile.
- Büyüklere ve samimi olduklarımız dışındakilere "siz" demeliyiz.
- Biriyle konuşurken başka bir şeyle ilgilenmemeliyiz.
- İki kişiysek ondan izin almadan bulunduğumuz yeri terk etmemeliyiz.
- Birini rahatsız ettiğimizde çekinmeden özür dileyebilmeliyiz.
- Başkalarının yanında kulaktan kulağa konuşmamalıyız.



FERZAN'IN

Zaman Makinesi

Dilek Üstün ÖZALP

Tezcan Elektrik Devresini Öğreniyor

Yağmurlu bir bahar sabahıydı. Ferzan'ın bugün kulübede yapacağı bir yığın işi vardı. Tezcan da gelecek ve kulübeyi birlikte elden geçireceklerdi. Kullanılmayan malzemeler toplanacak, bozuk aletler tamir edilecekti. Son günlerde zaman makinesi de teklemeye başlamıştı. Onun da bakımının yapılması gerekiyordu.

Ferzan erkenden kulübeye gitmiş, sabahın nurunda çalışmaya başlamıştı. Tezcan'a gelince annesi işe giderken saati kurup başucuna koymuştu. Yarım saattir öten çalar saatin de nefesi kesilmişti. Alarmın sesinden mahalleli uyanmıştı ama bizim Tezcan'da tık yoktu. Vaktin iyice ilerlediğini gören Ferzan, Tezcan'daki kumanda aletine bir çağrı gönderdi. Ne çare ki Tezcan uykunun en ücra köşelerinde at koşturmaktaydı. Çağrı cihazının da enerjisi dibe vurunca tek çare kaldı: Eve gidip uyku tulumunu kaldırmaktı. Ferzan tam kulübeden çıkmak üzereydi ki, Tezcan Bey çağrı cihazına cevap verdi; "Ferzan az sonra oradayım dostum."



Tezcan'ın karnı zil çalıyordu. Önce mutfağa gidip karnını doyurmalıydı, yoksa midesini düşünmekten hiçbir iş yapamazdı. Elektrikli ısıtıcıda su ısıtıp kendisine güzel bir çay demledi. Ferzan onu bekleye dursun! Öyle ya! Yemek yemeden nasıl yaşayabilirdi. Ekmek kızartma makinesinde kızarttığı ekmeklere tereyağını sürdü ve yağın ekmek üzerindeki sörfünü seyretti. Midesinin isteklerini yerine getirdikten sonra pille çalışan wolkmeninin kulaklıklarını takıp yola koyuldu. Yağmur yağdığı için epeyce ıslanmıştı. Kulübeye girdiğinde Ferzan işi oldukça hafifletmişti.

– Oooo! Günaydın beyefendi, dedi Ferzan.

– Tamam tamam başlama şimdi, ne desen haklısın. Uyuyakalmışım işte. Hadi söyle ne yapmamı istiyorsun, sana yardım edeyim.

– Ben dağınıklığı toparladım. Eğer şuradaki elektrik devresini kurmama yardım edersen yeni icadımı yapmaya başlayabileceğim.

– Yeni icadın mı! Ne yapmayı plânlıyorsun?

– Bir kaykay. Tekerlekleri elektrik ile çalışan bir kaykay. Böylelikle sabahları geç kalmak için bir sebebin de kalmamış olacak.



Sabah atışmalarını da yaptıktan sonra işe koyuldular. Tezcan elektrik devresini hazırlamak için pil, ampul, duy, anahtar, kablo ve pil yatağını buldu. Bunları bulmak için karıştırdığı tezgâhta bir kabloya değince bastı çığlığı. Elektrik kablosu zedelenince içindeki tel açığa çıkmış, Tezcan'a elektrik çarpmıştı. Eee bir de yağmurda ıslanınca elektriği iletkenliği artmıştı. Neredeyse kurukafa hâline geçecekti. Tezcan, Ferzan'a dönerek:

– Elektrik çarpması ne kadar garip bir duygu. Bu elektrik nasıl bir şey? Nasıl elde ediliyor Ferzan?

– İstersen seni kurduğumuz elektrik devresinin içine ışınlayayım. Ne dersin?

– Yooook, yok! Az önce elektriğin nasıl acı verdiğini gördüm. Daha merak etmiyorum.

– Dur canım. Hemen telaş etme, bu sefer canın yanmayacak.

– Peki, bu işten kârım ne olacak?

– Yaptığım ilk kaykay senin olur.

– Tamam kabul.

Vuuuup! Ferzan arkadaşını hazırladıkları elektrik devresine ışınladı.Tezcan şu anda devreye güç veren pilin içindeydi. Pilin üst kısmında bir çıkıntı vardı. Güçlükle oraya tırmandı ve tepeye oturdu. En tepede '' + '' işareti vardı. Az sonra Ferzan devre anahtarına dokundu. İşte yolculuk başlamıştı. Devrede, akımın iletimini sağlayan tel üzerinde hızla kayıyordu. Tel o kadar inceydi ve Tezcan o kadar çok yemişti ki kablodan geçerken oldukça zorlanıyordu. Devreden akımın geçmesini başlatan anahtardaydı şimdi. Oradan ampulün devreye takılmasını sağlayan vidalı duya geldi. Vidanın üzerinde dönerken başı dönmüştü bir an. Şikâyet etmeye fırsat bulamadan gözlerini kamaştıran bir yerde buluverdi kendisini. Tezcan şu anda ampuldeydi. Ampulün ışınları etrafı görmesini engelliyordu.



– Ferzan şu ampulün ışığını biraz kısar mısın dostum? Bunu yapabilir misin?

– Ampul sayısını arttırırsak senin bulunduğun ampulün ışığı biraz olsun azalır.

– Allah Allah! Ben sana ışığı kıs diyorum, sen birkaç ampul daha takayım diyorsun. Benimle dalga mı geçiyorsun sen?

– Dostum elektrik devrelerinde ampul sayısını arttırırsak ampullerin verdiği ışık azalır. Ne çabuk unuttun, derste fen bilgisi öğretmenimiz anlatmıştı.

– Evet, haklısın. Şimdi hatırladım.



Akım hızla devrede dolaştıkça Tezcan da hızla devreden akıyordu. Dolaşırken devre elemanlarını iyice ezberlemişti. Ampulden anahtara, pilden duya koşturup duruyordu. Dayak yemişten beter olmuştu ki….

Vuuup! Kulübeye geri ışınlandı.

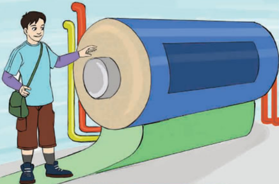
Tezcan yorgunluktan baygın baygın bakarken Ferzan anlatmaya başladı:

– 1882 yılında Henry Selly ilk elektrikli ısıtıcıyı buldu. İlk elektrik süpürgesi bir İngiliz mühendisi tarafından 1900'lü yıllarda bulundu. 1906'da ise Alva Fisher ilk çamaşır makinesini icad etti.

Baygın baygın bakan Tezcan'ın göz kapakları sözünü dinlemez olmuştu. Ne yaptıysa kendisini tutamıyordu ki, Ferzan:

– İki gündür yağmurdan maç edemiyoruz. Bak yağmur kesilmiş. Hadi mahalleye gidip arkadaşları toplayalım ne dersin? Demesiyle bizimki açtı gözlerini.

– Kabul dostum. Yeni yaptığımız kaykayla gitmeye ne dersin!……



NASIL SEVMELİ

Muhittin KÜÇÜK

Mekke'nin fethinden sonra Mekke halkı, akın akın Peygamberimiz'in huzuruna gelip Müslüman olmaya başlamıştı. Gelenler arasında saçı sakalı bembeyaz, iki büklüm, ihtiyar bir adam vardı. Bu ihtiyar adam, Hazreti Ebubekir'in babası Ebu Kuhafe idi. Ebu Kuhafe, henüz Müslüman olmamıştı. Hazreti Ebubekir, yaşlılıktan gözleri görmeyen babasının elinden tutmuş, onu Allah Resûlü'nün huzuruna getirmişti. Şefkat Peygamberi Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem), onları görünce,

– Ya Ebubekir, ihtiyara niye zahmet verdin. Onu bıraksaydın da biz onun yanına gitseydik, buyurdu. Hazreti Ebubekir, mahcubiyetle,

– Ya Resûlullah, onun sizin yanınıza gelmesi daha uygundur, diye cevap verdi. Sevgili Peygamberimiz, Ebu Kuhafe'yi yanına oturttu,

Mübarek elini onun kalbine koyup,

– Ey Ebu Kuhafe! Müslüman ol ki kurtuluşa eresin, buyurdu.

Ebu Kuhafe, hiç beklemeden kelime-i şehadet getirip oracıkta Müslüman oldu ve ölümüne az bir zaman kala Cennet'in kapılarını açacak iman anahtarını elde etti.

O gün, Hazreti Ebubekir'in en mutlu günüydü. Çünkü bir ayağı çukurda olan ihtiyar babası hidayete ermiş, ebedî olarak Cehennem'e gitmekten kurtulmuştu. Fakat bu tablo, onu bir anda çok eskilere, Mekke'de Müslümanların yaşadıkları o en sıkıntılı günlere götürmüştü. O günlerde Allah Resûlü'ne en çok destek olan kişilerden biri Peygamberimiz'in amcası Ebu Talib'di. Ebu Talib, kendisi Müslüman olmadığı hâlde, vefat edeceği ana kadar çok sevdiği ve değer verdiği yeğenine hep arka çıkmış, O'nu müşriklere karşı korumuştu. Peygamberimiz de amcasını çok seviyor ve onun Müslüman olmasını şiddetle arzuluyordu. Bunun için defalarca amcasına İslâm'ın güzelliğini anlatıp onu Müslüman olmaya davet etmişti. Ama Ebu Talib, sırf çevresinin kınamasından çekindiği için Müslüman olmamıştı. Çok sevdiği amcasının Müslüman olmadan ölmesi Peygamberimizi çok üzmüş, içinde derin bir burkuntu hâsıl etmişti. İşte Hazreti Ebubekir, babasının Müslüman olduğu anda bu olayı hatırlamış ve ağlamaya başlamıştı. Peygamber Efendimiz onun sevinmesi gerektiği bir zamanda ağladığını görünce,

– Ey Ebubekir niçin ağlıyorsun, diye sordu.

O vefalı ve sadık dost, şanlı sahabî Hazreti Ebubekir Efendimiz gözyaşlarını tutmaya çalışarak,

– Ya Resûlullah, babamın yerine amcanız Ebu Talib Müslüman olsaydı ben daha çok sevinirdim, diye cevap verdi.

Hazreti Ebubekir, babasının Müslüman olması gibi böylesine önemli bir hadisede bile Resûlullah'ı kendine tercih etmiş ve bize Peygamber Efendimiz'i nasıl sevmemiz gerektiğini göstermişti.



Gerçekleşen Rüya

Yusuf KARAGÖL

Peygamber Efendimiz'e henüz peygamberlik görevi verilmemişti. Arabistan halkı koyu bir bilgisizlik ortamında yaşıyordu. Putlara tapıyorlar, içki içiyorlar, kumar oynuyorlardı. Toplumu bozan her türlü kötülüğü yapmaktan çekinmiyorlardı. Bu kötülüklerden kendilerini koruyanlar da yok değildi. Hazreti Ebubekir, işte bu güzel insanlardan biriydi. Toplumunun yaptıklarını beğenmiyor, onlardan uzak durmaya çalışıyordu. Hazreti Ebubekir'in bu özelliğinin dışında başka güzel huyları da vardı. Çok cesurdu. Aklı, zekâsı ve bilgisiyle toplumu içinde çok saygın bir yer edinmişti. O devirde en geçerli geçim yolu ticaretti. O da bu işle uğraşıyordu. İşinde çok başarılı olduğu için toplumunun en önde gelen zenginlerinden birisiydi.

Hazreti Ebubekir'in ticaret amacıyla gittiği yerlerden birisi de Şam'dı. Günlerden bir gün, yolu yine oraya düşmüştü. Gününü çok iyi bir şekilde değerlendirmiş, kazançlı bir alışveriş yapmıştı. Akşam olunca günün yorgunluğunu gidermek için uykuya daldı. Birkaç saat sonra uykusundan sıçrayarak uyandı. İlginç bir rüya görmüştü. Rüyasında Ay, ikiye bölünmüş, bölünen Ay daha sonra kucağına düşmüş, o da Ay'ı eliyle göğsüne bastırmıştı. Ortalık aydınlanmaya başlayınca aceleyle yatağından kalktı. Vakit kaybetmeden ünlü rüya yorumcusu Yemliha'nın evine doğru yola çıktı. Yemliha, onu dikkatle dinledi. Sonra derin bir düşünceye daldı. Yemliha, bilgili bir kişiydi. Hazreti İsa (a.s.)'dan sonra bir peygamberin daha geleceğini bilenlerdendi. Bu sebeple yüzünden hiç eksik olmayan gülümsemesiyle,

— Ey Ebubekir, dedi. Sana müjdeler olsun. Gökten inen Ay Peygamberlerin sonuncusudur. Sen, o Peygamberin en yakın arkadaşı, ölümünden sonra da halifesi olacaksın. Ey Ebubekir! O kutlu kişi ortaya çıktığında bana acele haber gönder. Sağ olursam O'nunla görüşürüm. Ölmüş olursam selâmımı söylersin ve olanları anlatırsın. Ben O'nun dinine şimdiden giriyorum.

Yemliha'nın söyledikleri, Hazreti Ebubekir'i çok etkiledi. Acaba söylenenler doğru muydu? Bu merakını gidermek için Yemliha'ya,

— Öyleyse bana bir mektup ver, dedi.

Yemliha, biraz önce söylediklerini bir mektuba yazarak Hazreti Ebubekir'e verdi. Aradan tam on iki yıl geçmişti. Miladi 571 yılında Mekke'de doğan Hazreti Muhammed'e (s.a.s.) 610 yılında peygamberlik görevi verildi. Peygamber Efendimiz, bu görev üzerine toplumunu 610 yılında İslâm dinine davet etmeye başladı. Hazreti Ebubekir, o sıralarda Yemen'de bulunuyordu. Mekke'ye dönüşünde arkadaşlarına,

— Ben yokken Mekke'de önemli bir şey oldu mu, diye sordu. Arkadaşları heyecanla,

— Hiç sorma, dediler. Öyle bir şey oldu ki duyunca sen de şaşıracaksın. Abdullah'ın oğlu Muhammed, peygamberlik iddiasında bulundu. Atalarının dinini inkâr etti. Hazreti Ebubekir, bu haberi duyar duymaz, arkadaşlarına bir şey söylemeden Peygamber Efendimiz'in yanına gitti. Duyduklarının doğru olup olmadığını sordu. Peygamber Efendimiz, söylenenleri doğruladı ve Ebubekir'in yanına yaklaşarak elini göğsüne dayadı. Kendisine on iki yıl önce Şam'da Yemliha'nın söylediklerini ve kendi rüyasını anlattı. Mektuptan söz etti.

— İşte o Peygamber benim, dedi. Şimdi seni bu dine çağırıyorum. Şahitlik et ve Müslüman ol.

Bu, apaçık bir mucizeydi. On iki yıl önce olan bir olayı ancak bir peygamber bilebilirdi. Hazreti Ebubekir, hiç tereddüt etmedi. Sevinçle,

— Lâ ilâhe illallah, Muhammedün Resulullah, dedi.



Ebubekir Hassasiyeti

Ahmet BOZ

Zirvedeki mağaraya önce Hazreti Ebubekir girmeliydi. Bütün telâşı, İnsanlığın Emîni'ne bir tozun dahi konmasını istememesinden kaynaklanıyordu. Bu yüzden, üstündeki libasını parçalamıştı. Zararlı hayvanların Allah Resûlü'ne ilişmemeleri için deliklerini kapatıyordu. Kapatamadığı iki delik kalmıştı. Bunlar için de bir çözüm üretmiş, ayağının biriyle birini, diğeriyle de öbürünü kapatmıştı. Kapattığı delikten yılan sokmuş; ama o, Efendimiz'i rahatsız etmemek için dişini sıkıp ses çıkarmamıştı. Nihayet, gözünden akan yaş ve alnından dökülen soğuk terler, Efendimizin dikkatini çekip de,

– Sana neler oluyor yâ Ebubekir, diye sebebini sorduğunda:

– Anam-babam Sana feda olsun yâ Resûlûllah! Yılan soktu, diyebilmişti.

Bunun üzerine Efendiler Efendisi, yaranın üzerine hafifçe tükürüğünü serpti ve ardından da, şifa bulması için Rabbine dua etti. Bir anda her şey normale dönüverdi. Sanki bu hadise, hiç olmamış gibiydi. Çünkü Ebubekir'de, acı adına hiçbir şey kalmamıştı. Bu arada bir örümcek mağaranın önüne ağ örüyordu. Bir de, iki güvercin gelmiş ve burada yuva yapmıştı. Aynı zamanda mağara girişinde bir ağaç büyümeye başlamış ve Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) önünde perdedarlık yapıyordu. Belli ki Yüce Allah Habîb-i Ekrem'ini kimseye bırakmayacak ve bizzat kendisi koruyup kollayacaktı. İz sürenler, Sevr'e de tırmanmış; burada olabileceği endişesiyle mağarayı kontrole gelmişlerdi. Girişteki güvercinlerle büyüyen ağaçları ve örümcek ağını görünce aralarından birisi şunları söyledi:

– Baksana şu örümcek ağına. Sanki Muhammed daha dünyaya gelmeden önce örülmüş gibi!

Mağaranın içinde müşriklerin mesafeye yaklaştıklarını görüp seslerini duyan Hazreti Ebubekir, soğuk terler döküyordu. Müşriklerin ayaklarını gören Hazreti Ebubekir:

– Yâ Resûlullah! Şayet birisi eğilip de ayağının hizasından içeriye bakıverse bizi rahatlıkla görecek!

"Sen benim kardeşimsin." dediği mağara arkadaşını teselli yine Allah Resûlü'ne kalmıştı.

– Üçüncüleri Allah olan iki kişi hakkında, niye endişe duyuyorsun ki yâ Ebubekir?

Hazreti Ebubekir'in bütün endişesi, Efendiler Efendisi'nin başına gelmesi muhtemel sıkıntılar içindi. Zira o, kendi başına gelebilecek her türlü meselenin, sadece bir kişiyle sınırlı kalacağını, ancak söz konusu meselenin Efendimiz'i hedeflemesi durumunda ise, bütün insanlığı hedefleyeceğinin hassasiyetini ortaya koyuyordu. Nihayet, mağara önüne gelenler de geri dönmüşlerdi ve artık yol, bir nebze olsun emniyet vadediyordu. Üç gün beklediler burada. Bu süre içinde, Hazreti Ebubekir (radıyallahu anh) sık sık dışarı çıkıp etrafı gözlüyordu. Eletek çekilince, oğlu Abdullah da, yanlarına geliyor ve Mekke'de olup-bitenlerin haberini getiriyordu. Derken, Âmir ile birlikte rehber Abdullah İbn Uraykıt da gelmiş; kendilerini Medine'ye taşıyacak olan develeri beraberinde getirmişti. Develeri teslim alan Hazreti Ebubekir (radıyallahu anh), en güzel ve bakımlı olanını Efendimiz'e takdim etti.

– Anam-babam sana feda olsun! Bin yâ Resûlullah, dedi. Beklemediği bir tepkiyle karşılaşacaktı.

– Ben, bana ait olmayan deveye binmem. Hazreti Ebubekir bu durumda 'Sıddîk' vasfına uygun hareket edecek ve:

– Anam-babam sana feda olsun! O senindir yâ Resûlûllah, diyecekti. Fakat, bu da çözüm olmamıştı. Allah Resûlü (sallallahu aleyhi ve sellem), ısrarlıydı.

– Hayır, ancak, satın aldığın değeri sana ödemek şartıyla.

Mecburen anlattı Ebubekir. Bunun üzerine Habîb-i Zîşan:

– Ben de onu, bu bedele senden aldım, buyurdu ve böylelikle, hicret gibi önemli bir dönüm noktasında, ümmete kalıcı bir mesaj daha sunulmuş olundu.

Mekke'den gelen haberler, arama taleplerinin ilk günküne nispetle kısmen de olsa şiddetini yitirdiğini söylüyordu.

İki Farklı Alışveriş

Yeşil, pembe, lacivert; mavi, sarı, kırmızı,
Hepsi ne kadar şirin, süsler hayatımızı.
Siyah, beyaz da güzel, turuncu morun kızı.
Ah masal, tatlı masal… Seni uyku hırsızı!

Masal şimdi başlasın! Dinlemeyen uyusun.
Mışıl mışıl kestirip, rüyalarda büyüsün.
Efendim çok eskiden, zengin bir adam varmış.
Altın, gümüş, para, pul… Onda dağlar kadarmış.

Hani adı üstünde, olacak, masal bu ya!
Bütün ömrü geçermiş serveti saya saya.
İşte bu adam bir gün, çağırıp yaverini,
"Evladım!" demiş sonra, tutuvermiş elini:

"İşte bak yirmi altın, git bir gömlek satın al.
En iyisinden olsun, sakın alma kötü mal!"
Yaver artık durur mu, derhâl çarşıya koşmuş.
Hemen gömleği alıp tekrar konağa dönmüş.

Gömleği gösterince, cömert efendisine,
Hem aferinler düşmüş hem ödül hissesine.
Epey bir zaman sonra, bu zengin adam yine
Bin altını vererek bir başka yaverine:

"Bu liste senin." demiş, "Ne yazıyorsa al, gel!"
Sakın ola işine zihnin olmasın engel.
"Hih hih hih!" demiş yaver, bir güzel gülümsemiş.
"Ben ne yapacağımı iyi bilirim." demiş.

Koştuğu gibi gitmiş, o şehrin çarşısına.
Bir kez bile bakmamış adamın listesine.
Berbat bir gömlek almış bin altını vererek,
Hemen konağa dönmüş kıkır kıkır gülerek.

"Bakın efendim." demiş "Size ben ne getirdim,
Tek kuruş bırakmadım altınları bitirdim.
Şimdi ellerinizde duruyor güzel gömlek,
Bin altına bu gömlek, vallahi beleş demek."



Adam bilememiş hiç, ağlasın mı gülsün mü?
Bu ahmak yaver için, dövsün mü dövünsün mü?
Neden sonra aklına verdiği liste gelmiş,
"Bre akılsız oğlum, liste nerede?" demiş.

Cebindeki listeye yazdım çizdim o kadar,
Senin iki elinde yalnızca bir gömlek var.
Hem ben sana gömleği al getir demedim ki.
Tövbe estağfirullah, ne talihtir benimki.

"Ama!" demiş yaveri, kızgın efendisine,
Geçen ödül vermiştin gömleği getirene.
Şimdi ben getirince kızıyorsun durmadan,
Bu ne biçim adalet, haberin yok mu haktan.

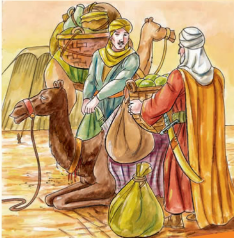
"A benim ahmak oğlum, onun altını azdı.
Gömlek için gönderdim, o da bir gömlek aldı.
Hiç senin şu hâline benziyor mu durumu?
Bir de utanmıyorsun yapıyorsun yorumu.

Baksana bu dünyada insan da var hayvan da.
İkisi bir olur mu sence yüce divanda?
İnsanın hem aklı var hem ruhu var hem dili,
Kalkıp da hayvan gibi hürüm diyebilir mi?

Gözü olan insanlar, nasıl görürse ayı,
Azıcık aklı olan bilir öbür dünyayı.
İnsana yakışır mı düşünmeden yaşamak?
Sence akıl kârı mı yiyip içip uyumak?

Elbette bütün bunlar bir imtihan içindir?
Aklını kullananlar bu hakikati bilir.
Onun için hakkın yok hiç itiraz etme sen,
Bundan sonra düşünüp hareket et istersen…

Ercüment TAHA





Kuşlar

Ahmet ŞENLİK

Penceremin önünde kırıntılar,
Seher vakti ziyafette kuşlar…
Sevmek istesem, ürküp kaçıyorlar;
Doyunca karınları, neşeyle uçuyorlar.

Tülay Ersan



Yakın çevremizde çokça gördüğümüz o güzelim serçelerin ve güvercinlerin gagalarına dikkat ettiniz mi hiç? Onların koni şeklinde kısa ve sivri gagaları vardır. Bu tip gaga ile taneli besinleri kolayca toplayıp alabilirler. Peki ya kartal, şahin, doğan, atmaca, akbaba ve diğer yırtıcı kuşlar? Onların sivri, çengel gibi kıvrık ve keskin gagaları tam da avlarını kolayca yiyebilecek özelliktedir. Serçenin gagası kartalınki gibi olsaydı taneli besinleri böyle kolay alamayacak ve aç kalacaktı. Çünkü serçe







etle beslenmez. Etle beslenen kartalın gagası da güvercin gagası gibi olsaydı avını yiyemeyecek ve o da aç kalacaktı.

Yeryüzündeki bütün kuşların gagaları beslenme şekillerine uygun yaratılmıştır. Su kenarında yaşayan leylek, balıkçıl, turna gibi kuşların gagaları uzundur. Bu uzun gaga onlara kurbağaları ve balıkları kolayca avlamaları için verilmiştir. Kuğuların, ördek ve kazların gagalarının yassı ve geniş olduğunu görürüz. Böyle bir gaga yapısı onların su bitkilerini ve sudaki küçük canlıları kolayca almasına uygundur.

Ağaçkakanlar, ağaç kabukları arasındaki böcek ve kurtlarla beslenir. Kabukların arasından besinini çıkarıp almak için uzun ve sivri bir gaga verilmiştir ağaçkakanlara.

Kolibrileri bilir misiniz? Hani şu sinekkuşu denilen minik kuşlar canım. Belgesellerde onların çiçeklerden bal özü emdiğini görmüşsünüzdür. Bu kuşların gagaları âdeta bir pipet gibidir. Tıpkı bizim pipetle meyve suyunu emerek çektiğimiz gibi, onlar da çiçeğin ortasından uzun gagalarını sokup içteki tatlı sıvıları emiyorlar.











Çevremi istiyorum ben

Safa Enes ERGÜN

Alevler yükselen, dumanlar tüten değil,
Dallarında kuşlar şakıyan…
Güzeller güzeli ormanımı istiyorum ben
Çölleşmiş etrafı boşalmış değil,
Boydan boya yeşil yollarımı istiyorum ben.

Masmaviydi denizlerim, suyu içilecek kadar temiz,
Şimdi balıklar boğulmak üzere, martılar ümitsiz,
Kıyısında dolaştığım, dalgalarla yarıştığım…
Yunuslarla oynaştığım…
Tertemiz koylarımı istiyorum ben.

Yemyeşildi çevremiz, masmaviydi gökyüzü bir zamanlar
Ne yaptınız onları miras alanlar?
Ayın şavkıyla parlayan ırmaklarımı,
Bereket fışkıran topraklarımı…
Şırıl şırıl akan çaylarımı istiyorum ben.

Mirasın hesabını sormuyorum size
Verdiğim emaneti istiyorum ben
Cennet gibi bir çevre bırakmıştım
Olan oldu kalın olduğu gibi bırakın ne olur!
Sadece yaşayabileceğim kadarını istiyorum ben.

Abbas ÖZDEMİR

vazgeçilmeyen elektrik

Bir kış gecesinde, evde ailecek oturup sobada kestane pişerken sohbetimizin en koyu yerinde birden elektrikler kesiliyor. Karanlıkta kalakalıyoruz. Ne yapacağımızı şaşırıyoruz. Çünkü mutfakta dağ gibi bulaşık, yığılmış kirli çamaşırlar, yapılacak ütü ve yarına yetişmesi gereken araştırma ödevleri var. Elektrik günlük hayatımızın her yerinde bizlere fayda sağlıyor. Elektriksiz bir hayatı artık düşünemeyiz.

Kur'ân hayatımızı kolaylaştıran elektriğe işaret etmektedir.

"Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, her şeyi bilendir." (Nur Sûresi, 35)

Nur Sûresi'ndeki bu âyette ışık veren bir nesneden bahsedilmektedir. Işık veren cisim ise bir yıldıza benzetilmektedir. Âyette yıldıza benzetilen ışık veren nesnenin yakıtının doğuya veya batıya ait olmaması ise, bu cismin fiziksel boyutta bulunmadığına bir işaret olabilir. Yakıtın kaynağının enerji boyutunda olduğu düşünülürse âyette tarif edilen yakıtın elektrik enerjisine, ışık veren cismin de elektrik ampulüne işaret ediyor olması muhtemeldir.



Ampul âyetteki tariflere göre cam içinde, yıldız gibi parlayan ve ışık saçan bir cisimdir. Ampul, kandil, gaz lambası benzeri aydınlatıcılar gibi yağla yakılmamaktadır. Ampulde ayetteki tariflere uygun olarak ateş olmadan bir yanma gerçekleşir. Ampulün içindeki ısıya dayanıklı tungsten telinin atomları arasındaki titreşim sonucu, 2.000 °C'nin üzerinde ısı oluşur. Diğer metalleri eriten bu sıcaklık, o kadar yüksektir ki, gözle görülür güçlü bir ışık ortaya çıkmasına sebep olur. Ancak bu yüksek ısıya rağmen, ampulün içinde oksijen bulunmadığı için âyetteki tariflere mutabık olarak yanma gerçekleşmez. Ayrıca ampulün ortasında parlayan tel de parlak bir yıldızın uzaktan görünümüne çok benzemektedir.

Elektriğin dünya tarihinin en büyük keşiflerinden biri olduğu, dünyanın hemen hemen tümünün elektrik enerjisiyle çalışan ampuller vasıtasıyla aydınlatıldığı göz önünde bulundurulacak olursa ayetin bu önemli keşfe işaret ettiği düşünülebilir.





Hadis Güldestesi

Evet arkadaşlar,

Güzeller Güzeli Peygamberimizi (s.a.s.) ne kadar anlatsak bitiremeyiz. Bu bölümde O'nun bize yol gösteren hadislerinden bir deste hazırladık. Hazırladık ki bu hadisleri, güzel kâğıtlara yazarak çevrenizdekilere, sevdiklerinize, komşularınıza, arkadaşlarınıza, bir gülle birlikte hediye edesiniz.

Belki de sizler daha orijinal fikirler bulacaksınız... Bu ilginç fikirlerinizi ve yaptıklarınızı lütfen bize yazın. Biz de gerek sayfalarımızda gerekse internet sitemizde arkadaşlarımıza örnek olsun diye yayımlayalım.

Bir Müslüman bir ağaç diker veya bir tohum eker de bunların mahsulâtından bir kuş veya insan veya hayvan yiyecek olursa bu, onun için bir sadaka olur.

Beş vakit namaz, bir cuma namazı diğer cuma namazına, bir ramazan diğer ramazana hep kefarettir. Büyük günah irtikâp edilmedikçe (işlemedikçe) aralarındaki günahları affettirirler.

Kardeşinin gıyabında (olmadığı bir ortamda) dua eden hiçbir mümin yoktur ki melek de: "Bir misli de sana olsun." demesin.



Kim bir borçluya mühlet verirse her gün için bir sadaka sevabı kazanır. Kim onun borcunu vadesi geldikten sonra tehir ederse (ertelerse) tehir ettiği müddetçe, her geçen gün (alacağı mal kadar) sadaka yazılır.



Kim bir hastaya veya bir din kardeşine Allah rızası için ziyarette bulunursa bir münadi (çağrıcı) ona nida eder (seslenir): "(Dünyada da ahirette de) iyi olasın (ahiret yolculuğun da) iyi olsun. (Bu davranışınla) Cennet'te bir ev hazırladın!" der.



İki haslet vardır ki bir mümin de asla beraber bulunmazlar: Cimrilik ve kötü ahlâk.



Kim Müslümanlar arasından bir yetim alarak yiyecek ve içeceğine dahil ederse affedilmez bir günah (şirk) işlememişse, Allah onu mutlaka Cennet'e koyacaktır.



Büyük günahların en büyüğü Allah'a ortak koşmak ve anne babaya karşı gelmektir.



Kare Bulmaca

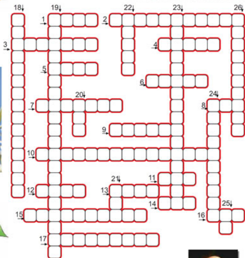
1. Namaz kılarken ona doğru döneriz. O, mukaddes Mekke şehrinde bulunan en büyük ve en güzel mescciddir. Hacda onun etrafında dönülür. Diğer adı Beytullah'tır.
2. Ülkemizde bütün okullarımızın ve eğitim kurumlarımızın bağlı bulunduğu kurumdur. Aynı zamanda eğitimle ilgilenen bakanlığımızın adıdır.
3. Hastaların tedavi edildiği, içinde doktor ve hemşirelerin çalıştığı sağlık kurumu?
4. Allah yolunda öldürülen, fakat bir anlamda ölü olmayan kişilere ne denir?
5. Elektrik enerjisi almak için fişin takıldığı yer.
6. Problem, mesele, aksaklık anlamlarına gelir. Çözüm isteyen durumdur.
7. Kilidi açan alettir.
8. İki basamaklı en küçük sayının 100 katı kaçtır?
9. Kur'ân'da adı geçen enerji verici bir meyvedir. Genellikle kahvaltıda yenir.
10. Bir iletken tel, bir duy, bir ampul ve devreyi açıp kapamaya yarayan bir anahtardan oluşan basit elektrik sistemidir.
11. Elektrikli aletlerin enerji almak için prize sokulan kısmıdır.
12. Öğrencilerin eğitim öğretim görüp hayata hazırlandıkları eğitim kurumudur.
13. Annemizin erkek kardeşine denir.
14. Mısır'da büyük bir nehir.
15. Görüntülü ve sesli bir teknolojik iletişim aracıdır.
16. Trenler ya da taramvaylar onun üzerinde gider. (tren yolu)
17. Yiyeceklerimizin bozulmasını önlemek için üretilip kullanılan teknolojik ürün.
18. İstiklal Marşı'mızın şairidir.
19. Okullarda kitabı ve kütüphaneyi sevmeye, sevdirmeye yönelik kulüptür.
20. Güzel İslâm dininin beş temel esasından biridir.
21. Elektrik ampulünün takıldığı yerdir.
22. Kur'ân'da adı geçen tatlı bir meyvedir. Yaş ve kuru olarak tüketilir.
23. Günlük hayatta belki de en fazla kullandığımız enerji türüdür.
24. Bilgiyi depolamaya ve istendiğinde kullanmaya yarayan teknolojik üründür.
25. Gücünden yararlanılan, yarışlarda kullanılan bir binek hayvanıdır.
26. Osmanlı Devleti zamanında yaşayan büyük mimardır. Selimiye, Süleymaniye gibi mükemmel camilerle birlikte pek çok cami, medrese, köprü yapmıştır.










18
19
22
23
26
1
2
3
4
5
6
20
24
7
8
9
10
21
11
12
13
14
25
15
16
17









Gönül Tuşuna Dokunmak



Mustafa OĞUZ

Gecedir koyu karanlık, sessizlik… Sığınacak bir yer ararız. Güvenilecek, bize cesaret verecek bir şey… "Allah'ım, sen bize cesaret ver. Bizi yalnız bırakma. Her türlü kazadan, beladan koru…" cümleleri sıralanır ardı ardına. Dilimize dua düşer; çünkü âciz durumdayızdır. Gecenin o karanlığında bir yere gitmek zorunda kalmışızdır.

Güçlü, kâdir ve hâkim olandan isteme zamanıdır.

Bizleri yoktan var eden, her şeye gücü yeten, karanlık gecede kara karıncayı gören ve onun ayak sesini işiten Allah'tan yardım dileme zamanıdır.

Allah, güvenilecek, yardım istenilecek ne güzel kapıdır.

Dua, insanın kul olduğunu, zayıf ve muhtaç olduğunu anlaması ve o yüce makamdan ihtiyacını talep etmesidir.

Dua, ne güzel yoldur.

Yazısız, pulsuz bir dilekçe ile arzuhâlde bulunmaktır.

Her ân o yüce Sultan'a şükürde, bulunmaktır.

Dilimiz güzelse duanın güzeli sıralanıverir ardı sıra. Dilimizi acıtanlar olmuşsa kahır dolu sözlerle niyazda bulunur kalbimiz.

Gecenin derin vaktinde yatağından sıyrılıp soğuk su ile temizlenerek alnını seccadeye koyup gözü yaşlı edilen dua ozon tabakasını da deler mermeri de… Sema ehlini kıskandıracak dualara şahit olur yeryüzü.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) "Her gece, Rabbimiz gecenin son üçte biri girince, dünya semasına iner ve,

'Kim bana dua ediyorsa ona icabet edeyim. Kim benden bir şey istemişse onu vereyim, kim bana istiğfarda bulunursa ona mağfirette bulunayım.' der." buyurmamış mı?

Ne güzel bir vakittir gecenin o demleri. Duaya bütün kapıların açık olması...

Bir de o vakitte edilen secde… Üstelik Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) «Kul Rabbine en çok secdede iken yakın olur, öyle ise (secdede) duayı çok yapın.» buyurmuşsa bir de… işte o secdenin tadına doyum olmaz. İşte o secdede akan gözyaşları ıslatır seccadeyi ve kâinatı.

Ama o dua, o secde kul ile Allah arasındadır. Gizlidir, örtülüdür. Doğrudan gönül tuşuna basılarak yapılan bir iletişimdir. İnsanın Rabbine en yakın olduğu anda kalbini O'na açması ve istemesidir.

İnsanın sonsuz istekleri vardır. Neler istemeyiz ki… Dünyalık olarak aklınıza gelenleri bir düşünün. İşte hepsinden daha fazlası Cennet'tedir. Cennet'i isteriz. Orada Peygamber Efendimiz'e gül vermeyi, Allah'ın Cemâl'ini görmeyi isteriz. Gerisi hikâye… Bu isteklerimize kavuşursak geriye ne kalır ki…

Hastalık duanın vaktidir. Onun gibi, yağmursuzluk da, yağmur duası namazının vaktidir.

Sıkıntıya düşmek duanın vaktidir….
Âcizliğimizi beyan eylemek için,
Dileklerimizi dillendirmek için,
Rabb'imizin kalp ülkemize zenginlik lutfetmesi için,
Rahmet sofrasında Cemâl'ini görebilmemiz için,
El açıp dua ediyoruz.
Secdeye kapanıp dua ediyoruz.
Dua etmesek ne ehemmiyetimiz var ki…

Günü Kuşatan Sadaka

D. Can ERDEM

Sahabîler ne güzel ne talihli insanlardı.

Acı çektiler, aç kaldılar, savaşa girip mallarını ve canlarını ortaya koydular. Bunlar, onların yaşadıklarının zor görünen tarafı…

Bir de güzelliği var ki… Hayali bile cihana değer. Sokakta yürürlerken Âlemlerin Sultanı ile karşılaşıp selâmlaşıyorlardı. Evlerindeki iki lokmanın birisini götürüp O'na takdim ediyorlardı. Gece yarılarında kapılarına Peygamber Efendimiz gelebiliyordu. Akıllarına takılan bir şeyi gidip O'na sorabiliyorlardı. Maddi olarak sıkıntıdaydılar, ama onların sahip olduğu hazinenin eşi benzeri yoktu ve olmayacaktı da… O güzeller güzeline, Âlemlerin Sultanına sahip olan kendi fakir olsa da kalbi zengin sahabîler bir gün Peygamber Efendimiz'le otururlarken Allah Resûlü,

– Güneşin doğduğu her gün herkesin sadaka vermesi gerekir, buyurdu.

Bu, bir an için onları düşündürdü. Nasıl kalkabilirlerdi bu yükün altından. Sahabelerden birisi:

– Ey Allah'ın elçisi, bizim malımız yok ki nasıl sadaka verelim, diye sordu.

Peygamber Efendimiz bu soruya şöyle cevap verdi:

– Şu saydıklarımdan her biri bir sadakadır:

Allahu Ekber diye tekbir getirmek, Sübhanallah demek,

Elhamdülillah demek, Lâilahe illallah demek, Estağfirullah demek,

İyiliğe teşvik edip kötülüğü engellemek,

İki kişi arasında adaletli davranmak,

Kişiye hayvanını yüklerken yardım etmek,

Güzel söz söylemek,

Namaza gitmek üzere attığın her adım,

Kendini başkasına kötülük yapmaktan alıkoymak,

İnsanların gelip geçtiği yoldan dikeni, kemiği, taşı kaldırıp atmak,

Gözleri görmeyeni gideceği yere götürmek,

Sağır ve dilsize, bir şeyi anlayıncaya kadar anlatmaya çalışmak,

Bildiğin bir yeri senden sorup öğrenmek isteyene yol göstermek,

Sıkıntıda olup senden yardım isteyenin yardımına koşmak,

Güçsüz birine var gücünle yardım etmek,

İşte bütün bunlar kendin için verdiğin birer sadaka hükmüne geçer. Peygamber Efendimiz sözünü tamamladığı zaman sahabîlerin yüzünde mutluluk çiçekleri açıvermişti. Bu sadakayı vermek öyle zor bir şey değildi. Hatta hemen her gün yaptıkları işlerdi. Şimdi ise bunları yapmakla sadaka sevabına kavuşacaklardı.



AYETÜ'L KÜRSİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌۜ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ مَنْ ذَا الَّذ۪ي يَشْفَعُ
عِنْدَهُٓ اِلَّا بِاِذْنِه۪ۜ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۚ
وَلَا يُح۪يطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِه۪ٓ اِلَّا بِمَا شَٓاءَۚ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَۚ وَلَا يَؤُ۫دُهُ حِفْظُهُمَاۚ
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظ۪يمُ ﴿٢٥٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

225. Allah o İlâhtır ki Kendisinden başka ilâh yoktur. Hay'dır, Kayyûmdur; kendisini ne bir uyuklama, ne de uyku tutar.
Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur.
İzni olmadan huzurunda şefaat etmek kimin haddine?
Yarattığı mahlûkların önünde ardında ne var, hepsini bilir.
Mahlûklar ise O'nun dilediğinden başka, ilminden hiçbir şey kavrayamazlar.
O'nun kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır.
Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na ağır gelmez, O öyle ulu, öyle büyüktür.

(Bakara sûresi, 2/255)

FELÂK SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِۙ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَۙ ﴿٢﴾

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَۙ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثَاتِ فِي الْعُقَدِۙ ﴿٤﴾

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: Sabahın Rabbine sığınırım;
2. Yarattığı şeylerin şerrinden,
3. Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden,
4. Düğümlere üfleyip büyü yapan büyücü kadınların şerrinden,
5. Ve hased ettiği zaman hasetçinin şerrinden.

NÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِۙ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِۙ ﴿٢﴾

اِلٰهِ النَّاسِۙ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِۙ ﴿٤﴾

اَلَّذ۪ي يُوَسْوِسُ ف۪ي صُدُورِ النَّاسِۙ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: İnsanların Rabbine,
2. İnsanların yegâne Hükümdarına,
3. İnsanların ilâhına sığınırım.
4. O sinsi şeytanın şerrinden
5. O ki insanların kalplerine vesvese verir.
6. O şeytan, cinlerden de olur, insanlardan da.

Efendimizden en güzel tavsiyeler

Işık GÜN

Bir adam Nebi 'ye (sallallahu aleyhi ve sellem) gelerek, "Size dünya ve ahiretle alâkalı soracak sorularım var." dedi. Bunun üzerine Efendimiz ona, "Ne istiyorsan sor." buyurdular. O zat da sorularına başladı:

Ey Allah'ın Peygamberi! Ben insanların en âlimi, en bilgilisi olmak istiyorum. Ne yapmalıyım?

Allah'tan çok korkup takva dairesi içine girersen insanların en âlimi olursun.

İnsanların en zengini olmak istiyorum.

Kanaatkâr olursan insanların en zengini olursun.

İnsanların en hayırlısı olmak istiyorum.

İnsanların en hayırlısı, faydalı olandır. Sen de insanlara faydalı ol.

İnsanların en adaletlisi olmak istiyorum.

Kendin için istediğini insanlar için de istersen insanların en âdili olursun.

İnsanlar içinde Allah'a en yakın, O'nun en has kullarından olmak istiyorum.

Allah'ı çok zikredip anar ve hatırlarsan o zaman Allah'ın en has kulu olursun.

Muhsinlerden, iyilik edenlerden olmak istiyorum.

Allah'a, O'nu görüyor gibi ibadet et, her ne kadar sen O'nu görmesen de O seni görüyor.

İmanımı kemale erdirmek istiyorum.

Güzel ahlâklı olursan imanın kemale erer.

Allah'ın emirlerine itaat eden itaatkâr kullarından olmak istiyorum.

Allah'ın farzlarını yerine getir, itaat edenlerden olursun.

Allah'a günahlarımdan arınmış, tertemiz olarak gitmek istiyorum.

Gusül gerektiğinde tertemiz olacak şekilde gusül abdesti al, kıyamet günü üzerinde hiçbir günah olmaksızın Allah'a kavuşursun.

Kıyamet günü nur içinde haşrolmak istiyorum.

Hiç kimseye zulmetme, kıyamet günü nur içinde haşrolursun.

Rabb'imin bana merhamet etmesini istiyorum.

Önce kendine ve insanlara merhamet et ki;
Allah da sana merhamet etsin.

Günahlarımın azalmasını istiyorum.

İstiğfar ederek günahlarının bağışlanması için Allah'a yalvarırsan günahların azalır.

İnsanların en kerimi olmak istiyorum.

Allah'a kullarını şikâyet etmezsen insanların kerimi olursun.

Rızkımın bol olmasını istiyorum.

Temizliğe devam edersen rızkın bol olur.

Allah ve Resûlü tarafından sevilmek istiyorum.

O zaman Allah ve Resûlü'nün sevdiklerini sev,
sevmediklerini de sevme.

Allah'ın bana kızmasından kendimi korumak istiyorum.

Kimseye kızmazsan Allah'ın gazabından ve kızmasından kurtulursun.

Duamın kabul edilmesini istiyorum.



Haramlardan sakınırsan duaların kabul olur.
Allah'ın beni başkalarının yanında rezil etmemesini istiyorum.
Namusunu koruyup iffetli ol ki; insanlar yanında rezil olmayasın.
Allah'ın ayıplarımı, kusurlarımı örtmesini istiyorum.
Kardeşlerinin ayıplarını örtersen Allah da senin ayıplarını örter.
Benim günahlarımı ne siler?
Gözyaşların, saygıyla Allah'a kulluğun ve hastalıklar.
Allah yanında hangi iyilik daha faziletlidir?
Güzel ahlâk, tevazu, belalara sabır ve kazaya rıza.
Allah yanında en büyük günah hangisidir?
Kötü ahlâk ve Allah'ın emirlerine karşı gösterilen cimrilik.
Rahman Allah'ın gadabını ne dindirir?
Gizliden gizliye sadaka vermek ve sıla-i rahim (akrabaları ziyaret ve görüp gözetmek).
Cehennem ateşini ne söndürür?
Oruç.



Allah için sevmek

Akif ESER

Sahabîlerden birisi, Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi vesellem) yanında oturmakta iken bir başka kişi gelerek önlerinden geçip gitti. Peygamber Efendimiz'in yanında oturan sahabî:

– Ya Resûlullah, ben bu adamı seviyorum, dedi.

Resûlullah,

– O, bunu biliyor mu, diye sordu.

Sahabî:

– Hayır, dedi.

Resûlullah:

– Öyle ise, onu sevginden haberdar et, buyurdu.

Bunun üzerine o sahabî hemen yerinden kalkıp sözünü ettiği şahsa yetişti ve ona,

– Seni Allah için seviyorum, dedi.

Bunu duyan diğer sahabî de,

– Beni kendisi için sevdiğin Allah, seni de sevsin, diye mukabelede bulundu.





Sen de mi Yâ Resulûllah

Sıla KAYA

Bir gün Allah Resulü'nün ashabından bir cemaat toplanmış ve kendisini ziyarete gelmişlerdi. Efendimiz'in hanelerinin kapısına geldiklerinde içeri girmek için izin istediler. Peygamberimiz o sırada istirahat hâlindeydi. Kendisine ziyaretçilerinin geldiği haber verilince hemen giyinip misafirlerini karşılamak üzere evinin kapısına doğru yürüdü. Kapının hemen yanında içi su dolu bir kâse vardı. Allah Resûlü, kapıyı açmadan önce küpteki suya doğru eğilip suya akseden görüntüsüne baktı. Sonra da saçlarını düzeltip başındaki sarığa düzgün bir şekil verdi.

Bu sırada Hazreti Âişe Validemiz kendisini izlemekteydi. Allah Resûlü'nün ziyaretçilerinin karşısına çıkarken kendisine özenle çekidüzen vermesi, Hazreti Âişe Validemizin hem dikkatini çekmiş hem de biraz garibine gitmişti. Sormadan edemedi.

– Sende mi süsleniyor, gösteriş ihtiyacı duyuyorsun ya Resûlullah?

Efendimizin bu soruya verdiği cevap, tıpkı hayatı gibi örnekti.

– Evet yâ Âişe! Bir Müslüman, kardeşlerinin karşısına çıkarken kendisine çekidüzen verip onlarla çirkin bir görüntü ile muhatap olmaktan kaçınmalıdır. Allah güzeldir, içi ve dışı temiz ve güzel olanı sever. Müslüman'ın diğer Müslüman kardeşlerine karşı güzel görünmesini ister.

Dilek ÜSTÜN

Bal arıları



"ARI GİBİ ÇALIŞMAK" deyimini duymayanımız yoktur. Belki tüm canlılar kendi ihtiyaçlarını giderecek kadar çaba sarf ederler. Ama bazıları vardır ki, gece-gündüz çalışmasının ürünü olan besinin çok azını kendisi kullanır ve diğer canlılara ikram ederler. Bu canlılar herkesin yakından tanıdığı bal arılarıdır.

Kovanın sıcaklığı ve nemi tüm arılar için çok önemlidir. Hele hele yeni yetişen yavrular için. Sıcaklık 32 derecenin ne altına inmeli, ne de fazla yüksek olmalıdır. Biraz düşüş hissedilecek olsa, bu iş için görevli bir grup arı başlar kanat çırpmaya. Doğal bir klima vazifesi gören bu canlılar, bu hareketleri ile kovan içinde hava akımı oluşturmakta ve havayı temizlemektedirler. Havanın temizlenmesi balın bozulmasına, bakterilerin oluşmasına mani olmakta, davetsiz misafirlerin kovana girmesini de engellemektedir.

Tüm çabalarına rağmen kovana giren bir yabancının sonu ise, hiç de iç açıcı değildir. Nöbetçilerce yakalanan davetsiz misafirlerini, Mısırlıların ölülerini mumyaladıkları gibi mumyalarlar. Arılar tarafından üretilen bir reçine, bu işi yapmalarını sağlar. Kovanda meydana gelecek olan bir tahribat, yine aynı madde sayesinde tamir edilmektedir.

Binlerce çiçeği gezerek elde ettikleri balın uygun koşullarda saklanması ise en önemli sorunlarıdır. Allah'ın da ilhamıyla altıgen odacıklardan yaptıkları petekler, balı akıtmaması için yere 13 derecelik birer açı ile yerleştirilmişlerdir.

A, B, C ve D vitaminlerini ihtiva eden ve daha birçok faydalara sahip balı, biz insanların ve diğer canlıların beğenisine sunarlar.





Rahman ve Rahim



Her işe başlarken söylediğimiz besmelenin yani "Bismillahirrahmanirrahim"in anlamını bilmeyenimiz yoktur: "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…"

Besmelede Allah'ı tanımlayan Rahman ve Rahim isimleri O'nun çok merhametli olduğunu gösterir. Öyle ki onun merhameti her şeyi kuşatmış ve bütün canlıları kaplamıştır.

Rahman, genel olarak merhamet sahibi demektir. Dünyadaki bütün varlıkların, inanan inanmayan bütün insanların ihtiyaçlarını karşılayan, onlara acıyıp merhamet eden demektir. Rahmeti dost düşman bütün varlıkları kapsayan O'ndan başka varlık olmadığından kimse bu adla adlandırılmaz. Rahim ise daha özel bir isimdir. Allah'ın öteki dünyada O'na inananlara olan merhametini ve ödüllerini ifade eder. Bu iki isim besmelede olduğu gibi genellikle birlikte kullanılır.

Yeryüzünü bir döşek gibi ayağımıza sermesi, hayvanlar için otlar ve meralar; insanlar için çeşit çeşit lezzetli sebze ve meyveler; süt, bal, yumurta gibi birbirinden harika lezzetler var etmesi hep O'nun merhametinin bir eseridir. Güçsüz doğan bebeklerin anne sütü gibi harika bir lezzetle beslenmelerini sağlayan da Allah'tır. Annelerin kalbine merhameti koyup yavrusunu ona sevdiren de…

Allah Rahman ismiyle dünyada hiçbir ayrım yapmadan herkesin rızıklarını ve çalışmalarının karşılığını verir. Bizler de O'nun bu sonsuz merhametini örnek alıp tüm canlılara merhamet edelim. Çünkü bir hadiste şöyle der Sevgili Peygamberimiz: "Merhamet etmeyene merhamet olunmaz." Yani burada merhamet edene Allah da orada merhamet edecektir…



Bâsir: Her şeyi gören.
Hakem: Hükmeden, iyiyi kötüden ayırt eden
Latif: Lütfeden ve her şeyi incelikleriyle bilen.
Hâbir: Her şeyden haberdar olan.

Söyleşi

Ay ne kadar güzelsin
Sen çiçek misin dedim
Bakıp bana yukarıdan
Güzellik O'ndan dedi

Ama sen de ışırsın
Her gece varsın dedim
Aydınlığım Allah'tan
Parlamam O'ndan dedi

Sende Peygamberimden
Bir nişan varmış dedim
Bir ah koptu dilinden
O benim canım dedi

Üşenmeyip her gece
Uğrasan bize dedim
Bir sen yoksun sadece
Nasıl geleyim dedi

Tayfur BULUT

Ahmet Nazif YAVUZ

Teyemmüm Nedir

Teyemmüm, temiz toprakla veya toprak cinsinden bir şeyle abdest almak demektir. Su bulunmadığı zaman veya su olsa da çeşitli sebeplerle suyu kullanmak mümkün değilse o zaman teyemmüm edilir. Aynı şartlar söz konusu olunca boy abdesti yerine de teyemmüm edilebilir. Boy abdesti almak niyetiyle yapılan teyemmüm, boy abdesti yerine geçer.

Teyemmüm, sadece Peygamber Efendimizin ümmetine, yani bize sağlanmış bir kolaylıktır. Allah'ın özel bir lütfudur. Bu sayede müminler, su yokluğunda veya suyu kullanmanın mümkün olmadığı durumlarda abdestsizlik hâlinden kurtulurlar. Böylece ellerinde olmayan bir sebepten dolayı, Allah'a ibadet ve kulluktan geri kalmamış olurlar.

Teyemmüm Ne Zaman Yapılır

1. Abdest almaya veya gusletmeye yetecek kadar suyun olmaması veya kişinin ulaşamayacağı uzaklıkta bir yerde bulunması durumunda teyemmüm yapılır.
2. Su ile abdest alındığı veya gusledildiği takdirde hastalanmaktan, hastalığının artmasından veya uzamasından korkarsa veya uzman bir doktor su kullanmayı yasaklarsa teyemmüm yapılır.
3. Abdeste veya gusle yetecek kadar su olup da bu suyun kullanılması durumunda kendisinin ya da yanındakilerin hayatlarının tehlikeye girmesi ihtimali karşısında da teyemmüm yapılabilir.
4. Su olup da suya ulaşılması çeşitli sebeplerle mümkün değilse mesela bir kuyu veya uçurum ya da kalın bir buz tabakası gibi engellerin bulunması durumunda da teyemmüm yapılabilir.

Yanında veya yakınında su olmayan kimsenin, ulaşabileceği yerde su bulup bulunmadığını imkânları ölçüsünde araştırması gerekir. Eğer başkalarından su isteme imkânı varsa, önce bu yolu denemelidir.

Teyemmümle İlgili Dikkat Edilmesi Gereken Hususlar

1. Namaz vakti girmeden teyemmüm yapılabilir. Ancak namazın vakti çıkmadan su bulma umudu varsa teyemmümü geciktirmek daha uygundur.



2. Guslü veya abdesti bozan bir hâl olmadığı takdirde bir teyemmümle istenildiği kadar namaz kılınıp Kur'ân okunabilir. Her türlü ibadet yapılabilir.
3. Abdest organlarının çoğunda veya yarısında yara olan kimse su olsa da teyemmüm yapabilir.
4. Vücudunun çoğu yerinde yarası olan kimse de gusül yerine teyemmüm yapabilir.
5. Abdest almaya gücü yetmeyen kişi, kendisine yardım edecek birini bulamazsa teyemmüm yapar.
6. Elleri olmayan veya çolak olup suyu kullanamayan da teyemmüm eder. Yüzünü ve kollarını toprağa sürer.

Teyemmümün Farzları Nelerdir

Teyemmümün farzı ikidir:
1. Niyet etmek.
2. Elleri temiz bir toprağa veya toprak cinsinden bir şeye iki kere vurarak birinci vuruşta ellerini silkeleyip yüze sürmek, ikinci vuruşta sağ el ile sol kolunu, sol el ile de sağ kolunu dirseklerle beraber mesh etmek.

Teyemmümün Sünnetleri Nelerdir

Teyemmümün başlıca sünnetleri şunlardır:
1. Besmele ile başlamak.
2. Sıraya uymak, yani önce yüzü sonra kolları mesh etmek.
3. Meshler arasında başka işler yapmamak, meshe ara vermemek.

Teyemmümü Bozan Şeyler Nelerdir

1. Abdesti bozan veya guslü gerektiren şeylerin hepsi teyemmümü de bozar.
2. Su bulunması hâlinde veya suyun kullanılması için herhangi bir engel veya özür yoksa teyemmüm kendiliğinden bozulur.
3. Teyemmüm yapmayı mübah kılan engel ve özürler ortadan kalkınca teyemmüm bozulur. Sağlık problemleri sebebiyle su kullanmayıp teyemmüm yapan kimsenin, iyileştiği takdirde teyemmümü bozulur.



Hazreti İsmail

Bilal Yorulmaz

Mekke şehri henüz kurulmamıştı. Çölün ortasında ıssız bir yerdi. Kimsecikler yaşamıyordu. Hazreti İbrahim hanımı Hacer ve oğlu Hazreti İsmail'i Allah'ın emriyle Mekke şehrinin bulunduğu yere götürdü. Hazreti İsmail bu sırada henüz anne kucağında minik bir bebecikti. Hazreti İbrahim hanımı ve çocuğunun yanına bir miktar su ve hurma bıraktı. Daha sonra da oradan ayrılmak üzere hazırlandı. Kocasının gitmek üzere olduğunu gören Hacer Annemiz Hazreti İbrahim'e şöyle seslendi.

– Ey İbrahim bizi bu ıssız ve kimsesiz vadide bırakıp da nereye gidiyorsun?

Hazreti İbrahim bu soruya cevap veremedi. Çünkü o da onları bırakıp gitmek istemiyordu. Fakat Allah emretmişti bir kere. Allah'ın emrine karşı gelinmezdi. Hem Allah kötü bir şey emretmezdi. Mutlaka bunda güzellikler vardı. Biz bilmesek bile.

Sonra Hacer Annemiz bir kere daha sordu.

– Ey İbrahim! Bizi burada bırakmanı sana Allah mı emretti?

– Evet.

– Öyleyse, Allah bize yeter, bizi o korur.

Hazreti İbrahim artık yanlarından ayrılıp gidiyordu. Son kez uzaktan onlara baktı. Sevgi dolu gözlerinden yaşlar aktı ve şöyle dua etti.

– Ey Rabbimiz, ben ailemden bir kısmını namazlarını dosdoğru kılsınlar diye senin mukaddes olan evinin yanında, ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Artık sen insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara yönelt ve kendilerini bazı meyvelerle rızıklandır ki (verdiğin nimete) şükretsinler.

Birkaç gün sonra yanlarındaki hurma ve su bitince Hazreti İsmail ağlamaya başladı. Hazreti Hacer ise yavrusunun feryatlarına dayanamıyordu. Belki bir insan görürüm de su isterim diye sağa sola koşmaya başladı. Safa Tepesi'ne çıkıyor, etrafa bakıyordu. Kimseyi göremeyince oradan inip Merve Tepesi'ne çıkıyordu. Böylece iki tepe arasında yedi defa gidip gelmişti ki Hazreti İsmail'in yanında bir melek gördü. Melek toprağı eşerek oradan su çıkarmıştı. Hacer Annemiz çok sevindi ve hemen suya koştu. Akıp bitecek diye endişe etti. Bir taraftan suyun etrafını toprakla çeviriyor bir taraftan da "zem! zem!" (Dur! Dur!) diyordu. Böylece Yüce Rabbimiz mübarek zemzem suyuyla onların susuzluğunu gidermişti. Hacer Validemiz zemzemden kana kana içti ve oğluna da içirdi.



Bir süre sonra Cürhümoğulları buraya geldiler. Hazreti Hacer'den buraya yerleşmek için izin istediler. Onların yerleşmesiyle Mekke şehri de kurulmuş oluyordu. Hazreti

İsmail güzel konuşmayı bunlardan öğrendi. Büyüyüp genç bir delikanlı olunca da Cürhümoğullarının kızlarından biriyle evlendi.

Hazreti İbrahim ara sıra Şam'dan gelip oğlu ve hanımını ziyaret ederdi. Bir kere rüyasında Hazreti İsmail'i kurban ettiğini gördü. Önce önemsemedi fakat aynı rüyayı üç gece üst üste görünce bunun Allah tarafından bir emir olduğunu anladı. Aslında Yüce Rabbimiz Hazreti İsmail'in kurban edilmesini istemiyordu. İstediği şey Hazreti İsmail, Hazreti İbrahim ve Hazreti Hacer'i imtihan etmekti. Bu, Allah'a bağlılık sınavıydı. Hazreti İbrahim ve Hazreti Hacer oğullarından; Hazreti İsmail kendi canından vazgeçebilecek miydi?

Hazreti İbrahim rüyasını oğluna anlattı:

– Ey oğulcuğum, rüyamda seni kurban ettiğimi gördüm, buna ne dersin?

– Babacığım, Allah'ın sana emrettiği şeyi yap. Ben bu duruma sabredeceğim.

Böylece ikisi de Allah'a bağlılık sınavını kazanmış oldular. Hazreti İbrahim tam oğlunu kurban edecekken Allah gökten bir koç indirdi. Ödül olarak Hazreti İsmail'in yerine koçu kurban etmesini emretti.



Değerlendirme Testi

1. "Kalbimiz Sizinle Atıyor Efendim." **ifadesi kimin için söylenmiştir?**

A. Yüce Allah
B. Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve selem)
C. Bir kölenin efendisi
D. Büyük bir zat

2. **Gül gibi hayat ifadesinden ne kastediliyor?**

A. Gül bahçesi
B. Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in hayatı
C. Kendi hayatımız
D. Bilinmeyen hayatlar

3. **Dili hayırda kullanmak ne manaya geliyor?**

A. Susmak, konuşunca hayır konuşmak
B. Her şeye hayır demek
C. Hayırlı işler yapmak
D. Konuşurken hiç hayır dememek

4. **Melik Hişam'a halkın yaşadığı sıkıntıyı kim anlatmış?**

A. Halkın kendisi
B. Halkın ileri gelenleri
C. Dirvas adında bir çocuk
D. Melik Hişam'ın adamları

5. **Tezcan nerede dolaşıyor?**

A. Bahçelerinde
B. Okulun koridorunda
C. Elektrik devresinde
D. Gökyüzünde

6. **Kuşlar adlı bilim yazısında kuşların daha çok hangi organı anlatılıyor?**

A. Tüyleri
B. Gagaları
C. Ayakları
D. Kanatları

7. "Çevremi İstiyorum Ben" şiirinde şair bir mısrada "Verdiğim Emaneti İstiyorum Ben." ifadesini kullanıyor?

Bu ifadenin anlamı aşağıdakilerden hangisi olabilir?

A. Çevre, küçüklerin büyüklere emanetidir.
B. Çevre, küçüklere büyüklerden mirastır.
C. Çevreyi korumak küçüklerin görevidir.
D. Çevreyi korumak büyüklerin görevidir.

Zekeriya ŞEN

1. "Son peygamber" ifadesi ile "Hazreti Muhammed Aleyhisselam" arasında bir ilişki vardır. **Benzer ilişki, "ilk peygamber" ile aşağıdakilerden hangisi arasındadır?**

A. Hazreti Âdem Aleyhisselam
B. Hazreti Nuh Aleyhisselam
C. Hazreti Musa Aleyhisselam
D. Hazreti İsa Aleyhisselam

2. Aşağıda, kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerim'in bazı âyetlerinin anlamları verilmiştir.

Bunlardan hangisinin konusu diğerlerinden farklıdır?

A. Rabbin, anaya babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti.
B. Oku, yaratan Rabbinin adıyla.
C. Biz sana, anaya babaya iyi davranmasını emrettik.
D. Allah'ım annem babam bana çocukken nasıl merhamet ettilerse sen de onlara merhamet et.

Sadece masal kitaplarını değil evladım,
İçtiğin suyu, bereket dolu toprağı,
Yemyeşil zemini, oksijen üreten yaprağı,
Soluduğun temiz havayı da oku.

3. **Yukarıdaki şiirden hangi sonuç çıkarılabilir?**

A. Öncelikle masal kitapları okunmalıdır.
B. Tabiattaki varlıklar da okunması gereken bir çeşit kitap gibidir.
C. Diğer kitaplar varken masal okumaya gerek yoktur.
D. Kitap okumak, beden ve ruh sağlığımıza yararlıdır.

Yanlış davranışlarıyla hayatını berbat etmişti. Keşke bu zararlı alışkanlıklarını terk edip sağlığını koruyabilseydi. Son günlerde yine masasına sigara ve alkol konmuştu. Bir ondan içti bir ondan. Sonra çabucak ayrıldı gitti dünyadan.

4. **Yukarıdaki paragraftan hangi sonucu çıkaramayız?**

A. Alkol insan sağlığını bozar.
B. Sigara sağlığa zararlıdır.
C. Alkol ve sigara birlikte tüketilince insan ömrü tamamen kısalır.
D. Zararlı alışkanlıklar terk edilemez.

5. **Aşağıdakilerden hangisi aile huzurunu bozan olumsuz bir davranıştır?**

A. Kardeşlerin birbirine hoşgörülü davranması
B. Anne ve babanın çocuklarını sevmesi ve onlarla ilgilenmesi
C. Aile bireylerinin birbirinin kusurunu araştırması
D. Aile fertlerinin birbirine yardımcı olması

6. **Sevgi ve sevgiyi paylaşmakla ilgili hangi bilgi hatalıdır?**

A. Sevgi, Allah'ın içimize yerleştirdiği güzel bir duygudur.
B. Allah, yarattığı varlıkları sever.
C. Sevgisiz kalp, kurumuş fidana benzer.
D. Bizi sevmeyeni biz de sevmeyelim.

"Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyiniz. Zira onlar diridirler."

7. Yukarıda anlamı verilen Kuran âyeti, bize hangi gerçeği hatırlatır?

A. Vatanımız bölünmez bir bütündür.
B. Bayrağımız ve İstiklâl Marşı'mız bağımsızlığımızın sembolüdür.
C. Şehitler ölmez.
D. Atalarımız bu vatanı bize emanet etmiştir.

Ülkemizde maalesef hemen her yaz orman yangınları görülmektedir. Oysa bir tek ağacın yetişmesi bile yıllar alır. Bir bilebilseydik fidanın ağaç olması için çekilen emekleri. O zaman daha iyi sahip çıkardık ormana.

8. Yukarıdaki paragrafta anlatılmak istenen nedir?

A. Ormanlar pek çok hayvana barınak olur.
B. Ağaçların yaprakları birer oksijen fabrikası olarak yaratılmıştır.
C. Her öğrenci yılda bir fidan dikse ülkemiz yemyeşil olur.
D. Zorluklarla yetiştirilen ağaçlarımızı yangınlardan korumak için daha gayretli olalım.

9. Peygamber Efendimizin, "Kıyamet koparken dahi elinizde bir ………. varsa onu mutlaka dikiniz." **anlamındaki sözünü tamamlayan kelime hangisidir?**

A. İman
B. Fidan
C. Bayrak
D. Kitap

10. Aşağıdakilerden hangisi, "Yaratıcı ve yaratılan varlıklar" arasındaki ilişkiyi açıklayan bir söz değildir?

A. Allah, her şeyi yerli yerinde ve en güzel surette yaratmıştır.
B. Bütün canlılar Allah'ın yarattığı nimetlerle hayatını sürdürür.
C. Verdiği bunca nimet için Yüce Allah'a şükretmeliyiz..
D. Sevgi, en büyük sıkıntılarımızı gideren bir ilâç gibidir.

11. Kur'ân âyetlerinin aşağıda verilen anlamlarından hangisinin konusu diğerlerinden farklıdır?

A. Üstlerindeki göğe bakmazlar mı? Onu nasıl bina ettik, nasıl donattık.
B. Bakıp düşünmezler mi (mesela) deve nasıl yaratıldı?
C. Biz insanı en güzel surette yarattık.
D. Yüce Allah, kendini beğenen ve övünüp duran insanları sevmez.

12. Aşağıdakilerden hangisi, bize dünyada ve ahirette mutlu olmanın yollarını gösteren bir kaynak olamaz?

A. Allah'ın âyetlerinden oluşan Kur'ân-ı Kerîm
B. Peygamber Efendimizin sözleri
C. Peygamber Efendimizin davranışları
D. Oyun ve eğlence kitapları

İKİNCİ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece - Bildirmece

Bir Kare Gif



MESCİD-İ NEBEVİ

Balonlar

YARADAN RABBİNİN ADIYLA OKU

7 Fark



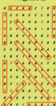
Tıpkısının Aynısı

a ile c; b ile f; d ile e birbirinin eşidir.

Eşleştir

FELAK 34712
KALEM 21746
FETİH 34589

Kelime Avı



Labirent



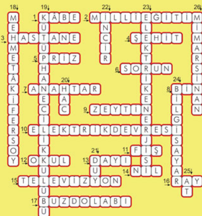
Sayılar

EHLİBEYT

Eksik Harfler

BEN GÜZEL AHLAKI TAMAMLAMAK İÇİN GÖNDERİLDİM

KARE BULMACA



Değerlendirme Testi

1. B	2. B	3. A	4. C	5. C
6. B	7. A	8. A	9. D	10. B

Düşündüren Testler

1. A	2. B	3. B	4. D	5. C
6. D	7. C	8. D	9. B	10. D
11. D	12. D			

Şifreli Hadis Bulmaca

1. Hadis : İlmin Âfeti Unutkanlıktır.
2. Hadis : Tebessüm Etmek Sadakadır.
3. Hadis : Cehalet Bütün Kötülüklerin Anasıdır.
4. Hadis : Cennet Cömertler Yurdudur.
5. Hadis : Sabır İmanın Yarısıdır.

3. BÖLÜM







BU BÖLÜMDE NELER VAR ?

Şiir

Anne Vasiyeti

Safa Enes ERGÜN

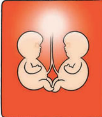
Üzerine nefret tozu
Konmasın sakın
Sevgi kokuları
Sarsın tüm benliğini
Ümit çiçeği ol
Ümitsiz gönüllere
Kine yer verme kalbinde
Sev sevebildiğini…
Açabildiğin kadar aç
Her türlü gönül kapısını
Sevgi getirdim de
Sevgi size
Kovarlarsa kızma
Üzülme sakın
İnsanın öz mayası
Sevgiyi Öğret
Sevgisize…
Çek herkesi sinene
Diken dolu olsa da
Sev insanı her zaman
Sana zarar verse de…
Vasiyetim bu sana yavrum
Tavsiyem bu
Er geç seçecek herkes
Gerçek sevgi yolunu

Doğumdan sonra hayat var mı?

anne rahmine düşen ikiz kardeşler önceleri herşeyden habersizmişler...



haftalar birbirini izledikçe onlarda gelişmişler.. elleri, ayakları, iç organları oluşmaya başlamış..bu arada etrafında olup biteni farketmeye başlamışlar..bulundukları rahat, güvenli yeri tanıdıkça mutlulukları artmış..





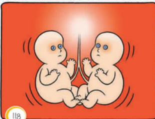
birbirlerine hep aynı şeyi söylüyorlarmış...



büyüdükçe içinde yaşadıkları dünyayı keşfe koyulmuşlar.. öyle ya, hayatın kaynağı neymiş acaba?.. işte bunu araştırırken, karşılarına anneleriyle bunları birbirine bağlayan kordon çıkmış.. bu kordon sayesinde, hiçbir zahmet çekmeden güven içinde beslenip büyütüldüklerini tesbit etmişler...



artık aylar birbiri ardınca geçiyor, ikizler hızla büyüyor, diğer bir deyişle "yolun sonu"na yaklaşıyorlarmış.. bu değişiklikleri hayretle gözlemlerken, bir gün gelip bu güzelim dünyayı terk edeceklerinin işaretlerini almaya başlamış kardeşler...



dokuzuncu aya yaklaştıklarında ise bu işaretleri daha kuvvetli hisseder olmuşlar..durumdan telaşlanan ikizlerden birisi diğerine sormuş:

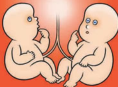


öteki daha sakin ve aklı başındaymış..üstelik bulundukları bu dünya çoğu zaman ona yetmiyor, duyguları daha geniş bir alemi arzuluyormuş.. o cevap vermiş:









böylece, anne rahmindeki son günleri derin sorgulamalar ve tartışmalarla geçmiş kardeşlerin..sonunda doğum anı gelmiş çatmış.. ikizler dünyalarını terk ettiklerinde gözlerini başka bir dünyaya açmışlar ve sevinçten ağlamaya başlamışlar.. çünkü gördükleri manzara hayallerinin bile ötesindeymiş...





Bir Çift Kulak

Orhan Bilir

Anne hastane odasındaki en heyecanlı dakikalarını yaşıyordu. Hemşire bebeği getirdi ve anneye teslim etti. Sonra da yüzünü cama doğru döndü.

Anne bebeğinin yüzünü büyük bir heyecanla açtı. Fakat o da ne? Doğuştan yavrunun kulakları yoktu. O anda sanki dünya başına yıkılmıştı. Bir süre kendine gelemedi. Ona eşi destek oldu. Bu gerçeği zor da olsa kabullenmek zorunda olduklarını ifade etti. Hastaneden ayrılıp eve geldiler.

Bebek ise hiçbir şeyin farkında değildi. Kulaklarının olmamasına aldırmadan evin neşe kaynağı olmaya devam ediyordu. İlerleyen zaman diliminde bebeğin duyma problemi olmadığı anlaşıldı. Aile bu duruma çok sevindi.

Bebek büyüdükçe etrafındaki insanlardan farklı olduğunu anladı. Okula gittiğinde arkadaşlarının kendisi gibi olmadığını gördü. Bu durum bir üzüntü kaynağı olmaya devam ediyordu.

Birgün okuldan eve dönerek kendisini annesinin kollarına attı.

– Anne, okulda bir arkadaşım bana garip yaratık dedi, diyerek ağlamaya başladı. Onu teselli etmek yine anneye düştü.

Çocuk o yıl sınıf başkanlığına aday oldu. Ama seçilemedi. Başarısızlığını kulaklarının olmayışına bağladı. Okul korosuna katılmak istedi, fakat arkadaşlarım ne derler diye vazgeçti. Çocuk gün geçtikçe içine kapanmaya başladı.

Çocuğun bu durumu anne babasını daha da üzüyordu. Birgün baba eve müjdeli bir haberle eve geldi. Çocuğuna,

– Oğlum bugün doktorla konuştum. Sana kulak nakli yapılacak. Organ ne zaman bulunursa o zaman bize haber verecekler. Fakat bir şart var. O da şudur. Organını bağışlayan kişi adının bilinmesini istemiyor. Bu hususta asla soru sormayacaksın, dedi.

Çocuk için bir ümit ışığı belirdi. Kendisine normal bir kulağın takılacağı günleri beklemeye başladı. Birkaç ay sonra hastaneden kulak nakli için aradılar. Aile hazırlıklarını yapıp hastaneye gitti. Çocuğa kulak nakli yapıldı. Ameliyat başarılı geçti. Çocuğun vücudu estetik değerini kazanmış oldu.

O günden sonra çocuk şahsiyetini kazandı. Büyük bir hevesle okuluna gitti. Derslerinde büyük başarılar gösterdi. Üniversiteyi bitirip doktor oldu.

Birgün annesinin âni ölümü ile sarsıldı. Bu acı günde annesinin yanında idi. Ona son bir kez dokundu. Uzun saçlarını kaldırdı. Gerçeği işte o zaman gördü. Annesinin kulakları yoktu. Başında taşıdığı kulakların annesine ait olduğunu o zaman öğrendi. Babası,

"Annen saçlarını hiç kestirmediği için memnundu!" diye fısıldadı.



Doğru Yoldan Ayrılmamak

Cemil TOPALAK

Aylaklıktan ve başıboşluktan iyice usanmış bir adam bu hâlden kurtulmak için tövbe etti. Hatalarını gördü. Bu hataları bir daha işlememek üzere kendi kendine söz verdi. Kalan ömründe güzel işler yapmayı düşünüyordu.

Bu maksatla memleketin padişahına gitti. Ona durumunu izah etti. Bundan sonra dürüst bir hayat sürmek için yardım istedi.

Memleketin padişahı, adama ağzına kadar dolu bir fıçı zeytinyağı verdi.

– Bunu tek bir damla bile dökmeden şehrin bir ucundan öbür ucuna kadar götür. Bir damla dahi döktüğün takdirde hemen orada boynun vurulacaktır, dedi.

Yanına da adamı kontrol etmek için eli silahlı iki adam verdi. Adam, fıçıyı kralın dediği biçimde tuttu. Dikkat ve zekasını kullanarak bir damla bile dökmeden şehrin bir başından öbür başına kadar götürdü. Sonra yeniden kralın huzuruna çıktı, verilen görevi eksiksiz yerine getirdiğini söyleyerek övündü. Kral adama sordu.

– Şehirde neler gördün, nelere şahit oldun?

O gün şehirde pazar kurulduğu, her yanın iğne atılsa yere düşmeyecek kadar kalabalık olduğu bir gündü, buna rağmen adam şu cevabı verdi.

– Efendimiz, ucunda can kaygısı da bulunduğundan fıçıdaki yağı dökmemek için öylesine bir dikkat içindeydim ki bir an bile gözümü fıçıdan ayırıp çevreye bakamadım. Bu sebeple ne kimseyi gördüm ne de bir olaya şahit oldum.

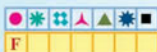
Kral bu dersten hemen sonra gönül rahatlığı ile tavsiyeyi yaptı.

– Yaptığın her işte, sana verilen her görevde böyle dikkatli ol, kendini işine ver. Allah'ın her an seni kontrol ettiğini aklından çıkarma. O zaman doğru yoldan hiç ayrılmazsın, dedi.

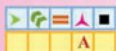


Şifreli Hadis Bulmacası





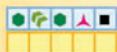












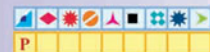














Anahtar:



YETİM ÇOCUK

Akif İNAN

Bişr, on yaşında, kıvırcık saçlı, güler yüzlü, sevimli bir çocuktu. O, annesiyle babasını, annesi ve babası da Bişr'i çok severdi. Ailecek mutlu bir hayatları vardı.

Şimdi ise Bişr, kimsesiz ve yapayalnızdı. Yardımsever insanların kendisine verdikleriyle yaşamaya çalışıyordu. Artık onun yüzü gülmüyor, neşe dolu gözleri eskisi gibi parlamıyordu. Her şeyden önemlisi; anne ve babasının başını okşadığı, "yavrum" deyip bağırlarına bastığı huzur dolu günler geride kalmıştı.

Bir bayram günüydü. Bütün çocuklar bayramlık elbiselerini giymiş, neşe içinde gülüp oynuyorlardı. Bişr, başını ellerinin arasına almış, anne ve babasını düşünerek bir köşede sessiz sessiz ağlıyordu. Üstü başı perişandı. Sabahtan bu yana midesine bir lokma bile girmemişti. Kendi kendine,

– Şimdi bana kim sahip çıkacak? Kim karnımı doyurup bayramlık elbiseler alacak, diye düşünüyordu.

Tam o sırada, Sevgili Peygamberimiz de oradan geçiyordu. Çocukları çok seven Allah Resûlü, onları seyrederken birden Bişr dikkatini çekti. Hemen onun yanına gitti. Tatlı ve şefkatli sesiyle,

– Yavrucuğum! Niçin ağlıyorsun? Nedir derdin? Neden arkadaşların gibi sen de gülüp oynamıyorsun, diye sordu.

Bişr başını kaldırmadan,

– Ben ağlamayayım da kim ağlasın! Bütün çocuklar, bu güzel günde bayramlıklarını giyip anne ve babasıyla bayramlaştılar. Benim babam bir savaşta şehit oldu. Annem ise bir başkasıyla evlendi. Üvey babam yanlarında kalmama izin vermedi. Şimdi yapayalnız kaldım. Arkadaşlarıma bakıyorum hepsinin ailesi var. Onlar, anne baba dedikçe benim içim yanıyor. Benim de annem babam olsaydı, ben de gülüp oynardım, dedi ve o âna kadar içinde hapsettiği hıçkırıklarını salıverdi.

Bişr'ın bu çaresiz durumu karşısında, bir şefkat ve merhamet abidesi olan sevgili Peygamberimiz'in yüreği sızladı ve çok duygulandı. Mübarek gözleri yaşla doldu. Bişr'in saçlarını ipek tenli nurlu elleriyle okşadıktan sonra,

– Bak yavrum, dedi. İster misin, ben senin baban olayım? Âişe annen, Ali amcan, Fatıma, Hasan ve Hüseyin de kardeşlerin olsun.

Kendisiyle konuşanın Peygamber Efendimiz olduğunu anlayan Bişr, büyük bir sevinçle,

– Tabii ki yâ Resûlallah! diyerek O'nun mübarek eline sarılıp öptü.

Daha sonra birlikte Sevgili Peygamberimiz'in evine doğru yola çıktılar. Bişr'in mutluluktan içi içine sığmıyordu. Yolda yürürken sanki Sevgili Peygamberimiz'in



mübarek elinden Bişr'in küçücük kalbine ılık ılık sevgi ve mutluluk akıyordu. Eve geldiklerinde herkes Bişr'e yakın ilgi gösterdi. Onu güzelce giydirip karnını doyurdular. Onunla sohbet ettiler, şakalaştılar.

Bişr, dünyanın en mutlu insanıydı şimdi. Kaybettiği bütün mutluluklar, birden geri dönmüştü. Bir müddet sonra izin alarak tekrar arkadaşlarının yanına gitti. Artık yüzü gülüyor, yaş dolu gözleri neşe saçıyordu. Arkadaşlarının arasına katıldı ve onlarla birlikte oynamaya başladı. Ondaki bu âni değişikliği fark eden arkadaşları, merak edip Bişr'e,

– Ne oldu sana? Daha birkaç saat önce ağlıyordun. Üstünde eskimiş elbiseler, ayağında paramparça olmuş bir ayakkabı vardı. Şimdi ise oldukça güzel elbiseler giymişsin. Üzüntülü hâlin gitmiş, çevrene neşe saçıyorsun. Sendeki bu değişikliğin sebebi nedir, diye sordular.

Bişr, sevgiyle parlayan gözleriyle arkadaşlarına bakıp gülümseyerek,

– Benim yerimde olsaydınız siz de sevinirdiniz. Ben açtım, şimdi karnım doydu. Giysilerim eskiydi, şimdi yenilendi. Hiç kimsem yoktu, şimdi ise Peygamberimiz (s.a.s.) babam, Hazreti Âişe annem, Hazreti Ali amcam, Hasan, Hüseyin ve Fâtıma da kardeşlerim oldular. İşte bu yüzden çok sevinçliyim, dedi.

Bak Şu CEVİZİN içine



Orhan KAYAOĞLU

Günümüzde herkes dengeli ve tabii beslenmenin ehemmiyetini kavradı. Zaman ilerledikçe bitkilerle ilgili malumatlar da o nispette artıyor. Bugün size anlatacağım meyve de bunlardan biri.

Cevizi anlatmaya şöyle başlayayım isterseniz. "İnsan beynine en çok benzeyen bitki hangisidir?" desem hemen cevabı tahmin edebilirsiniz. Evet, cevap cevizdir. Buradan hareketle cevizin, insan beynine ve zekâsına faydalı olabileceği ile ilgili fikir yürütmek mümkündür. Ancak bu işler öyle tahmin etmeyle olmaz. Bakalım cevizle ilgili ilim adamları ne diyorlar:



Ceviz, öncelikle bağışıklık sistemini güçlendirip kanserden korunmayı arttırıyormuş. Sonra yüksek oranda ihtiva ettiği omega 3 yağ asitleri sayesinde kalp hastalıklarına iyi geldiği gibi yüksek kan basıncını da düzene sokuyormuş. Ayrıca kan damarlarının içini tamir edip güçlendirerek kanın düzenli deveranına müspet katkı sağlıyormuş. Bir de cevizin kolesterol seviyesini azalttığı görülmüş.



Asya'da öğrenciler sınavlardan önce ceviz yiyerek daha başarılı olacaklarına inandıklarından imtihan öncesi ceviz yemeye gayret ediyormuş. Eskiden beri uygulanan bu âdetin günümüzde gerçekliğinin ispatlanması herhalde en çok onları sevindirmiştir. Fakat derste öğretmeni dinlemeyen, imtihana çalışmayan öğrenci kıyılmış cevizi şifalı balla karıştırsa yine de faydasının olmayacağı muhakkak. Neyse biz cevizden ayrılıp tertipli düzenli talebe konusuna girmeyelim.

Bakalım uzmanlar cevizin istihdam sahasıyla ilgili başka ne demişler: Omega 3 yağ asidi açısından zengin olan cevizin, çocuklarda anlama zorluğu ve uykusuzluk gibi sıkıntılara da iyi geldiği tespit edilmiş. Cevizin içindeki melatonin adlı madde, bunları yapmak için vazifelendirilmiş. Bunlardan başka cevizin sinir sistemine de olumlu tesirinin olduğu, Alzheimer ve Parkinson gibi hastalıkların gelişimini ötelediği görülmüş. Bütün bunların yanında cevizin bakır ve manganez açısından zengin olduğu da biliniyor.



En başta da dediğim gibi dengeli beslenme önemli. "Neymiş bu ceviz, sanki bir meyve değil sağlık küpü mübarek." deyip diğer meyve ve sebzeleri ihmal etmek yok. Güzel dünyamızda abes hiçbir iş yok. Her meyve ve sebzenin üstüne yüklenen vazife ayrı ayrı. Her birinden ihtiyacımız nispetinde almaya da zaten dengeli beslenme diyoruz. Yoksa siz bunları hâlâ öğrenmediniz mi?

Başlamadan Biten Hayatlar

Erol ERGÜN

Küçük bir el dikmişti beni toprağa. Ne kadar da nazikti o küçük eller. Hiç ayrılmak istememiştim onlardan. O da beni bırakmak istemiyordu. Ama ben toprakla kucaklaşmak zorundaydım. Yaşamam, serpilmem için bu gerekliydi. O küçücük ellerden ayrılmanın burukluğu, bana sıcacık kucağını açan toprağa kavuşmanın mutluluğu, karma karışık duygular içindeydim.

Küçük ellerin sahibi çok güzel bir çocuktu. Beni toprağa diktikten sonra okşadı. Sonra eğilerek tatlı bir buse kondurdu incecik yapraklarıma. Dudaklarını hiç ayırmasın istiyordum. Hiç ayrılmasın benden. Ama ayrılmak zorundaydı. Benim toprağa muhtaç olduğum kadar, o da hareket etmeye, koşmaya, oynamaya, okuluna, annesine, babasına, arkadaşlarına muhtaçtı. Bunun için de benim mutsuzluğum pahasına ayrılmalıydı benden. Onun duyguları da karmakarışıktı. Yavaşça doğruldu yerinden. Sanki vücudundan bir parça bırakmıştı toprağa. Boynunu büktü ve koşar adımlarla uzaklaştı



benden. Birkaç adım sonra tekrar geri döndü. Bana eğildi. "Ama buna mecburum çam kardeş. Ama yine geleceğim." Bir fısıltı gibi çıkmıştı dudaklarından bu sözler. O anda çam yeşili gözlerinden iki damla gözyaşı dökülmüştü üzerime. İlk hayat su yumdu o iki damla. Ben de duygularımı aynı şekilde ifade etmek istedim ama nafile. Benim böyle bir imkânım yoktu. Hiç tepki veremedim ama anlamıştı. Sonra evet sonra dönüp gitti yanımdan. Ne kadar isterdim onunla gitmeyi. Ya da onun gitmemesini…

Yapayalnız kalmıştım toprağın içinde. Buruk da olsa mutluydum. Toprak beni büyütecek bağrında besleyecekti. Sonra büyüyünce ben de ona vefa borcumu ödeyecek, onu köklerimle sımsıkı saracak, erozyona karşı koruyacaktım. Yüce Allah'ın bana verdiği kabiliyetle... Ve ben büyüyecek koskocaman ağaç olacaktım. İnsanlar gölgemde piknik yapacaklardı. Çocuklar dallarıma salıncak kuracaklardı. Kuşlara barınak olacaktım. Cik cik ötüşerek şarkılar söyleyeceklerdi bana.

Ne güzel duygudur kim bilir birilerinin işine yaramak. Vefalı olmak. Yapılan iyiliklere iyilikle karşılık vermek…

Rahatlamıştım. Etrafıma bakındım. Yüzlerce fidan... Sanki benimle aynı duyguları paylaşıyorlardı.

Aradan birkaç gün geçmişti. Sıcağın verdiği mahmurlukla kendimden geçmek üzereydim. Birden bir ayak sesiyle irkildim. Gözlerimi açtığımda karşımda o duruyordu. Çam yeşili güzel gözleri ile bana gülücükler dağıtıyordu. O kadar mutlu olmuştum ki… Eğildi dallarıma yine o güzel busesini kondurdu.



Elindeki küçük levhaya özenle yazılmış bir şey vardı. Okumaya çalıştım. "Enesin Ağacı" yazıyordu. O küçük levhayı incecik köküme bir pamuk ipliği ile bağladı. Ne kadar ince ruhlu bir çocuktu. İncinmeyeyim diye onu bile düşünmüştü. Bana zarar vermeyecek tek şey elbette olsa olsa bir pamuk ipliği olabilirdi.

Yine saatlerce yanımda durdu. Toprağımı düzeltti. Dibime su döktü. Nazik nazik okşadı. Şu insanlar ne kadar ince ruhlu, ne kadar şefkatli, ne kadar mükemmel varlıklarmış diye düşündüm. Bir taraftan da karşı tepelerin ağaçsız olmasına da bir mana veremiyordum. Daha bir hafta öncesinde yüzlerce insan, çocuk, genç, ihtiyar bir bayram neşvesi içinde ağaç dikmenin mutluluğunu yaşıyorlardı. Sonra Enes'in şefkati... Bir tarafta da çıplak kurak tepecikler. Bu çelişkiye bir anlam veremiyordum. İnsanlar böyle ise… Tepeler niye böyle... Tepeler böyleyse benim gördüğüm insanlar neyin nesi... Herhalde zamanla anlayacaktım bu çelişki görülen olayı. Böyle hisler içindeyken Enes veda ederek yavaş yavaş ayrıldı yanımdan ama bu kez üzülmemiştim. Nasıl olsa yine gelecekti.

Öğle sıcağı iyice bastırmıştı. Gözlerimi açmakta zorlanıyordum. Enes'in döktüğü serin su da iyice rehavet vermişti minik gövdeme. Ve gözlerim kapanıyordu. Tatlı bir uykuya dalmıştım. Bir müddet sonra ağır bir acı hissetmiştim gövdemde. Gözlerimi açtım. Kapkaranlıkta her taraf… Her hâlde gece olmuştu. Ama gökyüzünde niçin yıldız

yoktu? Acım gittikçe artıyordu. Bu arada bir takım seslerde duyuyordum. Ben daha çok ezdim "Yok ben daha çok ezdim." Gülüşmeler, patırtı, kütürtü, konuşmalar. Acım gittikçe artıyordu. Ortalık birden aydınlanıverdi. Aydınlanmayla beraber üzerimden bir ayağın kalktığını hissettim. Zar zor seçebiliyordum artık olanları. Onlarca çocuk bizi ezmek için yarış yapıyorlardı.

Evet şimdi anlamıştım. Tepelerin niçin çıplak olduğunu. Demek ki bütün insanlar ilk gördüğüm insanlar gibi değildi. Herkes Enes gibi değildi.

Doğrulamıyordum artık. Takatim kalmamıştı. Demek ki ömrüm bu kadarmış. Arzularım hayallerde kalacaktı demek ki. İnsanlara gölge olamayacaktım. Çocuklar salıncak kuramayacaktı dallarıma. Demek ki kuşlara barınak olamayacaktım.

Yavaş yavaş kuruyordum. Can çekişiyordum artık. Son defa olsun o güzel çocuğu bir kez daha görebilseydim. O zaman gözlerim açık gitmezdi belki.

Aradan kaç gün geçti bilmiyorum. Evet o gelmişti ama net göremiyordum onu. Gülücük saçan çam rengi gözlerini göremiyordum. O da ne! O güzel çocuk hıçkırıklarla ağlıyordu. Ve ben de ağlamaya çalışıyordum. Ama olmuyordu. Duygu damarlarım da ezilmişti ayak darbeleriyle. Benim yerime toprak ağlıyordu. Hem de için için ağlıyordu.

Boynu bükük, kalbi kırık ayrıldı yanımdan. Artık öpülecek yerimde kalmamıştı.

Ve ben şimdi ölümü bekliyorum. Ama kesinlikle insanlardan nefret etmiyordum. Çünkü Enes gibi güzel çocukların daha çok olduğuna inanıyorum.



Kur'ân'ın Çoğaltılması

Murat TUNÇ

Hazreti Osman zamanında çok büyük fetihler oldu. İslâm Orduları oradan oraya koşturup duruyor, İslâmiyeti her yana yayıyorlardı. Devletin sınırları kısa zamanda Avrupa, Afrika ve Asya içlerine kadar uzandı.

Hazreti Osman bütün bunlarla yetinmeyip denizlerdeki adaların da fethedilmesini istedi. Allah'ın dininin duyulmadığı bir yer kalmamalıydı. Donanma kuruldu. Ordu denizlerde de boy göstermeye başladı.

Devlet büyüdükçe halk zenginleşti. Her yandan ganimetler geliyor, halka dağıtılıyordu.

Ama ortada hızlı büyümenin getirdiği problemler de yok değildi hani. Fethedilen yerlerde İslam'a girenler hemen Kur'ân öğrenmek istiyorlardı. Öğrendikleri Kur'ân bilgilerini birbirleriyle kıyaslıyorlar ve "Benim okuyuşum daha doğrudur. Senin okuyuşunda hatalar vardır." gibi tartışmalara giriyorlardı.

Sahabelerden biri bu durumu fark etti. Hemen Hazreti Osman'ın yanına gitti.

– Ey Müslümanların Halifesi, dedi. Müslümanlar Kur'ân hakkında bazen birbirleriyle tartışıyorlar. Biz de Hıristiyanlar ve Yahudiler gibi Allah'ın kitabı hakkında birbirimizle uyuşmazlığa düşmeyelim. Hemen bu işe bir çare bulalım.

Hazreti Osman zaten Kur'ân'a çok düşkün biriydi. Bazı zamanlar bir rekâtta Kur'ân'ın tamamını okurdu. Hemen bu işe el attı. Hazreti Hafsa'ya birini gönderdi.

– Senin elinde Hazreti Ebu Bekir zamanında yazılmış olan Kur'ân var. Onu bize gönder. Aynısından birkaç tane daha yazıp etrafa gönderelim.

Hazreti Hafsa, Halife'nin isteği üzerine evindeki Kur'ân'ı verdi. Hemen işe başlandı. Eldeki kitabın aynısından kısa sürede altı tane daha yazıldı. Bunu yaparken çok dikkatli davranmışlardı. Hiçbirinin diğerinden bir noktası bile farklı olmamıştı.

Bu kitapların birini Medine'de bıraktılar. Diğerlerini de çevredeki şehirlerde yaşayan Müslümanlara yolladılar.

O günden sonra herkes Kur'ân'ı aslındaki gibi okumaya devam etti.



Nezaket Dolu Bir Hayat

Ahmet AKBAŞ





1. SELAMLAŞMA

Bir akraba ziyareti için Gaziantep'e gitmiştim. Çıkmaz sokakta bulunan eve gitmeden önce arabayı yol kenarında bir berber dükkânının yanına park ettim. Kaldırımda duran biri bana döver gibi bakıyordu. Galiba benden rahatsız olmuştu. Ben sakince arabadan indim. Adama yüzümü döndüm ve,

– Selamun aleyküm, dedim.

Bunun üzerine bana ters ters bakan adam tebessüm etti,

– Aleykümselâm kardeş, dedi.

Daha sonra bir kitapta şu bilgiyi okudum: "Selam vermenin anlamı: Esenlik, huzur ve mutluluk senin üzerine olsun demektir. Bir insan

selam vermekle karşıdaki kişiye şunu demiş olur: Benden sana zarar gelmez. Ben dost bir insanım, senin kardeşinim."

Bu sözün ne kadar doğru olduğunu daha önce yaşadığım hâdiseden anlamıştım zaten.

Selamlaşma güzelliğini yaşarken de bazı şeyleri güzel yapmalıyız tabii ki:

- Sesimizi çok yükseltmemeliyiz.
- Tanıdık tanımadık herkese selam verebiliriz:

  Küçüğe, büyüğe,

  Yürüyene durana,

  Ayaktakine oturana,

  Az olan çok olana,

  Bir yere giren içeridekilere,

  Merdiven inen çıkana,

  Kapıdan çıkan orada bekleyene, selam verir.

2. TOKALAŞMA

Biz insanlara dostluk duygularımızı tokalaşarak da ifade ederiz. Tokalaşmak konuşmak gibi bir iletişim vasıtasıdır. Ve dostluğu ifade eder. Bu yüzden küskün olan insanlar birbirinin elini sıkmak istemezler. Tokalaşma yaparken,

- Karşıdakinin gözlerine bakarız.
- Yüzüne bakmadan el sıkmak bir hakaret olarak algılanır.
- El sıkarken tebessüm ederiz, biraz da karşıdakine doğru eğiliriz.
- Elimiz kirli, terli ya da ıslak ise nazikçe "elim kirli" deriz.

Böyle yapmakla Allah'ın günahlarımızı bağışlayacağını da bekleriz. Çünkü tokalaşma bir ibadet sayılabilir.

KARE BULMACA

Ahmet ŞENLİK

1. Dünya'mızın şekli hangi geometrik cisme benzer?
2. Yeri göğü yaratan, dünyamızı çiçeklerle gökyüzünü yıldızlarla süsleyin kudreti sonsuz Rabbimiz
3. Bir yerleşim alanında temizlik, sağlık, çevre düzeni, sanat ve kültür etkinlikleri yapan yerel kuruluştur. Bu kurumun başkanı seçimle iş başına gelir.
4. Yüce Allah'ın insanlara ve diğer canlılara en büyük hediyelerinden biri olan değerli sıvıdır. Değeri azalınca anlaşılır.
5. Tıp, Matematik, Coğrafya dallarında büyük hizmetleri olan Müslüman bilim adamıdır. 973-1051 yılları arasında yaşamış ve o dönemde dünyanın döndüğünü söylemiştir.
6. İli yöneten en yetkili kişidir. Devletin tayini ile göreve gelir.
7. Toplumun görüşü, toplumun düşünceleri
8. Allah'ın bir ve benzersiz oluşu hakikatidir. "La ilahe illallah" sözü ile ifade edilen bu hakikatin adı nedir?
9. Dünya'mızın etrafını kaplayan ve canlıların yaşamasına uygun ölçülerde yaratılan hava tabakasıdır.
10. İnsan topluluğu, kamu
11. Televizyon, radyo, dergi, gazete gibi yayın organlarına verilen genel isimdir.
12. Namazlardan sonra ya da boş vakitlerde Allah'ın yüce isim ve sıfatlarını anarken bunların sayısını belirlemek için kullanılan araçtır. Boncuk ve ipten yapıldığı gibi mekanik ve dijital türleri de vardır.
13. İlkbahar aylarından biridir. Peygamber Efendimiz bu ayda doğmuştur.
14. Vücudumuzdaki hücrelere besin ve oksijen taşımakla görevli kırmızı renkli sıvıdır. Kalbin pompalamasıyla damarlarımızda sürekli dolaşır.
15. Hoş kokulu bir çiçektir. Peygamberimizin sevdiği kokulardan bir tanesidir.
16. Ağaçlara, otlara, çiçeklere saksılık eden bol besinli ve mineralli katı maddedir. Kara bitkileri onun üzerinde yaşar.
17. Elektrik akımını iletmek için kullanılan iletken metal
18. Gündüz vakti, Dünya'mız ile Güneş arasına Ay girince oluşan tutulmanın adıdır.
19. Yunanistan sınırında bulunan tarihi şehrimizdir. Mimar Sinan'ın ustalık eseri olan Selimiye oradadır.
20. Yazılı basılı bir iletişim aracıdır. Genellikle günlük çıkarılır.
21. Çocuklar ya da büyükler için düzenli olarak çıkarılan bir yazılı iletişim aracıdır. Bazıları haftalık, bazıları aylık, bazıları da üç aylıktır.
22. Yüce Rabbi'mizin bizim için yarattığı nefis bir meyvedir. Çocuklar onu "Çarşıdan aldım bir tane, eve geldim bin tane" bilmecesiyle tanır.
23. Peygamber Efendimiz'in babasının adıdır.
24. Azerbaycan ile Türkmenistan arasında kalan büyük denizdir.
25. Camilerin, imamların ve diğer din görevlilerinin bağlı bulunduğu din işleriyle uğraşan kurum
26. Ailede, okulda ve toplumda huzur ve mutluluğun kaynağı olan güzel bir duygu ve bağdır.
27. Aç, sefil, yoksul insanların çokluğuyla tanıdığımız bir kıtadır. Akdeniz'in güneyindedir.

2008
HAZİRAN
9
PAZARTESİ





18 20 23 26 17 25 21 27 19 22 24

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16







FERZAN'IN Zaman Makinası

Dilek üstün ÖZALP

Karışımlar

Çalışma masasına oturmuş ödevlerini bitirme telaşındaydı Tezcan. Bir an evvel yazacaklarını bitirip bahçeye çıkarak performans ödevini yapacaktı. Fen ve Teknoloji öğretmeni karışımlarla ilgili bir ödev vermişti. Bulduğu taş, toprak, kum, çakıl ne varsa toparladı ve koşarak eve geldi. Mutfak tezgahının üzerine yığdı. Allah'tan annesi evde yoktu. Mutfaktaki kavanozları birer birer indirdi bulundukları yerden: Bulgur, pirinç, mercimek, tuz… hepsini birbirine karıştırdı. Hazırladığı karışımı büyükçe bir kavanoza koydu. İşte karışımla ilgili performans ödevi hazırdı. Şimdi etrafı toparlayıp futbol oynamaya gidebilirdi. Ama o da ne? Zil çaldı.

– Eyvah annem geldi! Mutfağın bu hâlini görünce işler iyice karışacak derken ayağı kaydı ve elindeki cam kavanozla birlikte yere düştü. İşte karışım dediğin böyle olurdu. Neler yoktu ki içinde. İyi de kapıdaki annesiyse ne yapacaktı şimdi?

– Tezcan, aç kapıyı, ben Ferzan.

– Oh be! dedi, içinden gele gele.

Koşarak kapıyı açtı. Olanları Ferzan'a bir bir anlattı. İki arkadaş el ele verip mutfağı tertemiz yaptılar. Ardından da kulübeciğe gittiler.

– Demek performans ödevin vardı. Sana yardımcı olmamı ister misin?

– Hayırdır, beni bir yerlere ışınlama niyeti seziyorum sözlerinden.



– Birbirimizi ne kadar iyi tanıyoruz artık. Gideceğin yer sürpriz olsun tamam mı?

– İyi öyle olsun bari.

Ferzan zaman makinesinin kırmızı düğmesine bastı. Herhangi bir değişiklik olmadı. Defalarca denedi. Bir türlü olmuyordu. Kimden yardım isteyeceklerdi şimdi. Makineden çok az insanın haberi vardı. Onlar kara kara düşünürken Buğra girdi içeriye. Buğra onları İbn-i Sina'nın dolaşım sisteminden geri ışınlayan çocuktu. Onları takip etmiş ve zaman makinesinin yerini tesbit etmişti. Makineden habersizmiş gibi sohbete daldı. Bir yandan da makineyi inceliyordu. Ferzan ile Tezcan'ın bir anlık boşluklarından faydalanarak kırmızı düğmeye bastı ve,

Vuuuuup!

Hep birlikte ışınlandılar bir yerlere.

– Ferzan, Tezcan burası müthiş bir yer! Cennet'e mi geldik? Her yer yiyecekle dolu. Karnım da kurtlar gibi açtı. Yemeklerin güzelliğine baaak!

Çocuklar 16. yüzyıla Osmanlı imparatorluğunun saray mutfağına ışınlanmışlardı. 20 kubbeli bu devasa mutfakta bir şeylerin telaşı yaşanıyordu. Konuşmalardan anlaşıldığı kadarıyla mutfakta iftar hazırlıkları yapılıyordu. Ferzan kocaman bir ayran kasesinin ortasında yüzerken, Tezcan kadayıf için hazırlanmış olan şerbette, Buğra ise aşure kazanının içine, tam istediği yere düşmüştü.

İlk önce neye uğradıklarını anlayamayan Ferzan ile Tezcan çok geçmeden bunun Buğra'nın başının altından çıktığını anladılar. Ferzan bir taraftan ayran kasesinin içinde kulaç sallarken, bir yandan da fen dersinde öğrendiği bileşikler ve karışımlar dersini hatırladı. Tezcan ise ödevini çoktan unutmuş, şerbetin

içinde keyifle yüzmeye başlamıştı. Buğra'yı hiç sormayın: ilk 5 dakikada aşure kazanını yarıya indirmişti bile.

– Tezcan, kolay gelsin, yemek yerken kendini kaybettin, buraya bir şeyler öğrenmek için geldik. Geliş gayemizi unutma lütfen, dedi Ferzan

– Haklısın dostum. Hadi anlat bakalım, bileşik nedir? Karışım nedir? Bulunduğumuz ortamlar bileşik mi karışım mı?

– Bak Tezcan, maddeler saf maddeler ve saf olmayan maddeler diye ikiye ayrılır.

Buğra afacan olduğu kadar akıllı bir çocuktu. Hemen lafa karıştı:'' Evet evet ben biliyorum. Saf maddeler element ve bileşiklerdir. Saf olmayan maddeler ise homojen ve heterojen karışımlardır.

Tezcan şaşkın şaşkın onları dinlerken sarayın aşçıbaşısı elindeki kâseyi şerbetin içine daldırdı. Tezcan kaçmaya çalışsa da kepçenin içine düşmekten kurtaramadı kendini. Arkadaşları ise içerdeki sesten dolayı onun çığlıklarını duyamamışlardı. Buğra ise hararetle anlatmaya devam ediyordu.

– Heterojen karışımlar sıvı-sıvı, katı-sıvı, sıvı-gaz diye üç kısımdır. Homojen karışımlar her yerde aynı özellik gösterirlerken, heterojen karışımlar her yerde aynı özellik göstermezler ve tek bir madde gibi gözükmezler.

Tezcan kepçenin içinden "Ben homojen bir karışımın içinde boğulmak üzereyim siz nelerden söz ediyorsunuz. Kurtarın imdat'' diye bağırıyordu. Ama nafile!

– Ferzan'cım senin içinde bulunduğun ayran katı - sıvı heterojen bir karışım.

– Ya senin içinde olduğun aşure nasıl bir karışım Buğra, dedi Ferzan.

– Aşure de heterojen bir karışımdır.

Sarayın mutfağındaki koşuşturma devam ediyordu. Kocaman porselen servis tabakları içindeki afacanlar salına salına muhteşem bir yemek odasına taşındılar. Herkes masalara oturmuş tek bir emrin gelmesini bekliyorlardı. Beklenen ses çok geçmeden duyuldu: "Allahu Ekber - Allahu Ekber'' sarayın gürültüsü kendisini derin nağmelere bırakmıştı. Bizimkiler de manevi atmosfere kendilerini kaptırmışlardı ki Ferzan'ın ışınlanmadan önce zaman ayarını yapmış olduğu zaman makinesinin kırmızı düğmesi yanıp sönmeye başlamıştı. Tam 3 saniye sonra Vuuuup! Bizimkiler yuvaya dönmüşlerdi.

Gürültücü Çocuk

Murat AKÇA

Gürültücü çocuğu hiç kimse sevmezdi. Çünkü o kadar gürültü yapardı ki yer yerinden oynardı. Hele yürürken çıkardığı sesler dayanılacak gibi değildi. O sokağa çıktığı zaman herkes evine koşar, kapıyı pencereyi sıkı sıkı örterdi.

Birgün annesi gürültücü çocuğu ekmek almaya gönderdi.

Gürültücü doğru fırına gidip bağırdı.

– Bir tane ekmek istiyorum!!!

Öyle bağırdı ki arabasında uyumakta olan minik bebek ağlamaya başladı. Bebeğin annesi gürültücüye dönerek "Ne düşüncesiz çocuksun! Biraz yavaş konuşamaz mısın sen?" diye söylendi. Ama bizim gürültücü çocuk hiç önemsemedi. Eve dönerken başladı gülmeye. Kahkahaları her yeri çınlatıyordu.

Pencereden genç bir hanım başını uzatıp gürültücüye seslendi.

– Neden bu kadar hızlı gülüyorsun? Çocuğum hasta ve başı çok ağrıyor. Sesin onu rahatsız etti. Haydi git buradan!

Gürültücü çocuk daha da çok gülmeye, gümbür gümbür sesler çıkarmaya başladı.

Artık ona bir ders vermenin zamanı gelmişti. Bütün mahalle halkı toplanıp konuştular.

Ertesi gün gürültücü çocuk ekmek almak için fırına girdi. Her zamanki gibi bağırmaya başladı.

– Bir tane ekmek istiyorum.

Ama fırıncı hiç oralı olmadı; duymamış gibi davrandı. Gürültücü çocuk daha da bağırdı:

– Bir tane ekmek istiyorum, dedim!

Fırıncı yine ses çıkarmadı.

Gürültücü çocuk çaresiz fırından çıktı.

Yürürken "takır tukur"sesler çıkarıyor, ıslık çalıyordu.

Evin önünden geçerken biri pencereyi açtı ve gürültücü çocuğun başına bir kova soğuk su döktü. Gürültücü titremekten hiç ses çıkaramaz oldu.

Sonra doğruca evine gidip olanları düşündü. Çevresine ne kadar saygısızca davrandığını anladı.

O gün bu gündür gürültücü çocuk bir daha hiç gürültü yapmadı.



Eski Bir Letonya Masalı

Ali ACAR



Çok eski zamanlarda Letonya'da gençler, yaşlı anne babalarını ormana götürüp bırakırlarmış. Böylece yaşlıların bakım ve yiyecek masrafından kurtulduklarını düşünürlermiş. Yaşlıları evde tutmak kanunen de yasakmış. Evinde yaşlı bulunduran kimseler hemen devlete şikayet edilirmiş.

Adamın birisi evinde bulunan ihtiyar babasını ormana götürmeye karar vermiş. Sabah erkenden hazırlıklara başlamış. İhtiyar adamla birlikte küçük torun da gelmek istemiş.

Ne yapmışlarsa da küçük çocuğun gidişine engel olamamışlar. Mevsim kış mevsimi imiş. Birlikte ormana gitmişler. Adam, ihtiyar babasını ormanda bırakıp eve dönmüş. Eve dönünce küçük çocuk kızağını dedesinin yanında bıraktığını fark etmiş. Ağlamaya başlamış. Babası onu teselli etmek isteyince ona şöyle bir cevap vermiş:

– Babacığım ben büyüyünce o kızakla seni ormana götürecektim, demiş.

Genç adam bu cevap karşısında ürpermiş. Koşarak ormana gitmiş. Babasının elini kolunu çözmüş. Onu sırtına alıp eve getirmiş. Kimseler görmesin diye de babasını samanlığa saklamış.

O sene köyde bir hastalık çıkmış. Köyde ne kadar hayvan varsa hastalıktan ölüyormuş. Genç adam telaşlanmaya başlamış. Hemen samanlıkta bulunan babasına durumu anlatmış. İhtiyar adam oğluna,

– Hasta hayvanları sağlıklı olanlardan ayır. Sonra da şu otlarla bir ilaç hazırlayıp hayvanlara ver demiş.

Adam söylenenleri aynen uygulamış. Hayvanları ölümden kurtulmuş.

İhtiyar adam oğluna bir nasihatte daha bulunmuş. Bu yıl hayvan sayısı azdır. Hem senin sayıca az malın var. Bu yıl hayvan kesme demiş. O yıl tarla sürecek hayvan sıkıntısı çekilmiş. Fakat o evde hiçbir sıkıntı yaşanmamış.

İlkbahar gelince köyde ekmek sıkıntısı baş göstermiş. İnsanlar yiyecek ekmek bulma derdine düşmüşler. Etrafta hiç buğdaylık ekmek de yokmuş. Genç adam tekrar babasına danışmış. Babası oğluna demiş ki:

– Oğlum samanları yeniden savur. Onların arası buğday taneleri ile doludur. İçinden çıkacak buğdaylar size yaz gelinceye kadar yeter demiş. Oğlu babasının dediklerini aynen yerine getirmiş.

Köyde herkes sıkıntı içinde iken bu evde işlerin düzenli olması herkesin dikkatini çekmiş. O evde büyücü olduğuna inanmışlar. Evi gözetim altına almışlar. Sonunda ihtiyar adamın evde saklı olduğunu, oğlunun her gün ona yiyecek içecek götürdüğünü tesbit etmişler. Oğlunu krala şikayet etmişler. Kral emrine karşı çıkan bu genci yanına çağırmış. Onu azarlamış. Genç adam başından geçenleri birer birer krala anlatmış. Kral, genci sonuna kadar dinlemiş. Genç adamın anlattıklarından çok etkilenmiş. Sonunda ihtiyarların varlığının ne kadar önemli olduğunu anlamış. İhtiyarlarla ilgili olarak şöyle bir kanun çıkarmış.

"Bundan böyle çocuklar yaşlı anne ve babalarına bakacaklar. Onların gönlünü hoş tutacaklar. Çünkü yaşlıların hayat tecrübelerinden öğrenecekleri çok şey vardır.



KARIŞMAYAN SULAR

Abbas ÖZDEMİR

"İki denizi salmıştır, birbirleriyle birleşiyorlar."

"Aralarında bir engel vardır, birbirlerinin sınırını aşmıyorlar." (55 Rahman Sûresi 19-20)

Denizaltı araştırmaları ile ünlü Fransız bilim adamı Kaptan Jacques Cousteau denizlerdeki su engelleri ile ilgili yaptığı araştırmaların sonucunu şöyle anlatmaktadır: "Bazı araştırmacıların farklı deniz kütlelerini birbirinden ayıran engellerin bulunduğuna dair ileri sürdükleri görüşleri inceliyorduk. Çalışmalar sonucunda gördük ki Akdeniz'in kendine has tuzluluğu ve yoğunluğu var. Aynı zamanda kendine has canlıları barındırıyor. Sonra Atlas Okyanusu'ndaki su kütlesini inceledik ve Akdeniz'den tamamen farklı olduğunu gördük. Halbuki Cebeli Tarık Boğazı'nda birleşen bu iki denizin tuzluluk, yoğunluk ve sahip olduğu hayatiyet açısından eşit veya eşite yakın olması gerekiyordu. Oysa ki bu iki deniz, birbirine yakın kısımlarda bile ayrı yapılara sahiptiler. Bunun üzerine yapmış olduğumuz araştırmalarda bizi şaşkına çeviren bir durumla karşılaştık. Çünkü bu iki denizin karışmasına birleşme noktasında bulunan harika bir su perdesi engel oluyordu. Aynı türden bir su engeli 1962 yılında Alman bilim adamları tarafından Aden Körfezi ile Kızıldeniz'in birleştiği Mendep Boğazı'nda da bulunmuştu. Daha sonraki incelemelerimizde farklı yapıdaki bütün denizlerin birleşme noktalarında aynı engelin bulunduğuna tanıklık ettik."

Kaptan Cousteau'yu şaşırtan bu durum, Kur'ân'da 14 asır önceden söylenmiştir.

Bu suların birbirine karışmaması denizde yaşayan canlılar için önem arzetmektedir. "Yüzey gerilimi" sayesinde iki denizin suyu birbirine karışmamaktadır. Böylece komşu denizler farklı yoğunluk, farklı tuz oranı ve farklı yapılar arz etmektedir. Bu farklı ortamlar, farklı canlıların yaşaması için elverişli ortamların oluşmasını sağlar. Bu sayede balık, bitki ve mikro canlıların çeşitleri artmış olur. Normalde birbirine çok rahat karışabilen su, Allah'ın denizlerin altında işlettiği fizikî kanunlarla bir duvara dönüşmekte ve bu özelliğiyle canlıların çeşitliliğine katkıda bulunmaktadır.

Güçlü dalgalar, kuvvetli akımlar suya bu özelliğini kaybettirmemekte, denizlerin altındaki engel bunlara rağmen görevlerini yerine getirmektedir. Kur'ân'ın dikkat çektiği denizlerdeki bu özellik, Allah'ın her şeyi nasıl ince bir planla ayarladığına dikkatimizi çekmektedir.

"İki denizi birbiri üstüne salan O'dur. Bu tatlı ve ferahlatıcı, bu tuzlu ve acıdır. Ve ikisinin arasına karışmalarını önleyen bir sınır olarak engel koymuştur." (25 Furkan Sûresi 53)

Alkame'nin Sonu

Peygamber Efendimiz mescitte sohbet ediyordu. Bir kadın heyecanla içeri girdi. Telaşlı bir hâli vardı.

– Ey Allah'ın Resûlü eşim ölüm döşeğinde yatıyor ama bir türlü kelime-i şahadet'i getiremiyor. Bunu istediğini de biliyorum. Fakat bir türlü olmuyor: "Eşhedu en la ilahe illallah..." diyor gerisini getiremiyor. Kadını dinledikten sonra Efendimiz,

– Kocan sağlığında bir kötülük yaptı mı, dedi. Eşi, kocasının hiçbir kötülüğün olmadığını, ibadetlerini eksiksiz yaptığını söyledi. Efendimiz:

– Peki dedi, eşinin dünyada kimi var?

– İhtiyar bir annesinden başka kimsesi yok.

Bunun üzerine Sevgili Peygamberimiz annesini huzuruna çağırdı. Alkame'nin annesine,



– Oğlun sana nasıl davranırdı, Ondan memnun musun, dedi.

İhtiyar kadın oğlundan çok memnun olduğunu, kendisine çok iyi davrandığını anlattı.

– Ancak dedi, evlenene kadar böyleydi. Efendimiz sormadan kadın devam etti.

– Evlendikten sonra, bana hor bakmaya başladı. Saygıyı terk etti. Sonunda beni evinden de ayırdı. Ben de hakkımı ona helal etmemeye karar verdim.

Merhamet Peygamberi ihtiyar kadına oğlunun ölmek üzere olduğunu söyledi. Ve hakkını helal etmesini istedi. İhtiyar kadın buna yanaşmadı.

– Helal etmem Yâ Resulallah.

Alkame hala şahadet getirememişti. Getireceğe de pek benzemiyordu. Anne hakkı ile Cennet'e gitmek ise mümkün değildi. Bunu herkes biliyordu. Peygamberimiz. Etraftakilere seslendi.

– Herkes bulabildiği kadar odun toplayıp Alkame'nin evine gelsin.

İhtiyar kadın korku içinde sordu.

– Yâ Resûlallah odunu ne yapacaksınız?

– Oğlunu yakacağım. Bil ki Cehennem ateşi bu ateşten daha kötüdür.

Bir anne yüreği buna dayanamazdı.

– Ey Allah'ın elçisi oğlumun ateşte yanmasına gönlüm razı değil. Bana yaptıklarını unuttum hakkım helal olsun. Yeter ki o, ateşte yanmasın.

İhtiyar kadın sözünü bitirip oğlunun yanına girdiğinde, oğlu son nefeslerini şöyle veriyordu: "Eşhedü en la ilahe illallah, ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resulühü."



Hilal ACAR

Hayat Yaşamaya Değer

Tahsin Bey eşi ve iki çocuğu ile birlikte yaz yıl tatilini geçirmek için memleketine gitmişlerdi. Tatil böyle küçük köylerde bir başka keyifli geçiyordu. Birbirinden lezzetli köy yemekleri, insanı doğa ile iç içe yaşamaya zorlayan köy evleri, iç ferahlatan havasıyla çok güzel geçiyordu tatil. Bütün aile; keşke iki hafta değil de çok daha fazla tatil olsaydı da bütün vakitlerimizi bu güzel köyde geçirebilseydik diye düşünüyorlardı.

Tahsin Bey ve ailesi çok güzel geçen bu iki haftalık tatilin sonunda evlerine geri dönmek için hazırlıklara başladılar. Her ayrılıkta olduğu gibi hüzünlü bir şekilde sevdikleriyle vedalaştılar. Dönüş yolunda başka bir şoförün dikkatsizliği sebebi ile kaza yaptılar.

Bu kaza sonrasında Tahsin Bey'in 13 yaşındaki oğlu Fatih tekerlekli sandalyeye mahkum kalmıştı. Doktorlar ellerinden geleni yapmış ama bu duruma engel olamamışlardı. Fatih için bu yaşanabilecek en korkunç şeydi. Öyle ki yaşamak istemiyordu. Hastaneden çıkıp eve geldikleri zaman çok daha âsi ve hırçın davranışlar içine girdi. Sürekli bağırıp çağırıyor, herkesi azarlıyor ve tekerlekli sandalyeye bağlı kalmış olmaktan anne ve babasını sorumlu tutuyordu. Bu düşüncesini de her fırsatta yüzlerine söylüyordu.

Okullar açıldığı zaman da okula gitmek istemedi. Annesi ve babası ne kadar dil dökmüş olsalar da onu ikna edemediler. Arkadaşlarının ikna edebileceğini düşünerek en sevdiği ar-

kadaşlarını eve çağırıp yardım istediler. Fatih arkadaşlarının hiçbirini görmek bile istemedi. Annesi ısrar edince de avazı çıktığı kadar bağırıp hakaretler etmeye başladı. Arkadaşları onu göremeden çıkıp gittiler. Fatih bu olaydan sonra daha fazla âsileşti. Kendisini odasına kapattı. Hiç kimseyi görmek istemiyordu.

Tahsin Bey ve eşi bu duruma çok üzülüyorlardı. Biricik oğullarının bu hâli onları perişan ediyordu. Bir şeyler yapmalı ve Fatih'in yeniden eski neşeli hâline geri dönmesini sağlamalıydılar. Konuşmaya çalışıyor, ona hayatın her şeye rağmen güzel ve yaşamaya değer olduğunu anlatmaya çalışıyorlardı ama Fatih onları dinlemek istemiyordu. Bunun için bir doktora başvurdular ve Fatih'in durumunu anlattılar. Doktor onlara Fatih'i; özürlü oldukları hâlde hayatın içinde olan, ellerinden geldiğince mücadele eden, özürlerini yok kabul eden ve hayata sıkıca bağlanmış çocukların haftada bir kere yaptıkları toplantıya götürmelerinin faydalı olacağını söyledi. Tahsin Bey toplantının yeri ve saati hakkında gerekli bilgileri aldıktan sonra eve döndü. Şimdi en büyük problemleri Fatih'i bu toplantıya katılmaya ikna edebilmekti. Tahsin Bey ve eşi günlerce bunun için uğraştılar ve sonunda birgün nihayet Fatih'i ikna etmeyi başardılar.

Toplantıya katılım umulandan fazlaydı.

Açılış konuşmasını doktorlar yaptı ve ardından Tahsin Bey ve eşi bu duruma çok üzülüyorlardı. Biricik oğullarının bu hâli onları perişan ediyordu. Bir şeyler yapmalı ve Fatih'in yeniden eski neşeli hâline geri dönmesini sağlamalıydılar. Konuşmaya çalışıyor, ona hayatın her şeye rağmen güzel ve yaşamaya değer olduğunu anlatmaya çalışıyorlardı ama Fatih onları dinlemek istemiyordu. Bunun için bir doktora başvurdular ve Fatih'in durumunu anlattılar. Doktor onlara Fatih'i; özürlü oldukları hâlde hayatın içinde olan, ellerinden geldiğince mücadele eden, özürlerini yok kabul eden ve hayata sıkıca bağlanmış çocukların haftada bir kere yaptıkları toplantıya götürmelerinin faydalı olacağını söyledi. Tahsin Bey toplantının yeri ve saati hakkında gerekli bilgileri aldıktan sonra eve döndü. Şimdi en büyük meseleleri Fatih'i bu toplantıya katılmaya ikna edebilmekti. Tahsin Bey ve eşi günlerce bunun için uğraştılar ama bir gün nihayet Fatih'i ikna etmeyi başardılar.

Toplantıya katılım beklenenden fazlaydı.

Açılış konuşmasını doktorlar yaptı ve ardından aralarına yeni katılanları dinlemek istediklerini söylediler. İlk olarak 15 yaşlarında bir bacağını kaybetmiş bir genç kız konuşmak istedi. Başına gelenleri anlattıktan sonra,

– Aylarca evden dışarı çıkmak istemedim. Sanki utanılacak bir suç işlemişim gibi kendimi odama hapsettim. Bir bacağımı kaybetmekle yaşamım âdeta sona ermişti. Sanki bütün yaşantım o bir bacağa bağlıydı ve bacağımı kaybedince her şey sona ermişti. Ben böyle düşünüyordum. Ne kadar yanıldığımı geç de olsa anladım. Hayat bir bacağa bağlanacak kadar küçük ve kısa değil.

Ben hâlen yaşıyorum. Bacağım olmasa da başka organlarım yerinde. En önemlisi zekam yerinde. Düşünebiliyorum, etrafımda olan her şeyin farkındayım. Ellerim de tutuyor. Yani yapabileceğim çok şeyler var. Yaşadığım, nefes aldığım sürece de yapabileceğim çok şey olacak. Neden kendimi suçlu gibi dört duvar arasına hapsedeyim ki? Hayır! Bu çok yanlış. Yaşıyorsam varım demektir ve ben var olduğum sürece mücadeleye devam edeceğim dedi.

Başka konuşanlarda oldu. Hepsi ilk konuşan kız gibi düşünüyor ve yaşadıkları sürece yapabilecekleri şeyler olduğuna inanıyorlardı.

Fatih konuşmalardan çok etkilenmişti. Tahsin Bey oğlunun da konuşmasını ve duygularını anlatmasını istiyordu. Toplantıyı yöneten doktorla bunu konuştu.

Doktor söz alıp birkaç şey söyledikten sonra,

– Aramıza yeni katılan, toplantımıza ilk kez gelenler var. Bunlardan biri Fatih. Şimdi

Fatih'in de buraya gelip duygularını bizimle paylaşmasını istiyorum dedi. Fatih şaşkındı. Babası,

– Hadi oğlum! Seninde söyleyeceğin bazı şeyler olmalı. Doktor amcanı kırma dedi. Fatih ilk kez hayır! Demedi. Söze nasıl başlayacağını bilmiyordu. Doktor onun heyecanını anladı ve en başından başlamasını söyledi. Fatih kazanın olduğu günden itibaren bütün yaşadıklarını ve hissettiklerini anlattı. Yürüyememenin onu ne kadar üzdüğünü ve ölmeyi tercih ettiğini söyledi. Ardından,

– Buraya geldiğim zaman bile benim için en iyisinin ölmek olduğunu düşünüyordum. Benim gibi başına kaza gelen ve ondan sonra özürlü olan arkadaşlarımın söyledikleri beni çok etkiledi. Bu korkunç duyguyu yaşayan tek kişi ben değilmişim. Aslında şimdi bana önceki kadar korkunç görünmüyor. Diğer arkadaşların dediği gibi hâlen yaşıyorum ve işe yarayan pek çok organım var. Bütün hayatımı bacaklarımdan ibaret sanmam çok yanlışmış. Ben yaşıyorum önemli olan bu. Yaşadığım sürece de yapabileceğim bazı şeyler olacak. Kendimi yaşıyorken mezara hapsetmiştim ama şimdi sizlerin sayesinde bu mezardan çıkacağım ve artık biliyorum ki hayat her şeye rağmen yaşamaya değer dedi. Salonda bir alkış koptu. En çok Tahsin Bey ve eşi mutlu olmuştu.

Fatih o günden sonra yeniden okula gitmeye başladı. Babası her gün onu okula götürüp getiriyordu. Arkadaşları da daima ona yardımcı oldu. Fatih kısa sürede eski neşe ve sevincine kavuşmuştu. Özürlü olmanın hayallerini gerçekleştirmesine engel olamayacağını anlamıştı. Eskisinden daha çok çalıştı ve en büyük hayali olan mimarlığa ilk adımını üniversite giriş sınavında aldığı başarıyla atmış oldu.



Akif MERT

YÂ HÂLIK

Halık yaratıcı demektir. Allah bütün varlıkları yoktan ve örneksiz var edendir. Var olan her şeyi, hayatı ve ölümü yaratan O'dur. O'nun dışındaki her şey yaratılandır, sonradan yaratılmıştır, yoktan var edilmiştir. O'nun varlığı ise kendindendir ve yaratılmamıştır.

Madem Allah bütün varlıkları tek başına yaratmış ve yoktan var etmiştir; ibadete ve kulluk yapılmaya layık olan tek varlık da O'dur. Bir âyette şöyle buyrulur: "Ben insanları ve cinleri ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." Öyleyse bizler de bu ismin manasını bilerek bizi yoktan var ederek varlık denizine çıkaran Rabbimize şükredelim. O'na karşı olan kulluk görevlerimizi aksatmayalım.

Yâ Halîm: İsyankârları cezalandırmakta aceleci olmayan.
Yâ Azîm: Ululuk ve azamet sahibi.
Yâ Gafûr: Günahları, hataları, çok affedip örten.
Yâ Aliyy: Yaratılanlar üzerinde kudretiyle yücelik sahibi.





Kaçışın Olmadığı Yer

Deniz CAN

Akşam yemeğinin ardından baba oğul, oturma odasına çekilmiş; anne kız mutfakta yemek sonrası işlerle meşgul oluyor, çayları hazırlıyorlardı. Kâmil Bey ile oğlu Fatih, gazete okuyorlardı. Odaya hâkim olan sessizliği Fatih bozdu.

– Bir şey sorabilir miyim baba?

– Tabii sorabilirsin oğlum. Yine ne takıldı aklına?

– Polisler suçluyu yakalayınca ona gereken cezayı veriyor. Peki yakalanmayanlara cezasını kim veriyor. Onlar cezasız mı kalacak?

– Görünüşe göre öyle. Polis suçluyu yakalayamıyorsa kime ceza verecek.

– Yani suçlu olan kişiler elini kolunu sallayarak dolaşacak öyle mi?

– Maalesef öyle.

– Peki bu adalete nasıl sığıyor baba?

– Oğlum, adalet yakalayabildiği suçluyu yargılar; yakalayamadığını nasıl yargılasın.

– Bir de işlediğimiz günahlarımızın cezası ne olacak baba?

Bu arada çaylar gelmiş, Refia, annesiyle birlikte çay servisine başlamıştı. Güzel bir havada devam eden sohbete anne ve kız da katılmıştı. Fatih, babasıyla konuştuklarını kısaca annesiyle kardeşine de anlattı.

Kâmil Bey,

– Fatih, şimdi kafana takılan soruların cevabına gelelim. Seninle konuşurken hep görünüşe göre dedim. Bir de hakikate göre tarafı var.

– Nedir o hakikate göre olan taraf?

– Hele sabredin, dedi Kâmil Bey ve yerinden kalkıp karşısındaki kitaplıktan kalınca bir kitap aldı.

– Bu kitapta tam bahsettiğimiz konuyla ilgili bir bahis vardı. Onu bulayım hele.

Kâmil Bey, kitabı açtı. Tam açtığı yerde aradığını bulmuştu.

– Dinleyin çocuklar. Şu dünyada suç işleyen kişilerin bazılarının rahatı yerinde, ama onların yaptıklarından dolayı haksızlığa uğramış bazı kişiler ise mazlum olarak kalıp bu dünyadan göçüp gidiyor. Suç işleyenlerin çoğu ceza görmüyor. Demek ki zâlimle mazlumun hesaplaşması büyük bir mahkemeye bırakılıyor."

– Hangi mahkemeye baba?

– Hesap günü dediğimiz mahkemeye. Allah'ın bütün insanları hesaba çekeceği mahkemeye.

– Peki, suçsuz olarak ölen insanların durumu ne olacak baba?

– Allah'ın rahmeti sonsuzdur. Ümit ederiz ki onları Cenneti'ne alacak ve sonsuz bir huzur sunacaktır onlara.

– Peki o mahkeme işlediğimiz günahlar için de geçerli mi?

– Elbette geçerli. O mahkemede hem suçlular hem de günah işleyenler hesaba çekilecektir. Gizli ve açık olarak işlediğimiz her şeyin hesabı sorulacaktır herkese.

– Gizli olarak derken ne kastediliyor baba, diye sordu Fatih.

– Hani bazen insanlar hata yapar. Bulunduğu yerde kendisini kimsenin görmediğini düşünür. Arkadaşının veya ailesinden birinin bir eşyasını filan alır. O kastediliyor. Allah, her şeyi gören ve bilendir. Ondan hiçbir şey saklayamayız.

– Peki işlediğimiz günahlardan nasıl kurtulabiliriz.

– Tövbe ederek. Allah, tövbe edenleri çok sever. Size Peygamber Efendimiz'in bir hadis-i şerifini nakledeyim:

"Allah, mümin kulunun tövbesinden, tıpkı şu kimse gibi sevinir: Bir adam hiç bitki bulunmayan, ıssız, tehlikeli bir çölde, beraberinde yiyeceğini ve içeceğini üzerine yüklemiş olduğu bineği ile birlikte seyahat etmektedir. Bir ara (yorgunluktan) başını yere koyup uyur. Uyandığı zaman görür ki hayvanı başını alıp gitmiştir. Onu her tarafta arar; fakat bulamaz. Sonunda aç, susuz, yorgun ve bitap düşüp, hayvanının kaybolduğu yere dönüp orada ölünceye kadar uyuyayım, der. Gelip ölüm uykusuna yatmak üzere kolunun üzerine başını koyup uzanır. Derken bir ara uyanır. Bir de ne görsün! Başı ucunda hayvanı durmaktadır, üzerinde de yiyecek ve içecekleri. İşte Allah'ın, mümin kulunun tövbesinden duyduğu sevinç, kaybolan bineğine azığıyla birlikte kavuşan bu adamın sevincinden fazladır."

– Aaa, ne güzelmiş! O zaman sık sık tövbe ederek Allah'ı hoşnut edelim!

Refia'nın bu sözleri üzerine evdeki herkesin yüzüne bir gülümseme yayıldı.

Fatih ve Refia, bu doyurucu bilgilerden sonra merak ettiklerini öğrenmenin rahatlığını yaşıyorlardı.

Refia,

– Baba, kitabı eline alınca hemen aradığın yer çıktı. Nasıl oldu bu?

– Bunu ben de tam olarak bilemiyorum, ama bir defa daha yaşamıştım. Bir kitapta Yunus Emre'nin namaz kılmadığından bahsediyordu. Kötü niyetli bir kitaptı yani. Canım sıkılmıştı. Yunus Emre, divânını açtım. Açtığım sayfadaki şiirin ilk sözleri neydi biliyor musunuz?

– Nerden bilelim baba?

"Bana namaz kılmaz demen
Ben kılarım namazımı."

Bu mısraları okuyunca "Büyüksün ey koca Yunus!" demiştim. O günden bugüne cevap veriyordu şiiriyle. Elimdeki kitap da açtığımız gibi sorumuza cevap verdi.

– Ne güzel, ne güzel, diyordu Nurten Hanım.

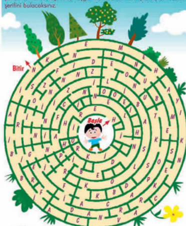
– İnsanın bilmediği, bilemediği birçok soruya kitaplar cevap verir zaten. Haydi çay saatimiz de bittiğine göre, kitap okuma saatine geçiyoruz.

Hepsi eline birer kitap alıp kitapların açtığı ufuklara dalıp gittiler.

Bilmece Bildirmece

Labirent

Labirentin ortasından başlayıp bitişe ulaşın. Doğru yollardan geçerseniz, yollar harfleri birleştirince Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) bir hadis-i şerifini bulacaksınız.



Hangi Harfler

Aşağıdaki harflerden bazıları birkaç kere yazılmış. Bu harfleri karalayın. Geriye kalan harfleri doğru olarak sıralarsanız, dört büyük melekten birinin adı ortaya çıkacak.



Peygamberler

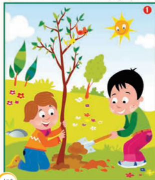
Altta, Kur'ân-ı Kerim'de ismi geçen peygamberlerden altı tanesi yazılı. Bulabilir misiniz?

Not: Sorduğumuz peygamberlerin isimleri "İ" harfi ile başlıyor.

İ	S	M	M	A	L	D	İ	R
R	İ	D	R	İ	S	Z	U	S
D	S	B	E	L	İ	L	F	İ
E	M	A	R	F	İ	V	O	S
L	A	L	S	A	S	E	L	A
Ş	İ	Y	A	H	H	N	İ	E
M	L	İ	U	R	A	İ	M	B
A	E	S	M	B	K	H	M	İ
İ	D	E	S	A	Y	L	İ	R

Sekiz Fark

Alttaki iki resim birbirinin aynı gibi görünüyor, fakat aralarında sekiz fark var. Acaba neler, bulabilir misiniz?





Hadis Bulmaca



Soldaki bulmacayı çözmek için yandaki kelimeleri doğru olarak yerlerine yerleştirmeniz gerekiyor. Bir tanesini biz yerleştirdik. İşiniz daha bitmedi... Kelimeleri yanlarındaki numaralara göre sırayla okuyunca Peygamber Efendimiz'in(SAV) bir hadis-i şerifini bulacaksınız.

İÇİN
İMAN
İÇİN
MÜMİN
ETMİŞ
OLAMAZ
GERÇEK
KARDEŞİ
KENDİSİ
İSTEDİĞİNİ
HİÇBİRİNİZ
İSTEMEDİKÇE

Doğru cevabı buraya yazabilirsiniz.

Aynısını Bul

Birbirinin aynı gibi görünen şekillerden sadece ikisi tıpatıp aynı. Birbirinin eşi olan iki şekil acaba hangileri?



Farklı Olan

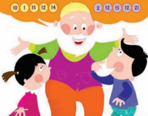
Alttaki kelimelerden beşi, dinimizin şartlarını oluşturuyor. Bir tanesi bu grubun dışında kalıyor. Diğerlerinden farklı olan kelimeyi bulur musunuz?



Atasözü

Dede, torunlarına bir atasözü söylüyor. Ne söylediğini bulmak için, sayıların yerine alfabede o sırada olan harfi yazın. Örnek: B harfi alfabede 2. sıradadır. Burada da 2 ile gösterilmiştir.

12 28 12 15 12 14   28 1 20   5 6 17 12 29 6
1 24   2 1 15 11 14   2 12 15 16 6 29 22 6
10 1 15 12 14   2 12 15 12 21



Bir Kare Git

C	R	E	U	A
M	İ	V	B	K
N	E	L	O	S
V	İ	N	A	C
Ğ	L	A	Y	A

Üstteki tabloda ünlü bir İslâm bilgini ve türbesinin bulunduğu şehrin adı var. Yeşil ve mavi kutulardan başlayıp, herhangi bir yöne doğru bir kare ilerlerseniz, isimleri ayrı ayrı bulabilirsiniz?

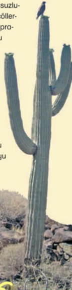


KAKTÜS

Dilek ÜSTÜN

Zor şartlar, güçlü omuzlarla aşılabilir. İnsanlar arasında olduğu gibi diğer canlılar arasında da zor şartlara dayanma kabiliyetinde yaratılmış bir sürü canlı vardır. Kaktüsler de bu canlılardan biridir. Kum fırtınalarının göz açtırmadığı sıcak çöllerde dimdik ayakta durmaya çalışan, sınırlı bitkilerden en meşhurudur kaktüsler.

Dikenlerle dolu bir gövdenin yanı sıra, uzun ve kalın bir kök yapısına sahiptirler. Susuzluğun yürekleri yaktığı çöllerde, Allah kaktüslere toprağın derinliklerinde suyu bulup çıkarması için âdeta bir sondaj aleti vermiştir. Bu iş bitkinin uzun köklerine yaptırılır.



Hiçbir yaprak bulundurmayan kaktüsler, yıldız şeklinde dizilmiş iğnelere sahiptirler. Suya ihtiyacı olan bu canlıların vücutları suyu tutması için az girinti ve çıkıntıya sahip olarak yaratılmıştır. Yüzey ne kadar geniş olursa, canlı o oranda terleme ile su kaybeder. Rahmeti sonsuz kaktüslerin suyu tutabilmesi için, onları dar bir yüzeyle yaratmıştır. Yüzeydeki dikenler canlıyı düşmanlarından da koruma özelliğine sahiptir. Bazı türlerinde dikenler zehirli de olabilir.

Bu bitkilerin renkleri oldukça parlaktır. Bu sayede üzerlerine düşen ışığın çoğunu yansıtırlar; bazıları da güneş ışığını yansıtacak beyaz tüylerle kaplanmıştır.

Çöllerde yaşamaya uyumlu yaratılan kaktüsler, +50 dereceye dayanabilirken, kışın –5 derecede bile yaşayabilir.

Kaktüsler genelde ABD, Meksika, Şili, Peru ve Afrika'da yaşarlar. İlkbahar aylarında ise genelde bir nevi uyku hali olan düşük metabolizma hızında bulunurlar.

Mütevazı bir yaradılışa sahip bu bitkiler, o bakmaya kıyamayacağımız çiçeklerini ise gecenin en sessiz saatlerinde açmayı tercih ederler.



KÜSTÜM OTU



Dokununca ağlayan tipler vardır ya, onları hatırlatır bize bu içine kapanık, çıtkırıldım bitki. İnsanlar arasında birbirlerine gücenenler olur, hayvanlar da bile sahibine kırılanlar bulunur da bitkilerde küsen olmaz mı? İşte bitkilerin en alınganlarıdır küstüm otları.

Anavatanı Brezilya olan küstüm otları nemli ve sıcak iklimlerden hoşlanırlar. Yeterli suyu bulabildiklerinde boyları 1,5 metreye kadar ulaşan bu bitki, yaz aylarında çiçek açar.

Herdem yeşil kalmayı seven bu bitkiye, pembe eflatun arası hoş mu hoş çiçekler verilmiştir.



Peki! küstüm otunu küstüren olaylar nelerdir? Neden, nasıl küser bu bitki? Aslında bizim küsmek olarak yorumladığımız şey bitkinin tamamen kendisini düşmanlardan korumak için gerçekleştirdiği bir savunma sistemidir.

Ufak bir ilk dokunuş bitki yapraklarının ortasındaki sapa yaprakların başını dayamasıyla başlar. Biraz daha üzerine giderseniz, insanlardaki sinir iletimine benzer bir akım oluşur. Anlayacağınız bitki bir nevi sinirlenir. Bitkiciğin kanalları boyunca iletilen elektrik sinyalleri oldukça hızlıdır. Her bir yaprağının dibinde su ile dolu kesecikler yaratılmıştır. Elektrik sinyallerini alan yaprak diplerindeki hücreler, uyarı buraya ulaşır ulaşmaz hemen suyunu boşaltır ve aynı anda diğer üst yarı, bu suyu kendi bünyesine alır. Ve sonunda yaprak aşağıya doğru düşer. İşte mimosa size küsmüştür. Elektrik sinyali, 30 cm lik mesafeyi bir iki saniyede kat eder. Ortam ısısı arttıkça yaprakların kapanma hızı da artar.



Halk arasında mimosa diye bilinen bu sevimli bitkinin uygulanan elektromanyetik alan etkisi altında bu çiçeğin yapraklarını pörsütüp sarkıttığı gözlendi.

Biz insanlar, iki günden fazla küs kalmamayı güzel ahlak olarak nitelendirirken, küstüm otları 20 dk sonra bütün dargınlıklarını unutur, yapraklarını tekrar açar ve eski hâllerine geri dönerler.

GÜLME VAKTİ



NÜKTELİ SÖZLER

- Ağaca çıkan keçinin dala bakan oğlağı olur.
- Aksak eşeğin kör nalbandı olur.
- Alacağın bir iğne, çeliğin okkasını ne sorarsın?



SELAMI VAR

Üniversitede okuyan bir öğrenci yıl sonu sınavlarına girmiş ve arkadaşına,

– Ben memleketime gidiyorum, sınavlar belli olduktan sonra bana sonuçları bildir.

Ancak telefona ben çıkarsam bana söylersin. Telefona annem çıkarsa gerçi zayıfım olmaz da eğer bir tane olursa Engin'in selâmı var dersin. İki zayıf olmaz ya, eğer olursa Engin'le, Hasan'ın selâmı var, dersin. Üç zayıf mümkün değil ama eğer olursa Engin'in, Hasan'ın ve Kemal'in selâmı var dersin.

Bir zaman sonra sınavlar belli olur, arkadaşı sınav sonuçlarını bildirmek için telefona sarılır, telefona öğrencinin annesi çıkar.

– Teyze, oğlunuza söyleyin ümmet-i Muhammed'in ona selâmı var.



YA AÇILMAZSA

Pilotun biri büyük bir mağazaya girerek tezgâhtara sorar:

– Sizde paraşüt bulunur mu?

Tezgâhtar cevap verir:

– Bulunur efendim, hem de en iyisinden.

– İyi açılır mı bari?

– Açılır efendim!

– Ya açılmazsa!

– Mesele değil, o zaman getirir değiştirirsiniz efendim.

CHAT ÇUHAT PAT KÜT



– Mrb.

Bilgisayarın başına yeni geçen delikanlı, ekranında yanıp sönen selâmı görünce sevindi.

Karşı taraftaki arkadaşını chat (Çhayt diye de okunur.) ortamından çıkmadan yakalamak için hemen cevap yazdı.

– :)

– Sana ne diyeceğim biliyor musun? Uzun uzun yazışmak için gereken kıvılcım cümle de artık yazılınca diğeri cevap yazmakta gecikmedi:

– Bilmem; ne diyeceksin. Bak şimdi çok meraklandım. Haydi, söyle artık.

– Ben fiyonk makarnayı ketçaplı severim.

– Bak buna sevindim ben de patates kızartmasını patlıcan ve kabak kızartmasıyla beraber yemeyi severim.

– Seninle ne kadar çok şeyimiz birbirine benziyor biliyor musun?

– Evt. (Bu evet anlamına geliyor.)

– Ha unutmadan söyleyeyim bir de kamyon tekerleği var!

– Ne alakası var şimdi?

– Hiiiç espri olsun, muhabbetimiz gelişsin diye yazdım.

– Öyle miiiii! O zaman hamam tasını da ekleyelim mi?

– Bu ne şimdi?

– Hiç onu da ben söyleyeyim dedim. Hani espri olsun demiştin ya. İşte öyle bir şey!

– Hm. Anladım.

– Ayyy çok sıkıldım ben çıkıyorum. Görüşürüz.

– Peki...

İki dost bilgisayarın başından kalkmıştı artık. Sandalyelerini düzeltip kalktıklarında göz göze gelip gülüştüler. Bu iki arkadaş aynı internet kafeye beraber gelmiş olan iki arkadaştılar. Sabah okula gidip, okuldan çıktıktan sonra internet kafeye girmişlerdi. Gün boyunca beraber olmalarına rağmen internet kafeye girdiklerinde yıllardır görüşmeyen insanlar gibi sırt sırta vererek oturup mesajlaştılar. Sanki derste, teneffüste, okul çıkışında, yolda yürürken konuşan onlar değilmiş gibi bir de internette konuşmuşlardı. Bitti mi bitmedi; ayrılırken akşama telefonlaşırız da demişlerdi...

Konuştuklarının ne olduğuna bakınca hiç de öyle incir çekirdeğini doldurmayacak şeyler olduğu ortadaydı, ama yine de konuşuyorlardı işte.

KARNE



Karnesini yeni alan Ahmet'e annesi sormuş:

– Oğlum karnen nerede?

– Anne, arkadaşıma ödünç verdim.

– Niye oğlum?

– Babasını korkutacakmış da!

SÜT



Öğretmen Ali'ye sormuş:

– Söyle bakalım Ali, sütün bozulmaması için ne yapmalıyız?

Bulduğu cevabın heyecanıyla Ali yerinden fırlayarak,

– Sütü sağmayıp ineğin memesinde bırakmalıyız öğretmenim,

demiş.

İstanbul'da Bir İtalyan

Hazırlayan: İzzettin ÜDEMİŞ / Çizer: İsmail ÖZEN









İtalyan tarihçi dostum duyduklarının şaşkınlığıyla yürürken yüksekçe bir yerde minik kulubecikler görür. Bunun ne olduğunu merak ederek, küçük bir çocuğa sorar.

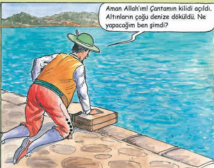









İtalyan tarihçinin çantası farkında olmadan açılır ve çantasındaki altınların bir kısmı denize dökülür.

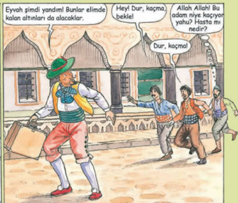

Aman Allah'ım! Çantamın kilidi açıldı. Altınların çoğu denize döküldü. Ne yapacağım ben şimdi?




?!!
Bak şu tarafa döküldü. Dur, ben de geliyorum. Şimdi hepsini toplarız.


İnanamıyorum, bu insanlar hırsız, yağmacılar.


Bari kaçıp, kalanları kurtarayım.
Hah işte bir tane daha buldum!


Eyvah şimdi yandım! Bunlar elimde kalan altınları da alacaklar.
Hey! Dur, kaçma, bekle!
Allah Allah! Bu adam niye kaçıyor yahu? Hasta mı nedir?
Dur, kaçma!


Hele şükür. Nihayet yetiştik!


Ne istiyorsunuz benden? Aldığınız altınlar yetmedi mi?


Ne! Altınları mı getirdiniz?
Yanlış anladın baba. Biz senin altınlarını getirdik. Al altınlarını, say bakalım. Eksik var mı?


Aman Allah'ım! Kuşların bile rahatını düşünen bir toplumun altınlarımı çalabileceğini nasıl düşünebildim. Kendimden utanıyorum.

Her Hâliyle Bizlere En Güzel Örnektir

İlhami YILDIRIM

Her işe besmele ile başlardı. "Besmele ile başlamayan işin hayrı ve bereketi kesiktir." buyurmuştu.

Herkese selam verirdi "Allah katında insanların en değerlisi karşılaştıklarında önce selam vermek için harekete geçendir." buyurdu.

Boş sözlerden kaçınırdı. "Malayani şeyleri terk etmesi, bir kişinin Müslümanlığının güzel olmasındandır." buyurmuştu.

Evine selam vererek girerdi.

Çocuklarla şakalaşırdı.

Bir evin kapısını en fazla üç kez çalardı.

İsteyeni reddetmezdi. "Bana infak etmem ve yoksulluktan korkmamam emredildi." buyurmuştu.

Karnı acıkmadan yemezdi.

"Karnınız iyice acıkmadan yemeğe oturmayın; tam doymadan da kalkın." buyurmuştu.

Güzel kokular sürünürdü.

Misafire ikram etmeyi severdi. "Allah'a ve Kıyamet gününe iman eden kimse, misafirine ikram etsin." buyurmuştu.

Hasta ziyaretini ihmal etmezdi.

Cenaze namazlarına katılırdı.

Irkçılık yapanları sevmezdi.

Namazları cemaatle kılardı.

Hep hayrı tavsiye ederdi.

Yemekten önce ve sonra ellerini yıkardı.

Elbisesini sağdan giyerdi.

Alış-verişte sağ elini kullanırdı.

Ölmüş kişileri hayırla yâd ederdi.

Yemeğin sonunda şükrederdi.

İnsanlara hediye verir ve hediyelerini kabul ederdi.

İnsanların en mütebessimiydi.

İnsanlara latife yapardı.

Ondan asla kaba bir söz duyulmamıştı.

Temizliğe çok önem verirdi.

İşçinin emeğinin karşılığını hemen verirdi. "İşçinin ücretini alnının teri kurumadan veriniz." buyurmuştur.

Esnaflara dürüst olmayı tavsiye ederdi.

Komşu ilişkilerinde çok hassastı.

Evleneceklere yardım ederdi.

Hazreti Ömer adaleti ondan öğrenmişti.

Ben kral değilim, derdi. Karşısında titreyen bir adama, "Korkma! Ben kral değilim. Kureyş'ten kuru ekmek yiyen kadının oğluyum." demişti.

Hayvanlara iyi bakılmasını ister, aşırı yük yüklemeyi yasaklardı.

İyilikleri asla unutmazdı.

Ayıpları yüze vurmazdı.

"Başkası hakkında bana kötü bilgi getirmeyin; ben yanınıza hakkınızda iyi düşünerek selim bir kalple gelmek isterim." buyurarak hüsnü zannın esas olduğunu belirtmişti.

Allah Resûlü'nün hayatında istikrar önemli bir yer tutar. "İbadetlerin en hayırlısı az da olsa devamlı olanıdır." buyurmuştu.

Her konuda güvenilir bir insandı. "Dürüst ve güvenilir tüccar kıyamette peygamberler, sıddîkler ve şehitlerle beraber olarak diriltilecektir." buyurmuştu.

Ashabının hâl ve hatırını sorardı.

Çok nazikti, kimseyi rahatsız etmezdi.

Herkese iltifat ederdi.

Dişlerin bakımına önem verirdi.

İlim öğrenenlere destek verirdi.

Evlenenleri tebrik ederdi.

"İşkenceye hiçbir mazeret olamaz." derdi. Allah Resûlü, savaş hâlinde bile kadın ve çocukların öldürülmesini, hatta ölünün cesedine bile eziyeti yasaklamıştı.

Allah Resûlü, yatmadan önce avuçlarını birbirine birleştirir. İhlas, Felak ve Nas sûrelerini okur, sonra da başından başlayarak mübarek vücudunu meshederdi.

Ashabıyla tokalaştığında karşısındaki elini çekmedikçe Kendisi çekmezdi.

Hapşırdığında eliyle ağzını kapatırdı.

Sohbetleri insanları usandıracak kadar uzun değildi.



Ahmet Nazif YAVUZ

32 FARZ

Yapılması dinen kesin olarak emredilen işlere "farz" denir. Farzlar âyet ve hadis delillerine dayanır. İman, temizlik ve ibadet konularında her ergin ve akıllı Müslümanın fert olarak yerine getirmek zorunda olduğu farzların sayısı otuz iki olarak meşhur olmuştur. Ancak İslâm'ın bütün emirleri bunlardan ibaret değildir. Otuz iki farz; iman, İslâm, abdest, gusül, teyemmüm ve namaz konularına aittir.



İmanın Şartları

1- Allah'ın varlığına ve birliğine inanmak.
2- Allah'ın meleklerine inanmak.
3- Allah'ın kitaplarına inanmak.
4- Allah'ın peygamberlerine inanmak.
5- Ahiret gününe inanmak.
6- Kadere, hayır ve şerrin yaratıcısının Allah (Celle Celâlüh) olduğuna inanmak.

İslamın Şartları

1- Kelime-i şehadet getirmek.
2- Namaz kılmak.
3- Oruç tutmak.
4- Zekat vermek.
5- Hacca gitmek.

Namazın Farzları

Dışında olanlar:
1- Hadesten taharet
2- Necasetten taharet
3- Setr-i avret
4- İstikbal-i Kıble
5- Vakit
6- Niyet

İçinde olanlar:
1- İftitah tekbiri
2- Kıyam
3- Kırâat
4- Rükû
5- Secde
6- Kaide-i ahire

Abdestin Farzları

1- Yüzünü yıkamak.
2- Kollarını (dirsekleriyle beraber) yıkamak.
3- Başının dörtte birini meshetmek.
4- Ayaklarını (topuklarıyla beraber) yıkamak.



Guslün Farzları

1- Ağzına su vermek.
2- Burnuna su vermek.
3- Bütün bedenini yıkamak.

Teyemmümün Farzları

1- Niyet
2- İki darb ve mesih

NAMAZ TESBİHATI



Namaz sonunda selam verince üç kere "Esteğfirullahellezi la ilahe illa hüve'l-hayye'l-kayyüme ve etübü ileyh" denir ve şöyle söylenir:

"Allahümme ente's-selaamü ve minke's-selam, tebarakte ya ze'l-celali ve'l-ikram"

Sonra "Alâ Resûlina Salavat" denilerek "Allahümme salli âla seyyidina Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammed" şeklinde salatü selam getirilir.

Devamında ise "Sübhanellahi ve'l-hamdü lillahi ve la ilahe illellahu vellahuekber velahavle velakuvvete illa billahi'laliyyi'l-azim" denilir ve Euzü Besmele ile "Ayetü'l-kürsî" okunur.

Bitirdikten sonra sırasıyla:

33 kere "Sübhanellah"

33 kere "Elhamdülillah"

33 kere "Allahu Ekber" şeklinde tesbih çekilir.

Bu tespihlerden sonra ise;

"La ilahe illellahü vahdehula şerikeleh, lehu'lmülkü ve lehü'l-hamdü ve huve ala külli şey'in kadir" ve sonunda; "Sübhane Rabbiye'l-aliyyi'l a'lel vehhab" diyerek eller açılır ve dua edilir.

NASR SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

إِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُۙ ﴿١﴾

وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اَفْوَاجاًۙ ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُۜ اِنَّهُ كَانَ تَوَّاباً ﴿٣﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Allah'ın yardımı ve zaferi geldiği zaman,
2. Ve insanların kafile kafile Allah'ın dinine girdiklerini gördüğün zaman,
3. Rabb'ini hamd ile tesbih et ve O'ndan af dile; Çünkü O Tevvab'dır, tövbeleri çok kabul eder.

TEBBET SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَبَّتْ يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ وَتَبَّۜ ﴿١﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَۜ ﴿٢﴾

سَيَصْلٰى نَاراً ذَاتَ لَهَبٍۚ ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُۜ حَمَّالَةَ الْحَطَبِۚ ﴿٤﴾

ف۪ي ج۪يدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kurusun Ebû Leheb'in elleri. Zaten de kurudu!
2. Ona ne malı ne de yaptığı işler fayda verdi!
3. O, alev alev yükselen ateşe girecek,
4. 5. Eşi de boynunda bükülmüş urgan olarak, o ateşe odun taşıyacak.

Hz. İshak (Aleyhisselam)

Bilal YORULMAZ

Allah'ın sevgili peygamberi Hazreti İbrâhîm yaşlanmıştı. Kendisine inanan çok az insan olmasına rağmen hâlâ insanlara Allah'ın dinini anlatıyordu. Bir gün kapısına üç tane yakışıklı genç geldi. Gençler selam verdiler. Hazreti İbrâhîm selamlarına Allah'ın güzel selamıyla karşılık verdi ve onları hemen içeriye aldı. Hazreti İbrâhîm misafir ağırlamaktan hoşlanırdı. İnsanlara yardım etmeyi ve misafire kendi yiyeceklerinden ikram etmeyi çok severdi. Hemen onlara kızartılmış bir dana getirdi. Fakat gençlerden hiçbiri yemeğe elini sürmedi. Bunun üzerine Hazreti İbrâhîm korkuya kapıldı. Acaba bir kötülük için mi gelmişlerdi. Gençler aslında Allah'ın gönderdiği meleklerdi ve insan kılığına girmişlerdi. Hazreti İbrahim'in korktuğunu anlayınca onu sakinleştirmek için şöyle dediler.

– Ey İbrahim korkma! Biz Allah'ın sana müjde vermek için gönderdiği melekleriz. Senin hayırlı bir evladın olacak. Adını da İshak koyacaksın.

Bu sözler üzerine Hazreti İbrâhîm ve hanımı Sare şaşırdılar. Hazreti Sare şaşkınlıkla şöyle dedi.

– Ben ve kocam çok yaşlanmış iki insanız. Bu yaştan sonra çocuğumuzun olması nasıl mümkün olabilir?



– Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinizde olduktan sonra gerçekleşmeyecek bir şey yoktur.

Bu habere çok sevinen Hazreti İbrahim bir yandan da meleklerin sadece müjde için mi evlerine geldiğini merak ediyordu. Aralarında şöyle bir konuşma geçti.

– Ey Allah'ın melekleri! Buraya sadece bu müjdeyi vermek için mi geldiniz? Yoksa başka bir göreviniz de var mı?

– Biz hem sana müjde vermek hem de Allah'ın dininden çıkan, ahlaksızlıkta çok ileri giden bir kavmi yok etmek için geldik.

– Hangi kavimdir bu acaba?

– Lût kavmi.

– Ama o kavmin içerisinde Lût peygamber de vardır. O Allah'ın dinine bağlı iyi bir kimsedir. Onu da mı yok edeceksiniz.

– Hayır, o ve kendisine inananlar kurtulacak. Diğerleri ise yok olup gidecekler.

Daha sonra melekler görevlerini yapmak üzere oradan ayrıldılar. Aylar ayları kovaladı ve Hazreti Sare güzel bir çocuk dünyaya getirdi. Adını İshak koydular. Hazreti İbrâhîm kendilerine böyle bir çocuk verdiği için Rabb'ine teşekkür etti ve hayır dualarda bulundu.

– Ey Rabb'imiz! Beni ve çocuklarımı namazı devamlı kılanlardan eyle. Duamızı kabul buyur.

Hazreti İbrahim çocuklarının Allah'ın dinine bağlı olması konusunda çok titiz davranıyordu. Onları çok güzel bir şekilde yetiştirmişti. Hazreti İshak evlenecek yaşa gelince de onu mümin bir kızla evlendirdi. Hazreti İshak'ın ikiz çocuğu oldu. Birine "Ays" birine de "Yakub" ismini verdi.

Allah Hazreti İbrâhîm'in vefatından sonra Hazreti İshak'ı Şam ve Filistin'de yaşayan insanların peygamberi olarak görevlendirdi. Hazreti İshak da ömrünün sonuna kadar insanları Allah'ın dinine davet etti.

ÇOCUK YÜREĞİ

Bestami YAZGAN

Gökkuşağı gül açar,
Çocuk yüreğimizde.
Rengârenk düşler uçar,
Çocuk yüreğimizde.

Yerden göğe zıplarız,
Gökyüzünü kaplarız,
Yıldızları toplarız,
Çocuk yüreğimizde.

Masal dağları vardır,
Hayal çağları vardır,
Sevgi bağları vardır,
Çocuk yüreğimizde.

Günler güne eklenir,
Gül mevsimi beklenir,
Mutluluk çiçeklenir,
Çocuk yüreğimizde.

Babamız ballar gibi,
Annemiz güller gibi,
Sevgimiz seller gibi,
Çocuk yüreğimizde.



Değerlendirme Testi

1. "Doğumdan Sonra Hayat Var mı?" **adlı çizgi hikâyeden aşağıdaki sonuçlardan hangisini çıkartabiliriz?**

A. Allah insanları ikaz etmek için peygamberler göndermiştir.
B. Ölümden sonra hayat vardır.
C. Çocuklar günahsız doğar.
D. Annemiz her zaman bizimle beraberdir.

2. "Yetim Çocuk" **adlı parçada Sevgili Peygamberimiz'in gördüğü çocuğun ağlama sebebi nedir?**

A. Oyuncağını kaybetmesi.
B. Arkadaşlarının kötü davranması.
C. Babasının savaşta şehit olması.
D. Kıyafetlerinin eski olması.

3. Bütün sıvılar dipten itibaren donmaya başlar. Ama su üsten donmaya başlar. **Suyun bu özelliği olmasaydı aşağıdaki sonuçlardan hangisi meydana gelirdi?**

A. Denizlerde daha fazla canlı yaşardı.
B. Kutuplardaki buz dağları erirdi.
C. Deniz rengi mavi yerine gri olurdu.
D. Dondurucu havalarda donacağından denizin dibinde yaşayan canlılar ölürdü.

4. **Kur'ân-ı Kerim hangi halife zamanında çoğaltılıp dağıtılmıştır?**

A. Hazreti Ebubekir
B. Hazreti Ömer
C. Hazreti Osman
D. Hazreti Ali

5. **Selâmlaşma ile ilgili aşağıdakilerden hangisi yanlıştır?**

A. Yaşça küçük olan yaşça büyük olana selâm verir.
B. Merdivenden çıkanlar inenlere selâm verir.
C. Yürüyen kişi oturana selâm verir.
D. Bir yere giren oturanlara selâm verir.

6. "Yaratıcı, bütün varlıkları yoktan var eden, her şeyi hayatı ve ölümü yaratan." **anlamalarına gelen Yüce Allah'ın güze ismi aşağıdakilerden hangisidir?**

A. Halim
B. Azîm
C. Halık
D. Gafur

7. "Dikenlerle dolu bir gövdesi vardır. Yaprak yerine iğnelere sahiptir. Dikenleri bitkiyi düşmanlarından korur. Suyu daha uzun süre gövdesinde tutması için daha az girintili şekilde yaratılmıştır. +50 dereceye dayanacak özellikte yaratılmıştır." **Yukarıda sözü edilen bitki aşağıdakilerden hangisidir?**

A. Kaktüs
B. Deniz yıldızı
C. Küstüm otu
D. Eğrelti otu

8. "İstanbul'da Bir İtalyan" **adlı çizgi hikâyede İstanbul'a gelen İtalyan'ın hayran kaldıkları arasında aşağıdakilerden hangisi yoktur?**

A. Müslümanların mallarının bir kısmını zekât olarak fakirlere vermesi
B. İnsanların mallarını dışarıda bırakmaları
C. Kuşların barınması için yapılan evler
D. Halkın gösterişe çok ehemmiyet vermesi

Düşündüren Testler

Zekeriya ŞEN

Eğitim çocuklara küçük yaşta daha kolay verilir. İnsanın güzel davranışlar kazanması da kötü alışkanlıklar edinmesi de küçük yaşlarda daha kolay ve kalıcı olur.

1. Aşağıdaki güzel sözlerden hangisinin açıklaması yukarıdaki paragraftadır?

A. Sürüden ayrılanı kurt yer.
B. Ağaç yaş iken eğilir.
C. Kendin için istediğin iyiliği kardeşin için de iste.
D. Elinde bir sevgi fidanı varsa kıyamet koparken dahi olsa onu dik.

Çalışmaktan yılmayan, azimli ve becerikli kişiler aç kalmazlar.

2. Yukarıda açıklaması verilen güzel söz hangisidir?

A. İş, insanın aynasıdır.
B. İşleyen demir paslanmaz.
C. Er olan, ekmeğini taştan çıkarır
D. Kim kazanmazsa bu dünyada bir ekmek parası, dostunun yüz karası düşmanının maskarası.

3. "Namaz uykudan hayırlıdır." **Mânâsındaki söz hangi vaktin ezanında yer alır?**

A. sabah ezanı
B. öğle ezanı
C. ikindi ezanı
D. akşam ezanı

"Müslümanları namaza çağırmak için ……………… günde beş vakit ………… okunur.

4. Yukarıdaki cümleyi tamamlayan sözcükler hangi seçenekte doğru verilmiştir?

A. camilerden - ilâhi
B. minarelerden - ezan
C. minarelerden - Kur'ân
D. evlerden - dua



* Yemeğe sağ eliyle ve besmele çekerek başlaması
* Dişlerini misvaklayıp sürekli temiz tutması
* İnsanlara karşı hep güler yüzlü ve tatlı dilli olması
* Ev işlerinde eşine yardım etmesi
* Bir işe karar vereceği zaman etrafındakilerin görüşünü de alması
* Kimsenin hatırını kırmaması
* Şakayla bile olsa asla yalan söylememesi

5. Yukarıdakilerden kaç tanesi Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselamın güzel davranışlarındandır?

A. 7
B. 6
C. 5
D. 4

Farkında mıyız bilmem, canlı türlerinin hızla yok edildiği; havanın, suyun, toprağın kirletildiği bir dünyada yaşıyoruz. Şu bir gerçek ki içinde yaşadığımız doğa bize ilk emanet edildiği gibi değil. Yüce Allah'ın yarattığı en akıllı varlıklardan bazıları maalesef tabiattaki dengeyi bozacak işler yapıyorlar. Bu emaneti kim koruyacak? Bu dengeyi bozulmaktan kim kurtaracak? El ele verip yardımlaşarak bunu başarması gereken biz değil miyiz? Bunu yapmazsak gelecek nesillere kötü bir hatıra bırakacağız. Sanırım bu iş için yola çıkarken parolamız "sevgi" olmalı…

6. Paragraftan hangi sonucu çıkaramayız?

A. Tabiattaki varlıklar bize Rabb'imizin bir emanetidir.
B. Tabiattaki varlıkları korumaya sevgiyle başlanmalıdır.
C. Tabiatı korursak bizden sonraki nesillere iyi bir hatıra bırakabiliriz.
D. Tabiatın bozulan dengesini düzeltmek çok zor, hatta imkânsızdır.

Çoğumuzun değerini bilemediği iki büyük nimet vardır: Biri sağlığımız, diğeri boş vakitlerimiz... Televizyon ya da bilgisayarın başında uzun süre kaldığımızda bu iki nimeti birden harcamış oluyoruz.. Oysa onların yanında yararlı kitap ve dergiler okumaya da zaman ayırmamız gerekmez mi? Spora, tabiatta gözlem ve araştırmalar yapmaya, yazıp çizmeye ve muhtaçların yardımına koşmaya da vakit ayırabilsek keşke! Bunların her biri sağlık kaynağı bence.

7. Yukarıdaki paragraftan hangi sonucu çıkaramayız?

A. TV ve bilgisayara vakit ayırmanın yanında başka işlere de zaman ayrılmalıdır.
B. Sağlığımız için spor yapmalıyız.
C. İnsanlar, TV ve bilgisayarla hiç ilgilenmemelidir.
D. Başkalarının yardımına koşmak bile sağlığımıza yararlı bir etkinliktir.

8. Kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerim'de "yılın hangi ayını" oruçlu geçirmemiz isteniyor?

A. Recep
B. Şaban
C. Ramazan
D. Muharrem

9. Peygamber Efendimiz'in aşağıdaki güzel sözlerinden hangisi "çevreyi ve tabiatı korumakla" ilgilidir?

A. Hastalık gelmeden evvel sağlığın kıymetini biliniz.
B. Kim bir ağaç dikerse o ağaç meyve verdikçe kendisine sevap yazılır.
C. Doğruluğa yapışın. Çünkü doğruluk iyiliğe, iyilik de Cennet'e götürür.
D. Büyüklerine saygı göstermeyen, küçüklerine merhamet etmeyen bizden değildir.

10. Müslüman erkekler, haftanın hangi gününde "birlikte" namaz kılıp hutbe dinlerler?

A. pazartesi B. perşembe
C. cuma D. pazar

* Hastaları ziyaret etmek
* Fakirlere yardım etmek
* Bayramlaşmak
* Yararlı kitaplar okumak
* Anneye ve babaya iyilik etmek
* Komşulara ve akrabalara iyilik etmek

11. Yukarıdakilerden kaç tanesi güzel dinimiz İslâm'da tavsiye edilen davranışlardandır?

A. 6 B. 5 C. 4 D. 3

ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece - Bildirmece

Labirent

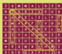


Herhangi birinizin elinde bir fidan varken kıyamet kopacak olsa bile onu hemen diksin.

Hangi Harfler

CEBRAİL

Peygamberler



Sekiz Fark



Hadis Bulmaca



HİÇBİRİNİZ KENDİSİ İÇİN İSTEDİĞİNİ MÜMİN KARDEŞİ İÇİN İSTEMEDİKÇE GERÇEK İMAN ETMİŞ OLAMAZ

Eşini Bul

B ve F birbirinin eşidir.

Farklı Olan

HİCRET

Atasözü

İyilik yap denize at balık bilmezse Halik bilir

Bir Kare Git



MEVLANA
KONYA

Kare Bulmaca



Düşündüren Testler

1. B 2. B 3. A 4. B 5. A 6. D
7. C 8. C 9. B 10. C 11. A

Değerlendirme Testi

1. D 2. C 3. B 4. C
5. B 6. C 7. A 8. D

Şifreli Hadis Bulmaca

1. Hadis : Sabır, Felahın (Kurtuluşun) Anahtarıdır.
2. Hadis : Kur'ân Sırf Devadır.
3. Hadis : Dilini Tutan Kurtuldu.
4. Hadis : Müsamaha Et ki Sen de Göresin.
5. Hadis : Pişmanlık Tövbedir.

4.BÖLÜM







BU BÖLÜMDE NELER VAR ?

MÜBAREK GÜN VE GECELER

Safa Enes Ergün

Mü'minlere fırsattır
Bu mübarek zamanlar
İbadetle taçlansın
Ömürde yaşananlar

Gül Peygamber bu gece
Evlerimize gelsin
Mevlit kandili ile
Hasretler sona ersin

Regaib kandiliyle
Erelim lütuflara
Rabbimize el açıp
Dolalım ihsanlarla

İşte tam bu geceydi
Gül Nebi göklerdeydi
Namazla müjdelenip
Miraçtan yere indi

Rabbim tecelli etti
Dile neyi dilersen
Bu gece çok tövbe et
Beratını istersen…

Ramazanın bereketi
Evimizi doldursun
Yüce Rabbin rahmeti
Olmazları oldursun

Kur'ân arz semasına
Kadir gecesi indi
Kıymetini bilenler
Cennetle müjdelendi

Ramazan bayramıyla
Üç aylar sona erdi
Mü'minler huzur buldu
Günahtan temizlendi

Kesilince kurbanlar
Evler bereketlendi
Dağıtınca payları
Fakirler çok sevindi

Yüce Rabbin her günü
Yaşansa dolu dolu
Kadir kıymet bilenler
Şaşırmaz doğru yolu



Ramazanın Güzelliği

Burhan GÜNEŞ



– Bu parayla üç tane pide al eve götür, ben de dükkânı kapatıp hemen geliyorum, dedi babam.

Babamdan aldığım parayla evin yolunu tuttum. Sokağımız çok kalabalıktı. İftar telaşıyla kimisi evine gidiyor kimisi de komşularına yemek götürüyordu. Şöyle bir insanlara baktım, "Allah'ım şu mübârek Ramazan ayı ne güzel bir ay. İnsanlara bakın, yardımlaşmak için birbirleriyle yarışıyorlar." diye içimden geçirdim.

Fırından aldığım pideler de bayağı sıcakmış. Gazeteye sarmama rağmen yine de elimi yakıyordu. Mis gibi de kokuyordu. İçimden ağzıma bir lokma atmak geçti. Ama kendime, "Ya sabır! Ya sabır! Çoğu gitti azı kaldı." diyerek İçimdeki sese kulak verip yoluma devam ettim.

Hava yavaş yavaş kararmaya başlamıştı. Geç kalmanın telaşıyla hızlı hızlı yürümeye başladım. Evimize yaklaşırken tek başına otobüs durağında oturan Hamza Dede dikkatimi çekti.

Hamza Dede uzun süredir bizim mahallede idi. Kimi kimsesi olmadığından tek başına yaşardı. Evine giderken yorulmuş olacak ki durakta oturmuştu. Bu akşam ona kim iftar hazırlayacak, diye üzüldüm. Hazır yemeği olsa bile tek başına iftar etmek zor olsa gerekti. O an açlığımı ve yorgunluğumu unutmuştum. Hamza Dede'nin mahzun hâlini bir an olsun tebessüme çevirmeyi çok istedim.



Bunun için tam onunla konuşacağım sırada ensemde soğuk bir el hissettim. Biraz korkarak arkama döndüm. Babam tebessümle yüzüme bakıyordu.

– Oğlum eve geç kalmadın mı?

Söze hemen Hamza Dede karıştı.

– Çocuğun hiçbir suçu yok. Galiba bana bir şey diyecekti, siz geldiniz, dedi.

Babam,

– Hamza Dede haydi birlikte bizim evde iftarımızı açalım, dedi.

– Sağol evladım. Ben de belediyenin iftar çadırına gidiyordum. Beni düşündüğünüz için Allah sizden razı olsun. Ben sizi yolunuzdan alıkoymayayım, dedi.

Babam ısrarla,

– Yok Emin Dede, bugün bizimle iftarını açacaksın. Bırakın da size hizmet ederek sevap kazanalım, dedi.

Babamın ısrarı sonuç verdi. Zaten iftar çadırına gideceğini söyleyince içim acıdı. Sonunda Hamza Dede bizimle gelmeyi kabul etti. Sonra da babam Hamza dedenin koluna girerek onu ayağa kaldırdı. Hamza Dede ısrarımıza dayanamayarak,

– Tamam, peki sizin dediğiniz gibi olsun, dedi.

Artık Hamza Dede'nin mahzun yüzü gülüyordu. Nihayet eve geldik.

Hamza Dede sofrayı şöyle bir süzdü. Yemeklere bakarak biraz daldı. Ben de onun gözlerine bakıyordum. Hamza Dede şaşkın bir hâldeydi. Yavaş yavaş gözleri doldu ve iki damla gözyaşı süzüldü yanaklarına doğru.



– Bana evinizi açtınız. Yüreğinizi açtınız. Böyle güzel bir sofrada yemek yemeyeli yıllar oldu. Biraz duygulandım da, dedi.

Bu sırada ezan okundu. Beraber yaptığımız bu iftardan sonra herkesin yüzünden mutluluk okunuyordu.



Recep, Şaban, Ramazan Ayları

Peygamber Efendimiz'in hicretine denk gelen aylar olan Recep, Şaban ve Ramazan ayları; aynı zamanda içlerinde bizlerin kutladığı kandil gecelerinin bulunmasından mübarek sayılırlar. Regaib, Miraç, Kadir, Berat geceleri bu ayların içindedir. Üç aylar diye tanınan ve Müslümanlar için ayrı bir ehemmiyeti olan bu aylar her Müslüman için âdeta yenilenme zamanlarıdır.

Sevgili Peygamberimiz en çok bu aylarda nafile namaz kılar, yine Ramazan orucu haricinde en çok bu aylarda oruç tutardı. Peygamber Efendimiz üç ayların dolu dolu geçirilmesini çok sık tavsiye etmiştir.

Günümüzde bu mübarek geceler kandil olarak da isimlendirilmektedir. Şimdi bahsini ettiğimiz bu geceleri tanıyalım.

Regaib Kandili

Recep ayının ilk cuma gecesine verilen isim Regaib Gecesi'dir. Regaib kelimesi çok değerli, kıymetli manalarına gelmektedir. Bu gece, üç ayların başladığını ve insanlara bu güzel zamanları dolu dolu geçirmek gerektiğini müjdeler.

Ayrıca bu gece yaygın kanaate göre Sevgili Peygamberimiz'in annesi Âmine'nin Efendiler Efendisi'ne hamile olduğunu hissettiği gündür. Yine Peygamber Efendimiz bu günde değişik ilahî lütuflara mazhar olmuştur.

Bu güzel gece namaz kılarak, Kur'ân okuyarak ve sevdiklerimize dua ederek geçirilmelidir. Ayrıca Peygamber Efendimiz'e ve O'nun değerli aile fertleriyle arkadaşlarına da dua etmek, selâm göndermek çok uygun olacaktır.

onbir yaşındaydı ve new hampshire gölünün ortasındaki adadaki evlerinde ne zaman eline bir fırsat geçse hemen balığa giderdi...



levrek avı yasağının kalkmasından bir gün önce babasıyla akşamın ilk saatlerinde küçük güneş balıklarından yakaladı.. Sonra oltasına yem takıp, oltayı fırlatma talimi yaptı.. yem suya değdiği zaman gün batımında suda altın haleler oluşturmuş ve gölün üzerinde ay doğmuştu...



oltasının hızla çekildiğini hissedince büyük bir balık geldiğini anladı...



çocuk, sonunda yorgun düşen balığı sudan çıkardı.. o güne kadar gördüğü en büyük balıktı ama henüz av yasağının kalkmasına saatler vardı... babası önce balığa sonra oğluna baktı...





göle şöyle bir göz attı.. hiçbir balıkçı teknesi yoktu.. babasının yüzüne baktı bu kez.. kendilerinin hiç kimsenin görmemiş olmasına, kimsenin ne balığı yakaladıklarını bilmesinin olanaksız olmasına karşılık, babasının sesinden bu konuda hiçbir ödün vermeyeceğini anlamıştı.. oltanın ucunu balığın ağzından çekti ve gölün karanlık sularına bıraktı.. bir daha bu kadar büyük balık tutamayacağından emindi..







çocuk haklıydı.. bir daha o kadar büyük balık tutamadı..



fakat, değerler konusunda bir ikilem yaşadığı zaman hep o balığı gözünün önüne getirdi...



babasından öğrendiği gibi; değerler doğru ile yanlışın ne olduğu konusunda çok basit bir konudur.. güç olan yanlızca değerlerin uygulanabilmesidir.. birileri görmediği zamanda doğru olanı yapabiliyormuyuz?...



evet, küçüklüğümüzde bizlere balığı suya bırakmak öğretilseydi, doğru olanı yapabilirdik.. çünkü gerçeğin ve doğrunun ne olduğunu öğrenmiş olurduk.. doğru olanı yapma kararı belleklerimizdeki canlılığını hiçbir zaman yitirmez; böyle bir tecrübemiz olmuşsa bu anıyı dostlarımıza ve torunlarımıza göğsümüz kabara kabara anlatırız ..... fırsatlardan yararlanmak değil, doğru olanı yapmaktır önemli olan...



Berat Kandili

Ali GENÇ

Bu gece, Şaban ayının on beşinci gecesine denk gelir. Bu mübarek geceyle alakalı anlatılanlar şöyledir:

Bu gece iyi değerlendirildiği takdirde geçmiş bütün günahların affolunacağı anlatılır.

Kur'ân-ı Kerim'in bütünüyle bu gecede dünya semasına indirildiği anlatılmaktadır. Kadir gecesinde ise Efendimiz'e ilk âyetler indirilmeye başlanmıştır.

Bu gecenin gündüzünü oruçlu geçirmek çok sevaptır. Ayrıca bu gece yapılan tövbeler kabul edildiğinden geceye kurtulma, kurtuluş anlamına gelen berat denilmiştir.

Gelecek bir yılın hâdiseleri bu gece yazılacağından çok dua edip memleketimiz, devletimiz ve sevdiklerimiz için hayırlar istemeliyiz.

Bu geceyle ilgili bir diğer husus da Peygamber Efendimiz'e şefaat makamının bu gecede verilmiş olmasıdır. Her peygamberin geri çevrilmeyen bir duası vardır. Diğer peygamberler, kabul edilecek ve geri çevrilmeyecek dualarını dünyada yaptıkları halde Sevgili Peygamberimiz o duayı ahirete bırakmıştır. Ahirette yapacağı bu duasında da ümmetine şefaat edecek ve Cenab-ı Allah bu şefaate müsaade edecektir.

Berat gecesiyle ilgili Nebiler Nebisi Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur.

"Şaban ayının yarısı oldu mu o geceyi ibadetle ihya edin. Gündüzünde de oruç tutun. Çünkü Allah Teala o akşam gurup vakti dünya semasında tecelli eder ve 'Yok mu tevbe eden affedeyim. Rızık isteyen yok mu ona rızık vereyim. Hastalığa uğrayan yok mu ona şifa vereyim. Yok mu, yok mu?..." diyerek sabaha kadar devam eder.'

Miraç Kandili

Ersin KARAOĞLU

Recep ayının yirmi altıncı gecesi olan Miraç gecesinde şu ehemmiyetli hâdise olmuştur:

Sevgili Peygamberimiz çok sevdiği eşi Hazreti Hadîce ve kıymetli amcası Ebu Talib'i üç gün arayla kaybetmişti. O gün itibariyle Müslümanların sayısı da destekçileri de oldukça azdı. Bu vefatlara müşrikler çok sevinmişti. Peygamberimiz mahzun bir şekilde Kâbe'nin yakınında dinlenirken Hazreti Cebrail Aleyhisselâm yanında Burak adlı bir binekle geldi. Efendiler Efendisi Burak'a bindi ve Cebrail Aleyhisselâm ile Kudüs'e, Mescid-i Aksa'ya vardılar. Peygamberimiz orada namaz kıldı ve Yüce Allah'ın kendisine lütfettiği bir şekilde göğe yükselmeye başladı. Göğün her bir katında gördüğü hadislerle karşılaştı. Cennet ve Cehennem'i gördü. Bütün peygamberlere imam olup namaz kıldırdı.

Yolculuğun sonuna doğru Cebrail Aleyhisselâm, Peygamberimiz'e eşlik edemeyeceğini söylerek geride kaldı. Buradan sonra Efendimiz yolculuğuna yalnız devam etti ve âlemlerin Rabb'i olan Yüce Allah ile perdesiz görüştü.

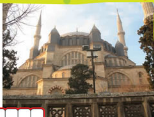
Bu görüşmeden sonra Peygamberimiz aynı şekilde bazı âyetler ve namaz hediyesiyle geri döndü. Bu yolculuktan namaz hediyesiyle dönüldüğünden bu ibadet için Müslümanın miracı ifadesi de kullanılır.

Bu hâdiseden sonra namaz ibadeti bizlere farz kılınmıştır.

Bu geceyi ibadet, dua ve namazla geçirmemiz gerekir. Bu gecede Kur'ân okuyup devletimiz, milletimiz ve inananlar için dua etmemiz de bu geceye uygun düşecek davranışlardandır.

Ahmet ŞENLİK

Kare Bulmaca









1. Yerin yapısı ve özelliklerini araştıran bilim adamıdır. Yer bilimi uzmanı.
2. Peygamber Efendimiz'in mübarek eşi, Hazreti Ebubekir'in kızıdır.
3. Ülkemizin kuzeyinde yer alan denizin ve o denize kıyı olan bölgemizin adıdır.
4. Peygamberimiz'in bize "dinin direği" olarak tanıttığı ibadettir.
5. Peygamber Efendimiz'i evinde misafir eden Eba Eyyüp el Ensari'nin kabrinin bulunduğu yerdeki caminin adıdır.
6. Ellerimizi açarak Yüce Rabbimiz Allah'tan bir şeyler isteme şeklindeki ibadettir.
7. Hem Türkiye'nin hem de dünyanın en güzel ve en büyük şehirlerinden biridir.
8. Mimar Sinan'ın Edirne'deki büyük eseri olan muhteşem caminin adıdır.
9. Bir milletin ortak değerlerindendir. Gelenek hâlindeki yaşayış, fikir ve sanat varlıklarının tümüdür. Bir konuda kazanılan geniş ve düzenli bilgi anlamına da gelir.
10. Uzak Doğu'da bilim ve teknoloji yönüyle çok gelişmiş bir ülkedir.
11. Peygamber Efendimiz'in sıkça kullandığı güzel bir diş temizleme aracıdır.
12. Yer altından çıkarılan madenlerle ilgili araştırmalar yapan mühendistir.
13. Dünya'mızın yer kabuğu altındaki sıcak ve sıvı katmanıdır. Sıcaklığı 2000 santigrat derece kadardır.
14. Ülkemizde özellikle Afyon ilimizde çıkarılan çok sağlam ve değerli bir taştır.
15. Bazen hızlı bazen yavaş eser. Hem faydası hem de zararı dokunabilecek bir hava akımıdır.
16. Türlü renklerde bulunan çok sert ve sağlam bir taştır.
17. Üzerinde namaz kılınan, secde edilen kumaş, bez ya da dokuma.
18. İnsanların sevinç, mutluluk ve barış günüdür. Bu özel günlerin bazıları dinî, bazıları millîdir.
19. Türkmenistan, Özbekistan, Moğolistan gibi ülkelerin bulunduğu ana yurdumuz.
20. Rabbimizin büyük bir nimeti olan çok sağlam ve değerli bir madendir. İnşaatlarda ve sanayide kullanılır. Kur'ân'da bu madenin adını alan bir sûre vardır.
21. Doğuda hem ülkemize hem de Gürcistan ve İran'a komşu olan bir ülkedir. Azerî Türkleri orada yaşar. Başkenti, Hazar denizinin kıyısındaki Bakü şehridir.
22. Futbolda, topun kale çizgisini tam olarak geçmesiyle oluşan ve takıma sayı kazandıran durum.
23. Orta Asya'da Hazar Denizi'ne kıyısı olan bir ülkedir. Türkmenler orada yaşar.
24. Hindistan'ın kuzeydoğusunda bulunan nüfusu dünyanın en büyük ülkesidir.
25. Bir yöredeki rüzgâr, yağış, sıcaklık gibi hava olaylarının uzun yıllardaki ortalamasına dayanan genel adı.
26. Ülkemizin, Trakya dışındaki topraklarına verilen isim.
27. Fatih Sultan Mehmet'in hocalarından birinin adıdır.
28. Bir zamanlar Osmanlı Devleti'ne başkentlik eden, Uludağ'ın eteklerindeki güzel şehrimizdir.

Acıtmayan Gagalar

Aslı KAPLAN

Annem ve babam bugün yeni bir yuva yapmaya başladılar. Çünkü şimdiki yuvamız artık bize dar geliyor. Yeni yuvamızı yapacakları ağacı, şimdiki ağacımıza yakın bir yerden seçtiler. Böylece gün boyunca çalışırlarken, kardeşlerim ve ben onları görebildik. Akşama kadar ikisi de hiç durmadan ağacı gagaladı. Ağaçta epeyce büyük bir oyuk açtılar. Ama bu kadarı yeterli değilmiş. Yarın ağacı delmeye devam edeceklermiş. Şimdi yanımızdalar.

Bütün gün boyunca ağaca o kadar çok vurdular ki kendi kendime "Acaba o ağaç, şu üzerinde durduğumuz ağaçtan daha mı yumuşak? Sabahtan beri annemin ve babamın gagasını hiç acıtmadığına göre herhâlde öyledir." dedim. Sonra bu düşündüklerimi onlara sormaya karar verdim. Söylediklerim her ikisini de güldürdü.



Annem "Bak yavrum, bütün yeni yuvamız için delmeye başladığımız ağaç da tıpkı şimdi üzerinde olduğumuz ağaç gibi. Yani o da sert, ancak ağaçları gagalamak biz ağaçkakanlara zarar vermez. Onlara istediğimiz kadar vurabiliriz. Gagamıza da kafamıza da bir şey olmaz." dedi.

Babam devam etti: "Biraz daha büyüyünce siz de bizim gibi gagalarınızla ağaçlara oyuklar açacaksınız. Zaten o zaman ağaçları gagalarken sarsıntı bile hissetmediğimizi kendiniz de fark edeceksiniz. Çünkü Yüce Allah, bizim gagamızla beynimizi aynı hizada yaratmış. İkisinin arasına sünger gibi bir madde koymuş. İşte bu madde,

yaptığımız vuruşlar sırasında meydana gelen sarsıntıyı emiyor. Böylece beynimiz darbelerden korunmuş oluyor."

"Böyle olmasaydı gagalarımız acırdı değil mi?" dedim. Babam,

"Eğer bu özel sistem olmasaydı gagamız acımakla kalmaz, parçalanırdı. Üstelik beynimiz de zedelenirdi. Çünkü ağaca gagamızla çok hızlı vuruyoruz."dedi.

Babam ona endişeli gözlerle baktığımı görünce "Tabi bizler bu olumsuzlukların hiçbirisini yaşamıyoruz. Çünkü çok merhametli olan Allah'ımız, her şeyi ihtiyacımıza göre vermiş." dedi.

Sonra babam "Artık iyice acıktınız, size biraz yiyecek getireyim."diyerek yuvamızdan çıktı. Çok fazla uzaklaşmadan hemen yanımızdaki ağaca yaklaştı. Şimdi de dibinden tepesine kadar böcek olabilecek her çukuru upuzun diliyle kontrol ediyor. Demek ki bu zamana kadar bize getirdiği böcekleri böyle yakalıyormuş. Bugün yakın bir ağaçta avlandığı için biz de yemeğimizi nasıl bulduğunu görebilmiş olduk. İyi ki Rabbimiz, bize uzun bir dil vermiş. Böyle olmasaydı herhâlde aç kalırdık. Taa ağaç çukurlarındaki böceklere nasıl ulaşacaktık ki?



Ayakkabı

Adamın biri ayakkabı almak için mağazaya gitmiş.
Denediği ve beğendiği ayakkabılardan birisinin ayağını sıktığını söylemiş.
Mağaza sahibi de,
– Bir hafta sonra açılır, demiş.
Adam,
– İyi o zaman, ben bir hafta sonra gelip alayım, demiş.

Şapka

Adamın biri şapka almak için şapkacıya girmiş, bir tane denemiş. Yanındakiler,

– Bu seni on yaş genç gösterdi, bunu al demişler. Adam istememiş. Hediye etmek istemişlerse de adam,

– İstemiyorum, her çıkarışta on yaş ihtiyar görünmek istemiyorum ya!

Kale

Teknik direktör ilk yarı sonrası soyunma odasında oyuncusuna sordu:
– Neden kendi kalene gol attın?
Oyuncu cevap verdi.
– Lanet olası kalelerin hepsi birbirine o kadar çok benziyor ki!

Top

Arka arkaya gelen on iki hezimetten sonra teknik direktör oyuncularını topladı ve dedi ki,

– Sanıyorum, bir kez daha en baştan başlamalıyız... Simdi, kolumun altında duran şey toptur...

Üçünü de kısa kes

Müşteri sıkkın bir tavırla berber dükkânındaki koltuğa oturdu ve söylendi.
– Üçünü de kısa kes!
– Affedersiniz anlayamadım?
– Yani saçı, sakalı ve lafı...

Aşure Günü

Rüstem **GÖKÇE**

Büyük peygamberlerden olan Hazreti Nuh'un gemisinin karaya oturduğu gün gemideki yiyecekleri bitmek üzeredir. Nuh Peygamber'in talimatıyla insanlar ellerinde kalan yiyeceklerin hepsini toplar ve getirilen bütün malzeme karıştırılır ve kaynatılarak pişirilir. İçinde birçok besin maddesi olan bu yemeğe aşure adı verilir.



Hazreti Nuh'un gemisinin karaya oturması Aşure Günü'nde gerçekleşen ehemmiyetli hâdiselerden biridir. Diğer önemli hâdiseler ise şunlardır:

Göklerin ve yerin yaratılması bu günde olmuştur. Hazreti Musa'nın Firavun'un şerrinden kurtulup Kızıldeniz'i geçmesi ve Firavun'un suya gömülmesi yine bu güne rastlar.

Hazreti İbrahim ise Aşure Günü'nde dünyaya gelmiş ve yine bu günde ateşten kurtulmuştur.

Diğer peygamberlerden Eyyub Aleyhisselâm bu günde hastalıklarından iyileşirken; Yûnus Aleyhisselâm da balığın karnından bu günde kurtulmuştur.

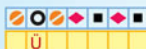
Hazreti Süleyman'a Aşure Günü saltanat verilmiştir.

Hazreti Nuh'un bir uygulaması olan aşure yapıp etraftaki insanlara dağıtma âdeti günümüzde de yaşatılmaktadır.

Peygamber Efendimiz Aşure Günü'nde ve bir gün önce veya bir gün sonra oruç tutmanın çok faziletli olduğunu bildirmiştir.



Şifreli Hadis Bulmaca

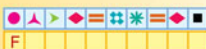






















Anahtar:

A B C Ç D E F G Ğ H I İ J

K L M N O Ö P R S Ş T U Ü V Y Z

Peygamberimiz'in Alışkanlıkları

- Bir şey giyerken sağ tarafından başlardı.
- Yemeklerine duâ ile başlar, yedikten sonra yine duâ ederdi. "Yemekten önce Bismillah, sonrası Elhamdülillah …"
- Ayakkabılarını giyerken ters çevirdikten sonra giyerdi.
- Arkadaşlarının hâl hatırlarını sorardı.
- Evde kimse olmasa bile, eve girerken selâm verirdi.
- Yürürken etrafına değil, önüne bakardı.
- Sözlerine, Allah'a hamd ederek başlardı.
- Şikâyet etmez, hep şükrederdi.
- Kahkaha ile gülmez, tebessüm ederdi.
- Problemleri danışarak, konuşarak çözerdi.
- Herkese selâm verirdi.
- Yatmadan önce dua ederdi.
- Yemekten sonra dişlerini temizlerdi.
- Su içtikten sonra "Elhamdülillah" derdi
- Saçlarını hep tarardı.
- Kimseyi üzmez, kimsenin kalbini kırmazdı.
- Kılık kıyafetine ve temizliğine itina gösterirdi.

Cuma Günü

Semih AYDIN

Cuma gününün mübarek kılınmasının hikmetlerinden bazılarını Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle saymışlardır:

Hazreti Âdem, Cuma günü yaratıldı ve o gün Cennet'ten dünyaya indirildi. Dünyada pişmanlık içerisinde dolanırken Cenab-ı Allah onun tevbesini Cuma günü kabul etti. Yine Hazreti Âdem bu günde vefat etti. Kıyamet de bir Cuma günü kopacaktır.

Yine Sevgili Peygamberimiz cumanın ehemmiyetine dair şunu da söylemiştir: "Cumada öyle bir saat vardır ki o saat içinde bir Müslüman kalkıp namaz kılar da o saate denk getirerek Allah'tan bir hayır dilerse Allah dilediğini muhakkak kendisine verir." Cuma gününün bu özelliğinden dolayı cumanın içindeki icabet saati Ramazan içindeki Kadir Gecesine benzetilmiştir. Bu mübarek günün böyle bir özelliğinin olması dolayısıyla birbirimize ve sevdiklerimize dua etmeliyiz.

Cuma ile ilgili bir diğer husus da Müslümanların bir araya gelme ve bir çeşit bayram yapma günü olmasıdır. Büyük kalabalıklar bir araya gelerek birbirlerinin sevinçlerini ve üzüntülerini paylaşırlar ve bu sayede Cuma kılınan yörelerde birlik beraberlik ziyadeleşmiş olur.



Sevgili Peygamberimiz Cuma Namazı'na gidilirken temiz kıyafetli olunmasını isterdi. Yine güzel kokular sürünüp beden temizliğinin yapılmasını da tavsiye ederdi. Cuma günü kılınan bu namaz o günkü öğlen namazı yerine de geçmektedir. Cumayı kılanların ayrıca öğlen namazı kılmalarına gerek yoktur.



Üç Arkadaş

Yusuf KARAGÖL

"Birgün Hazreti Ebubekir, alabildiğine sıcak bir günün ortasında evinden çıkıp Mescid-i Nebevi'ye gitti. Hazreti Ebubekir'in geldiğini duyan Hazreti Ömer,

– Ya Ebubekir, bu saatte dışarıda ne arıyorsun, diye sordu.

Hazreti Ebubekir:

– Açlık canıma tak etti, bir şeyler bulurum ümidiyle çıktım, dedi.

Hazreti Ömer:

– Vallahi, ben de bu sebeple evden çıkmıştım, dedi.

Onlar, bu şekilde konuşurlarken Allah Resûlü (sallallahu aleyhi ve sellem) çıkageldi ve,

– Sizi bu saatte dışarı çıkaran nedir böyle, diye sordu.

Onlar ise,

– Vallahi şiddetli açlık çekiyoruz, dediler.

Allah Resûlü,

– Allah'a yemin ederim ki benim dışarı çıkmamın sebebi de aynı, başka değil! Haydi, kalkınız gidelim, buyurdu.

Yürüdüler, Hazreti Ebu Eyyûb el-Ensârî'nin evinin kapısına geldiler. Ebu Eyyûb, her gün Peygamberimiz için yemek yahut süt ayırırdı. Allah Resûlü, o gün her zamankinden farklı bir vakitte gidince O'nun için ayırdığı yemeği çocuklarına yedirmiş ve kendisi de hurmalığına çalışmaya gitmişti. Kapıya vardıklarında Ebu Eyyûb'un hanımı çıktı ve,

– Allah'ın Peygamberi ve arkadaşları, hoş gelmişsiniz, dedi.

Allah Resûlü (sallallahu aleyhi ve sellem): "Ebu Eyyûb nerede?" diye sorarken, hurmalığına çalışmaya gitmiş olan Ebu Eyyûb, Peygamberimiz'in sesini uzaktan duyunca koşarak geldi.

– Allah'ın Habîbi ve beraberindekiler, hoş geldiniz! Yâ Resûlallah, her zamanki geliş vaktin değil, ama inşallah hayırdır, dedi.

Allah Resûlü,

– Doğru söyledin, haklısın, buyurdu.

Bu kutlu ekibin geliş maksadını anlayan Ebu Eyyûb, hemen gitti ve üzerinde kurumuş, yaş ve daha tam olgunlaşmamış hurmaların yer aldığı bir hurma salkımı koparıp getirdi. Resûlullah:

– Ben bunu istemedim, bize kuru hurma toplasan daha iyi ederdin, dedi.

Ebu Eyyûb:

– Ya Resûlallah, her üç çeşidinden de yemeni arzu ettim. Ayrıca Sen'in için bir de hayvan keseceğim, dedi.

Allah Resûlü:

– Kesersen süt vereni kesme, diye uyarıda bulundu.

Ebu Eyyûb misafirlerine bir oğlak kesti. Hanımına,

– Sen de hamur yoğur, ekmek pişir. Sen iyi ekmek yaparsın, dedi.

Ebu Eyyub oğlağın yarısını haşladı, yarısını da kızarttı. Yemek pişip Habîbullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ile iki arkadaşının önüne konunca Allah Resûlü oğlaktan biraz aldı, ekmeğin üzerine koydu ve,

– Ebu Eyyûb, bunu al; kızım Fâtıma'ya gönder. O, günlerdir böyle bir şey yememiştir, buyurdu.

O da Resûlullah'ın dediği gibi yaptı. Yemek yenilip de karınları doyunca Nebiler Nebisi (sallallahu aleyhi ve sellem),

– Ekmek, et, kuru hurma, ham hurma, olgun hurma, dedi.

Gözleri yaşaran Allah Resûlü sözlerine şöyle devam etti:

– Allah'a yemin ederim ki şüphesiz kıyamet günü bu nimetlerden sorguya çekileceksiniz, buyurdu.

Bu sözleri sahabilerine ağır gelince, şöyle buyurdu:

– Böyle nimetlere kavuşup bu nimetleri elinize aldığınızda "Bismillah!" deyiniz. Doyduğunuz zaman da "Bizi doyuran, bize nimet veren, hem de fazlasıyla lütfeden Allah'a hamd olsun." deyiniz. İşte, bu şekilde O'na hamd etmeniz yeter.

FERZAN'IN Zaman Makinası

Dilek Üstün ÖZALP

(Ferzan bir sokak kedisi olan Teneke'yi bir balığın solunumunu incelemek için suya ışınlar. Tam bu sırada Tezcan gelir. Kendi isteği üzerine Tezcan'ı da annesini solunum sistemine



Annemin Akciğerlerindeyim

Sabah güneşi göz kapaklarını aralayıp gözlerinin içine girmişti âdeta. Aslında gece boyunca da pek uyuyamamıştı. Kısa bir sabah yürüyüşünün ardından dayanamayıp uyuyakalmıştı. Bugün Tezcan için güzel bir gün olacaktı. Çünkü annesiyle birlikte alışveriş için pazara gideceklerdi. Öncelikle Mucitin Yeri'ne gidip laboratuar çalışmalarında ona yardımcı olacaktı.

Bir bardak süt içtikten sonra doğruca arkadaşının yanına vardı. Kapıdan girdiğinde onun bir şeylerle uğraştığını gördü.

– Günaydın Ferzan. Neler yapıyorsun?

– Günaydın. Canlıların nasıl soluk alıp verdiklerini inceliyorum. Çok mükemmel yaratılmış bir sistem üzerinde araştırma yapıyorum. Monitöre yaklaş hele bak burada kim var?

– Aaaaa! Ama bu bizim kedimiz Teneke değil mi?

Monitördeki sevimli kediydi. Ferzan bir gün sokakta çocukların bu zavallı kedinin kuyruğuna teneke bağlayıp gezdirdiklerini görünce çılgına dönmüştü. Bu davranışın dinimizce de hoş karşılanmayacağını anlatıp kediyi kurtarmıştı. Bu olaydan sonra da kedinin adı "Teneke" olarak kalmıştı. Bu afacanların arasında Tezcan da vardır. O gün bu gündür kediye Tezcan bakıyordu. Anlaşılan Ferzan Teneke'yi ışınlamıştı.

– Ferzan tenekeyi nereye ışınladın?

– Bir su damlacığının içinde. Merak etme canı yanmadan dönecek.

– İyi de, ne işi var su damlacığının içinde?

– Yaklaşırsan görürsün.

Teneke bir su damlacığının içinde döne döne ilerliyordu. Hem de ağzını açmış duran bir balığa doğru. Ferzan bu sayede balıkların nasıl soluk alıp verdiklerini incelemek istiyordu. Balık, kediyi yutunca Tezcan korkudan ne yapacağını şaşırdı. Az sonra balığın solungaç kapakçıkları açılıp, içinden Teneke sapa sağlam çıkıverdi.

– Gördün mü, korkacak bir şey yokmuş. İşte Teneke geldi bile.

– Eeee! Ne anladın bu işten şimdi?

– Bak anlatayım. Balıklar suda erimiş oksijeni alıp suyu solungaçlarından dışarıya atarlar.

– Hıııım! İyi iyi, neyse. Benim bir an evvel eve gitmem lazım. Annemle pazara çıkacaktık…

– Annen çoktan gitmiştir pazara, seni annenin yanına ışınlamamı ister misin?

– Eveeet!

– Hadi o zaman gir makinenin içine.

Ferzan bilgisayardan gerekli ayarlamaları yaptıktan sonra bir tuşa bastı. Makine garip sesler çıkararak çalışmaya başladı

Vuuuup!

Birkaç saniye içinde Tezcan ışınlandı. Gittiği yeri araştırmaya başladı.

– Ferzan burası neresi? Yanlışlıkla beni ormana mı ışınladın?

– Ormana değil. Annenin burnuna ışınlandın galiba. O gördüklerin de ağaç değil burun kılları. Bu kıllar sayesinde hava temizleniyor ve akciğerlere mikropların girmesi engelleniyor. Dikkat et sana da engel olmaya çalışabilirler.

– Olamaaaz! Şu anda annemin burnunda mıyım? Iıhhh! Ayaklarım sırılsıklam oldu, ıslak burası. Babam bana, "Hık demiş annenin burnundan düşmüşsün." derken bunu mu kastetmişti acaba?

Tezcan annesin burnunda zar zor ilerlerken birden bir fırtına çıktı. Yani fırtına gibi bir hava akımı başladı. Zaten bu hızla akciğerlere girmesi de pek mümkün gözükmüyordu Tezcan'ın.

– Ferzan ne oluyor burada? Sağa sola çarpa çarpa ilerliyorum. Başım döndü yuvarlanırken.

"Hüüüüüüp" diye soluk borusuna gelmişti. Hızla içeriye doğru ilerledi. Soluk borusu az ilerde ikiye ayrılıyordu. Yapısı da çok sertti. Ferzan niye böyle yaratıldığını düşünürken öğretmeninin söyledikleri aklına geldi. "Allah soluk borusunu sert yaratmasaydı, bu şekilde açık duramaz kapanır ve biz de nefes alamazdık."

– Tezcan, az sonra karşına bir sürü odacık çıkacak.

– Eeeee!

– Yani soluk borusu bitince akciğerlere gireceksin. Ortam ısısı nasıl?

– Çok sıcak burası.

Tezcan biraz sıcaklamıştı. Havanın içeriye ısınarak girmesi gerekiyordu. Tezcan hava keselerine gelince şaşkınlıktan dona kaldı. Ne kadar da geniş yaratılmış diye düşündü. Bir sürü odacık vardı burada birbirine açılan. Bu odacıklara gelen oksijen hava keselerinden vücuda veriliyor, çıkan karbondioksit ise tekrar dışarıya atılıyordu. Bir de ortalığı temizleyip süpüren özel hücreler dolaşıyorlardı oda oda. Rabbim, ne kadar düşüncelisin diye geçirdi aklından. Burasını bile kirli bırakmıyor, özel işçilerine temizlettiriyorsun, diye şükretti. Sonra da zaten annem de temizliği çok sever deyip güldü kendi kendisine.

– Tezcan fark ettin mi?

– Hangisinden söz ediyorsun?

– Akciğerin sağ kısmı 3, sol kısmı ise 2 parçadan oluşuyor.

– Yoksa annemin akciğeri kopmuş mu? Canım annecim benim.

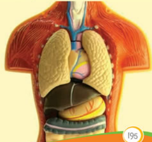
– Yok canım, annen çok sağlıklı. Sigara da içmediği için akciğerleri bembeyaz. Solda kalbimiz olduğu için ona yer açmış Yüce Allah. Ne kadar rahmetli değil mi?

Onlar tefekkür ededursun, bir fırtına daha başlamıştı akciğerlerde. Tezcan yine sağa sola çarpa çarpa ilerliyordu ama bu sefer çıkış yönünde.

– Tezcan, geri sayım cihazını çalıştırdım, 3 saniye sonra buradasın. Geç kalırsak kendini annenin kucağında bulabilirsin.

– Aman elini çabuk tut dostum!

"Vuuuuup!" diye bir sesin arkasından Tezcan arkadaşının yanına döndü.



Ramazan

Mehmet TERZİ

Ramazan bir ay boyunca oruçlu geçirdiğimiz aydır. İftarı, sahuru, teravihi ve okunan Kur'ân'larıyla kutlu bir zaman dilimidir. Bu ayda gerçekleşen bazı güzellikleri şöyle sıralamak mümkündür:

- Yardımlaşmanın, zengin fakir ayrımının ortadan kalktığı, Allah'a yaklaşmanın yaşandığı bir aydır Ramazan. Sadakalar, fitreler, zekâtlar dağıtıldığı için belki de insanların en cömert olduğu aydır.
- Verilen iftarlar, kalkılan sahurlar, kılınan namazlar ve okunan Kur'ân'lar bu aya apayrı bir bereket ve huzur getirir. Melekleri memnun eden, şeytanların adeta çıldırmasına sebep olan bu ay bizler için hem maddî hem manevî temizlenme ayıdır.
- Diğer aylarda tok olanlar, Ramazan'la birlikte fakirin ve aç gezenlerin hâlini çok iyi kavramış olurlar.
- Bu ayda şeytanlar üzülür, melekler sevinir. Çünkü melekler, insanlara yaptıkları güzelliklerden dolayı sevap yazarken, şeytanlar günah işletme fırsatı çok az bulurlar.
- Bu ayda şeytanlar zincire vurulur.

Efendiler Efendisi Hazreti Muhammed, (s.a.s) bu ayın faziletleriyle ilgili:

"Ramazan geldiği zaman rahmet kapıları açılır, Cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar zincire vurulurlar." buyurmuştur. Bir başka hadislerinde ise:

"Faziletine inanarak ve mükâfatını umarak Allah rızası için Ramazan gecelerini ibadetle geçiren kimsenin geçmiş tüm günahları affedilir." buyurmuştur. Başka bir hadisinde ise Allah Resûlü şöyle demiştir:

"Cennet'te "Reyyan" denilen bir kapı vardır. Bu kapıdan kıyamet gününde yalnız oruçlular girer. O kapıdan onlardan başkası giremez. Kıyamet gününde oruçlular nerede, diye nida edildiğinde oruçlular kalkıp oradan girerler. Oruçluların sonuncusu oradan girdiğinde kapı kapatılır ve oradan içeriye oruçlulardan başkası giremez."

Ramazan ayının hayır ve bereketine dair bunların dışında Allah Resulü'nün

daha birçok hadisi mevcuttur. Cebrail Aleyhisselâm Ramazan gecelerinde Sevgili Peygamberimiz'le karşılıklı Kur'ân okurlardı. Cebrail'in okuduklarını Peygamber Efendimiz tekrar ederdi. Günümüzde de mukabele okumak diye tabir edilen âdet bu şekilde başlamıştır.

Oruç sayesinde insanların bedenleri ve zihinleri dinlenir, aç insanlar tok olanların hâlini anlar. Zengin fakir arasında uçurumlar zekât, fitre ve sadakalarla ortadan kaldırılır. Arada bir yakınlık, kaynaşma ve fakirin hâlinden anlama duygusu gelişir. "Tok, açın hâlinden anlamaz." sözünün tersi yaşanır.



KADİR GECESİ

Muhittin ÖZDEMİR

Bu gece ile ilgili Kur'ân'da bir sûre de bulunmaktadır. Adı da Kadir Sûresi'dir. Bu günün Ramazanın son gününde tek günlerden birinde olacağını Peygamber Efendimiz haber vermiştir. Ülkemizdeki yaygın uygulamaya göre Ramazan'ın yirmi yedinci gecesi olarak Kadir Gecesi kutlanır. Bu gece yapılacak duaların geri çevrilmeyeceğine inanılır. Kadir Sûresi'nde Yüce Allah mealen şöyle buyurur:

"Biz onu (Kur'ân'ı) Kadir Gecesi'nde indirdik. Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sen bilir misin? Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır. O gecede Rabb'lerinin izniyle melekler ve ruh (Cebrail) her iş için iner dururlar. O gece esenlik doludur. Tâ fecrin doğuşuna kadar."

Bu sûrede de geçtiği üzere yüce kitabımız Kur'ân bu ayda ve bu gecede indirilmeye başlamıştır.

"Bin aydan daha hayırlıdır." Kutsal kitabımız bu gece için böyle söylüyor. Bu süre ortalama bir insan ömrüne denk gelir. Bu geceyi iyi değerlendirmek demek bütün bir ömrünü ibadetle geçirmiş gibi sevap getirecek demektir. Kadir Gecesi üç ayların en kutlu zamanıdır denebilir.

Bu gecenin nasıl değerlendirilmesi gerektiğine dair şefkat peygamberi Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"Kim Kadir Gecesi'ni sevabına inanarak içtenlikle ihya ederse geçmiş günahları bağışlanır."

Bu gecede de bol bol Kur'ân okunmalı, namaz kılınmalı ve tevbe istiğfarda bulunmalıdır. Ayrıca Sevgili Peygamberimiz'e ve aile fertlerine bolca selâm göndermeliyiz.

Ramazan Bayramı

Emine KAKÜLLÜ

Her ne kadar güzel günler bitmiş ise de Yüce Allah'ın emrine uymuş olmanın huzuruyla bayram başlar. İslâm âleminin tamamı üç gün boyunca bayram yapar. Âyetlerde ve hadislerde anlatılan müjdelere kavuşma düşüncesi Müslümanların hayalini süsler.

Genç - yaşlı, büyük - küçük herkes coşkuludur. Bu coşkuyu paylaşmak için Müslümanlar önce sabah erkenden bayram namazına giderler. İki rekâtlık namazdan sonra herkes birbiriyle bayramlaşır. Akrabalar ziyaret edilir. Büyükler küçüklere hediyeler, harçlıklar verir. Küçükler de büyüklerin ellerinden öperek saygılarını gösterir. Uzakta olan akrabalara gidilememişse telefon açılarak bayramlaşılır.

Bayramlarda ölüler de unutulmaz. Arife günü mezar ziyareti yapamayanlar bayram günlerinden birinde ahirete uğurladıkları sevdiklerini ziyarete giderler. Onlara dua edip onlar için af talebinde bulunurlar. Böylece yediden yetmişe herkes bayram havasını soluklar. Kendilerine diğer zamanlardan daha fazla dua gönderildiğinden imanla ahirete göçen ölüler bile bayram yapar diyebiliriz.



Peygamberimiz'in Mesajını Engellemeye Çalıştılar

Alim EKİZ

Peygamberimiz ilahî mesajı herkese duyurmak için olağanüstü gayret gösteriyordu. Kendisine indirilen âyetleri yanındakilere hemen okuyordu. Onlar da âyetleri hem yazıyor hem de ezberliyorlardı. Kur'ân âyetlerini duyanlar kısa sürede Müslüman oluyordu. Böylece Peygamberimiz'in etrafındaki halka gün geçtikçe genişliyordu. O'nu susturmak için gelenler bile O'nun okuduklarından etkileniyor, bambaşka bir hava içinde geri dönüyorlardı.



Peygamber Efendimiz Mekke'ye ticaret ve hac için gelen yabancıların yanına sokuluyor, onlara Kur'ân'dan âyetler okuyordu. Bu durum azılı İslâm düşmanlarını çok rahatsız ediyordu. Bir tek yabancının bile onunla görüşmesini istemiyorlardı. Bir önlem almak için Velid Bin Muğire'nin evinde toplandılar. Aralarında şöyle bir konuşma geçti.

– Ey Mekkeliler hac mevsimi geldi. Yakında insanlar kafileler hâlinde Kabe'ye doğru hareket edecek. Hazreti Muhammed'in o insanlarla tanışmasını ve onlarla konuşmasını engellemek için ne yapmalıyız?

Topluluktan bir ses yükseldi.

– Ona 'kâhin' diyelim.

Velid bu fikri beğenmedi.

– Hayır, dedi. İyi biliyorum ki O kahin değildir. Ben ne kâhinler gördüm ki sözleri hiç anlaşılmaz. Oysa Peygamber gayet açık konuşuyor. Üstelik Onun sözünde müthiş bir lezzet var,' dedi.

Topluluktan bir başkası,

– O'na 'mecnun' diyelim dedi.

Velid bu fikri de beğenmedi.

– O mecnun değil ki hepimizden daha akıllıdır. Mecnunların aklı karışık olur. Yürüyüşü bozuk olur. İçleri vesvese ile doludur. Oysa Peygamber'in sözleri açık ve nettir. Kendinden emin bir şekilde yürüyor. Vesvese O'nun yanına uğramaz dedi.

– Öyleyse O'na 'şair' diyelim.

– Doğrusu O şair de değil. Şiirin rengini, ölçüsünü, kafiyesini, müziğini iyi biliriz. O'nun sözlerinde şiirden öte bir tesir var. O'nun söylediklerinin şiir olmadığını herkes anlar dedi.

– Öyleyse 'sihirbaz' diyelim.

– O sihirbaz da değil. Biz ne sihirbazlar gördük ki okuyup üflerler. İplere düğüm bağlarlar.

O bunların hiçbirisini yapmıyor.

Anlaşılan bu topluluk fikir üretmiyordu. Herkesin morali bozuldu.

Velid'e yöneldiler.

– Öyleyse sen fikrini söyle, dediler.

Velid zor durumda kaldı.

– Bana düşünmek için süre verin, dedi.

Velid günlerce düşündü, taşındı. Fakat peygambere nasıl bir iftira atacağına karar veremedi. Sonunda sihirbaz demenin biraz daha uygun olacağına karar verdi.

Hac mevsimi geldi. İnsanlar civar şehirlerden akın akın Kâbe'ye geliyordu. Peygamberimiz her gördüğü insanın yanına yaklaşıyor, onlara Kur'ân'dan âyetler okuyordu. Fakat Mekke müşrikleri Peygamberimiz'i adım adım takip ediyor, O kiminle konuşuyorsa hemen yanlarına sokuluyor, yabancıların kafasını karıştırıyorlardı. O sihirbazdır diyorlardı. Aynı sözü birkaç kişiden duyan yabancıların kafası karışıyor, Peygamberimiz'le daha yeni tanışmışken yeniden uzaklaşıyorlardı.



Mevlit Kandili

Rebiülevvel ayının on ikinci gecesine denk gelen gece Sevgili Peygamberimiz'in doğduğu gecedir. Efendiler Efendisi Peygamberimiz'in dünyaya teşrif günü bu gündür. Bu tarih miladî takvime göre 571 yılının Nisan ayının yirminci gününe denk gelir. Efendimiz'in doğduğu gün de Pazartesi'dir.

Sevgili Peygamberimiz'in doğduğu gece birçok hâdise meydana gelmiştir. Bu hâdiselerden bazıları şunlardır:

- Bazı insanların kutsal saydıkları Sava Gölü kurudu.
- Ateşe tapan bir topluluğun yıllardır sönmeyen meşaleleri o gece söndü.
- Kisra Sarayı'nın sütunları yıkıldı.
- Gökyüzündeki yıldızlar yere o kadar yaklaştı ki görenler yıldızlar yere düşecek sandılar.
- O zamanlar geçerli olan yıldız ilmiyle uğraşanlar bu hâdiselerden Son Peygamber'in dünyaya geldiğini anlamışlardı.
- Peygamberimiz'in doğumu sırasında melekler orada hazır bulundu. Doğum gerçekleşen evin içi nurla doldu. Bu nur etrafı öyle aydınlattı ki çok uzak mesafeler bile gözüktü.

Sevgili Peygamberimiz kırk yaşına gelince kendisine peygamberlik vazifesi verilmiştir. Zaten o güne kadar tertemiz bir hayat yaşayan Peygamberimiz o günden sonra da insanlığın kurtuluşu için gece gündüz çalışmıştır. Peygamberimiz'in vefatıyla insanlığa gönderilmiş olan son peygamber aramızdan ayrılmış oldu.

Bu gece Peygamber Efendimiz'e, O'nun aile fertlerine ve güzide sahabesine bol bol selâm göndermeli ve dua etmeliyiz.

Mehmet Azim

Namaz

Safa Enes ERGÜN

Babam namaz kılarken
Arkasından bakardım
Her şeyi bilmesem de
Yaptığını yapardım

Babam mutlu olurdu
Beni böyle görünce
Saçlarımı okşardı
Boğurlurdu sevince

Arzumu gören annem
Dizine alıp beni
Çabucak öğretmişti
Güzelim sureleri

Şimdi namazlarımı
Dosdoğru kılıyorum
Rabbime dua edip
Huzurla doluyorum.



Kardelen

Eda ÖZDEMİR

Torosların nazlı gelini deseler de onlara, egenin çetin cevizleridirler aslında. Zor şartların, aşılmazların aşılır olduğunun göstergesidir narin gövdeleri.

Kar - kış demeden, soğuk - sıcak demeden kendilerine ilham edilen vazifelerini aksatmadan yerine getirirler. Başlarını dimdik tutup çıkarırlar sarp dağların eteklerinden. Kurdun kuşun soğuktan inlerine, yuvalarına saklandığı bir zaman diliminde "Bismillah" der, dikiliverirler tepelere.

Doğada belirli kuralların geçerli olduğunu hepimiz biliriz. Su 0 santigrat derecede donar mesela. –15 santigrat derece soğuğa dayanabilen bu bitkilere bahşedilen bir kimyasal madde, onların soğuktan donmasını engeller. Rabbimizin rahmeti, merhameti, adımımızı attığımız her noktada kendisini bize hissettiriyor. Eğer bu kimyevî özellik onlara verilmemiş olsaydı, belki de bu beyaz gelini hayatımızda hiç göremeyecektik.

Utangaç bir gelin gibi başını önüne eğen kardelenler, yılın ilk çiçeklerini açan bitkileridir. Akıl sahibi insanların, pervasızca talan etmesi sonucunda nesli tükenmeye yüz tutmuştur.

Soğuktan donmuyorlar belki ama acaba böceklere yem olmaktan nasıl kurtuluyorlar dersiniz? Allah bu bitkinin köklerine lektin adı verilen bir madde depolamıştır. Bu madde ne işe mi yarıyor? Bitkiyi zararlılardan koruyor. Yani bir çeşit böcek kovucu olarak görev yapıyor.



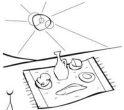
Bünyesine yerleştirilen sayısız faydaların yanısıra bu narin gelin, çocuklar için de bir şifa kaynağı. İçerisinde bulunan bir kimyevî madde çocuk felcine karşı koruyucu etki gösteriyor.

Soğanları vasıtasıyla üreyebilen kardelenler, kalb ve mide rahatsızlıklarında da kullanılabilen ilaç özütlerini içeriyor.

Kısacası kardelenler biz insanlara, hem şifa kaynağı hem de azmin ve sabrın açamayacağı kapının olmadığının bir göstergesi oluyorlar.



RAMAZAN MANİLERİ



Kavuştuk Ramazan'a.
Ne de büyük ihsana.
Bu ayda oruç tutmak,
Huzur verir insana.

İnananlar oruç tutar,
Gönüller hep bir atar,
Sevinir hep müminler
Allah diyenler artar.



Sahur oldu ışıyor,
Bülbüller ötüşüyor,
İftârda çay deyince,
Yüreğim tutuşuyor.

Sofrada fakir olsun,
Tabağı çukur olsun.
Karnı doyduktan sonra,
Duayı okur olsun.

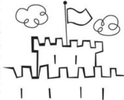
Davulun içi pekmez,
Çalarım fakat ötmez.
Bir bahşiş vermezseniz,
Davulcu burdan gitmez.



Yün yatakta yatarız,
Yapma çiçek satarız,
Biraz bekle davulcu,
Şimdi bahşiş atarız.

Bilal YORULMAZ

Hazreti Yakub
(Aleyhisselâm)



Hazreti Yakub, Hazreti İshak'ın ikiz çocuklarından biri olarak dünyaya geldi. Babası, ölmeden önce, onu dayısının yanına gönderdi. Hazreti Yakub dayısının yanında büyüdü, gelişti, yiğit bir delikanlı oldu. Önce dayısının büyük kızı Laya ile evlendi, çocukları oldu. Daha sonra da dayısının küçük kızı Rahil ile evlendi. Bu evliliğinden de Hazreti Yusuf ve Bünyamin adlı çocukları dünyaya geldi. Bünyamin'in doğumundan sonra Hazreti Rahil vefat etti.

Hazreti Yakub çocukları içerisinde Yusuf'u çok severdi. Sürekli onunla sohbet ederdi. Onunla vakit geçirmek Hazreti Yakub'u fazlasıyla mutlu ediyordu. Fakat bu sevgisini Bünyamin dışındaki diğer kardeşleri kıskanıyorlardı. Hatta bu kıskançlıkları onları hain planlar kurmaya kadar götürdü. Aralarında şöyle konuşuyorlardı:

– Babamız, Yûsuf'u hepimizden çok seviyor

– Sürekli onunla birlikte vakit geçiriyor.

– Babamızın sevgisini kazanmak için Yûsuf'u öldürelim.

– Evet. Eğer Yûsuf olmazsa babamız bize daha çok vakit ayırır.

Aralarında böyle konuştuktan sonra planlarını uygulamak için babalarına gittiler ve şöyle dediler:

– Yûsuf'u bizimle gönder de beraber kırlara çıkalım. Onu gezdirelim.

Hazreti Yakub onların Hazreti Yûsuf'u kıskandığını sezmişti. Bu yüzden önce Hazreti Yusuf'u göndermek istemedi:

– Evlatlarım belki işlerinize dalarsınız da Yûsuf'u kurt kapar diye korkuyorum.

– Olur mu öyle şey babacığım. Biz bu kadar





kalabalıkken kurt nasıl gelip de onu aramızdan alabilir? Yûsuf'a sahip çıkacağız. Sana söz veriyoruz.



Hazreti Yakub sonunda ısrarlara dayanamadı. İstemeyerek de olsa Yûsuf'u kardeşleriyle beraber kıra gönderdi. Evden iyice uzaklaştıktan sonra Yûsuf'u aralarına aldılar. Öldürmek üzereyken aralarından biri insaf etti ve şöyle dedi:

– Kardeşlerim! Yûsuf'u öldürerek bir cinayet işlemeyelim. Onu bir kuyuya atalım. Yoldan geçen biri onu alıp götürsün. Babamıza da "Yûsuf'u kurt yedi." deriz.

Bu fikri hepsi beğendiler. Yûsuf'un gömleğini aldılar ve onu kuyuya attılar. Sonra da gömleğin üzerine bir hayvanın kanını sürerek babalarına getirdiler.

– Ey babamız, biz koyunlarımızla uğraşırken bir kurt geldi ve Yûsuf'u yedi. Bunu engellemeye gücümüz yetmedi. İnanmazsan işte bak! Yûsuf'un kanlı gömleği.

Hazreti Yakub onların bu sözlerine inanmadı. Fakat sabretmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Yüreğinde Yûsuf'un hasretini duyarak günlerce, haftalarca, aylarca ağladı, durdu. O kadar çok ağladı ki gözleri kör oldu. Yıllarca ağlayarak Rabbine dua etti. Hazreti Yûsuf'un ölmediğini hissediyor, ona kavuşmak için Allah'a yalvarıyordu. Bu arada Yûsuf'un kardeşi Bünyamin'in sevgisi ile teselli oluyordu.

Hazreti Yûsuf ise yoldan geçen insanlar tarafından bulunmuş ve Mısır'a götürülmüştü. Köle olarak girdiği sarayda vezirliğe kadar yükselmişti. Hazreti Yûsuf'un vezirliği sırasında Mısır dışında bütün ülkelerde kıtlık başlamıştı. Bu yüzden herkes yiyecek alabilmek için oraya geliyordu. Kendisini kuyuya atan kardeşleri de yiyecek alabilmek için Mısır'a geldiler. Hazreti Yûsuf onları hemen tanıdı. Fakat onlara iyi davrandı. Kendisini tanıttı, onlara bol bol yiyecek verdi ve şöyle dedi:



– Şu gömleğimi babanızın yüzüne sürün de gözleri açılıversin. Sonra da hep beraber buraya gelin.

Hazreti Yûsuf'un gömleği Hazreti Yakub'un yüzüne sürülünce gözleri eskisi gibi görmeye başladı. Hazreti Yakub ailesini de alarak Mısır'a gitti. Ve vefat edene kadar da sevgili oğlu Yûsuf'un yanında yaşadı. Yûsuf Aleyhisselam ise kardeşlerine en ufak bir kınamada bile bulunmadı.

TOSUNUMUN BAYRAMI

Sedat **CİLALITAŞ**

Babam, Kurban Bayramı'ndan bir hafta önce bir tosun aldı bu sene. Bir görmeliydiniz, o kadar güzeldi ki bir tarafı siyah diğer tarafı beyaz. Kardeşlerimle beraber büyük bir özenle beslemeye başladık onu. Genellikle yemini ben vermeye çalışıyordum, çok hoşuma gidiyordu onunla olmak. Hem evdeki en büyük çocuk da bendim, üstelik bu görev en çok bana yakışırdı. Ama Kurban Bayramı yaklaştıkça içim sızlıyordu. Neden mi? Çünkü o Allah'ın emri gereği kurban edilecekti. Bu da onun için çok büyük sevinçti.

Arife günü babam bana kahverengi bir pantolon ve bir ayakkabı aldı, öyle çok sevindim ki. Bu mutlulukla akşamdan yattım. Bayram namazına dedemle birlikte gitmeyi çok istiyordum, erkenden kalkmalıydım.

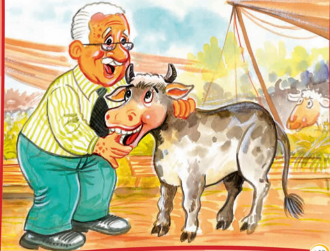
Sabah olunca annem, saçımı okşayarak namaz vaktinin geldiğini söyledi. Güzelce abdest alıp giyindikten sonra dedemle birlikte camiye vardım. Neredeyse



mahallemizin bütün çocukları camideydi. Namazdan sonra herkes birbiriyle bayramlaştı.

Evde de cami çıkışındakine benzer bir halka oluşturuldu. İlk sırada dedem vardı tabiî ki. İlk önce dedemin, sonra sırasıyla, babaannemin, babamın ve annemin ellerini öptüm. Daha sonra ailecek köyümüzün mezarlığını ziyaret ettik. Ölmüşlerimize dualar okuduktan sonra eve geldik. Babam doğruca ahıra gitti ve tosunumuzu getirdi. Kesim işlemi bittikten sonra dedem beni yanına çağırarak Hazreti İsmail'i anlattı. Etlerin bir kısmını, kurban kesemeyen fakirlere dağıttık.

Mahallemizde bayramın birinci günü böylece geçmiş oldu. İkinci ve üçüncü günlerde ise başka yerlerden gelenlerle bayramlaştık. Bir Kurban Bayramı da böylece geçmiş oldu. Bayramı, paylaşmayı, akraba ziyaretini, doğruluğu, büyüklere saygı göstermeyi, küçükleri sevmeyi, türlü türlü oyunlar oynamayı ve birlikte yaşamayı gördüm. Bütün bu güzellikleri yaşamak dururken bazı kimseler bayramları sanki sıradan bir tatilmiş gibi görüyor. Bayramı değişik yerlerde, akrabalarından, eşlerinden, dostlarından uzak geçiriyorlar. Böylelikle akrabalık bağları kopuyor, birbirlerini zamanla unutuyorlar. Çocukları bile birbirini tanımıyor. Birbirlerinden uzak duruyorlar. Herkesin bayramları asıl manasına uygun değerlendirebilmelerini çok isterdim.



KINALI KURBANLIK



Hilâl CAN

– Kuzunu iyi besle bayrama kadar. Bayramda bizim kurbanımız olacak, deyince babam,

– Ama, o daha küçük, demiştim.

– Bayramda neredeyse bir yaşında olacak. Gayet semiz ve iri. Kurban olur yani…

Ama baba, diyerek başlayıp bin dereden su getirsem de babamı ikna edemiyordum.

– Aşk olsun baba, bayramda kuzumuzu mu yiyeceğiz yani, demiştim en son.

Kınalı kuzu, evimize geldiği zaman ayakları titriyordu. Ah ne sevimliydi bir bilseniz. Gece gündüz onunla meşgul oluyordum. Hayata merhaba demiş tazecik otları yedirirdim ona.

Ya peki büyüyünce o ne yapmıştı. Arkadan belime bir tos kondurmuştu da çiçekleri öpmüştüm. Elbette o da şaka yapardı. Birgün onun önüne boş kovayı koymama nazire olarak. Oysa o çok susamıştı belki de…

Ne günlerdi o günler…

Şimdi kınalı kuzu, kınalı kurbanlık olmuş. Ne çabuk. Babam,

– Şimdi bunu bir tarafa bırakalım. Sana güzel bir haberim var. Hafta sonu sizi pınarbaşına götüreceğim. Dedenleri de çağırdım. Hem orada kuzunla doya doya oynarsın. Ben size pirzola pişiririm. Ne dersin?

– Sıkı dur baba, dedim ve babamın kucağına atladım.

– Dur deli kız, kocaman oldun hâlâ tepeme çıkıyorsun.

– Sen biricik babamsın, dedim ve sarmaş dolaş olduk çimlerin üzerinde.

Hayal ettiğim gibi piknik çok güzel geçti. Annem, babam, kardeşim, dedem, ninem… Hep birlikte güzel saatler yaşadık. Günün favori yiyeceği babamın kendi eliyle pişirdiği pirzolaydı.

– Pirzolayı çok sevdin galiba Hilâl?

– Tabiî baba, kim sevmez pirzolayı?

Kimse cevap vermedi. Sessizliği babam bozdu.

– Peki ne etiydi yediğin?

– Bilmem.

– Kuzu etiydi.

– Olabilir, ne olmuş kuzu etiyse?

– Hani kınalı kuzunun kesilmesine üzülüyordun ya…

– Ama benim kuzumu kesmedik ki. İşte pınardan su içiyor diye kuzumu gösterdim.

Bu konuşmalardan sonra sofradakiler az çok meseleyi öğrenmişti. Dedem beni yanına çağırıp kesilenin kınalı kuzu veya başka bir kuzu olmasının farkı olmadığını, kuzuların, koyunların, etinden, sütünden ve derisinden faydalanmak için beslendiğini anlattı. Dedemin anlattıkları doğruydu. Ama ben, diye başlayan itiraz cümlelerim devam ediyordu.

– Anlaşılan seninle daha işimiz var, dedi babam ve mesele kapandı.
Piknikten birkaç gün sonra babam,
– Hilâl, haydi gel bakalım, seninle dolaşalım biraz, dedi. Ben merak içinde hazırlanıp babamın yanına koştum. Sorularıma ısrarla cevap vermiyor, havadan sudan konuşuyordu babam.
– Hava, su ve çiçekler kadar geceleri Ay ve yıldızlar da güzeldir biliyor musun Hilâl?
– Elbette biliyorum baba, bunları bilmeyen mi var?
– Bilmeyen yok belki, ama onların güzelliğini görmeyen çok.
– Bunları konuşmak için mi çıktık yani şimdi dışarı?
– Yoksa seksek mi oynasaydım seninle. Bir hikmeti vardır elbette. Bekle, sabret.
Susarak yürümeye devam ettik. Biraz sonra bir kasabın önüne gelince durduk. İçeride kasap, etleri parçalıyor, dolaba yerleştiriyor; insanlardan gelip alanlar oluyordu.
– Bak bir kınalı kuzuyu daha kesmişler Hilâl. Sence kötü bir şey mi yapmışlar.
Durup düşündüm. Evet desem söylediğime kendim de inanmayacaktım. Hayır desem önceki söylediklerim çürüyecekti.
– Bak kızım, kuzular, koyunlar, keçiler, danalar… kesiliyor sürekli. Kasaplar bu işte çalışıyor; insanlar da et ihtiyacını karşılıyor.



Ayrıca karşıdaki için de bir güzel taraf var. Ama önce sana bir soru sorayım Hilâl: Şerefli bir ölüm var mıdır?
– Biraz düşüneyim. Hımmm… Evet buldum. Allah rızası dairesinde yaşayan herkesin ölümü şereflidir. Ama en şerefli ölüm şehitliktir. Çünkü, şehitler Allah için canlarını feda etmişlerdir.
– Peki hayvanlar için de ölümün güzeli olabilir mi?
– Bilmem, olur mu?
– Elbette olur. Biz kurbanı niçin kesiyoruz?
– Allah'ın rızasını kazanmak için kesiyoruz bildiğim kadarıyla.
– Peki kınalı kuzuyu niçin keseceğiz?
– Kurban olarak. Evet anladım Allah'ın rızasına nail olmak için.
– Hz. İbrâhîm (a.s.) Allah tarafından oğlunu kurban etmesi emrini alınca oğlunu kesmekte tereddüt etmiş midir?
– Hayır. Ne Hz. İbrahim (a.s.) ne de oğlu Hz. İsmail (a.s.) tereddüt etmemişti.
– Peki şimdi sana tekrar sorayım. Kınalı kuzu bir evlâttan daha mı kıymetlidir?
– Hayır.
– O hâlde biz, çok sevsek de kınalı kuzuyu Allah için kurban edeceğiz. Anlaştık mı Hilâl.
– Peki şehitler Allah için ölürken saadete eriyormuş. Kınalı kuzu da kurban edilmekten mutlu olacak mı?
– Olmaz olur mu? Rivayet edilir ki kurban ettiğimiz hayvanlar, sahibini Sırat Köprüsü'nden geçirip Cennete ulaştıracakmış.
– Aaa! Ne güzel. Kınalı kuzunun sırtına binmişim ve Cennet'e gidiyorum.
– Tabiî ya. Neden olmasın. Bize düşen Allah'a dua etmek ve ibadetlerimizi yapmak. Kurban da bir ibadettir.
– Haydi evimize dönelim baba. Kınalı kuzumu iyi besleyeyim de Sırat Köprüsü'nde daha besili ve güçlü olarak taşısın bizi.
Babamla neşe içinde eve döndük. Kınalı kuzuma artık bambaşka bir gözle bakıyordum. Onu kurbana kadar krallar gibi beslemeye karar verdim.

Kurban Bayramı



Mehmet AZİM

Kurban Bayramı, Ramazan Bayramı'ndan yaklaşık yetmiş iki gün sonra ve dört gün olarak kutlanır. Bu bayram da sabahın erken saatinde kılınan bayram namazıyla başlar. Namazdan sonra müminler birbirleriyle bayramlaşırlar. Arife günü mezarlar ziyaret edilerek vefat etmiş akrabalarımıza dualar okuruz.

Bayram günü insanların yerine getirdikleri bir kulluk vazifesi daha vardır. Allah'a teslimiyetin ve O'nun emrine itaatin sembolü olan kurbanlar kesilir. Hazreti İbrâhîm, oğlu Hazreti İsmail'i kurban etmek üzereyken getirilen koçla bu uygulama başlamıştır. Daha önce de Allah'a bir şeyler adama ve kurban etme olsa da en kapsamlı şekil bu dönemde başlamıştı. Kurban kesmeyi Peygamber Efendimiz'e gelen âyetler ve O'nun uygulamaları neticesinde vacib bir ibadet olarak yerine getiririz.



Herkes kendi bütçesine ve zenginliğine göre dinin uygun gördüğü hayvanlardan kurban ederler. Deve, sığır, koyun ve keçi türleri kurban edilebilir. Kurban vesilesiyle Allah'a yakınlaşma olur. Kurban kesemeyen akraba ve komşulara kurban etlerinden dağıtılmak suretiyle bayram sevinci paylaşılır.

Bu sevinci günümüz büyükleri ve bazı gönüllü kuruluşlar da devam ettirmektedirler. Ülkemizin batı bölgelerinde kesilen kurbanların etleri doğu ve güneydoğu illerimizdeki fakir insanlara götürülmektedir. Böylece bayramın gerçek manası idrak edilmiş olmaktadır. Doğu – batı, zengin – fakir kaynaşması böylece gerçekleşmektedir. Bu gönüllü faaliyetler son yıllarda yurt içiyle de sınırlı kalmamaktadır.



Ülkemizin gönül erleri bu kişiler kurbanlarını fakir olan Müslüman ülkelerde keserek bu kurbanların etlerini de olduğu gibi o ülkenin insanlarına bağışlamaktadırlar. Üstelik bu gönül eri büyüklerimiz kendi memleketlerinde değil çoğu zaman bu ülkelerin insanlarıyla bayramı geçirmeyi tercih etmektedirler. Bu sayede hem bayramlar gerçekten bayram olmakta hem de dünya Müslümanları arasında kardeşlik duyguları gelişerek artmaktadır.

Kurban Bayramının hacca giden Müslümanlara bakan yönü de vardır. Onlar kutsal topraklarda hacı olmanın şartlarını teker teker yerine getirdikten sonra kurbanlarını orada keserler ve hacı olurlar. Yine burada kesilen kurbanların etleri de fakir ülkelere gönderilir.



Kurbanını, bayramın ilk günü kesemeyenler diğer üç günde de kesebilirler. Bu konuda yaygın olan uygulama birinci gün kurbanını kesmek, diğer günler ise aile büyükleri ve akrabalarla bayramlaşmaktır.

Rezzak

Akif MERT

Rezzak rızık veren demektir. Rızık ise faydalanılan şey anlamındadır. Canlıya fayda sağlayan her şey rızıktır. Çoğulu erzaktır. "Erzak deposu" Türkçede de kullandığımız kelimelerdendir.

Hayatımız için zorunlu olan şeyleri insanlara veren, ihtiyaç duydukları nimetleri yaratan Allah'tır. İçtiğimiz su, soluduğumuz hava, yediğimiz çeşit çeşit yiyecekler hep birer rızıktır. Bedenimiz nasıl rızka muhtaç ise ruhumuz da öyledir. Ruhumuzun rızkı ise iman ve onun gerektirdikleridir. O ancak bunlarla huzur bulur. Bize iman rızkını veren de Allah'tır.

Öyleyse ihtiyaç duyduğumuz her şeyi dua ederek Rabbimizden isteyelim. Gerçek rızık verici yalnız O'dur. Rabbimizin bize rızık olarak verdiklerinden biz de başkalarına verelim ki Allah bize daha fazlasını versin. Gerek bu dünyada gerek öbür dünyada…

Çünkü O şöyle buyurmuştur: "Her neyi verirseniz Allah onun yerine bir başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

Kebîr: Büyük.

Hâfiz: Kendisinden hiçbir şey gizli kalmayan, kullarının yaptığı her şeyi kaydeden, kudretiyle gökleri ve yeri varlıkta tutan, insanları koruyup kollayan

Mukit: Her şey üzerinde kadir, her şeyi gözeten ve her yaratılmışın azığını veren.

Hasîb: Kâfi gelen, hesab gören, hesaba çeken.

Ahmet ŞENLİK

UYDUMUZ AY



Bulutsuz bir yaz akşamında Dünya'mızın uydusunu seyrettiniz mi? Ay sanki evimizin duvarına asılı güzel bir tablo gibi Dünya'mızı süsler. Onu gökyüzünde farklı evrelerde görürüz.

Güneş sisteminde 9 gezegen ve gezegenlerin etrafında uyduları bulunur. Bu gezegenlerden her biri, Güneş'in etrafında, kendi yörüngelerinde, belli bir düzen içinde hareket ederler.

Dünya'mızın uydusu da Ay'dır. Kütlesi Dünya'nın 81'de 1'i kadar, atmosferi olmayan Ay, Dünya'ya yaklaşık 384.000 km. uzakta bulunur. Dünya, Ay ile birlikte, Güneş'in etrafında döner. Kur'ân-ı Kerim'de Yüce Allah "Ay'a da birtakım evrelerle ölçü biçtik. Nitekim o eski ve eğri hurma dalı gibi döner." diye buyuruyor. (Yâsîn Sûresi 39)

Kur'ân, Ay'a ve Ay'ın hareketlerine birçok ayetinde dikkat çekmiştir. Ay'ın varlığı bizler için önemlidir. Ay, bir uyduya göre oldukça büyük hacmi ve ayarlanmış uzaklığıyla Dünya'mızın dönme merkezini sabitleştirmiştir. Bu da gezegenimizin hayat için elverişli iklim koşullarını milyarlarca yıldır korumasını sağlamaktadır.

Bazı bilim adamları, Ay'ın çekim gücü sayesinde Dünya'nın merkez çekirdeğinin sıvı konumunu koruduğunu söylemektedirler. Bu da gezegenimizin manyetik alanını güvence altına almaktadır. Eğer bu manyetik alan olmasaydı kozmik radyasyonlar Dünya'ya doğrudan ulaşacaklardı. Bu da yeryüzünde hayatı yok edecekti. Yine Ay olmasaydı Dünya'nın kendi çevresinde 10 saat içinde döneceği tahmin edilmektedir. Bu ise gece ve gündüzün tamamen değişmesi, yeryüzündeki yaşamın ciddi bir darbe yemesi demektir. Ay okyanusları kendisine çekerek, Dünya'nın dönüş hızını yavaşlatmış ve bugünkü şekline getirmiştir.



Gezegenlerin, Ay ve Güneş'in etkileri canlı veya cansız bütün varlıkları etkiler.

Bilmece Bildirmece

Hangi Sûre

Karışık harfleri sıraya dizerseniz, alttaki arkadaşımızın namazda hangi sûreyi okuduğunu bulacaksınız.



Labirent

Anne kuş, yuvadaki minik yavrusuna yiyecek götürüyor. Fakat önce labirenti geçmesi gerekiyor. Ona yardımcı olur musunuz?





Var-Yok

İpuçlarından yararlanarak, her satırdaki harfi bulun ve boşluklara yazın. Yukarıdan aşağıya doğru okuyunca güzel davranışlardan birinin adını bulacaksınız.

- **İlk harfim MEKKE'de var MEDİNE'de yok**
- **İkinci harfim AHMET'te var MEHMET'te yok**
- **Üçüncü harfim RESİMde var SİMGEde yok**
- **Dördüncü harfim DÜNde var BUGÜNde yok**
- **Beşinci harfim BENde var SİZde yok**
- **Altıncı harfim GÜNEŞ'te var GÜNEYde yok**
- **Yedinci harfim YEŞİLde var YEŞİM'de yok**
- **Sekizinci harfim İYİLİKte var KÖTÜLÜKte yok**
- **Son harfim ESKİde var YENİde yok**

Sayılar

Alttaki sayıların yerine, alfabede o sırada olan harfi yazın. Harfleri ok yönünde okuyun. İki kelimeden oluşan bir Hadis-i Şerif ortaya çıkacak.





Örnek: A harfi alfabemizde 1. sıradadır. Burada da 1 ile gösterilmiştir.

Bir Kare Gif

Alttaki harflerde altı kelimeden oluşan bir atasözü gizlenmiş. Kelimelerin ilk harfleri yuvarlak içine alınmış. KURAL: Harfler arasında yukarıya, aşağıya, sağa ve sola hareket edebilirsiniz. Çapraz hareket edemezsiniz.



Başla (C) — Bitir (R)

R	A	Z	C	C	L	E	N	R
A	F	N	E	İ	L	O	R	U
R	L	İ	E	M	E	L	E	L
I	G	N	İ	R	Y	U	N	O
C	N	L	Z	E	N	Z	L	A
Ö	R	M	R	L	U	A	E	L
M	E	R	M	R	R	F	N	A
Z	A	T	T	N	E	L	E	D
R	A	İ	N	K	Â	R	I	N

7 Fark

Ahmet, abdest almak için şadırvana gidiyor. Size de alttaki iki resim arasındaki yedi farkı bulmak kalıyor...





Değiştir

Aşağıda bir hadis-i şerif yazılı. Bulmak için ★ işaretini "ü" ile; ● işaretini "m" ile; ▲ işaretini "e" ile; ■ işaretini "y" ile değiştirin.

K★Ç★Ğ★●★Z▲ ●▲RHA●▲T ▲T●▲■▲N, B★■★Ğ★●★Z▲ SA■GI GÖST▲R●▲■▲N BİZD▲N D▲ĞİLDİR.

Acaba Kim?

Tahtadaki tablodaki karışık harfler arasında Peygamberimiz'in amcalarından birinin adı var. Bulmak için mavi kareden başlayıp, sadece birer kare çapraz gidebilirsiniz.



Mini Bulmaca

Alttaki bulmacadaki soruların cevapları "AN" harfleriyle bitiyor. Bakalım cevapları bulabilecek misiniz?



1- Dinî bayramlarımızdan biri.

2- On bir ayın sultanı olarak bilinen ve oruç tuttuğumuz ay.

3- Peygamberimiz'in vefatından sonra Müslümanların başına geçen Dört Halife'den biri.

4- Namaz vaktinin girdiğini bildiren ve Müslümanları namaza davet eden çağrı.

5- Yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim'in diğer isimlerinden biri.

6- Kelime-i Şehadet getirerek İslâm dinine gönülden bağlanan ve iman eden kişi.

7- Peygamberimiz'in torunlarından bir tanesi. Aynı zamanda Hazreti Ali'nin oğlu kimdi?

8- İslâmiyet'in ilk yıllarında Müslümanların Mekke'de uğradıkları baskı nedeniyle ilk hicret edip sığındıkları ülke, neresiydi?

9- Kur'ân-ı Kerim'de adı geçen ve bütün canlıların dilini konuşabilen peygamberin adı.

BAKARA SÛRESİ (1-5. âyetlere kadar)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ۝ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ف۪يهِ هُدًى لِلْمُتَّق۪ينَ ۝

الَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ

وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝

اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. 1 – Elif, Lâm, Mîm.
2. İşte Kitap! Şüphe yoktur onda. Rehberdir müttakîlere!
3. O müttakiler ki görünmeyen âleme inanırlar. Namazlarını tam dikkatle ifa ederler. Kendilerine ihsan ettiğimiz nimetlerden hayır yolunda harcarlar.
4. Hem Sana indirilen kitabı, hem de Sen'den önce indirilen kitapları tasdik ederler.
5. İşte bunlardır Rableri tarafından doğru yola ulaştırılanlar. Ve işte bunlardır felâh bulanlar.

KÂRİA SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَاز۪ينُهُ ۝
فَهُوَ ف۪ي ع۪يشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَاز۪ينُهُ ۝
فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ ۝ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

Bismillâhirrahmânirrahîm

1 – Kâri'a,
2 – Nedir o kari'a?
3 – Kâri'ayı, o kapıları döven ve dehşetiyle kalblere çarpan o kıyamet felaketini sen nereden bileceksin ki!
4 – O gün insanlar uçuşan kelebekler gibi şuraya buraya fırlatılır.
5 – Dağlar atılmış yüne döner,
6 – Artık kimin tartıları ağır basarsa,
7 – Memnun kalacağı bir hayata girer.
8 – Kimin tartıları da hafif gelirse,
9 – Onun barınağı da Haviye olur.
10 – Onun ne olduğunu bilir misin?
11 – Haviye bir ateştir: kızgın mı kızgın!

Oruç

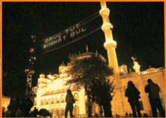
Ahmet Nazif YAVUZ

Oruç, niyetlenip imsak vaktinin başlamasından akşam güneşinin batışına kadar Allah rızası için hiçbir şey yemeden, içmeden durmaya denir.

Oruç, İslâm'ın beş şartından biridir. Ramazan orucu, tutmaya gücü yeten her kişiye farzdır. "Ey iman edenler! Sizden evvelkilere farz kılındığı gibi, sizin üzerinize de oruç tutmak farz kılındı." (Bakara Sûresi, 183. âyet.)

Yüce Allah, mübarek Ramazan ayını on bir ayın sultanı yapmıştır. Kur'ân-ı Kerim'in indirilişi bu ayda gerçekleşmiştir. Bütün kötülüklerden arınarak temizlenip kendimize gelmemiz için de bu aya oruç ibadeti konulmuştur. Oruç, günahlardan kaçınmamıza yardımcı olur ve bizi insana yakışmayan kötü davranışlardan korur. Oruç, müminin ahlâkını güzelleştirir.





a- Orucun Faydaları

1- Aşırı isteklerimize engel olur. Oruç tutanlar daha sabırlı ve metin olur.

2- Bir yıl boyunca devamlı çalışıp yorulan mide ve diğer organlarımız dinlenir.

3- Oruç, insanın ahlâkını güzelleştirir ve kişiyi iyiye ve güzele götürür.

4- Oruç fakir ve yardıma muhtaç olan kişilerin durumunu daha iyi anlamamızı sağlar.

Böylece yardımlaşma, acıma, şefkat ve merhamet duyguları gelişir.

b- Oruç Kimlere Farzdır?



Ramazan orucu şu üç özelliği taşıyan her kişiye farzdır:

1- Müslüman olmak.

2- Akıl ve şuur sahibi olmak.

3- Ergenlik çağına girmiş olmak.

c- Orucun Geçerli Olmasının Şartı

Bir orucun geçerli olabilmesi için niyet edilmesi şarttır.

Oruç tutmak isteyen kişi, niyetin vakti içinde oruç tutmak kastıyla tutacağı orucu kalbinden geçirirse oruca niyet etmiş olur. Diliyle söylemesi şart değildir. Fakat, kalbten geçirilen niyet dil ile söylenmesi daha iyi olur.

d- Oruç Tutma Vakti

Orucun vakti, imsak vaktinden akşam güneşin batışına kadardır. İmsak vakti sabah namazının vaktinin girdiği zamandır. Güneşin doğuşu ile imsak biter. İftar vakti ise orucun açılacağı vakittir.

e- Orucu Ne İle Açalım?

Orucu hurmayla, yoksa su ile açmak sünnettir. Peygamberimiz "Biriniz iftar edeceği zaman hurma ile iftar etsin, hurma bulamazsa su ile etsin. Zira su da pek temizdir." buyurmuştur.

Orucu açmadan önce de iftar duası yapabilirsiniz:

"Allah'ım! Sen'in rızan için oruç tuttum. Sana inandım. Sana güvendim. Sen'in rızkınla orucumu açtım. Yaptığım ve yapmam muhtemel günahlarımı bağışla."





f- Kimler Oruç Tutmayabilir?

1- Dinimize göre, seferî sayılabileceğimiz uzaklıkta bir yolculuğa çıkanlar oruç tutmayabilir.Yolculuk esnasında tutulmayan oruçlar, daha sonra kaza edilir.

2- Oruç tuttuğu zaman, hastalığının artmasından veya uzamasından endişe eden orucunu daha sonra kaza edebilir.

3- Hamile veya çocuk emziren hanımlar oruçlarını tutmayabilirler. Hamilelik ve emzirme süreleri geçince kaza ederler.

4- Oruç tutamayacak kadar yaşlı olan kimseler, oruç tutmayıp yerine fidye verebilirler.

5- Oruçlu kişi, açlıktan veya susuzluktan dolayı beden ve ruh sağlığının ciddi derecede bozulması tehlikesi ile karşılaşacaksa orucunu bozup daha sonra kaza edebilir.





g- Orucu Bozan Hâller

1- Bir şey yemek, içmek veya ilâç yutmak.

2- Ağzına istemeden giren yağmur, kar ve doluyu kendi isteğiyle yutmak.

3- Sigara, nargile içmek.

4- Dışardan bir susam tanesi kadar bir şeyi alıp yutmak veya çiğneyerek yemek.

5- Çok az miktarda tuz yemek.

Bu sayılanlardan herhangi birini özürsüz olarak yapan kişi hem bozulan orucunu kaza etmeli hem de kefaret orucu tutmalıdır.

h- Kazayı Gerektiren Hâller

1- Bir defada çok miktarda tuz yemek.

2- Yenmesi normal olmayan zeytin çekirdeği yemek. (Yenmesi alışılmış olan çekirdeği yemek ise kefareti gerektirir.)

3- Pamuk, kâğıt, taş, toprak, demir, altın ve gümüş gibi şeyleri yutmak.

4- İçi olmayan ceviz ve badem yutmak. (Bunların içi olanları yenildiği takdirde kefaret gerekir.)

5- Ağzına aldığı boyalı iplik gibi şeylerin boyası ile rengi değişen tükürüğü yutmak.

6- Boğazına kaçan kar veya yağmuru kendi isteği olmadan yutmak. (Kendi isteği ile yutarsa keffaret gerekir.)

7- Zorlama ile oruç bozmak.

8- Sahurdan dişleri arasında nohut tanesi kadar kalan yemek kırıntısını bilerek yutmak.

9- Abdest esnasında ağzına ve burnuna su alırken elinde olmayarak boğazına su kaçması.

10- Unutarak yiyip içtikten sonra orucunun bozulduğunu zannederek yiyip içmek.

11- Kendi isteği ile kusmak. Bu kusma ağız dolusundan az da olsa orucu bozar.

12- Ağız dolusu gelen veya kendi isteğiyle getirdiği kusmuğu mideye geri çevirmek.

13- Kendi isteği ile içine veya genzine duman çekmek. İstek dışı olursa oruç bozulmaz.

14- Güneş batmadığı hâlde battı zannederek iftar etmek.

15- İmsak vakti geçtiği hâlde daha vakit vardır zannederek yemek.

16- Ramazan orucundan başka bir orucu bozmak.

17- Hastalık sebebiyle ilâç almak, iğne vurdurmak, fitil koymak.

18- Vücutta bulunan herhangi bir yaraya sürülen ilâç gibi maddelerin vücuda girmesi.





19- Burna ilaç çekmek.

20- Ağza alınan veya burna çekilen suyun hatayla boğaza veya genize kaçması.

ı- Orucu Bozmayan Hâller

1- Oruçlu olduğunu unutarak, bir şey yemek ve içmek.

2- Kendi isteği dışında boğazına toz ve duman girmesi.

3- Mide bulanması sebebiyle kişinin kendi isteği dışında kusması.

4- Dişleri arasında sahur yemeğinden kalan nohut miktarından az olan kırıntıyı yutmak.

5- Ağzındaki tükürüğü yutmak. Ağzından dışarı çıkıp tamamen ayrılan tükürüğü tekrar yutmak orucu bozar.

6- Ağzına gelen balgamı yutmak.

7- Göze ilaç damlatmak.

8- Kan aldırmak.





Bir Hadis

Dilediğim gibi

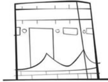


Yusuf KARAGÖL

Allah Resûlü bir gün ashabına,

– Âdemoğlunun her (iyi) davranışına kat kat karşılık verilir. İyilikler en az on misliyle yazılır, bu yedi yüz misline kadar çıkar. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: 'Oruç, bu kuralın dışındadır. Çünkü o sadece benim içindir, ben de onu dilediğim gibi ödüllendireceğim. Kulum benim için istek ve arzularını, yiyeceğini terk etti.' dedi ve devam etti.

– Oruçlu için iki sevinç vardır. Biri, orucu açtığı zamanki sevincidir; diğeri de Rabbi'ne kavuştuğu zamanki sevincidir. Oruçlunun ağzından çıkan koku, Allah indinde misk kokusundan daha hoştur.



Ne vereceksin?

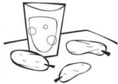
Birgün bir kadın çocuğunu çağırırken,

– Gel, bak sana ne vereceğim, demesi üzerine Allah Resûlü derhâl atılıp,

– Ne vereceksin, dedi.

Kadın da,

– Birkaç hurma verecektim Yâ Resûlallah, deyince,



– Eğer ona hiçbir şey vermeyecek olsaydın, yalan söylemiş olacaktın, buyurdular.

Zira Allah Resûlü, yalanı nifak alâmeti sayıyor ve ondan olabildiğince uzak durmaya çalışıyordu. Yalan, münafığın üç alâmetinden biriydi. Diğer ikisi ise verdiği sözde durmama ve emanete ihanet etme idi.

Ahmet ŞENLİK

Saçlarımı sevgiyle okşayan,
Elindir anneciğim.
Doğruluğu dürüstlüğü anlatan
Dilindir anneciğim.

Aylarca tertemiz sütünü emdim,
İlk defa seni gördüm dünyada
Kalbimi sımsıcak eden,
Gözlerindir anneciğim

* İlk iki soruyu şiire göre cevaplayınız?

1. Aşağıdakilerden hangisi yukarıdaki şiirden çıkarılabilecek bir sonuç değildir?

A. Anneler çocuklara sevgi dolu gözlerle bakar.
B. Her çocuğun iki yıl anne sütü alma hakkı vardır.
C. Anneler, evlatlarının dürüst olmasını ister.
D. Saçlarımızı okşadığında annemizin sevgisini içimizde hissederiz.

2. Sevgili Peygamberimiz'in aşağıdaki güzel sözlerinden hangisi, bu şiirin konusuyla ilgilidir?

A. Namaz, dinin direğidir.
B. Cennet, anaların ayağı altındadır.
C. Temizlik imandandır.
D. Komşusu açken kendisi tok yatan bizden değildir.

3. Ülkemizde öyle bir şehir vardır ki Peygamber Efendimiz buranın fethedileceğini yüzlerce yıl önce haber vermiştir. Bu güzel şehrimizin adı hangi seçenektedir?

A. Ankara
B. Çanakkale
C. İstanbul
D. Diyarbakır

Sekoya ağaçlarının boyları 100 metreyi geçebilir. Gövdesi o kadar kalındır ki on kişi kulaçlarını açıp ağacı kucaklasa bu gövdenin etrafını saramazlar. Üstelik dört bin yıl yaşayabilen türleri var. Bir sekoya ağacının köküyle emdiği su, gövdesindeki borucuklardan geçerek yüz metre yukarıya nasıl çıkabiliyor? Suyu pompalayan bir sistem mi var köklerinde? Demek Allah'ın ne büyük bir kudreti ne sınırsız bir bilgisi var.Dünyayı kudretinin delili olan sanat eserleriyle donatmış.

4. Yukarıdaki paragraftan hangi sonuç çıkarılamaz?

A. Dünya'mız, Yüce Allah'ın sanat eserleriyle süslenmiştir.
B. Allah'ın gücü ve kudreti sınırsızdır.
C. Her ağacın kökünde, suyu yukarı gönderen pompalar vardır.
D. Allah ağaçlara birçok vazife yaptırır.

5. "Ezan" ile "minare" arasında bir anlam ilişkisi vardır. Buna benzer ilişki "hutbe" ile aşağıdakilerden hangisi arasındadır?

A. Kürsü
B. Mahfil
C. Minber
D. Mihrap

6. "Cuma namazı " ile "cuma günü" arasında bir ilişki vardır. Buna benzer ilişki "oruç" ile aşağıdakilerden hangisi arasındadır?

A. Ramazan
B. Sahur
C. İftar
D. İmsak

Ailece yaylaya çıktığımızda çevredeki güzellikleri seyrediyorum.Çalışkan karıncalardan bal yapan arılara, rengârenk çiçeklerden desen desen kelebeklere kadar yeryüzü ne kadar da güzel yaratılmış. Sonra türlü türlü meyveleri, yemyeşil ağaçları, yağmur yüklü bulutları düşünüyorum. Aklıma babamın dün akşam okuduğu Kur'ân meali geliyor: "Göklerin ve yerin hâkimiyeti Allah'ındır ve Allah'ın gücü her şeye yeter."

7. Hangi seçenekteki bilgi, yukarıdaki paragrafta anlatılmak istenenlerden değildir?

A. Yeryüzünde ve göklerde ne varsa hepsini Allah yaratmıştır.
B. Yüce Allah'ın gücü sonsuzdur.
C. Yüce Rabbimizin yarattığı güzellikler, bazı Kur'ân âyetlerini hatırlatır.
D. Bir saat boyunca Allah'ın sanatlarını düşünmek, bir yıl ibadet etmenin sevabını kazandırabilir.

8. "Allah yegâne büyüktür." İfadesiyle "Allahuekber" sözü arasında bir anlam ilişkisi vardır. "Allah'ım Sana hamdolsun." ifadesiyle hangi söz arasında böyle bir anlam ilişkisi vardır?

A. Elhamdülillah
B. Bismillah
C. Sübhanallah
D. La ilahe illallah

9. Namazdan sonra tespihte bazı sözler söyleriz. Bunlardan hangisi, "Allah'ım Sen Kusursuz Yaratan'sın. Sen hatalardan uzaksın." anlamındadır?

A. Allahûekber
B. Elhamdülillah
C. Sübhanallah
D. La ilahe illallah

Sabahın bu vaktinde bir sürü insan birikmiş camiye. Getirdiğimiz tekbirlerle kumruların sesleri karışıyor. İçine kuş eklenen bir sabah vakti oluyor bayram.
Güneş, dağların ardından yeni açılan bir sayfa gibi doğuyor. Uykudan yeni uyanmış da gözlerini ovuşturuyor gibi mızmız. Güneş'i selamlıyorum içimden. Tabi kuşları da.

10. Yukarıdaki paragrafta anlatılanlar hangi namazda yaşanmış olabilir?

A. Cuma namazında
B. Bayram namazında
C. Yatsı namazında
D. Teravih namazında

Anne - babaya hürmet ve iyiliği tavsiye eden Yüce Allah, Kur'ân'da şöyle buyuruyor:
Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana - babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri ya da her ikisi senin yanında yaşlanırsa kendilerine "Öf!" bile deme.Onları azarlama. İkisine de güzel söz söyle. Onları koruyup üzerlerine kanat ger ve "Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse şimdi de Sen onlara öyle merhamet et." diye dua et.

11. Yukarıdaki paragrafın konusu aşağıdakilerden hangisidir?

A. Allah sevgisi
B. Peygamber sevgisi
C. Ana ve babaya saygı
D. Mahlukata sevgi

12. Yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim'deki sûre sayısı hangi seçenekte doğru verilmiştir?

A. 114
B. 63
C. 571
D. 99

DÖRDÜNCÜ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece - Bildirmece

CEVAPLAR

Hangi Süre KUREYŞ

Var-Yok KARDEŞLİK

Labirent



Sayılar TEMİZLİK İMANDANDIR

Bir Kare Gil Cimrinin zararı cömertin kârından fazla olur.



7 Fark



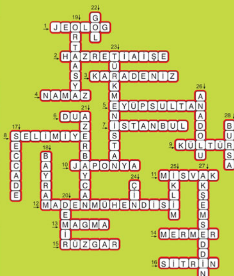
Değiştir KÜÇÜĞÜMÜZE MERHAMET ETMEYEN, BÜYÜĞÜMÜZE SAYGI GÖSTERMEYEN BİZDEN DEĞİLDİR.

Acaba Kim? HAZRETİ HAMZA





Kare Bulmaca



Düşündüren Testler

1. B	2. B	3. C	4. C	5. C
6. A	7. D	8. A	9. C	10. B
11. C	12. B			

Şifreli Hadis Bulmaca

1. Hadis : Namaz Müminin Nurudur.
2. Hadis : Dua İbadettir.
3. Hadis : Cuma Fakirlerin Haccıdır.
4. Hadis : Güzel Soru, İlmin Yarısıdır.